B.

Čislo: 23.

MS. VI - 27 A
172 łopj.

Serbski kulturny archiw
Sorbisches Kulturarchiv

SLUB
Wir führen Wissen.
http://digital.slub-dresden.de/id470864966/1
Serbski institut Sorbisches Institut

SLUB Wir führen Wissen.
http://digital.slub-dresden.de/id470864966/2
Serbski institut Sorbisches Institut

...Zrzěna, Lekciyo,
...e, ha Epistle toho czěrwoho
Lěta, kaž wone po starom Mi,
schanskom waschnu, na te Ně,
...ele ha Swjate dné so łazuju,
na Serbsku rěcz pżewożene

wot

M. Juriya, Hanstěna Swětlika T. B.
tóho tżasa Radworskoho Farara.

Létu toho Kněza: Tawzent, schěscż stów,
wosém dżesat ha sedémom.

Macica serbska

Swjate Zcżeńa, Lekcijo- né, ſa Epiſtle na te czéwe léto.

Tón Preni Zel.

Na S. Zcżeńa, Lekcijone, ſa Epiſtle, na te Nédżele, Wulke róczne ſwjate, ſa na Kſt.

Na prénu Nedżelu wo Ad- ventcże.

Epiſtla S. Pawiwa kem Rémſkim na tżi, natom Kapitle.

Bratřa Mé wémé, żo ta ſtunda nam nétko je, wot ſpanu horé ſtanéż. Pżetoż nét je naſcha zbożnoſcż bliſcha, jako dyż mé zwérżarmé wérni byż. Ta nóc je preż zaſchła, tón dżeń je ſo pak pżibliżiw. Wotczyńżiſmé tohodla te ſkutki ćmy, ſa wob lecżmé ſo te brón tého ſwétła. Zadżerżmé ſo tżeſtne jako wodnjo; nic wtom wożrawan

twu, ſa wopiwoſtwu, niʒ wotéſ léſhwerſ,
ſa neſaʒmbitoſzʒarſ, niʒ wotey ſadrinji ſa
ſawiſtʒi: ſale woblecʒeʒo ſo tiſch Knʒeʒa Jé-
ʒuſa Khréſtuſa.

Sʒenjo S. Mattheyuſa na prénim ſo
dwaʒetem.

W u yenum tzaſu. Hdyž woni ſo k Jeru-
ʒalemey běchu pʃibliʒili, ſa pʃiyſchli
do Bethſage, na tu horu tejé wolijowneje ho-
rude: tehdy poſwe Jéʒuſ dweyu ſwoyey ſatzow-
nikow, prawicze kʒima: Dʒitey dotſch wé-
ſtaʒka, kotrej napſeʒʒo wama yé, ſa nédé
budʒotey wyy namakaiʒ yenu pʃiwazanu woſli-
tzu, ſa yene ſrébo ſhzeyu: wotweʒtey yé-
yu. ſa pʃiwedʒtey temu: ſa budʒeli do
wama néʒto prawiʒ, rektey, ʒo tón Knez yeyu
potrebuyo; ſa wón budʒo yeyu nédé puʃcʒiʒ.
To pak ſchitzko yo ſo ſtawe, ʒo bé dopelnene ~~te~~
~~ne~~, ʒtoʒ prawene yo pʃeʒ tich Profétu, kiʒ
prawi: Rekʒo tey dʒowcʒe Tzyonſkey: ley

twój Kral k tebi pokorné pśiÿdźo, sedźo naje,
nej wósliczé, sa na źrebeczu teje pśahaiteje
wosliczé. Tej hatżowniky pak dużé źhi
nischtey, kaj ÿima Jézus poruźi, sa pśiwe-
dźeschtey te wósliczu, sa te źrebo, sa powoźischtey
swoju drastu naÿeÿu, sa pśinischtey ÿoho so hore
sénéiz. Jare wele ludu pak Jeswa swoju
drastu napuÿu: druzé pak rubacha sawzé hore
wow, sa sÿelachu (ÿe) napuÿu: ludźepak, kotrÿż
prez sa, sadé dźechu, wowa praiiczé:
Hosanna tomu Séhnu Davitowom: Jomewa
né ton, kiz pśiÿdźo wo, boh Kneza.

Na drugu Nedźelu te Advenze.

Epistla S. Pawowa k tem Rémskim napatnatem.

Bratźa. Hojtkul pisane ÿo, ÿo k naschey
Whutżwe pisane: zo béchmé pśez tiżerpo,
woiz sa pśez trojzt boh pisma nadźeÿu méli.
Boh pak teÿe tiżerpnosćże sa trojzta daÿ nam

wſame pſcheʒiw ſébi wmadźe, po Jéʒuſu Khré-
ſtuſu wʒemeiʒ: ʒo béſchiʒo ʒjenem horkom
pſcheʒyene tſcheſchʒwali Boha ha wóſch wótza na-
ſchoh Knéza Jéʒuſa Khréſtuſa. Wóſchdla
bérczo ſo beʒſobu wmadźe ſwe, yak tež wab
ye Khréſtuſ ſwe ʒaw k bohſzey tſcheſchi. Ahje-
bij ʒa[2](to)[1] prawu, ʒo Khréſtuſ Jéʒuſ ye wóſch
wobreʒwańa ſlužownik biw, tźye bohſzeye
wérnoſcźe dla, ʒo bécha téch wótzow ſlubé
boli wobkruzene: ʒo póhani pak tſcheſchʒwali
Boha nad téjei miwoſcźu, yako piſane ye:
Wóſchdla czu ya tébe Knéʒo bez témi pohha-
nami khwaliczj, ha ſpéwacz twoyomu menu.
Ha zaſ prawi wón: Wéſelcźo ſo wi pohani
ʒ yoh ludom. Ha zaſ: Khwalcźo wſchizé
pohani tóh Knéza, ha tſchinczo yoh wulkoſch
wſchiczé ludźe. Ha zaſ Jeſaias prawi:
wón budźo yeden korzeń Jeſſe, ha kotréž ſo
ʒbéháczy budźo knézowacz téch pohanow, nad

yim zmeyu czi pokani swyyu nadzey. Bok
kye nadzeye pak napelni wob zewsteyi ...e,
swesczu sa zmerom wowerenu zo bescze
nadobewali wotey nadzeyi, sa wmocze toh Du-
cha Swatoh.

Sczenio S. Lukascha na prenom sa
swazetom.

W tonom tzasu. Prawio ye Jezus
kswoyim Jutzownikam. Lubni budza
bicz
tzeych, na Sslwinezu sa namesaczu sa na Vezdach
tez
sa nazemi yena czizizenza toh ludzi wszedpszel,
nim toh zenky ... rzeych
menim toh morza sa tesch zmosow: ... czi
ludze ssmerzi budza zbynoszu sa zrzetanim ti,
... budzo na ... sczu
ho, ... zemu pszizyi budzo. Kie,
tiz te mocze tesch nebeb budza so zibaiz: sa
lude budza wony widzeiz toh Sschna toh czlowi,
... yenes
yeka pszizyiz wo ... Mrotzelich ... zrealkey
...
... sa krasnoszu. Kez pak tu to so
budze potzinacz stawaiz, wladuyczo so, sa zbe,

ſtayiĉo wasche wòwé ſcże: dokelž ſo pžibližuju wjedźiž wasche wěmo,
ženo, ~~ſo pžibližuje~~. Ha won rěkné k nim
yene pžirunanjo: ſhlẽdajĉo na te figowinu,
ha na wschitke drewa: Dyž woni hiž ſteja te ſo tón pwód
prěki ~~pžineſu~~, ha wěſĉo wó, ſo blizko je te lěžo.
Tak tež wó dyž widźeĉ budźeĉo tyto ~~ſchitko~~ ſo
ſtawaĉ, ha wěſĉo, ſo blizke je te kraleſtwo
bosche. Zawěrno ya wam prawu, ſo ~~te ta~~
~~ſchlachta~~ ňebudźo tute zbožwanje ſtaĉ, hacž (to) ſchitko ſo
ſtanjo. Něbo ha źěmja budźetej ſtaĉž; moye
ſłowa pak te ňebudźa ſtaĉž.

Na tżeĉiu Něďźelu we Adwenze.

Epiſtla S. Pawoła k tym Korintskim te
preńa na ſchtwórtym.

Bratża. Tak něch wobnab tón cžłowi,
yek džerži, yak wot Khryſtuſowich ſłu,
žownikow, ha wuďźělerow tich potaynoſcżow
bożich. Tu ſo nětko bežkim wuďźělerje,

mi pota, zo bé do swérné biw namakané. Mi
pak yo to yara mawa wéz, zo bérb biw sudźe,
ne wotwob, Jalo wot yeneho czwowyezkeho dna:
Jale ya so ani též sam ńesudźu. Pschetož nicz-
ho sebi swédomé nésom: Jale nicz wo tom som
ya sprawné zcziněné: kotrež pak me sudźi,
tón yo tón Knez. Toho dla nesudźcze préz
tzasa, haż tón Knez pśiydźo, kotrež též
te zakhiwane węcze kéze czmé budźo na swétwo
pśinesez, a wozyewiż te radé tech hutrobow.
Ha tyde budźo yenom kużdom swoya khwawa
wot Boha.

Szeżenio S. Mattheyusa na yednatom.

W yenom tzasu. Hdeż Yan w tenkrécza-
rach swuschaw bé te skutki Khrystusowe, po-
swyezé dwéyu wot swoyich hutzownikow, prawi
wón kyomu: Sé te (tón) kiż pśiyez déc bysch
Jalo tzakamé me yeneho druheho? Ha wot-
mowyzé Yezus rekné kyima: Dźizcze, ~~Ha~~

tzyewtey Janey zal, ʒtoż wy ſlyż ſwuſchawey
ſa widżawey. Czi ſlepi widża, czi krómi
khodza, czi wuſadni ſcżewazu tzyſzi, czi
mordwi ſtawazu ſoré, tém khudém (ſo dobza wěcze) ſo predujc!
(dżewene) le ſczeżno: ſa zbożne yoſtau kotrez ſo
(nebudżu) nadenmu poſorſchwarz. Hdyż wony pak
preczy dżéſchtey, potża Jezus ktém ludżim
wot Jana pracżecz: ʒto ſcze wy do puſcziné
wonſchli ladacz? (ſacż) yenu czime zwětrom
zmaſcuwane? Hale ʒto ſcze wy wonſchli ladacz?
(:ſacż) yenoh czlowyeka miecżku draſtu woblecże-
noh? Hlejcże, kotřiż ſo miecżku draſtu woble-
kazu, czi ſu wo těch domach těch kralow.
Hale ʒto ſcze wy wonſchli ladacz? (:ſacż:) Jeno-
ho Profétu? Hay, prawu ya wam, ſa
wecze hacż Profétu. Pſchetož te tón ye-
yo, wotkotrehož piſane yo: Hlej ya ſczelu
mojeho yandżela pſchéd twojim wobliczom, kotrez
budże pſchéd tobu twoy puch ſotuwacz.

Na ẑtwórtu Njedźelu we Adwenze.

Epiſtla S. Pawóła k tym Filipſkim na ẑtwórtom.

Bratźa. Weſelcźo ſo pżeco wotom Knezu: ſaſo prawu ja wam, weſelcźo ſo. Naſch je waſcha ẑiʒbeta [ſtrowmnoſcź] ſ tym ludźom ʒnata: pżetoż tón Knez je blizko. Neſtarayćo ſo nitźo: ſale weſch waſche pożadanjo wo yeney kużdey modlitwe ſa proſtwe podla Boha ſ [ten] zjewa ſ dźakapoznawenjom. Ha tón pokoj boſchi, kotrej je ſaſchey wſchich ʒmyſlow tón ʒwarny waſche ſutrobé, ſa waſch rożom. we Kreſtuſu Jezuſu naſchemu Knezu.

Sczenjo S. Jana na prenjom.

Wo yenom czaſu. Póſwachu Zidźa z Jeruzalema měſchnikow ſa Lévitow k Janey, zo bechu yoho praſchali: Tódó ſy ty? Ha wón ſo wuzna, ha nejo prew: ha wuzna ſo: [dokelž] Ya néſom Kreſtuſ. Ha woni ſu yoho praſchali:

Zo haj sé ty Eliyaš? Ha wón rjekné: Ya nė-
som. Sy ty Profeta? Ha wón wotmołwi:
(tam rjeknechu)
Nė. Wšodla su ~~wani~~ kjómu ~~prawili~~: Do té
sé, zo mé wotmołwenjo dame (tym,) ~~kotřiž~~ (kotřiž) su nas
pósłali? Zo prawiš sam wot so? Wón
prawi: Ya sym hłos toho wołaczoho wot puš-
cziné: ~~[illegible]~~ (Runajcze) tón puć toho Knjeza, kaž
prawił je Isaiyaš tón Profeta. Ha czi
kiž pósłani běchu, běchu wot tych Farizeyskich.
Ha woni su woprašeli, ha prawili kjómu:
Czohodla ha ty křćiš, něsyli ty tón Krystus, ani Eli-
yaš, ani Profeta? Wón wotmołwi yim Yan
prawiczé: Ya křću wo wodźe: srjedźi
~~wot~~ (stejowaw) pak, je ~~[illegible]~~ stawo, kotrehož wy njeznayecze.
~~[illegible]~~ Tón same (yeyž), kiž zamnu přiyź derbi,
kotrejž přež mnje je zhinjené: kotrehož ya
hódny njesym, zo ya ~~ješće~~ yeho črijajerjemen
wotwjazał. Tuto ye so w Bethanii
stawe, tamna stronu toho Yordana, dźež tam (běše) Yan
~~[illegible]~~. křćijaczé.

Nota: Sequens Epistola cum Evangelio subsequen-
te tunc legenda sunt, cum Vigilia Nativitatis Dni
ceciderit in. Dominicam.

Na Swjaté Welk-Wjetžor. Jabo

Na Vigiliju Khrystusoweho Zbóžneho Narodu

Epistla S. Pawowa k tém Rómskim na prěnom.

Pawow Jězusa Khrystusa wotrocžk, pówo-
wané k Japóštowey, wotsadźené k tomu
Sčeženju božomu, kotrež wón přez swojich Pró-
fétow we swjatomu pismje přez slubiw bě
wot swojeho Syna, kotryž jom zčinený je z Da-
vitoweho Semjena potom Čěla, kotryž je kbéh-
ny božomu přez wozjewjené woley mocy, potom
ducha tóho swjećena, z tym wotmordwéch stawa
Jězusa Khrystusa našeho Knjeza: přez kotrehož
mé dostali smé tu nadu, a te Japóštołowstwo, zo
béchmé tej wěře posłušni byli beij wšitkimi ludźimi,
jeho mjena dla, bez kotremiž tež wy sće pó-
wówani Jězusowe Khrystusowe.

Sčenjo S. Mattheyusa na prěnom.

Wo jenom Dźěsu. Dyž běsche Marija ta maćer
Jězusowa ... Józefej zwěrwana, prjez
hač ji wonej romadu přińdźeštej, namaka so
wona ~~[illegible]~~ žiwoće wot Swjateho Ducha.
Józef pak jeje muž, dokelž wón sprawný bě,
a nochcesche ju přewožić ~~[illegible]~~, jo chcyše
potaju wotso pušćić. Dyž wón pak tu
to myslesche, hlej, tón jandźel toho Knjeza so
jom we sonje zjewi, prajicze: Józefo ty
Syno Davitowe, nochcej se bojeć ~~[illegible]~~ Mariju twoju Man,
dźelsku jać: přetož, štož w njej narodźene
je, (to) je wot Swjateho Ducha. Wona budźe
pak Syna porodźić: a ty dyrbiš jeho mjeno
Jězus nańc; přetož tónsamy budźe swój lud
zbóžne sćinić wot jeho hrěchow.

Na hodowny swjatu Nóc, toho zbóžneho Narodźe Jězusa Chrystusa našeho Knjeza a Zbóžnika.

Epistla S. Pawoła k Titusej na druhom.

Naylubschi. Wotzewiwa so ye ta Nadz Bo-
ha naschoho zbožnika schitkim ~~ludżom~~ swojim, ho,
tžicže nab, zo bechme me, wotrekni ~~so~~ so teje
ńepobožnosćže, ha swětnech požadanow, trožbe,
sprawne, ha ~~pobožne~~ pobožne temnne te natom swěcze ži-
wi boli, tžakajicže natu zbožnu nadžeo, ha na
tón pśikhad teho Wulkeho Boha, ha naschoho
zbožnika Jězusa Khrystusa: kotrez ye so sa
moho sanab daw, zo be nab wotewschege ńe-
sprawdosćže wumow, ha wučedziw syenom lud,
~~kem~~ lude, ~~kotrez~~ pscheyewschen so ža temi dóbrémi
skutkami. Tosame rěcž, ha napominay wo
Khrystusu Yezusu naschom Knezu.

Sczenio S. Lukascha na druhim.

Wu yenom tžasu. Wuhschitwa ye wot
Khężora Augustusa ta kazna, zo be
so tón schón czewe swět wopisaw. Tute prěne wo-
pisme ye so stawe wot ~~Chirinusa~~ teho Syrinskeho
~~Kiwota~~ Czyrinusa: Ha woni dźěchu schicže, zo bechu so
~~dać wopischaj~~ yeden kuždé do swoyoho města.
wukazwali

Dokiw pak ye tež Jozef hore wot Galilejskeje ztoh
mězta Nazareth hu do Židowskeje, do toh mě,
sta Davitoweh, kiž se mennyo Betlehem:
tiššla žo wón wotdomu ha wot tželedže Davi,
toweje bě, žo bě so dow wzyaiszy z Mariju
swojej zwěrwanej mandželskeju, kotraž běsche
cžejžoh žiwotnej. Wone pak so sta, dyž
wonej tam běschtej, dopělnichu so te dně, žo
wona bě porodžiwa. Ha wona porodži swo,
yoh prěnje rodženoh Syna, ha zawali yoh
do plenow, ha połoži yoh do zwobe: pzetož
yey nebe ruma wodej hosćodže. Ha, rune
na tejsamejs pomezach běchu pastyrže, wachujcže
a ha nocy wach dzeržiucže nad swojim stadwom.
Ha lejžtežh Kneza Jandžel ye stawa přiyich, ha
ta yasnosć Božja ye yich wobswětliwa, ha
woni su so zboyachu wulkej boyoszju. Ha
ton Jandžel rekne k nim: noboyeli so, hō,
yeiž, pzetož hlejžo, ya wam zwěwam yenu
wulku wesolosć, kotraž budže schitkom ludžeboš:

~~přetož~~ dokelž ſwam ~~je~~ ſo dźensa narodźiw tón zbóžnik,
kotryž je Kryſtuš tón Knjez, wotom měſće Da-
vitowom. Ha teho ~~měječe~~ (ſo wam) k znamjeńu: Wó
budźeće namakać jene dźěćo we pjelenkach za-
walene, ha powoźone we žłobje. Ha nehde (naſſle)
bě ſſem jandźelom jena ~~wulka~~ (mnohoſć) tyſcne,
njebeſkeho wójſka, kwalazéš Boha ha prawazéš:
Czeſcž ~~budź~~ Bohu wotej wyſokoſcźi, ha nazemi
pokoj tém ~~ludźom~~ (čłowjekam) jenoje dobreje wóle.

Na ſwjatoje ſwjate dźeń tež zbóžneh Narodu Jězuſa Kryſtuſa naſcheh Knjeza ha Wumožnika

Ktéž jutnej bóžej mſchi.

Epiſtla S. Pawława k Tituſej na tžecom.

Najlubſchi. Wozjewiwa ſo nam je ta ſchčža
dobroſcž ha luboſcž Boha naſcheh Zbóž-
nika, nic ze ſkutkow tejeje prawdoſcže, kotrež ſmé
mé cžinili, hale po ſwojej miwoſcźi je wón nas zbóž-
nés zcžinił, pžez kupel teh zjowjeho narodźeńa,
ha zwobnowjeńa teh Swjateh Ducha, kotrehož wón na

nab yo bohacze wulinéwo pjez Jézusa Khrysta,,
sa nascheho zbóžnika : żo mé pjez yoh nadu
sebi faraw wuzsieri těj
~~yerawni yjinem~~, béchme sebe boli punadzej;
teh wěčneh žiwena.

Sczenjo S. Lukascha na druhim.

W Tu jenom czasu. Rěczachu czi Pasterze
rómadu : Pjeńdźmé ~~tam~~ sanz do Betlehema,
sa woladajme tute swowo, ktrež so stawe yo, ko,,
trej tin Knez nam yo pokazaw. Na woni
pjindzechu kwatajcze, sa namakachu Mariju
sa Józefa, sa to dźěćo wo žwobe powożene.
Widźicze pak, póznachu woni te swowo ktrejběšo
kjim prawene ~~běsche~~ tu wo teh ~~dźěcźu~~. Na
wschicze, ktiž je swuschéli su, su so dźiwali,
těž tu ~~nadkemu~~, ktej wot teh pasteřow kjim pra,,
wene ~~běsche~~. Marija pak zachowasche wschi,,
ke tute swowa, ~~rozpominajcze~~ je yohwojej sutrobe.
Na czi pasteře su rozjichu, ~~[illegible]~~ Na kwa,,
licze Boha wowschemu, žtej woni swuscheli
sa widźeli běchu, ~~tak yako~~ wonż ~~kjim yo~~ prawene.

kim

Na Hußoki S. Dźeń teho zbóžneho Narodu
Jězusa Krystusa naschoho Knježa ha Wu-
mozníka 9

Hdźež Hulkej bohzej mschi

Epistla S. Pawoła khem Hebrejskim na prenim.

Bratřa. Boh, hižo wjele krócz, ha na-
schelake waschnja, ha starosze Boh khem wótzam přez
Profetow rěčzacze: naposledku tute
dnie knam rěčzaw wón: swojim Synu, kotrohož
wón je k tebe herbjow wschitkich stajiw, přez kotro-
hož wón tež tón swět je zčzinił. Kotrejž
dokelž wón te swětliwoscž jeho krasnoscze, ha te
znamjo jeho substanzije je, ha njeso sche wscze
přez te słowo swojeje mocze, zčzinicže te zčzi-
scženjo teje wěcy, sedźi wón naprawicy teje
krasnoscze wa tej hussokoscži: tak wjele lěpschi
zčzinene, hižli cži jandźele, kaž wjele wón jeje ha-
sche mjeno je z herbował, hižli woni. Přetož
kotromu jandźelej je wón dwe rěk: ty sy mój
Syn, ja sym cže dźensa narodźił? Ha zaso:
ja budu jomu Wótzem, ha wón mi Synom bóy

Ha dyž won zaso toho prěnie worodźeneho do-
ſwěta nuž wjedźo, prawi won: Ha k nomu
dźerba ſo ſchiłé Božii jandźele modlić. Ha
klem jandźelam dźe prawi: kotryž ſwojich jan-
dźelow ćini wětšam: ha ſwojich ſłužobnikow
k płomenu toho wohnja. K tomu ſynej
pak prawi: Božo twój thron trajo wěki na-
wěki, tón ſcepter twojoho kralestwa jo ſce-
pter teje ſprawnoſće, ty lubuješ tu prawdu,
ha hranišćeš ňeprawdźe: toho dla jo ćě Božo
twój Bóh žawbuwał ze žawbu teje wjeſoło-
ſće prěž twojich towarſchow. Ha: ty
Knježo ſy wot ſpočatka tu zemju ſtawił: ha
te ňebeſa ſu ſkutki twojeju rukow. Woni
budźa zańdź, ty pak budźeš wostać, ha wo-
ni budźa ſo wšě jako draſta wobſtarić: ha ty
budźeš je jako něhaký ſodat přewobroćić,
ha woni budźa přewobroćene: ty pak ſy
tón runje tón ſamé, ha twoje lěta ňebudźa
wotewſtać.

Ton zpotzatk toho Zzjena S. Jana, na préním.

Wo zpotzatku bě te Slowo, sa te Slowo
bě podla Boha, sa Boh bě te Slowo.
Tuto besche wot zpotzatku podla Boha. Wschitzkne
sú pjez te same zzjinene: sa bez toho same nitzo zzjine
ne něy, zkž zzjinene yo: Wo temsamym besche zjiwenjo,
sa te zjiwenjo bě swětlo teho tzlowjekow: sa
te swětlo swěeži wo tzmě, sa ta tzma yoh něyo
wobyala. Bě yeden tzlowjek wot Boha
pósłané, kotremuž mjeno bě Jan. Ton samé yo
pzyschlo na swědczjo, zo bě swědzjm dawal
wot teho swětla, zo bechu wschitze pjez njoh wě-
rili. Wón něbe te swětlo, sale zo bě wot
teho swětla swědzjm dawal. Wone bě ye-
ne wěrne swětlo, kotrež wobswěžja
kuzdoho tzlowjeka tu teho swěta.
Wone besche na swěcze, sa ton swět yo pjez te same
zzjinené, sa tón swět yoh něyo poznaw.
Wón yo samotnoh swojich, sa tzi
swoyi yoh něhsu sobie zali. Wěleż yich pak
yoh su sobie zawe, móz
yo won yim daw te zamóżnosz

daw, bózecjom bescim bośz zcżinenem,
kotremsamom ... jogo mena ... : kotrež nicz
su z krwe krewe, ani z woleje wole togo masa, ani
z woleje wole togo muzkogo, ale su se z Boga na=
rodźili. A to Słowo jo mjaso zcżinene,
a je w nas bydliło, a my smy jogo sła=
wnosć widźeli, jeno sławnosć, jako togo jadne=
narodźenego Wótcowego, połnego gnady a wěr=
nosće.

Na Swatego Szczepana prěnego Krěst= janskego Martrara Dźeń.

Lekcion z tych japoštołskich stawiznow na šestom a sedmom.

Wo tych samych dnach. Szczepan połne na= dě a sělnosći, cynješo wulke dźiwe a cżeny, cži ... tom ljudźa. Někotři pak se zběchu z teje Synagogi, kotraž se ... tych Libertinskich, a tych Cyrenskich, a Alexan= driskich, a tych z Cilicije a Azije, a wadźichu se ze Szczepanom: a

wóni ńemožachu k tej mudrosći ha tomu Duchej
napřećiwo wóstać, kotrež rěčješe. Dyž
pak wóni tajke słyšachu, wozkřikwachu su jich
hutroba, ha wóni křipachu ze zubami na njeho.
Dokelž wón pak Schćěpan połny běše Ducha
swjateho, wuhlada wón do njebjes, widźeše wón
tu krasnosć božu, ha Jezusa stejo na prawicy
božej. Ha wón praji: Hlej, ja widźu
te njebjesa wotewrjene, ha toho Syna
toho člowjeka stać na prawicy božej.
Zawołachu pak wóni z wulkim hłosom, zatykachu swoje wuši,
ha sćěrichu so jednomyslnje na njeho,
ha wućěrichu jeho z města won, kamjenowachu
joho. Ha ći swědkojo wotpołožichu swoje drasty
k nohomaj jeneho młodźenca, kiž so Saul mjenowaše.
Ha wóni kamjenowachu Schćěpana,
kotryž wołaše ha praješe: Knježe
Jezuso, wozmi moj ducha swoje. Poklakny wón
pak dele, zawoła wón z wulkim hłosom: Knježe,
ně přiličej jim tute hrěcha. Ha dyž
to bě prajił, wusny wón we tym Knjezu.

Sczenjo S. Matthejusa na Szczepom sa Swanzelom.

W tenym Czasu. Dzescho Jezus kkoma Zidow,
ssomu ludu sa Kkem hussim Messchnikam: Leyzo,
Ya suzem kwam Profetow sa Mudreck, sa pisma
Sutzeneck, sa wotsamieck budzeize wos mordowacz, sa
kjizowacz, sa wotzick budzeize wo wossaschick
schulack schwikacz, sa ~~budzeize zick~~ pzesczehacz
wotmesta kmestu: zo kwam nawab pzijdze
schicka ta sprawna krew, kiz yo nazemi woplata, [illegible]
[illegible] wot krewe tek sprawnosz Abela, sacz
do krewe Zachariasa tess Baruchijasowosz Syna
kotrosz sze wi morili bez czerkwu sa bez
woltarom. Zawerno ya wam prawu, zo tek
schitko budze tu natu schlachtu pzijicz. Jeru-
zalem, Jeruzalem, kotrez te mordujesch tech Pro-
fetow, sa kamenujesch tech, kiz k tebi poszla-
ni su, Kak woele krocz som ya twoge dzeczi czeul
zromadzicz, runie yako yena kokosz swoje kurata zro-
madza pod swojey kzidle, sa wy sze neidawe?
Leyzo, wasch dom budze wam bycz puste wostawene:
pzetoz, ya wam prawu, ~~[illegible]~~

wo nebudźeje nje žnětko widźeć, hacž wo řeknejcź,
~~[illegible]~~, ~~[illegible]~~
zmilowané ~~budź~~ tón, kiž přińdźe na ~~tej kneza~~
měne toho kněza.

Na Swjatoho Jana Japoštwa sa ...,
nóca dźeń.

Lekcion Ekleziastikusa, saho zteje knihi Jezusa toho Syna Siracowoho na patnatém.

Štóž so Boha bóji, tón budźe dobro činić: a štóž so ~~[illegible]~~ wutrajnosće pśiźerze, tón budźe ju přijeć, a wona budźe jomu naprećo přińć, jako jena ~~[illegible]~~ wutčesćena mać. Wona budźe jeho karmić z chlěbom toho žiwjenja, a rozemo, a budźe jeho ~~[illegible]~~ napojeć z wody teje zbóžneje ~~[illegible]~~ mudrosće: a wona budźe nad nim wobtwjerdźena, a wón njebudźe so zehnać: a wona budźe jeho ~~[illegible]~~ podźeržeć, a wón njebudźe ~~k sromotje~~ hańbowaný činjené: a wona budźe jeho powyšić podla swojich bliźšich, a srjedź teje zhromadźizne budźe wona jeho hubu wotewrěć, a budźe jeho napjelnić z duchom teje mudrosće a rozema, a budźe jeho

wobley drastu teze hordosze. Njech a wsitzka
radosz budz wona nad nim kotrez [illegible] rownizej i pak
nadenn sebrej, za budzu jeho [illegible] swojnem
menom z'erbiwanj [illegible] ton Knez nass Boh.

Ewangelium S. Jana na prenim sa dwazetom.

W o jenom tzasu. Rekne Jezus k Petrej:
[illegible]: Wobrozizwschi so Petr uuladaj [illegible]
[illegible] toho hutzownika, kotrehoz Jezus lubowa,
sebo, kotrez tez [illegible] wetzerzu [illegible] na
jeho hutrobu [illegible] za prawisi: Knez,
do ton je kiz budz tze [illegible]? Ale Petr
tohdla Petr [illegible] widzeiw [illegible] praji won k Jezu,
sej: Knez, [illegible] tu ton [illegible]? Jezus prawi
k nom: [illegible] tak wostaju, hasz ja
prijdu, zto tebi doto? [illegible] Ty
[illegible] rezj [illegible] bez temi bratzami zo
ton same hutzownik nebumiro. Ja Jezus
nejo [illegible]: won nebumio, hale, [illegible]
[illegible] tak wostaju haz ja prijdu, zto tebi do,
toh? Ta turzo tonsame hutzownik kotrez swedzim
[illegible] dawa, [illegible] jo pisaw: za me

wěmé, ze gos swědomo ge wěrne

Na VV: Něwinwatéch Dzěcżatkow dzeň.

Lekcion ztoh potagnoh zgewena S. Jane Japoztoła na zjernatom.

W Otéch samech dnach. Ja sym widžew na
ley hore Sijon stay jene jeho, ha zzim sto,
ha ztéri ha zterzeczi tawzentow měnacech ge,
so měnem, ha te měno geho Wótza nasewgich zjo,
wach pisane. Ha ja som sweschaw jeden wóz
z něbeb, jako wóz wětle wódow, ha jako wóz
wulkoh ximaňa: ha tón wóz, kotrež ja sebu
schaw sóm, bě rune, jako tych Czitaračow,
déž woni naswojich Czitarach raja. Ha woni
sspewachu jak jeden nowe Kěrlasch pżed tom sto,
wom božim, ha pżed těmi ztérimi Zwěřatami,
ha pżed temi starschimi: Ha nichto němožesch
toh Kěrluscha sspewaj, zhoj jeno te sto, ha ztě,
ri ha zterzeczi tawzentow, kotřiž su wukupe,
peni wot lége žeme. Tó su cži, kotřiž něg,
su wobletrwami zežonskimi: pżetož woni su

Knéžne. Tžij khodža za tém Jehnjatom, dźež
wone dźe. Tžij su wukupeni wot tych Čłow.,
jeko Bohu a tém Jehnjatu Kprénom plodu:
a w jich hubje nje wjra namakana: pžetož
wonj su bez blaka pžed tém Tchrónom Bożjim.

Sczenjo S. Matthéjusa na druhom.

W Bożenym Kasu. Tón Jandźel toho Knje,
za zjewi so Józefej wsnje, prawicze: Stań,
a wozmi te Dźéczo, a joho Mać, a ćjek do
Egiptskeje, a bydź tam, haj ja tebi powjem.
Pžetož wone budźe so stać, zo Hérodeš te Dźéczo
pytać budźe, zo by je zhinywaw. Kotrež
stawcze woza wzéć te Dźéczo, a joho Mać, a
woténdźe do Egiptskeje: a bésche tam haj do
Hérodesowaho smjerća: zo bé so dopjelnilo,
štož wot toho Knjeza prawjene je, pžez toho Profétu,
kiž prawi: Z Egiptskeje som ja powoław
mojoho Sýna. Hdyž widźicze Hérodeš
zo won wot tych Mudréch bé zjebané, rozné
wa so swón jara, a pósławšchi, mordi sche te dźéczi
kotrež w Betleheme, a na wšitkich joho pómezach

běchu drewju lětow, ha nizy stare, potom ha
~~wona~~ tżasu, kotrež won wot lěd mudrěs wu
stuschwaw bě. Tudy so dopjelniwe, štož
prawjene je pżez Jeremijasa toh Profetu, dyž
won prawi, Na tom měsće Rama je słyschane
waś, jeden wulki zawołaj ha schkrěbot. Rahel
chel wopłakwasche swojes synow, ha njechase so
daž trostuwaž, dokelž wone njejsu.

Na Njedželu po Swjatom Khrystusowom Na=
rodže. (vel sext post octavam, dicatur:) po Nowom
Lěće.

Epistla S. Pawoła ktem Galatskim, na štwortom.

Bratža. Haž dotho won hiba džěćo je, njeje
žana rozdźělakosćž bjezzim, ha bezenem wotroćkom,
haž runje won knez je scěch dubwa: Hale je
pod Poruniczami, ha pod Zastupnikami, haž do toh
wot Wotza postawenoh tżasa: Tak též my, dyž
džěći běchmy, běchmy pod Elementami toh swěta,
ha słužachmy. Dyž pak toh tżasa pownosćž
je pżischwa, je Bóh swojeh Syna pósławaw wo

žónskeje narodženosće, ha počisnenosće toma zakó-,
nej, zo bé téch, kiž pod zakonom béchu wumož,
zo béchmé mé te Kdžěčijom sóre Dawo dostali.
Dokelž pak wó (:božje) dźěći sćo, je Bóh do
wašich hutrobow poswał toho Ducha swojeho
Syna, kotrež wołwa: Abba, Wótže. Tuhodla
néj wjacy néžo wótrojk, hale Syn, jeli pak
Syn, ha je tež hoba přez Boha.

Sczénio S. Lukaseho na druhom.

W tejm tzaśe. Dźiwaśeštej so Jozef ha
Marija ha mać Jezusowa tunadtémi wěcyami,
kotrež so wotjich rěčzachu. Ha Simeon
jima požohnowa, ha rěkné k Mariji jeho
maćeri: Ley, tónlu je jim wěte na padźenje
stawene kpadźenju ha k horestanenju; ha tejž
zejwej, kotromuž budźe so napřećiwo rěčzeć: Ha
tweju samoje dušu budźe jeden měč přeńdź,
zo béchu se mysle wjele hutrobow wozjewjene.
kóli zjewjene. Ha jena Prorocizina běše

Hanna toho Samuhela, dźowka wot tęze splach
té Azer: ta Hanna bésche źiwie wnaczi wobstarnow,
wo, sa bescho sedem lét ze swojim mużom źiwa
bowa wotswojoho knęźnistwa. Hanta be
hudowa saj do ztérych sa wosémdźesat lét:
ktraj newothadźowasche wot toho Templa, sa
swjeźeschi Bohu z postom sa z proschenim wo,
czé sa wodnu. Hanta ktemu pschindźe,
we tu samu ztundu, kjeźeschi toho Knęza:
sa réczesche wot njoho wschitkim, kotriż tza,
kachu na te wumoźenju Izrahela. Ha
dyż wonji scżo dokonachu po zakonu toho Knęza,
wroćichu so do Galilejskeje, do swojoho města
Nazareth. Te dźęczo pak rosćesche, sa
wobsélnene béwasche połne zmudrosću, sa
ta hnada Bożja běsche na nim.

Na toho wobrézwana Chrystusa naschoho Knęza sa Wumozniska S. Jen, kiż so Nówe léto mjenuje.

Epistla S. Pawowa ktém Galatskim nazécżom.

Bratscha. Prĕz, pŕiĭchi ta wĕra pŕiĭdźe, bĕchmé
mé pod tem Zakonom wobwarnuwani, zantnĕni
do teje sameje wĕré, kotraž dérbescho bicz zjewena.
Tuhodla je ton zakoń wa Krĕſtuſu naſch hutzer
bol, zo bĕchmé z teje wĕre zprawni bol. zhi-
ńeni. Dĕž pak ta wĕra pŕiĭschwa je,
nĕjſmé mé nĕt pod tem hutzerom. Pŕetož
wa schitzé ſczo dźĕci boža pŕez tu wĕru, k-
traj je wa Krĕſtuſu Jézuſu. Pŕetož schitzé,
kiž ſczo wa Krĕſtuſu kżeni, ſczo ſo Krĕſtu-
ſa woblekli. Nĕt nĕjo Žid ani Grĕkſki,
nĕjo wotrozki ani ſwobodné, nĕjo muzki
ani žónſka. Pŕetož wo schitzé ſczo jena wĕcy
wa Krĕſtuſu Jézuſu. Bĕzoli pak wé Krĕ-
ſtuſowi, ha dyž ſczo Abrahama ſémo, ha po
tomu ſlube ſchbé. Ja pak prawu: taj dołho
tón ſcha dźĕczo je, nĕjo žana ſchĕlakoſcz bez
nim, ha bez jenem wotrozkom, haj runje wón
Knez je ſchoho kubla: Hale je pod Kormin-
dami, ha pod zastojnikami, haj do toho wot wo-
tza poſtawenoh tjaſa.

Rěčeno S. Lukaša na druhom.

Hdyž ~~[illegible]~~ [wospomnjenej] te wosem dnjow so dokonachu, zo bě te ~~dźěćo~~ [dźěćo] wobrězowane bu- we: je jeho mjeno ~~mjenowane~~ [mjenowane] Jézus, kotrež je ~~mjenowane~~ [mjenowane] wot teho jandźela, prjez hač wone so bě wo ~~maćerinem~~ žiwoće podjale.

Na Vigilju sabo, S. Wjećor ~~[illegible]~~ dnja, tych třoch Kralow.

Nota: Sequens Epistola cum Evangelio, pro concione leguntur, quando Vigilia Epiphaniae incidit in Dominicam.

Epistla S. Pawowa k tem Rómskim na třećom.

Bratřa. Mé wěmé, zo štož tón zakoń rěči, k tem rěči, kiž w zakonju su: zo bě kuždé hort zatykane bow, ja tón cyłe swět bow Bohu podćisnjené: dokelž z tych skutkow toh zakona njebudźe žane maso přéd nim sprawe- ne zčinjene. Přećiž přez tón zakoń je te po- znaće toh rěcha. Nět pak je bez zakona zjewena ta prawda bożja, wobswětčena wot toh

zakona sa wschych profetow. Ta prawda bozha
pak yo pschez wéru w Jezusa Khrystusa wschitzich
sa nadéwschimi kotziz wera dyjsch: pschetoz ya-
na zhélakowsaz nez: wschitzy schytze su zhreschili,
sa potrebugu tege sordosije bozhege. Bu zpraw-
ni zchinëni pschez yoho hnadu, pschez te wumozenu,
kotrez yo wa Khrystusu Jezusu, kotrehoz yo
Boh pschez tu wéru k zyednanu postawiw wo-
yoho Krewi, k pokazanu swoyeye prawdé,
~~[illegible]~~ tés prémischich récheow zapuzgze:
na hla, k zmoschwanu Boha, k pokaza-
nu yoho prawdé tu wschom tzasu: zo bé won
bóiw zprawné, sa k zprawnom tzinaczé toho,
kotrez yo zteyze wére Jezusa Khrystusa na-
schoh Kneza.

Sczenu S. Matthegusa na druhom.

W tenom tzasu. Hdez Herodes wumrew bé,
hlédze, toho Kneza Jandzel zyewi so wsne Josz-
zefey Egiptskey zémi, prawiczé: Stan, sa
wosmi te dźéczo sa yoho maéz, sa dzi do Jsrahelske

ze ẑemie: pſchetoj wony ſu wumrel, kiž pytachu to,
ſ dźěſcza ziwenje. Wotrej ſtanuże, wżaſe dźě-
ćo, ſa ſeho maćž, i ſa pſchindźe do Jſraelſkeje zemie.
Dhuſchiże pak, ż Archelaus we Židowſkej
kraluwaſcho měſto Hérodeſa ſwojeho wótza, ſtoja
ſo wón tam pſchiž: ſa wóſné napominané wuſtupi wón
na ſtronu do Galileyſkeje. Ha pſchinduże bydle-
ſcho tam měſcźe, kiž ſo menujo Nazareth:
ſo bé ſo dopělnile, ſtož prawene je pſchez
teſ Profetow: pſchetoj wón budźe Nazarethſki
menuwany.

Na Swatek tſjoch Kralow ſwaty dźeń.

Lekcion Jſaiaſa Profete na ſchěſtdźeſatom.

Wſtaj ſore, wsſwětli ſo Jeruzalem: dokelž
twoje ſwětło je pſchiſchlo, ſa te ſwedoſcž tſcho
Kneza je nadtobu ſejſchla. Dokelž ta
cźma budźe tu zemju pſchikrejž, ſa ta cźěm
noſž teſch budźe: nadtobu pak budźe tón Knez
ſore ſejchž, ſa ſeho ſwedoſcž budźe wſchěch widźana

Ha ći pohani ~~budźa~~ w twojim swětle khodźić,
ha ći Krale wa swětłosći twojeho zchadźenje.
~~Zbehaj~~ wokołow twoje wočzi hore, ha ladaj: ~~wši~~
wšitcze su so zhromadźili, ha su k tebi pšinšli:
~~Twoji~~ Syny budźa z daloka pšinć, ha twoje
dźowki budźa postrone hore stašnej. Tehdé
budźeš ty je widźeć, ha budźeš nadobywać, ha
~~twoja hutroba~~ wona budźo so ~~poschrocźi~~ dźiwać, ha
rozšěrić, ~~~~ ha bohatstwo tych morja ~~budźo~~ so
k tebi wobroćić, ha ta selnosć tych pohanow k tebi
pšinć. ~~Jena kopa~~ mnoh Kamelow budźo
će pšikryć, ha te Dromedarije z Madianskeje,
ha z Efa~~skeje~~: wšitcy ~~budźa~~ ze Sabejskeje
pšinć, ~~pšinesceje~~ złoto ha wóruch, ha ~~po~~-
~~wjaje~~ twojemu tomu Knjezej hwaleny.

Sczenjo S. Matthejusa na druhim.

Dyž Jezus narodźeny bě wa Betlehemje
Judowskim ~~židowskim~~ tych dnoch Herodesa toho Krala,
hlej ći mudri pšindźechu wot ~~zchadźenja~~
tehe zarja.

~~selinga~~ do Jerusalema prawizé: dźe je tón
kiž so je narodźiło kral těch židow? přetož mé
smé jeho hwězdu widźeli na ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~, a smé přišli k nomu so modlić. Dyž
słyšeše pak Herodes tón kral, stróži so, a ke
zéwe Jeruzalem z nim. A zhromadźiwši wšitkich
hustych měšnikow a pisma wučenych toho ludu,
wuprašowaše wot nich, dźe by so Krystus ~~[illegible]~~
narodźić? Oni pak su jom prawili: Na
betlehemi ~~[illegible]~~: přetož tak je přez toho
profeta pisane: A ty Betlehem ~~[illegible]~~ tá
zema Juda, nejsy ta najsnadniša bjez wjerchami
Juda: přetož z tebe budźe won hić tón wjé-
dnik, kotryž by regirowaše moj lud Israel.
Tehdy Herodes, dyž tych mudrych ~~[illegible]~~ po-
woławši, wuprašowaše ~~je~~ pilnje wot nich tón
čas teje hwězdy, kotraž so je biwa jim zjewi-
wa: A pósłaše jich do Betlehema a rjekné
~~[illegible]~~: Dźiće a prašejće so pilnje za tém dźé-
ćom: a dyž je namakaće, zjewće mi zas,
budźeće

zo tež ja pśijduže ſo jomu pomodlu. Kotřiž
dyž tych Krala ſłyſchel běchu, woteńdźechu.
A hlej ta hwězda, kotruž běchu wo ~~[illegible]~~ (na Ranju) tych
~~[illegible]~~ widźeli, dźěſche přez nich, haj pśijduže
zaſta horjeka tam, dźež to dźěćo běſche. Wony
pak widźiže tu hwězdu zweſelichu ſo jara wul- (zenej)
~~ko~~ (wjeſołnoſćju), a dužé nuž do toho domu, namakachu te
dźěćo z Mariju joho Mačeru, a padnuže
do te ~~[illegible]~~ ſo ſo jomu modlichu: A wotewri-
wſchiże ſwoje ſchowze, ſu jom ~~woprowaſchi~~ daré, zło-
to, kadźidło, a maru. A ~~[illegible]~~ (dóſtawſchi) pſalné wotmo-
wjenjo ~~[illegible]~~, zo ~~[illegible]~~ běchu ſo k Herodeſej
~~[illegible]~~, wočichu ſo (wone) přez druhi puć do ſwojoho
kraja.

Na prěnju Nědźelu po SS. Tśoch Kralach.

Epiſtla S. Pawoła k Rómſkim na dwanatom.

Bratřa. Ja proſchu was přez tu mitoſć
božu, zo wy waſche cžěła dženom žiwom,
ſwatom, a Bohu lubomu woporej nawožićžo,

ja twaſcha bożja ſlużba powoſene bude.
Ja nedunaſcho ſo tom ſwětu, ſale wobnowienjo
ſo wſchej wobdaſchi waſcheje mýſle: ſo ſpotajo,
kotra ta dobra, ſpodobna, ja dospravnena bożja wola
je. Pſchetoż pſches tu hnadu, kiż je nam data, pra-
wu ja kewſchitkim, kiż beſ nami ſu: ſo neberſu
wjeri mudriſche bili, hiżli ſo mudrejſch biz ſlużi, ſale bili
wozbe mudri: ſa jakem jak je jenom kożdemu
Bóh tejè wérè méru wudzelił. Pſchetoż runje ja-
ko mé we jenomu czěle wſchele ſtawow mamé, ſche
ſtawé pak nimaju jeneko ſkutka: tak nab mé
wſchele ſomadze, ſmé jene czělo we Kreſtuſu, ſam
ja ſo pak jeden kożdé toſch druhiſch ſtaw we Kre-
ſtuſu Jěſuſu naſchim Knezu.

Sſcżen. Y. Whukaſchka. na druhom.

Wo jenom cżaſu. Hdyż Jěſuſ ſo dwanaſcze
lět ſtary ſchinił, ja ſchli do Jěruzalema po
tom waſchnu toſch ſwjateho dna ... ja po
dokonanoſch dnjow ... ſo wróczichu, woſta to
ſchlo Jěſuſ we Jeruzaleme, ſa ... ne-
potnéſchtej ja ... Meniczé pak ſebi, ſo won

wtim rozwarschitku yo, pzyydźeschtey wonay ye,
nesch dna puć daloko, ha pytaschtey yoho bez
temi swoyschnemi ha znagomnemi. Ha nena-
makayze yoho, wróćischtey so do Jeruzalema po-
tayże yoho. Ha wone so sta, po trzoch dnach na-
makaschtey yoho wtim Templu śedźaczy bez temi
Wucżerzemi, posluchayoczy yich, ha praschayoczy tich samich.
Wschitcze pak, kotziż yoho sluschachu, dźiwachu
so nad yoho rozemom ha wotmolwenemi. Ha
widźiczy, yoho dźiwaschtey so. Ha yoho maćż
rekne khomu: Synu, zcżo sy nama to tak zczi-
nił? Hley, twoy wótcz ha ya, pytachmey tye
zrudzenju. Ha won prawi khima: zcżo yo, zo
mie pytaschtey? niewjedźeschtey wy, zo ya dyrbu
być wtich wéczach, kiż moyoho wótcza su.
Ha wonay nierozemeschtey te slowa, kotrez won
khima yo rekzaw. Ha won schedźesche z nima
dele do Nazaretha, ha besche yima poddane.
Ha yoho maćż zakhowasche wschitke te slowa, roz-
pominayucze ye we swoyem sercze. Ha Jezus

přiberasch wa mudroscźi, wo starobe, sa wschadze
podla Boha sa tesch Cžłowjekow.

Na druhu Nedźelu po SS. trjoch Kralach.

Epistla S. Pawoła k tim Rémskim napisanym.

Bratřa. Mé mamé schelake daré podla na-
dze, kiž je nam data: Jako te Profécźenjo pomeře
teje wéré, jako zastaranjo teje słužbé wa tom słu-
ženu, jako wutzer wutziwe, ton kiž wuczi, kotréž
napomina ma wa tom napominanju, kotréž dawa
ma w tej wšelbernosczi; kotréž druhim předkstoj
ma w tej starosczi; kotréž so smělnejo ma wa
tej wjesołosczi: Ta lubosćź budź bez falšnosće.
Bódźcźo grawn tom złemu, dźeržcźo so toho do-
breho, lubujcźo so wšadźe z bratřskej lubosću:
kaž tom teje česće dawanju budź kajde prez druheho:
njebudźcźo lěne wa starosczi: budźcźo wutrni wa
tym duchu, słužcźo tomu Knjezu. Wotej na-
dźeji budźcźo wjeseli: wa tom horju zćerpni:
wa tež proštwach stajni: přidźcźo k pomocy tej

nużé tejs swaterb: stojizo za hospodowanim tejs
druhich. Żonujzo tém kij waß pjezujehaju,
żonujzo, ha nekhal kleij. Wesselijo so zé-
mi wjesowemi, płakajzo zémi płakazémi:
bódzijo jeneje mysle romadże. Nedzerzijo
wele sebje, hale dzerzijo zémi ponijznemi.

Sczenio S. Jana na druhom.

W bé jeden [illegible]
Boženym tsaßu. [illegible] tejo
Chana Galileyskeje: ha [illegible] Jézusa tam.
sczwordane pak bé tejż Jézuß ha jo hu sułżownik
na kwaß. Ha dyż wina [illegible], prawi
Jézussowa maczż khomu: wone wina nimaju.
Ha Jézuß prawi k njej: [illegible] je mi, żonsko [illegible]
[illegible] dzije mój [illegible] przischoł. [illegible] prawi
jeho maczż k tém służownikam: [illegible]
wón wam prawicz budzo, cżinijo. Tam bechu pak
scheßcż kamentne wody tsakane stawene po
[illegible]
kujde [illegible] mérey. Jézuß prawi k nim:

napełńcżo te wódne shacane s wodu. Ha wóni
je napełnichu haj k horjeńhusćom. Ha Jezus
prawi k nim: cżerpajcżo nét ha přinesćżo tom
hoscżje. Ha wóni su přinesli. Hdyž pak
tón brašta tu wodu, kotrúž bě wino
sčinjena, ha newjedźesche hdźe wot sebje wone bě; čzi
słužowniki pak wjedźachu, kiž běchu tu wodu čerpali:
) wola tón brašta toho Nawo-
ženja, ha prawi k njomu: kóždy człowjek staja
najprjedy dobre wino: ha hdyž wóni so wo-
pili su, potom to, štož špatnische je. Ty pak
sy dobre wino zdźeržał, haž dotal k tudy sem.
Tón spočatk tych dźiwow je Jezus čzi-
nił w Khanaj Galilejskej, ha je wozjewił
swoju sławu, ha jeho wučownicy wěrjachu
do njeho.

Na třeću Njedźelu po SS. třoch Kralach.

Epistla S. Pawoła k tym Rómskim na dwanatom.

Bratřa. Nóčéli so sami dźeržeć farośem,
něs: ňepwajćo nikomu ke zwe ze zwem:
próčujćo so toho dobroho, nicz jeno pśed Bohem,
hale tež pśedewšitkimi ludźimi. Možoli być,
tak wele haž nawas jo, měyćo zewšitkimi
ludźimi pókoj. Nerwićujćo so sami Moy-
lubše, hale dawajćo rum tomu něwej. Pśetož
12 pisane jo: mi so ta warta pśislušša, ja ja
chu je zapwaćiś, prawi tón Kniez. Hale
joli twoy ňepśećel vlodné, day jomu yěsć:
joli so jomu piś, napoway jóho. Pśetož to
čšiniće, budźeś te žehelne walo nagoh ulowu
romadźić. Nedaj so te wot toh zwoh pśewi-
néć, hale te pśewiń ke zwe na tom dobrom.

Sčeńo S. Mattheyusa na 8.

Wo yenom Kšasu. Dyež yězus bě z hore
dele šeyšolu, [wjechowane yi jošo] ~~šchéće ye za nim~~ wele ludźi: Haley
yeden wusadné pśiyduće modlešo se ku nomu, a wa-
wiće: Knežo, wješoli, da možešo me [wonščyščeniś] ~~čšiščeš~~:
~~čšinić~~; Ha pśestreyje yězus ruku, dotkné

gjo prawizę: ja czu, bydz ~~tżisté~~ zhinené. [wuschwarnezę] Ha
nédé bé gjo wusad ~~tżisté zhinene~~ [wuschwaraedne]. Ha Jézuß
prawi kjomu: ladyj zo nikomu nepowésés; hale
dźi, ha podasés so tom Měschnikej, ha woprujtón dar,
kotréj jo Mojzeß porutżił, jim k swédźenu.
Dyž wón pak bé do Kafarnauma nutż pżischow,
stupi kjomu tón hau(b)tman, prosézę gjo ha pra-
wizę: Knézo, mój wotrożk leži doma bědné
ha ~~mé wulku martru~~ [kożo złé tżapené].
Ha Jézuß prawi kjom:
ja czu pżinjź ha gjo stwiowo tżinicż. Ha
wotmowidizę tón haubtman prawi: Knézo, ja
nejsom dostojné, zo bé ty pod moju tżechu nutż
schow: hale praj jen jeschiwom, ha budźo mój
wotrożk [kożo] strowé zhinené. Pżetoż, ja tež som
człowjek pod hasokwoschju postawené, měyizę pod
sobu wojakow, ha rekmu [ja] tu kjomu: dźi, ha wón
dźo; ha druhim: pójsem, ha wón pżindźo;
ha k mojom wotrożkej: tżiń to, ha wón je tżi-
ni. To schłyschicze [pak] Jézuß, dźiwaſo [so] [wém]
ha rekné kjim, kiż ~~zanim dźechu~~: Jawěrno
[gjo sczechwachu]

prawu ja wam, ʒe tajkeje wěre nejsom we Israhelu namakał. Ja pak wam prawu, ʒo wjele budźo wot [illegible] ha wot [illegible] pśijeʒ, ha budźa z Abrahamom, z Isaakom, ha z Jakubom we nebeskim kralestwje sedźeć: te dźěći teho kralestwa pak budźa wumětane do teje zwonkowneje ćmě: tam budźo płakańe, ha zubow škřipeńe. Ja k tomu Hauptmanej řekne Jezus: dźi, ha kaž sy wěril, tak so tebi stań. Ha tón wotrok bě wustrowěný we tej samej hodźinje.

Na štwórtu Njedźelu po SS. třoch Kralach.

Epistla S. Pawoła k tym Romskim na tržinatym.

Bratřa. Nitžo nikom nebodźiće dołžni, khiba to, zo so bjez sobu lubujeće: přetož doj bliskeho lubuje, tón je tón zakoń dopjelnił. Dokelž to: ty nedźerbiš mandźelstwa łamaj; ty nedźerbiš mordowaj; ty nedźerbiš falšne swědčenje dawaj; ty nedźerbiš sebi twojeho bliskeho wěcze požadaj, ha jeli něhajka

wacze kazna, to ye tu wótom swiwe wobno,,
ieene: ty dyrbisch twojoho blischoho yako sam su
lubowaj. Te lubowanjo tyho blischoho nezyni
złoho. Tohodla ta lubosz ye tyho zakona
połnosz we Khrystusu Jezusu naschomu Knezu.

Szczenjo S. Mattheyusa na wósmem.

Wo yenom czasu. Lidyž Jezus do czołmi,,
ta stapi, stupichu za nim yoho huczownikj: Ha
lejzo, yedne wulke [stribažo sta] ~~namen~~ zbéné so [tom] na moru
tak zo tón czołmik wotteho žnoho so pschikré,,
wasche, wón [tam] pak spasche. Ha [yoho huczownicy] ~~wóni~~ pschi,,
stupichu k njomu: ha zbudzichu yoho prajicze:
Knezo zpomoz nam, me zinyme. Ha
Jezus praji k nim: czo szczo bojazni, wo ye,,
nje mawscze wéré? Tolo stanucze porucži
wón tém wétram ha tóm moru, ha wona
so sta wulka czichosz. Lidži pak su so
dziwali prajicze: kajki yo tónta, zo yomu
te wétré, ha k morju posluschne su!

Na pjatu Nědźelu po SS. tśjoch Kralach.

Epistla S. Pawłowa k tem Kolossiskim na 3.

Bratśa. Jako božje wuzwoleni, swjećźi, a lubi, wam, woblecźcźo so tu nutnosć teje smělnosćje, tu dźjedrosć, ponižnosć, frómnosć a scźerpnosć: znesźtajcźo so rómadźe a wotpušćźejcźo sebi, mali žaden pjeczźiwo tóm druhom někajku zkoržbu: rune jako tež Khrystus wam wotpušćiw je, tak tež wó. Nad tym wšitkim pak tóho měycźe tu lubosć, kotraž je tón zwjazk tich dospołnosćje: a měr so w waschich wutrobach radźego Khrystu, swój pokój, w kotrymž scźo powołani w jenom cźěle: a budźcźo dźakowni. Něch Khrystusowe słowo nadobně w was bydli, wucźcźo so w wšelkej mudrosći, a napominajcźo so rómadźe z tymi Psalmami, khwalnymi spěwanami, a z duchownymi Kěrlušemi, spěwajcźo Bohu z dźakom w waschich wutrobach. Wšitko zbyž z słowom, a z skutkom cźinicźo, to cźińcźo w mjene našeho Knjeza Jězusa Khry-

stessa, Kotaryž so Božu, ha tom Wotzu pżez
Jezusa Khrystusa naschoho Knieza.

Sczenjo S. Mattheyusa na Dźesatom.

W tom jenom tżasu. Dyž Jezus k tom lu,
du rétzescho, legeżo jeden Werzta
pżistupi, ha modlescho so k jomu prawiże:
Knježo, moja Dźowka je nětko wumrewa: Hale
pój, położ ruku naju, ha budže wona wo,
žiwiż. Ha [illegible] stanawże, dźescho tajim
Jezus ha joho Jutżownik. Ha legeżo je,
na Žonska, kiž tżerpescho tu krawu pżeroż dwa,
nacże let dźwosch, pżistupi zadé, ha dotkné so
tehe [illegible] poddoschi joho draste. Pżetož wona dźescho pżi
sebi sama: dotknuli so jeno joho draste, ha bu,
du ja strówa. Jezus pak so wobrocżiże,
ha ju widżiże, retzé wón: Budž twischwana Dźow,
ko, twoja wera je cżi pomowa, ha ta
Žonska bé wotehsamey ztundże strówa tżinena.
Ha dyž Jezus pżiijschow bé do tehe Werztu domu,
ha widźescho tež Tarakarow, ha tón hauswarże

lud, dźesch wón: Wotstupćo preč: pźetoj ta holza njeje wumrewa, hale spi: Ha wonisu jomu smějachu. Ha dyž tón lud bě wonwuhnate, dźeše wón nutř, ha pźija jeje ruku, ha ta holza sta. Ha tuta rěč wundźe won do czéwoh tých samsch kraja.

NB. Quando post Epiphaniam usque ad Septuagesimam intercedunt sex Dominicæ, tunc Dnica sexta ob defectum Missæ propriæ ponitur Epistola et Evangelium juxta Romanum Missale seq.; ut sequitur.

Na Schestu Njedźelu po SS. trjoch Kralach.

Epistla S. Pawowa khém Thessalonizkim ta prena, na prenom.

Bratřa. Mé so pźecze Bohu Zawab schitzkich dźakujomé, wopominajcze wab bez wobpřestawana wmódlitbach naschich modlitbach, ha spominamé naton skutk wascheje wěre, ha próze, ha lubosźe, ha wascheje zeřerpnosźe wotey nadźeji naschoho Knjeza Jězusa Khrystusa, pźednaschim Bohom ha Wótzom. Mé

wěmé waschc wuześlenié bratzja wot Boha lu-
bowani: přetoż naschc zeżenié nejo jeno wotom
słowe kwam bówe, hale tež wa tej mozé, ha
Swatom Duchu, ha wozenej wulkej pówneszi
jako wi wěsziże, kajeżé smé bezwami boli waschc
dla. Ha wi sczeszo k naschim, ha k toh Kneza
Naslědzeram zhinili, ha k swówo zubeszowoszzu
toh Ducha swatoho sebe zali wawele hrěu;
tak zo wó tež kzeam přikwadej sczo schim
wěrnem we Macedońskej ha Achajiskej.
Přetoż přezwab jo toh Kneza swówo wón wu-
wołane, nicz jeno we Macedońskej ha Acha-
jiskej, hale tež nawschich městach jo waschca wěra
won wugschtwa kiż k Bohu jo, tak zo nam nejo
trebe něscho wazé rěcžecz. Přetoż woni sami
wotnal powědaju, kajki mé kwam smé pří-
chad měli; ha kak wa so wot těch přibohow wó-
brozili sczo k tej słužbe toho žiweho ha wěrnoho
Boha, ha k tżakanu joho Syna z něbes, kotro-
hož wón je wot mertwych zbudził, kotryž nas wu-
mozo je wot toho přichodnoho něwa.

Sczeńo S. Mattheyusa na tzinatem.

W onem tzasu. Prawiso je Jezus tim
ludze tute pschirunowańo: Te nebeske Krale,
stwo je runa tim zonopowem zornu, kotrez
ten tzłowjek zmize naswoju rolu wosé: kotrez
bezschimi semeńemi dre te naymensche je: Dez wone pak
~~[illegible]~~ zrostwe jo, je wone wetsche yisli zane
druhe zelo, sa ztzini so kdrewu, tak zo te
ptaki tos ~~listia~~ neba pschijdu, sa bidla najich sarosach.
Jene druhe pschirunowańo je wonkzjim ~~rałaiw~~:
Te nebeske Kralestwo je runa tom zakisanom
tzéstu kotrez idea jena zonska wozme, ~~sa~~ zkhowa
je ~~[illegible]~~ tzjoch mertzach muki, hacz wone scho zakisne,
ne je. Tuteschtizke je Jezus wo pschirunila,
nach retzjaw tem ludzom: sa bez pschirunowańow ne,
retzesche won kzjim; zo bé se dopjelniwe, zto
prawene je pschez toch Profetu, kiz prawi: Ja
tzu moy hort wotéch pschirunowańach wotewrecz,
ja tzu te potajnosze wot zpotzjatka toch sweta re,
tzetz.

Na Njedźelu Septuagesima mjenowana

Epistla S. Pawoła k tym Korintskim ta prěna, na dźewatom, a na dźesatom.

Bratřa. Njewjesćo wy, kiž w zawodženju bě-ža, ſchicze dźe běža, ale jeden dostanu tu zarazjenu wěc? Běžćo tak, zo doſahnećo: kóždy pak, kotryž ſo wojuje, wšěcjugo ſo ſchiſcho: a woni dźe tej zwatzene ~~[illegible]~~ korónu dla, my pak tej ne zwatzene ~~[illegible]~~. Ja pak ja běžu tak, nic zo jako na njewěste: tak wojuju, nic jako do lufta bijacze: ale dźeržu swoje cźěło wotwerdźeſcźi, a cźěłu je podpodanſtwo: zo děž ja druhim prědowu, ňebě(cż) sam ſo za-wjiſnitoſe ſtzinił. Cap. 10. Zjebž ja njechał wšame Bratřa wam něwjedźme byč, zo naſchi wótze su ſchitzy pod tym mróčželu běli, a ſu ſchitzy k morjo přěnjeſchli, a ſu ſchitzy pod Moj-ſeſom křćeni we tej mróčželi, a we tym morju: a ſu ſchitzy jenaku duchownu jědž jědli, a ſu ſchitzy jenaki duchowne napoj pili: woni

pisarku pak wot teje dobowneje stawé, kiž za-
nimi dźěsche: ta stawa pak bĕsche chréstub.

Scženiu s. Mattheyusa na Sitlarzetom.

Wo ynym ćžasu. Prawiu yo Jezus sw-
ym Huczobnikam tute psirunwanie: Że
nébeske Kralestwa yo runa yenim (swojeko) hospodarej,
kotréž zprenisowaná won wundźe, dźélnikow
nayimacź do swojeje Winice. Hdéž wón
pak z těmi dźélnikami przez yenosz (sa pokrjesch mnez dźeń) [illegible]
[illegible], pósla wón yich do swojeje Winice.
Ha dźéž wón podla teje tséčeje ztundé won
wundźe, wuhlada wón druhich na torhoscźu pró-
zneich [illegible] ha rekné k nim: dźicźo též wy
do mojeje winice, ha zčož sprawne budźo, yon
ya wam daź. Woni pak wotéydźechu. Tak
hasz wóknu schtéstege ha dźewjataje ztundé wun-
dźe wón: ha k nim runa tak. Wokoło yé-
dnateje ztundé pak wundźe wón, ha namaka
druhich (stoyacźich) stayo ha prawi k nim: zčo tudy czéwé
dźeń prózni stoyicźo? Woni yim prawa:

~~pžetożiło~~ dźěłaj niczto nab něgo najaw. Won prawi
kjim: Dźiczo tež wó domojeje winicze. Hdyž
wone pak wječor bě, prawi tón kněz teje
winicze k swojomu zastojnikej: Zawołaj těch
dźělnikow wonadu, a daj jim ~~te~~ mźdu, zapocžij
wot těch poslenich haj k těm prěnim. Hdyž
tež ta přijšoli běchu čži, kiž wojednatej źhondźe
běchu přijšoli, dostachu ~~[illegible]~~ kajždy pojenom ko-
scha. Hdyž dužé pak tež čži prěni, měna-
chu, zo woni wjacze dóstacž budźa: Woni
kóždy pak tež ~~podenkajdé~~ sami pojenoš pokrosicha. Ha
dźmicze ~~jón~~, mórkotachu přećziwo tón hospoda-
rej prawicze: Tu čži poslenje su ~~jenu~~ jenu
źhondu dźěłali: a ty sy jich nam runa zcžinił,
kotřiž mý smé znjesli ~~[illegible]~~ ćežkosć dnja ~~[illegible]~~ a znosyłe.
Won pak jenom wotgis wotmołwicze rekné:
Přećzelo, ja čži něcžinu křiwde. Njejsé ty so
~~[illegible]~~ krosch ze mnu přezjene přijšoł? Zmi
[illegible] twoje je, a dźi: Ja pak chcu tež tu tóm
poslenom dacž runje jako tebi. Habo němam ja
tež
něgo mi dospuž.

wjene
mroze tžinicž, žbyž czy? Haj ze twoje sto,
k ssibawske, žo ja dobré sóm? Tak budže
czi poslene kprénim, ha czi preńe kposlenim:
pžetož wéle je jich pówołeanéch, mało pak
wuzwolenech.

Na Nédželu Sexagesima mjenowanu.

Epistla S. Pawołka k tém Korintskim te
druha na jědnatym ha nadwanatym.

Bratža. Wy zwescholnecžo radži těch njemu-
drych, dyž sami sčžo mudři. Pžetož wy czerpicže,
tžy nili wab něchto k podanam, wucžedujeli wab
něchto, běroli něchto, pozbějujeli so něchto, bijeli
wab něchto bez wotžy. To rěčžu ja ponětžeśszi,
jako běchmy my tu tež wyczach swabi boli.
Hdžežkuli něchto krobwé je (ja rěczu pokoj ne-
mudrosczi:) wodnu som těž ja krobwé. Woni
su Hebrejszcze, ja těž: woni su Jzraelszcze, ja
těž: woni su Abrahamowe sémo, ja těž: woni su
Khrystusa służownikaj (ja jako mjenej mudré praju:)
wjacze sóm ja. Ja sym wele proczach, wele wjacže
wobjastwach, wobiczu pžez měru, wo mréczu czasto.

Ja ſom wot židow pěś krośi po źěſeśźiſch razach
měnej jeneje doſtał. Tśi krośi ſom ſ prutami
bitſtané, jaden ſom kameńowané, tśi krośi ſom
ſźwelma połěpeny ćěrpeł, nocy ſa dźeń ſom we
ſłubinie togo mórja byłe. Ja ſom bew tšaſto na
pućżach, ja ſom ſtrachach bew teſch rěkow, ſtrachach
teſch mordarjow, ſtrachach wot mojeje ſchłachte, ſtra-
chach wot póhanow, ſtrachach měſcźe, ſtrachach puſ-
cżinje, ſtrachach namorju, ſtrachach bez falſchnemi
bratrami: We procżę ſa we ſcěrú, we wele
wachowanu, we tradanu głodźa ſa picża, we wele
poſcżenu, we ſymie ſa we naſocże: Buſchez to,
ſo ſtož zwonku jo, jako ta ſcředna wobcżeż-
noſcż ſa ſtaroſciz zawſedniczke k ſromadźijne.
Do ſłabi, ſa ja ne ſłabu? Do bużo pohor-
ſchowané, ſa ja ſe ne ſoru? Hdźili ſo chwaliz
cżu ja wolena, ſtož mojeje ńemocnoſcźe jo, ſo
chwaliz. Bog ſa ten wótz naſchoho Kneza
Jezuſa Chryſtuſa, kiz jo weki ſchwalowané, ten
wě, ſo ja nełżu. We tom měſcźe Da-
maſku, Hejtmanſko tohoſamoho ludu Krala Are-

thsa bówot, ke město těs Damaſkowskich wobiwa=
nuwane, ſo bě mé jaw: Ha ja ſóm ſtaiſkom
wojenom ſerbe pſcheſ mnóm děle puſchene, Ha
tak jeho rukoma wjeknes. Cap. 12. Hodźił
ſo kwaliz (: haiz ſužitne dźe neje :) wza pak
ja nalě widźeňa, ha zjewiena tohó kneza pſchjy.
Ja wém cżłowjeka we Khryſtuſu pſched dźesćinaczimi
lětami (: haiz to bě we ćěle, jabo zwonka tej
ćěła, to néwem, Bóh je wé :) zatorhneno
haiz do tſcheżich něbeſ. Ha ja wém jeneho taj=
keho cżłowjeka (: haiz to bě we ćěle, jabo zwon=
ku teho ćěła, to néwem, Bóh je wé :) ſo won
je bow do Paradiza zatorhnene, ha je ſłyſchaw
potajne ſłowa, kiž žanom cżłowjekej ſo neſo=
dźa rěčzeż. Tu jeho cza ja ſo kwaliz,
ſam za ſo pak niz, hacž jeno we mojich ſwabóſ=
ćzach. Hjetož zecżu li ſo tež kwaliz, nebudu
ja nemudré, dokelž ja tu wěrnoſcz budu prawicz,
ja ſo pak zdźerzuju, ſo nebé něchto wjacze wot
mne dźerżaw, hacž li na mne widźi, jabo wot ſeme
nečzo ſłyſchi. Ha ſo nebéch ja těch haſokich

zneilenuo Ha ſo pozběheław, zo mi dalé ton
kawaiz tiß maſa, tiß Satſana zandžel, kotréž bě
me bez wotzi biw. Tzoſzila ſym za tſch dne,
za tzi kroz proſcio, zo bě wan wotemne woki-
ſchow, ſa won ze temne prawiew. ſébi zo doſz
namogez nadže: pzetoz za ~~[illegible]~~ móz ſu ſy do zprawni
ch wokez ſwaboſzi. Hoſzila czu ſo za nad na-
mogiwſ ſwaboſzjaſ kwalic, zo bě Chréſtuſowa
móz wamne bidžiwa.

Czeženo S. Lukaſchow na Wſémom.

W onejnem tzaſu. Déž zaze wele ludi ſo
zchadzwaſch, ſa zteiſ měſtow k Jézuſez kwataſcho,
rekné won pzez pzirunowani: Mugdže jeden
ſéwuz won ſwoje ſémo ſéiz: ſa déž wón ſéjo, pa-
dže někotre pzipuju, ſa bě rozkeptane, ſa pſak ſo
ſ biſke ze zněčki. Ha druhe padže na ſkawu;
ſa déž žegſchwe bě, wuſchné wone, pzetož wone
němějeſchto wuſi. Ha druhe padže bez czernio, ſa
te czernio, déž ſobu žegſchwe bě, poduſchichu wone.

ha dzeſe padze wdobrege wle: ha dézu fézsczwe
bé, pzineſe wone ſtotere plód. Tach prawi
czé wúwaſch wón: doz ſuſch ſpſchuſchena ma,
tón poſluchay. Ale ſe ſuchodnik pak ſeſe pa,
ſchaczu, dayſe bé bóżle tele pzirunwańo. Kotémuz
wón řekné: wam ge date tu potaynoſcz teſo Kra,
leſtwa boſzoſe póznaz, tém druhim pak wa pzi,
runwańo: zo béchu widzize newuladaly, ha
ſwuſchize ńezrozemeli. Wone ge pak tuto pzi,
runwańo: Te ſémo ge te ſwówo boſze. Kotziz
pak ſu pzitom puczu, czi ſu, kotziz poſluchaju;
potom pzizdze tón dyabol, ha woſmo te ſwówo
preczy wotyich ſutrobé, zo neberzm wérize zbo,
zni bol zbzineni. Kotziz kotziz ſu naſkale: czi
ſu, kiz ſubeſwoſchu ſwe radoſczu te ſwówo ha czi
némaju koreńa: kotziz wéra ſaij dotziſa, ha
wo tziſe tóſo ſpoſtuwańa zab wotpanu. Kotrez
pak dotzerna ge panéwé: Te ſu czi, kiz ſu
ſluſchaki, ha wot tege ſtaroſczow, bohaſtwow, ha
lóztow teſo ziwena, ſe zaduſché, ha plodu ne,
pzineſu. Kotrez pak do dobrege zeme:

Hdruze

tołucżi, kiż ke swiatu wudobrej, sa wo naj lépschej su,
tobe swjeschcżé zakłiwanu, sa pżinesu plód wo
tej zjérpnosci.

Na Nédżelu Quinquagesima mjenowanu.

Epistla S. Pawłowa k tém Korintskim ta pręna na 13.
Kétżul ya rune

Bratja. Dyż jo ya z cżłowjeczkimi sa z jan-
dżelskimi yazękami rétżu, némam pak tejé lu-
bosćże, sóm ya so stżiniw yako k zwonżitomu mosa-
zej sabo klintżitom zwónikej. Sa zméjuli ya
te Proféczstwo, sa budu wédżecż sché pótajnoscże, sa
schiczku wédomnoscż: sa zméjuli ya schu wéru,
tak zo ya te horé pżenoschuju, ńezméjuli pak tejé
lubosćże, nitżo ya ńesom. Sa budźli ya tyédż
téż schudém sché moje zamożeńo rozdżelicż, sa mo-
je cżéwo podacż, tak zo ya so zhoru; ńezméjuli
pak tejé lubosćże, sa mi nitżo wużitne ńejo. Ta
lubosćż jo zjérpna, jo żejedra: ta lubosćż ńezawidżi,
ńużeje tżesćże, ńetżini ńezdlibńe. Wona so ńena-
duwa, ńejo tżesćże naramna, ńepóta żtoż swoje jo,
wona ńeda so nażżuwacż, ńemisli zwého, ńeweseli

ſo naněſprawnoſczi, wjeſeli ſo pak na tej wěrnoſczi:
wona ſcho pſchěneſe, ſcho wěri, ſchiſch ſo nadźijo, ſcho
pſchěczerpi. Ta luboſcź nidě neſpadnu, ſacź ru-
ně ſo wuprózniczi budźa te Profeczitwa, ſabo budźa te
jazěki pſchěſtaczi, ſabo ta wědomnoſcź ſaſinecź. Dźe-
tcź mé po kélu poznawamé, ſa po kélu profeczimé.
Hdyž pak to pſchiṅcź budźe, ſchtoż doſprawnene yo, tudé
budźe wuproznene, ſchtoż po kélu yo. Hdyž ya dźě-
czo běch, rěczach ya yak dźěczo, rozemach yako
dźěczo, myſlach yak dźěczo. Hdyž pak ſóm ſo
k mužej ſczinił, ſóm ya wuproſniw to, ſchtoż dźěcza-
cze bě. Nět widźimé mé pſchez ſpigel ſa czo-
ſudawaṅa, tudé pak wotoblicżwa k woblicżwu.
Nět poznawam ya po kélu, tudé pak budu ya po-
znaczi, yako těž ya póznaté ſóm. Nět pak ſwo-
ſtanu ta wěra, ta nadźeja, ſa ta luboſcź, te tſchi
węcze, ta luboſcź pak yo bez těmi ta wětſcha.

Jezěno S. Lukaſcha na woſemnatom.

Wo yenom czaſu. ſchiwza [illegible] Jězus ſwojich těch dwa-
naczo ſchezownikow [illegible], ſa prawi k nim:

lezyjo mé Dźómé hóe do Jerusalema, ha wone bu-
dźo so wsche dokonaj, ẑtoj pżez tych Profetow pisane jo
wot Syna tehoh Cżłowjeka. Pżetoż won budźo tém po-
hanam podaté, ha budźe smieschené, zapotulane, ha schwitane, ha
zapluwané: ha dyż won budźe [illegible] wobschwikany budźe, jeho
morij, ha na trżeczij dźeń budźo won zaso hore stanejż.
Ha woni, tehe nitżo nerozemeschu, ha béschoto te słowo
wa pżedniwi zakschiwane, ha nerozemeschu to, ẑtoż
so prawescht. Wone so pak stu, ż dyż won so
k Jerichu pżibližwasche, sedźesche jaden slepe pżi pu-
ću prosscherizé. Ha dyż won slyscheschy ton
lud nimo pżeczehnacz, praschesche won, żo to bé, bówe?
Wone pak powedźechu jemu, żo Jezus tón Naza-
retski nimo dźesche. Ha won zawówa prawizé:
Jezuso te Syno Dawitowé, smél so nadémnu. Ha
[illegible] pżed dźechu, sytarachu jeho, ż bé mél-
tżaw. Won pak wéle wasche wolasche: Te Syno
Dawitowé smél so nadémnu. Wstojiżé pak Jé-
zus poruczi, jeho k sebi pżiwesczy. Ha dyž won
pżibliżiw bé, wopraschy won jeho prawizé: ẑto czesch

ʒo ſebi ʒhiwiaʒ [dobru?] / Wón pak ʒekné: Kneʒo ʒo
ga widʒu. Ha Jéʒus ʒekné k jómu: pohlej ſóre,
twoja wiera ʒo tʒe ʒbóʒkſche ʒhiwila. Ha wón ʒo
[nawjeſcʒe] ~~wedʒem~~ widʒew, ha dʒéſche ʒa nim kʒiwiʒé Boha.
[ſtóp] Ha ſchitʒke lud, [wón tʒo] haiʒ to widʒew ʒo, daw ʒo khwalow
Bohu.

Na Popelnu Sredu.

Lekcion Joela Prófété na druhim.

So prawi Bóh tón Knez: Wobroćʒo ſo k temu
we cʒéwey waſchey hutrobe, we tom poſtʒenu, ha we
pwakzu, ha we ſtruſchliwoſcʒi. Ha torhajcʒo waſche
hutrobe wiʒm, ha niz waſche draſte, ha wobrocʒʒo
ſo k Bohu waſchim Knezu: pſchetoz wón ʒo ʒjedné
ha [miloſcʒiwe] ~~ſmilne~~, ʒcʒerpné, ha jeneje wulkeje [miloſcʒe] ~~ſmilnoſcʒe~~,
ha wobtʒalowajze nad tʒuʒwóſcʒu. Kdo wé,
haiz wón ſo newobrocʒi ha ʒpomjecʒi ha ʒoſtawi
Vide
ʒa. ſobi [ʒobe] poʒohnowanʒo, ʒjedné ha pité wopor [tóm Knezo] Bohu
waſchimu Knezu [Bohu]? Trubjo [ʒtrubu] ~~te Poſawné~~ we
Sijone, ſwjecʒcʒo [ſchkloſchzijo] tón póſt, ʒwoławajcʒo te Romadʒi,

ſpatoſcziż
ſru ~~[illegible]~~, źrómadźiżo tón lud, ſwęcziżo tu
přizamknyſzy
Rómadźiżnu ſtarczych tés ſtarés přiezgene,
dźiczkó
źrómadźiżo tes[illegible], ha tés [illegible] nadrow[illegible],
ſwojich
żuragów: ney tón nawzena [illegible] ze ſwojoh
won
léhwa, ha ta néweſta zeſwojeje kwaſneje kom-
ré. Bezkém přitwarkom ha wołtarom dźiba czi
měſchniki czi ſłużowniki boże żakoſcziżu, ha
praviżu: Żelutuy knježe přelutuy twojoh ludu, ha nepodaj
wóſtawa
trebyeh ~~[illegible]~~ tómu hańſtwu, zo czi poſani
nadnimi kneželi. Dżeczoh praviż wóni beztémi lu-
tón knyze
dźimi: Dże je nis Boh! Tón kniez ſo
ſwojeje žiwe ſrebraw, ha je ſwojoh ludu luta-
tón kniez
wał: ha tón ~~[illegible]~~ wotmowja, ha jem
rétné
niw kſwojom ludu: lejże, ja czu wam póſłaż
žito ha wino ha woli, ha waś budźeże zyimi
bóz
napélnení, ha ja wam [illegible] wab nóżu wanże bezké-
mi poſanami z kporokej [illegible], prawi tón ſołoh
mózne Boh.

Ezeń Swatoho Mattheyuſa na ſcżéſtom.

Wo yenom tżaſu. Praviw je Jézuſ kſwojim

hubjenikam: Dyž wó so posćicźo, ~~nalkudźijo~~ nóczeli so,
tymij
zrudnéh, jako tźi falschniki. Zjetźy wami praju,
nejsu swoje wobliczja, zo so ludźom zdadźa posćicź.
zachérno ja prawju wam: zo woni su swoje mzto
dostali. Té pak dyž so posćisch, zawbuj twoju
hłowu, a myj twoje wobliczo, zo so posćiczé
nepuzdasch tém ludźom, sale twojom wótzey, kotryž je
wo zakschowanym. A twój wótz, kiž widźom za-
kschiwanym widźi, budźo tebi je zapłacźicź. Nóczeli
romadźicź sebi skotbye na zemi, dźež je rez
a mole zkónczaju: a dźež je padusch wlukujo,
paju a kradnu. Romadźizo pak sebi skotbye
wa nébu, dźež ani rez ani mole nezkónczuju,
a dźež padusch newukopaju a nekradnu.
Zjetźy dźež twoj skotb je, tam tež je twoja
wutroba.

Na prěnu Nedźelu tež Posta.

Epistla S. Pawłowu k tém Korintskim ta druha
na sczéstym.

Bratzi. Mé napominamé wab, zo ńebéscho,
zo tu Nadu boschu podarmo dostawali. Pschi=
toj won prawi: ja ßym cze wo ßpodobnym tzaßu wu=
ßuschał, ha ßym tebi w tón dżeń tege zbožnosźe pom=
hał. Nětkej je ton ßpodobné tzaß, nětkej ßu
té dné tege zbožnosźe. Nedawajmé nitzom ża=
neho pohorschowańa, zo ńebé bówa hańena naschka
zastojnosź: hale wschitzkom ßo wopokazmé jako
ßłužownikow boschich, wo wulkej tzerpnosźi, wo
tżeschach, wo nuzach, wo zèsnosźach, wo prózach,
wo wardowanju, wo połoženju, wo tżistosźi, wo wé=
domosźi, wo potzakwanju nad złosźu, wo łesnosźi,
wo Swjatym Duchu, wo ńefalschowanej lubosźi,
wo ßwiwełeje wérnosźe, wo boschej mozé, pschez
tu bróń tege prawdé naprawej ha nalewej,
pschez tżesz ha pschez ńetzesź, pschez złe ha pschez
dobre mjeno: jako zawedniki, ha wérni;
jako ńeznajowne, ha póznati: jako mréli, ha
hmé lejzijeti: jako khostani, ha ńesmertzeni: jako
trudni, pschetze pak weßeli: jako potrebni, jich
wele pak bohatéch tzinjeze: jako nitzo ńeméli,

ha ſobiżsko wobsénéli.

Sczēnio S. Mattheyuſa na ſtwórtom.

W Tyenom czaſu. Wėdżené yo Jezuſ wot
Ducha do puſtzyne, ſo bé wot Dyabwa bów zpótwa-
né. Ha dėż wón ſo bė [redacted] ſtérzeczi dnow ha
ſtérzeczi nóczy poſczyw, potom yo bów wódné.
Ha přiſtupicze tón zpotwar̈ řekné k nomu: jéli
ty ſyn boži, řek zo tute kameńe budźa khlėbey
ſczinene. A tón wotmolwicze řekné: wone yo
piſane: nicz wot ſamom khlėbe yo tón čżłowyek ži-
wé, ale wot yenom kuzdom ſłowe, kiž z hoſpod-
ſkeho wondźe. Tedy wzja yoh tón dyabow
do teho ſwiateho méſta, ha ſtawi yoh na wėrſchné
kinuž teho templa, ha řekné k nomu: jéli ty ſyn
boži, ha puſcz ſo dele. Kejcż piſane yo: wón
yo ſwoyim yandźelam wot tebe přikazow, ha woni
budźa cze narukach neſcz, zo tyebach neposrazyſch
wo kamen ſwoyu nohu. Jézuſ prawi k nomu:
wone yo zaſ piſane: ty nedyrbiſch Boha twoyeho
knėza zpótwaċż. Zaſ wzja yoh tón

dyabow / nagemu gore ʃeʃoku horu: ha spokaza
yomu ʃche kraleʃtwa toho ʃwěta ha gich krasnoʃcz,
ha rekne kyom: tuto ʃchitzke czu ya tebi dacz,
budżeʃchli padnycze ʃo kmńe modlicz. Tocz
prawi Jeʃuʃ kyomu: precz dzi Sathano: pżetoz
wone yo piʃane: k Bohu twoyom Knezu dyrbiʃch
ʃo modlicz, ha yomu ʃamom ʃwużicz. Tocz wón
puʃchczi yoho tón dyabow: ha hlej czi yandżele
pżiʃtupichu ha ʃwużachu yomu.

Na Pátk po prenej Nedżeli toho poʃtu.

Lekcion Hezechyela Profety na woʃemnaczom.

To prawi Boh tón Knez: Kotraż duʃcha hrěschicz budże, taʃama dyrbi wumrecz: Tón ʃyn nedyrbi neʃcz toho wótza neʃprawnoʃcz, ha tón wótz nedyrbi neʃcz toho ʃyna neʃprawnoʃcz. Ta ʃprawnoʃcz toho ʃprawneho budże nad nim, ha toho neʃprawneho neʃprawnoʃcz budże nad nim. Budżeli pak tón tón neʃprawny ʃchich ʃwoyich hrěchow, kotrež wón ʃkutkował yo, pokutu tżinicz, ha ʃchitzke moye kaznie

wobwracžowaj, ha tžinizh tón ſud ha ſprawoſzi
~~dźerzaj~~, ~~ha prawe~~ ſud, ~~ha prawdu tžiniz~~: budźe
won ~~žiwe wostaz~~, ha nebudźe wumrecž.
Tež Wschich jeho nesprawnoſzjow, kotrej won ſtžinil jo,
nimaja ſpominacž: ale jeho ~~prawdže~~ kotrej
won tžinil jo, budźe won žiwe wostacž. Haj
~~by~~ ja mogeł ~~ſpodobanje~~ ~~nad teho~~ nepobožneho ſmerži,
praji Kneſ tón Knez, ha nicž, zo by won
wobrozžil wot ſwojich pužow, ha bił žiwe.
Budźeli pak tón ſprawné ſo wotwobrozžiž
wot ſwojeje ſprawnoſze, ha neſprawnoſž tži-
nicž po wſchich tich jadwawſtwach, kotrež tón
nepobožne ~~tžini~~, haj budźe won žiwe wostacž?
Wſchitke jeho ſprawnoſze, kotrej won tžinil
be, nebudźa ~~tež~~ wopomnete: ale ~~ſwojom~~ pſche
~~ſtupenu~~, ſkotremž won ~~pſcheſtupil~~ jo, ha we
ſwojom hréſche, kotréž won hrešiw jo, we teſ
ſaméš budźe won wumrecž. Ha wiſcho
prajiž: tón pucž toho Kneza ~~nij prawe~~
Toſodla poſluchajžo wi wi ſ teho domu Jſraela:
haj moj pucž ~~nij prawe~~, ſe wole waže wobole

žiwe
pržže ~~najprawse~~? Rjekuj, dyž, budź tón sprawné so
wot swojeje sprawnosće ~~budźe~~ wotwobroćij, sa
budźe njesprawnosć činić, budźe wón wumrěć
mrěć, a w tolěj njesprawnosći, kotruž wón ~~[illegible]~~ wuskutkowal
go, budźe wón wumrěć. Ha dyž so tón ne-
pobožné ~~budźe~~ wotpodbroćij, wot swojeje njepóbož-
nosće, kotruž wón ~~[illegible]~~ wuskutkowal go, sa budźe prawé sud
sa ~~prawdu~~ prawe činić: tón samé budźe swoju dušu
žiwu ~~[illegible]~~ zdźeržić. Rjekuj, rozpominajcé sa wot-
wobroćiće so wot wšěch swojich njesprawnosćow
kotrež wón ~~[illegible]~~ wuskutkowal go, budźe wón ~~žiwe~~ žiwen być wo-
~~[illegible]~~ žiwy sa njebudźe wumrěć. Praji Bóh tón knjez.

Sćenju ~~[illegible]~~ Jana na 5tem.

W o jenom času. Běsche, (jeden swjatočné dźeń) též židow
~~swjatok~~ sa dźeše Jezus ~~pod~~ do Jeruzalema sćěw sue.
W Jeruzalemje pak ~~pak běše~~ jeden pwawité sat,
kiž so ~~po~~ hebrejsce (pomjenujo) Bethsajda ~~mjenuje~~, mě-
jaše pjeć twarjiçow. Tu we tych ležeše
~~jara wele~~ (jena wulka množstwo) slepéch, khroméch, sa wuschne-
něch, ~~kiž~~ čakachu na te hibanje teje wody.

Ton Jandźel tiß kneza pak [illegible] stupásko potzasu
dźele wodu sata, sa ta woda so [illegible]. Za
kotrej [illegible] premiſchi [illegible] sata dźele [illegible]
tyje wode, [illegible] bewaſcho strowe [illegible]
khroſche [illegible] beſcho. Nekotryk cžlowjek pak
tam be, kiz mezſcho [illegible] ha [illegible] let
[illegible] khroſche. Ton doſz dyz Jezus [illegible]
[illegible] ležazoſch [illegible] beſcho prozemow, [illegible]
wele tzaſa [illegible] won khomu: Cžeſch
biz strowe zhinene? [illegible] Ton khoré [illegible]
[illegible]: Kniez ja nemam cžlowjeka, [illegible]
ta woda [illegible], [illegible] we [illegible] sata
dźele [illegible]: [illegible] ja pſchijde,
[illegible] prez me dźele [illegible]. Jezus
praji khom: Stan ſorć, zmi tebje [illegible],
[illegible]. Ha nédem be tonſamé cžlowjek
strowe zhinené: ha wza ſwoje [illegible]
[illegible]. Tonſamé dźeń pak beſcho Sabbath.
[illegible] prawachu [illegible] Kotrehž be
[illegible] Sabbath [illegible], [illegible] tib,
ye [illegible] prez [illegible]. [illegible] jim [illegible]:

Kotrej
~~Ton~~ kij mě strowoho ʒe ʒʒinio tónsamé ʒo mi prawiw:
Jmi sebye wóʒo ʒa kšodź. ~~Jeho~~ prašachu,
tšu wón ʒeho: do ʒ tonsamé cžwovek, kiž ʒi
tebi prawiw ~~ʒo~~: Jmi ssebye wóʒo ʒa kšodź.
Ton pak kij strówé be ʒʒinene, néwédžešo,
do wón bé kow pšedžjeʒeʒub ~~pak~~ ʒ ʒitiné tóho
ludu, ~~kij~~ natom méšše ~~bejšo~~. Potom na~~déj~~,
~~de~~ jeho Jéʒeb Templu, ʒa réchné kʒom: Lej
ke se strowi ʒʒinené: ~~néšešo nei ~~
ʒo ~~tebi ʒe něʒo~~ hórsobo neʒtanu. Tónsamé
~~cžwowek~~ wotegdže, ʒa pšewi tém židam, ʒo
Jéʒub ~~bejšo~~, kotrež ~~jo~~ strówoho ʒʒʒinio.

<u>Na druhu Nédželu tóho poste.</u>

Epištla S. Pawówu klem Thesalonizkim te prena
na ʒtutórtom.

Bratšo. Mé prošemé, ʒa nutne ʒadamé
wotekab wa Knéʒu Jéʒuʒu, ʒo rune pak sižo
ubetnab dostali, kak wó kšodžicz ʒa Bóho ʒo
lubicz dérbicʒo, tak též kšodžil, ʒo boley
nadóbdžéʒo. Pšetoʒ wó wéšiʒo, kajke ya

kazńe wam dali smy pżez Kńeza Jezusa.
Pżetoż to je ta wola Boża, waſche swecżeńo, zo
byſcże ſo zdżerżwali tich kurwarſtwa, zo bé
jedyn kiżdy bez wami wèdżew ſwoje ſudobo we
swecżeńu ha wotzeſczi wobſènèczi; nicż we tom
pżerotaczu tich pożadańa, jak tèż czi pohani,
kiż wo Bohu nèwèdża: ha zo nicżto ńebé pżez
mèru cżinił, ani tèż ſameho wèczach ſwojoho
bratra wobjeſcżil: pżetoż tón Kńez je tón,
kiż tich ſchitkich dla wjecżu cżini, jak ſmy wam prjedy
prawili ha ſwèdczili ſmé. Pżetoż Bóh nas nejo
powołał k nèſchwarnoſczi, ale k ſwjatoſczi,
we Khryſtuſu Jezuſu naſchomu Kńezu.

Sczèżeńo S. Mattheuſa na pjatnatom.

W tom jenum czaſu. Wuſcżé Jezus wotſu wuiedzo
tèżdże, ſtronu na te Tyriſke ha Sidonſke pomezy,
ha . hlej żona Khananeyska żonſka, kiż
z tich ſameho pomezow wuſcżé, ſo wołaſche na ńeho,
wicżé k ńomu: Smèl ſo nade mnu Kńezo te Syno
Dawitowé: moja dżowka bud'o tefo wot djabła zlé

prudśna
trapena. Kotrejž žež ~~...~~ swuwa njewotmołwi.
Ha pak hußowniki přistupiwše proschachu jeho
prajiwše: puść ju ~~...~~, dokelž wona žana
mi wołaja. Won pak wotmołwiwše prawi:
Ja njejsym pósłany, khiba k těm wówcam, kiž
su zhubjene wot domu Israelskeho. Wona
pak přijdźe, ha pomodli so k njom prajiwše:
Knježe pomhaj mi. Kotrejž wotmołwiwše pra-
wi: Dobre njej dźe tón khlěb tych dźěći žaj
ha tem psam ćisnejć. Wona pak ře-
kne: ~~...~~ Knježe, ~~...~~ tejž te psyčki jědźa
wot těch drěbenčkow, kiž padaja wot jich kné-
zi blida. Tuž wotmołwiwše Ježus prawi
k njej: O žonska, wulka ja twoja wěra:
Stań so tebi kaž ty chceš. Ha jeje džowka
be wustrowena ze jeje samego hendźe. ~~...~~

Napatk po druhej Njedźeli tyho Posta.

Lekcion tyje prenjeje knihi Myzesowyje de-
njesi mjenuwanyje na ~~...~~ se-
ct: 1 dźesacza kapitol.

Wtoterś samęś dnaś, prawiw ge Jozef swo-
yim bratram: posłuchayće ton sén, kotrež sym
ja widźew: My smy zdźełali, zo nasi snópe napolu
wjazali: ha moy snop so gako stoie dźeše,
ha wasche snópe wokolo stoiace so
ptim mojomu modlichu. Nekotřichu gis
bratřa: hań ty naschim kralem budźeš? habo
budźomé mé twojom knežstwu podźisneni?
Potom tuta wěza, teš dźeyow ha rěčow,
teje zawiscze ha hra,
mołe. Won ge hiž jeden druhi sén widźew,
kotrež won powědaje tém bratram, prawi:
Ja sym sén widźew, yak słónezo ha měsaz
ha yědnaćo hwězdwo, so kemne modlich.
Kotrež dyž won swojom wotzey ha tem bratram
powědźew, naswarešchy gis wotc ha
rekne: što yo tute dźeń, kotrež
brež te widźew sy? Hań ja ha twoja mać
ha twoji bratřa so tebi modlič budźomé na zemi?
Potom zawidźachu gomu gis bratřa: ton

wotz pak ta wěcz měłtzo wospominaschi. Hda
děž ... bratsa ke stadwa swojoh wótza pasecže
ss we Sichemie sse dzierzachu, rekné Jsrahel
Josephoma: Twoji bratsa pasu wowcze we Sicheme,
pój, ja cžu cže k nim pósłacž. Kotryž dyž
wotmołwi: ... prawi wón kjómu: Hdź
ja wohlej, ... schitzke dobře ... bratrow twojich
bratrow, ja ... toho skota: ja prawi mi
zaso, kak so tam wjedźe. Pósłané tehdom z dołho
doła Hebron, přindźe do Sichema: ja někajki
muž ... nadeńdźe błudźacoho napolu, ja wo-
prašela joho, što by pytaw. Wón pak wotmo-
wi: Mojich bratrow pytam, powěź mi, hdźe woni
ke stadwa pasu. Ja tón muž rekné kjomu:
woni su ... te złoho města: ja sym pak
jich słyschaw ... dźimé do Dothajna.
Tohodla ... jězel za swojimi bratrami ..., ja
namaka jich we Dothajne. Kotryž dyž ...
..., prjedy hač wón k nim
... mostardu woni joho moricž: Ja rekachu

romadu: Hlejcżo, tén dzieżer pŕijdźe: pojcżo

mórmé jeho, ha ćisme do stareje studne: ha

cżomé rjcż; złe zare zwe zwěro je jeho zjeŕa

we: ha widźé budźo so wo pokazaĳ, żto jémo

te jeho dzieja su lhużitne. Wuslyżyżé pak tato

tén Ruben, ftorgeschi wón jatém, że bé jeho

zwis rukow wumow, ha dźeschi: Nemórcżo

jeho duschu, ani neprjelęjcżo krejė: Jale ćisńcżo

jeho tu doleje studne, ktraj w tej pustźine je,

ha zdźerjcże nawinowatej wasche ruke: tuta

wón pak praweschi, dźeschi jeho zwis rukow wu

mocz, ha zab dacż swojemu wótcżej.

Sczenjo S. Mattheusa na prenim ha dwanczetom.

W

To jenom tjase. Prawis je Jézus swo

jim hutzowonikam ha tém żidowskim ludźom, tu ke

pŕirunwano: béschi jeden hospodar, kotrejż

jenu winicu nasadźe, ha wobda ju z płotom,

tom ji ha zkópa jenu prasu wnutzej, ha

natwari thorm ha najaju tém winczarom, ha

daleje přezpolo. Dyž pak tón čas teho
plodu so přibližiše bě, pósła wón swojich wo-
trožkow k tém winicaram, zo běchu jeje płód
zebrali. Ha te winicare přijachu jeho wotrož-
kow, ha druheho su bili, druheho morili, druheho
pak kamenowali. Jako pósła wón druhich wo-
trožkow, wjacy hižli tých prěnich, ha wóni jim
runje tak čźinichu. Naposledku pak pósła
wón swojeho syna k nim prawiče: wóni budźa
so mojeho syna stracwaj. Tej winicare
pak widźiče teho syna, prawili su bez sobu:
Tu tón je ton herba, póńcźo morimé jeho, ha
mé změjomé jeho erbné těl. Ha přijachu je-
ho, wustorkachu zleje winicy, ha morichu jeho.
Dyž tehdle tón knez přiňdź budźe, što budźe
wón swojim winicaram čźinić? Wóni dźe-
chu k nim: tých złych budźe wón złochowo přis-
nesć, ha swoju winicu druhim winicaram na-
jeć, kotřiž jemu dadźa tón płód swojim času.
Jězus prawi k nim: něsće wy ni dźé we tém pismje

łazwali: Tón kamen kotrejž su čji twarizęle
zaćiszdźi měli, tón yo k kamenej toho wšitka
ztźinenė? Tu yo wot toho knieza so stawe, ha
yo dźiwne pźed naszimi wotzimi? Tohodla
prawu ya wam: zo te kralestwo bożje budźe wot
waß preč wzate, ha date jenom ludu, kiž yoho
płody noſsé. Ha dyž tu nawón kamen panež bu-
dźe, tón budźe ſo roztrażeč, nakotſož pak wón
paneč budźe, toho budźe wón roztłaſcźž. Ha
dyž čji wyſsze męſchnicy ha Pharizejſcy yoho pźi-
runwaná ſwyſcheli běchu, ſrozemechu wóni,
zo wón wot zich ręči. Ha potorzyčé pźi-
tźimu yoho pźiječ, bojachu ſo tejch ludźi; do-
kelž yoho yako za profetu měachu

Na tźecžu Nědźelu toho poſtu.

Epiſtla S. Pawowa k tem Epheſſkim na 5tom.

Bratźa. Budźče naſlědźerce bożje, yako naj
lubſche dźěćzi: ha khodźče wlubosći;
yako tež Khryſtuß naß lubował yo, ha ſo ſa-

moß zanab podaw kłosporu teße mêra sa
kłosporu zaton rêcz, Weßa kzenez swôtkez wo-
ni. Ze kurwarstwo pak, sa sliczka ne-
sedwarnoscz, sabo sa nacamnoscz ani bezwami
so nêcz nêmenugo, zaks so swatém pschiscz:
sabo nesazmbitoscz sabo nabwazen rêtze, sabo
plampano, kiz so twêze nescz; sabo wele
wazo te dzekuwano. Pschetoz tak dêrbiço
wo wêdzez rozemicze, zo zaden kurwar sabo
nêsedwarné, sabo nacamné (s kotrez zo zena
swazba têcz pschibosow:) erbnosz téla nima wo
Khrêstusowom sa bozom rêzu. Nechz wab nickto
nezawedzo zprozném sowami: pschetoz têcz we-
zow dla pschidze tôn nêw bozi nate nedowêrne
dzêczi. Tohodla netzinejo so kłém, kiz tui-
mi tel mazu. Pschetoz wi bêscho nêde czma,
nêt sczo pak swetwo wokom Knezu. Khadzizo
kaj dzeczi teho swêtwa: pschetoz teho swêtwa prosid
zo wschitkez dôbrocze sa prawdze, sa wêrnoscz.

Sczenio S. Lukascha na zêdnaton.

Wbozenem tzasu. Hneschto nězel yenoh
tzerta wona, sa tensame bě něme: sa děž won
toho tzerta bě wuhnaw, yo ton něme rětzaw
sa sčž budze suse dziwali. Někotzi pak wot
nich su prawili: won sni tich dzabowow yo Beel,
zebube ton huschtm dzablestow. Sa druze pak,
twazyze zadachu wotzyoh nězos znebel. Won sam
pak, haj widzow yo nich mysle, rekne tzim:
kaide kralestwo dosu samoh rozdzelene,
budze wupuschene, sa yeden dom budze nadenh
padaj. Yeli pak tež ton Satan dosu samoh
rozdzelene, kak budze yoho kralestwo wobstaj?
Dokelž wy prawicze, ze yo wo Beelzebubu
tich dzablowe wonhonaw. Hoňal pak yo
wo Beelzebubu tich dzabloska won, wotzom
hona yich won wasche dzeizi? Tohodla budza
woni wasche sudniki. Hoňal pak yo tich
dzabowow wotom porscže bozomu, woňsd tawěsže
sa yo te kralestwo bozže kwam pschischtwe.
Děž yeden silně bronite swoyoh dwora lada,

budźeli

haj ʒmérom toſame, ʒtej wón wobſénu. ʒeli ʒo
pak ſélniſchi, jeʒli wón ~~ja~~ pśijduʒé, woh, pśe,
dźéli ~~dźěpſ~~ budźo wón ſchiʒka gòſ brón, wrechziujſ, ʒnakotenj
ſo wón ʒnjujeſch, ~~prěn ʒaj~~; ſa goſ wureb budźo ti
roʒdźélaj. Wuj něj ʒemna, ton jo pśejinwo
mi; ſa dźěj ʒemnu ňerowadźi, tón roʒperſcha.
Dźěj tón něſwarne duch ʒtóho cżłowjeka wón
wuſchow, ~~cżénu~~ chodźi wón ~~poſuchich~~ pśeʒ ňewidmiwe měſta: potrjeje
wotpocżinwoka: ſa ňenamakojiʒé, prawi wón:
ja cżu ſo wróćicż domojch dómu, ~~ʒłotoſ~~ dźěnjeſom
jaden wuſchow. ſa dźěj wón pśiſchoje, namaka
wón jen ʒbojcżem meʒene ſa ~~wohene~~ dźělene. Tuj
dźe wón, ſa pśiwoʒmo ſédem druhich duchow ſneſchich,
jeʒli wón ~~ſam ji~~, ſa dźěj woni nuʒ ʒaj ſchli
ſu, bodla tam. haſa te poſléne wiecze toho ſa
woh cżłowjeka ſchiſchi, jeʒli te préne.
pak ſo ſta, ʒ dźěj ~~wón to prawéſch~~; ňekajka
ʒónſka wot toh lude, ~~ſwój woſ pòʒbehnuji jo~~
~~prawiwa~~: ʒbóʒné jo tón ʒiwot, ~~kij jo~~ kotrej, ʒe jo
ʒnoſeu, ſa te nadra, kotrej té cżoʒnaw ſé. wón
pak ʒetné: ſale ~~wélawuje~~ ſu ʒbóʒni cżi, kiʒ
ſale wódrá

te swjéwo bosze swěsćta, sa teſame zakſowaju.

Na pjatk poſtěcżej Nédźeli toh poſtu.

Lekcion zléje ſtwórteje kniſi Mojzeſowiſje Nu, meri mjenuwaneje na dwazetém.

W boterſ ſamėrſ dnarſ: Gézéſchli ſu ſo te dźe, cżi Israhelſke naijéiż pſelěziſchli Mojzeſej ſa Aaronej, ſa ſu wobrecżiwoſchi ſwoim ſtarſchi ſa [illegible] prawiſchi: darſcheż nam wode, ſo bėſchme ſu napili [illegible] ſchaſchaſchi ſaž Aaron [illegible] ſa Mojzeſ ſ [illegible], dźiž wroſchimai [illegible] pſchiprajiſchle, [illegible] dołéje ſétek toſ ſluba, nuż, padżeſchłeż [illegible] naſěmu ſa [illegible] ſtomu Knezu prawiże: Knez ke Boże, poſlucżeże ke [illegible] wano tutoſ ludu, ſa wo; lewni jémſ tuliż ſchoż ſtudźina [illegible] żiwe, je wuſé, ſo [illegible] bél [illegible] naſeczen ſa [illegible] bé jich mortanów pjerwe. Ga ta ſerdoſcż boſcza [illegible] ſanadźina. Ga ton Knez jom ſo Mojzeſej [illegible] prawize: Wosmi tón prut, ſa ſromaż ton lud ke ſa twoj brate Aaron, ſa réżeż pjedźimi ſkéż [illegible] ſa [illegible] budźo wodu dawacż. Ga dyż ke ſkéje ſkawé budźeż wodu wudóbeż wonwuweſcż,

dérbi [illegible], ha jeho skotzata. Hdyž to

sydła [illegible] tón prut, kiž běsche před

tosh Kneza wobliczjom, tak jako jemu porućiw bě, zhromadźiše [illegible] před tej ska-

we, ha k nim [illegible]: poslušajće wo-

ši [illegible], ha něwěrni: hač wam tu z teje skały

wé budźeme my wodu dobyć? ha dźěš Mójžeš

ruku zběhnyw, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] wódu jara [illegible], tak zo ton lud

pijesche, ha tež te skotzata. Za to Knjez

[illegible] k Mójžešej ha Aaronej: dokelž wój nĕ-

šéj mi wěriwoj, zo byšćej mje [illegible] [illegible] Israela,

[illegible] dźěj [illegible] [illegible], njedźěrbitej wój tu

[illegible] lud wesć do teje źěme, kotruž ja jim dać

budu. To je ta woda [illegible] [illegible], dźež so

[illegible] [illegible] [illegible] dźěj [illegible] tóm Knezu [illegible],

dowal, ha wón [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Ježus S Jana na žtudźenju.

Wo jenym kasu. Přiidźe Ježus do jeneho

Samarijskeho města, [illegible] [illegible] [illegible] :

kotrež rěka

podlutkye
wotez mêniże, kotraj Jakub so swojom Béssnej je-
zesez daw … wotk bě … tam pak běsse ta studnia Jakuba
Twsdla Jêzus wumużené zhlo pruja ssédżesse
tak nad teyu studnu. Twa bě pak wokoł ssê-
ssej ztundže, wona tsy ze yena żonska ze Sama-
riye wodu brêcžaez. Won prawi Jêzus: prawi kjej:
daj so mi napiż: pjetoj yoh hłužownik bêchu
wotey ssołi do mêsta … twsdla pra-
wi … Samarijska żonska tom: kak ty, dokelž
tyž ty sy, wotemne pryż žadasz kotraj ya som
yena Samarijnska żonska! pjetoj jo wobcitujo žida
… te ssamarijskeh. Jêzus wot-
mowi ha rękne kjej: boliže wêdżesch poznaje ton daw
bożi, ha do tonsom je, kiž k tebi prawi: daj
so mi napiż: ty bě trebał wotyoh žadaw, ha won
bě tebi daw żiwege wodé. tam … żonska pra-
wi kjom: Knêże, ty ani žnámass, žeżimś bě
ty naczrêsss, ha ta studnia je hłuboka, kdże ha masz
tu żiwu wodu sam? hasse ty wotżi yžli nasz
wótz Jakub, kotrez nam daw tu studnu ye dów, ha

wónſam po tyéze piw, ha yoh dżéiz: tak ſtwyata?
Jezus wotmołwi ha rětné kħez: kużdom, kotréž
tu ſtéze ſtudnje piju, zejo ſo zaſe piž: dož
pak budże piž zeze wode, kotruž ja jomu daž
budże, tómu ſo do węczneſcze piž ńeſcze: ſale
ta woda kotruž ja jomu daž bude, budże yo
yom ~~[illegible]~~ k ſtudni kiž zkinenk ~~zezeze [illegible] wodé~~
~~kiž ſkatyu dołoſ~~ węcznoſ ziwena! zwinajeze ſtwdé
żonſka prawi kjomu: ta żonſka daj mi teje wodé, zo ſo mi
piž ńeſcze, ~~ha zo nebudu~~ ſém kjezaž [illegible]
Jezus prawi kħez: dżi, zawołaj twojeh muža,
ha pſchindż ſém. Ta żonſka wotmołwi ha rě-
kné: ja muža němam. Jezus prawi
kħez: prawé ſé prawiwa: ja muža němam:
pjetoj pczjoł mužow ſé méwa, ha kotréhož nět
temaſch, ton něyo twój muž: tuto ſé wěrne pra-
wiwa. Ta żonſka prawi kjom: knězo
ja widżu, zo te Profeta ſe. Naſchi wotze ſu
ſe tu na tej horé modlili, ha wy prawicze, zo
we Jeruzalemé te méſto, dżeż ſo modliž dyrbi.

Jězus prawi khěj: Žonska wěr mi, žo ta zhym,
da přijdźo, dźež ani tu na tejm horće, ani w Jeru-
zaleme so nebudźejo khom wótzu modlicž. Wó
so modlicźo khómu, štož nježnajecźo: mé modli-
mé so khómu, štož žnajomé [illegible] ta zbóžnosćź
wot Židowsćem. Haleta zhyrda přikhadźa,
ha nět hižo je, dźež cži wěrni modlerjo budźa
so khóm wótzu modlicž w tom duchu ha w wěr-
nosćźi, [illegible] wótz tež tajkich pok [illegible],
kiž běchu so khómu modlili. Bóh je duch:
ha cži kiž so khómu modla, dyrbja so w tom du-
chu ha wěrnosćźi modlicž. Prawi khómu ta
žonska: Ja wěm, žo Messiasch přijdźo (: kiž so
[illegible] Khrystus :) dźež tejsch tón sam přijcž
budźo, budźo wón schitko nam zjewicž.
Jězus prawi khěj: Ja sym, kotryž je z tobu rěču.
Ha nět přijdźechu jeho hučowniki, ha so
dźiwachu, žo wón ze žonskej rěčeschi. Nichto tola
neprawi: štó prascheschi, abo što rěčiž z njej?
Tež dźe ta wostawi swój wódne [illegible],
[illegible] ta žonska

Ha wotendźe do města, ha prawi k tém samem lu-
dźam: Pójdźće ha wohladajće jeneho čłowjeka, ko-
trýž je mi wšitko prawił, štož sym ja čžiniła:
hač tónsamý njejo Chrystus? Tuž dźechu
z města, ha přichadźechu k nje-
mu. Bez tém pak prošachu jeho jeho wučomnicy,
ki prajichu: Mištro, pojěz. Tón samy pak pra-
wi k nim: Ja mam jenu jědź jěsć, kotrejž
wó njewěsće. Tuž dźachu jeho wučom-
niku zomadu: hač jemu je něchtó jěsć přinesł?
Prawi k nim Jězus: moja jědź je, zo ja
činju tu wolu teho, kiž mje pósłał je, zo ja
jeho skutk dokonam. Hač wy njeprajiće, zo
přiřże štyri měsacy su, ha přijdźe žně?
Hlejće, ja prawju wam: zběhajće waše wóči
horje, ha hladajće na te kraje, pšetož wone su hižo
běłe k žnjam. Ha kotryž žnjó, tón
bjerje mzdu, ha zomadźi tón płód do wěčnoho
žiwjenja: zo so tón zwjeselił zomadźe ha tón kiž
sěje,, ha tón kiž žnjó.
so zomadźe zwěselił.

ßich z tu wotomu zo yene ßtérné swiwo, zo druh-
zo zhōn kiz séya, a druhi zo zniz, kiz zny; Ya ßom was
poßwał zneiß zo zniewo dzewało neßyo: druze
su ye dzewali; a wi ßyo do yich dzewa nutz pzy-
zaßßtli. Z tosch ßameh mésta pak ye yich wéle
wot tich Samarytskich dzich wériwe
swowa dla, kotraz ße swedzesche: wón pomich
wschitko prawiw, zos ya ßom tzinił.
Dyz tedy dla k nimu Samarytske pzyschli
bechu, su wóni yeho proßeli, zo by tam wostaw.
A wón tam wosta dwaj dnay. A wone yo
wérescho yich wéle wacze yeho ręcze dla. A
prawachu k tey zonscy: zo my nét wérime ne
nicz twoyeye rętze dla, pzetoz mé sami smé sway
ßwhli, a wémé, zo tu tón zawérno ye tón zbóz-
nik toh swéta.

Na ztwortu Nédzelu toh postza.

Epiſtla S: Pawowa k tem Galatskim na
ztwortom.

Bratza. Pisane ye, zo Abraham ye dweyu
Syhnow méw: yeneh wot teye swużownicze,
a yeneh wot teye swobodneye. Ale tón kiz

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id470864966/92 Serbski institut Sorbisches Institut

wot tége swužownicze je, je potom mašo narodže,
né: kotréž pak wot téje swobodneje je, je potom
slubje: kotrež je napjeřobbroženu réčj prawjene.
Pjetož to staj téj dwaj testamentaj. Jeden dre,
kiž natéj hoře Sina kiž swužbe rodži, kotrež je
ta Agar: pjetož Sina je hora we Arabiskej,
kiž so dźerži toho, kotrež nét Jeruzalem je, a
swužiž ze swojimi dźěćimi. Tež samo Jeruza-
lem pak, kotrež horeku je, te je swobodne; ko-
trež je naša maćer. Pjetož wone je pisane:
wjesel so te ňezpłodna, kotraž ňeporodžeš;
hojn so préčk a wowaj té, kiž ňeméš naporo-
dže: pjetož teje wopušćeneje je wéle dźěći,
wiacže hač teje, kiž muža ma. Mé pak
bratja smé potom Isaaku, dźěći toho slubja.
Hale, kaž tehdem tón, kotrež bé po mašo narodźené,
přezćehašo toho, kotrež bé potom ducha; tak tež
nét. Hale što prawi te pismo? Wuczijeb
wón tu swužownicu a jeje dźěćo: pjetož
teje swužownicze dźěćo ňebudže herba ztem dźěćom,,

nom tege swóbodnego. Tak bratźa, mé
nésmé dźéźi tege swużowniże, sale tege swó,
bodnego: z kotregoż swobodnoscźu ~~my~~ nas Krestus
wotswóbodźiw.

Sczenió S. Jana na sźéstom.

WBużenym czasu. ~~Czanece~~ Jesus jézel pécz le
tege Galilejske mórz, kotreż potom ~~mésté~~ Ti,
beriaske: ~~a jeden welki lud czenesch za nim,~~ pécz
~~kiż~~ tiwom widźachu kę Czénski, kotreż wón tżinesch,
tu nad temi, kiż khori bechu. ~~jézel pak~~
ujemu fren, a sedźesch wón ~~tam~~ zeswojimi huczownika,
mi. ~~Te nutre pak~~ ~~swatki~~
~~yara blizko~~. Dyż Jesus jézel ~~wé~~ wotzi ~~swe~~
wotbéréw, a widźew, żu yara welki lud khomu
pżydźew, rekné wón k Filipposej: zdże budźemé
me kléb ~~séém~~ kupwaj, żu wżi tu pojedźa? Lubo
wón pak prawesch zpótanyże jeh: pżetoż wón
sam wédźesch, zto wón tżinicz budźesch. Fi,
lippus jom wotmowi: za dwé sczé ~~krósckow~~ kle,
ba nésmo jim dosćż, żu yedenkiżde yeno néżto
nédostaw

mawoch kredźow. Jeden wot jeho hužownikow
Handrij, ton bratr Simana Petra, ~~praji k njom~~:
Jeden holcz tudy je, kotryž ma pjeć ječmjenych khlěbow,
a dwě rybě: ale što to je bjez ~~nich~~ tak wjele?
Jesus pak ~~rjekny~~ rjeknu: Zhińće ~~tych ludźi~~ so,
sydnyć: wone bě pak wjele syna na tym městnje.
Tuž so zesydachu so což muže pyknowanju
jako pjeć tawzentow. Tuž Jesus wozmu je teje
khlěby: a dyž won dźak prajił bě, dźěleše je
tym kiž zesydachu. Runje tak tež wot tych rybow
kaž wjele woni chcychu. Hdyž woni pak ~~nasyćeni~~ napjelnjeni
běchu, rjekny won swojim hužownikam: Ze,
zběrajće te ~~zbytne~~ ~~kuski~~ kruški, zo ničo njezahinu.
~~Tuž woni~~ tuž zběrachu, a napjelnichu dwa-
czo korbow ~~kuskow~~ z tych pjeć ječmjenych khlě-
bow, kotrež ~~tych~~ ~~zbytkow~~ wostaly tym kiž jědli bě-
chu. Tuž což ljudźe dyž ~~won~~ widźeli běchu
ton dźiw, kotryž Jesus bě zhinił, prajachu
woni: ~~zo~~ ~~tuta~~ Zawěrno ton profeta je, ko-
tryž ~~nabuł~~ přińć dyrbi na ton swět.

Na pątk po ztrzwórtey Nedżeli tejs Postu.

Lekcion zteyе trzecżeye knihi tejs Kralow na sedemnatom.

Wotejs samejs dnajs: zkhorowyeneye żon, steye hospodze Wehn, ha ta khorosź bĕsche wĕlce sel, na tak zo ńewostaschpoden dejs wonym. Ha wona rekne kschiga k Eligasej: zto yo mi z tobu le mużo bosźi? Ty se k-emne mij hryschow zo bĕschi moye rĕchi wspomńene, ha zabĕ moyeho sena mrow. Ha wón prawi k neyu: Day mi twoyeho sena. Ha wón wza yoh z yeye klina, ha neso ha hore do tehe ztwe, dżeż wón sam bydlesche, ha położy ho na swoye łożo. Ha wón zawo k-tomu knezu ha prawiu: Kneże mój Boże, sy ty też tey wudowе, pola kotreyeż ha ja bydlu [...] mam, ke złó [...], zo by yeye sena mrow? Ha wón so přeztre, ha po mériu nad tém dżĕcżom tri kroć, ha yo woław k tomu Knezu, ha prawiu: Kneże mój Boże, proschu yze mecżne, nech ta dusza tu tehe dżĕcża zaso ke wóyzi do yoho czĕwa. Ha stawow.

tón Knez ... wuszwerstake tón wóß Klyasa:
sa toß seliza ~~...~~ ~~roczisse~~ paß dożeso, sa ulen
wożiti. Sa Klyab ~~weza~~ toso seliza, sa
pówożi yoß zheże ztwé dotoß nischoß domu, sa
poda ~~...~~ swogey maizeri, sa praw ... leg
toliy sého yo zitté. Sa, ta zonska ~~rekné~~
k Klyasey: Netk ... tom som ya póznawa,
żo k ... muż bożi sé: sa żo toß Kneza swiéw
yo wtwyom sowje wérno.

Szzenó S. Jana na yednatom.

Wo yenom czasu. Bésch nékayk chore
Jmenom Lazarus wot Bethanije toß Mestazku
Marije sa Marthe ~~...~~ sotré. (Mariya pak
bésché ~~...~~ toß Kneza ... , sa
yoß noze zeswojimi wasami ~~...~~: kotreyeż
brato tón Lazarus béscho chore.) ~~...~~ pósow
wey sté ... yoß sotze k Jezusey, prawiyé: ~~...~~
Knéjo ... kotroż tó lubuyeß, tón yo chore ...
pak ~~pak~~ ~~...~~ ... rekné ... tu tó
wosiż nego na smercżu sale bożiege ... dla, żo

bów wosłaẃjene
be tón Syn boži, pscżyn. ~~bów wosłaẃjene~~.
~~Jezus~~ pak lubowasche Marthu, jejeje sotru Mariju,
ja Lazarusa. ~~Gdyž~~ Gdyž wón tich ... słyschał, ...
wón khoré je, ~~wosta dze~~ tedom na wóm samom městje
dwaj dnaj. ~~Potom~~ potom rekné wón khwojim ...
wucżerjam: djimé ~~pak~~ do Jüdowskeje zas. Cżi sichow
niki ~~prajachu~~ k jomu: Mischtro. nétko pytachu cżi Jü-
dja ~~cże~~ kamenowacż, ja té tam zase dzesch. Jezus
wotmolwi: nejsu dwanacże ztundow we dnju? bu,
dzesch pécsko wodnjo khodzicż, wón so nepostorcżi,
~~pak~~ wón widzi, ~~ten~~ swétowschitoho swéta. budzesch
wón pak wnoczé khodzicż, ja postorcżi so, dokelž
to swétwschneho wnjom. Tako prawi wón, ja
potom rekné k jim: Lazarus nasch pscżecżel spi,
jala ja dze, zo ~~jeho~~ wotstanacż zbudzu. ~~Dze~~ ... Dze jeho
so je ... ~~ich~~: Knježo, jeli wón spi, ja
budze ~~k jim~~ lepey. ... Jezus ~~pak~~ ... wot jeho
smercże ~~prawiu~~, wóni pak su ménili, zo wón
wot ~~wotcżelach~~ stana ~~wotpocżé~~. Tehdy je
Jezus jim zjawne prawiu: Lazarus je wu-
mrew: ... ja so wesselu wascho dla, zo běsch ...

we wěrje, dokelž ja tam nébech
ja tam bu nésim. Hale džime k nomu.
Tehdla Domasch, rekné
k tém druhim hutzwotnikam:
Džimé tež me, wumrime! Ze přijdže je
Jeb přišeł sa namaka, ze wón štyri dné huž
rowe be, ... Bethanija pak běšo pódla Jeruzaleme
jako pjatnacze přepolow dalje.
pak ... k Marthje sa k Marji wele židow, zo
běchu jeju troštwał bratra dla. Dyž
dha Martha, Dyž wusłyšeła, zo Jězus přijdže,
přiběža jom napřećo: Marija pak sedžeše doma.
Tehdla rekné Martha k Jězusej: Kněže, běšel
te tude bow, sa moj bratr nébeše wumrew: ale
ja tež nět wém, zo štožkuli te wot Boha žadaš,
budže ye Boh tebi daj. Wón praji k nej Jězus
... twoj bratr zas horje stanej.
Martha prawi k nomu: ja wem, zo wón horje sta-
nej budže, na tom horje stawanu na tom poslenom
dnu. Jězus rekné k nej: Ja som te horje sta-
wanu sa te žiwenu: Dyž domne wěri, ...

budźoł wonkej z wumrěj te
~~wumrjeneho~~, budźe tón žiwe: ~~Ja~~ ~~hdźe~~ kiž
dé, kotrej žiwé, a ja do mnje wěri, tón ňebudźe
do wěčnosće wumrěj. Wěriš ty to? Wona
praji k njomu: O ha Knježe, ja sym wěriła, ż
ty sy Khrystus Syn toho žiweho Boha, ~~kij~~ kotrej dyž
~~fe~~ te do toho swěta sepřiśčeł. Ha dyžto be prajiła,
wotendźe wona, ha zawoła Mariju swoju sotru
měłkoj prajicze: tón Mištr je tudé, ha woła
će. ~~Ha~~ Hdyž wona ~~to~~ slyšeše, stanu wona khě-
tro ha přindźe k njomu; přetož Jezus ňebě hišće
~~je~~ ~~přišoł~~ do ~~městačka~~
~~Městačka~~ ~~.........~~ : Ale bě hišće na tom
samom městże, dźež Martha ~~bě~~ jim napřećo
přibězała ... kotřiž jeje
~~..........~~ doma
~~doma~~ běchu, ha je troštowachu, dyž Mariju wi-
dźechu, zo wona khětro stanje, ha won wuń-
dźe, ~~..........~~ praječe: wona dźe k rowu, zo by tam płakała.
Hdyž přińdźe Maria ~~tam~~ ~~hdźe~~, dźež Jezus bě,
wuladźeše jeho, padźe k jeho nohoma, ha pra-
ji k njomu: Knježe, běše ty tudé był, ňebě
był mój bratr wumrěł. Hdyž teśla je Jezus

Jezus wulada jo pwakajo, ha tež tych židow pwakajoch
kiž běchu ze wóžetwaj přijschli, zrudži so
won wotrom duchu, ha zrudži so samoš ha rečné:
dže sćo jóh powožili? Wóni prawa k jom:
knježo, pój ha wohlej. Ha Jezus zpwakné:
Tuž praji židža prawili: hlejžo, kak won
joh lubowasche. Někotři pak wotych su pra=
wili: ně mohl tón, kotrejž wočy tych wotewrił
toh narodženoh slepoh wotewriw, zčinic,
zo nebé tón tu wumrew? Tuž Jezus
so zase zrudžiwschi we sebi samom, přijdže k tomu
rowu. To běsche pak jama: ha jena na nju bě
kamen powožené. Jezus praji: zničco preč
tón kamen. Praji k jomu Martha ta sotra
toh, kiž wumrew bě: knježo won hyž smerdži,
přetož won je wot schtyrjoch dnjow. Jezus
praji k njej: ha njesom tebi prawiw, zo, by so
ty wěrić, ha budžesch te hodžosć božu wi=
džeć? Tuž su wzachu tón kamen
preč. Jezus pak zběhnysche swoji woči horje, rečné:

lutki, ga swĕzi Zachejzu, zo sĕ nie swjeschtesche.
ga pak wĕ zasy, zo sĕ nie przeze swoje schĕschis, ale tĕsch
ludi dla, kiz tu wokolo stĕy, sym ga prawił: zo bĕ
won wĕril, zo sĕ mĕle pósłane sĕ Zandżeje bĕ
prawo: na won swulkim wołosom: Lazaruse,
pój won; a ton kiz wumrĕły bĕ, przizdże
won, zwjazané na rukoma
a nanohoma, a jeho wobliczo bĕ z jenem rubizkom
zwjazane. Jĕzus rĕkné k nim: rozwjezćé jo
jeho, a dajćé jom hić. Wele Zydow, kotrez
kiz bĕchu k Marji a k Marće przischli,
a widźeli to, schtoz Jĕzus scżinił bĕ, do njeho wĕrichu.

Na pjatu Nĕdźelu tejsch Postna.

Epistla S. Pawoła k tym Hebreyskim na dźewjatym.

Bratřa. Chrystus pak pod nas stojacze pschischol.
Mĕschnik tych przichodnych kubłow, wón przez
jenu wjetsju a dospołnischu hĕtu, kotraz njeje
z rukoma scżinjena, to je, kotraz njeje tuteje stwo-
renja, tesch nic przez krej kozłow a cżelatow krej,
ale wón przez swoju samsnu krej jónu nutř schol

dostóſch Swatowstwa, ha jo namakaw jene wěcž-
ne wumożenjo. Přetoż joli, zo tych kozłow ha
bykow krej, ha te popjepanjo z popełom wotzyneje
jałowcze, tych zanjeſchwoznenych ſwecżi k tom
wucżiſzenju tesch mjaſa: wjele wjacże Khryſtuſowa
krej, kotryž ſo ſamoho přez teho Swateho Ducha
ze Bohu jenom nje woblakowanom woprecy
ſcże woprowaw, budże naſche ſwědomjo wucže-
žicž wot tych mordwětych ſkutkow, k ſłużenju tom
žiwom Bohu? Ha tohodla ze wón teho nowoho
Teſtamenta Srědnik; zo přez tu ſmercż, kotraž
ze ſo k wumženju tych ſamych přeſtupwanow sta-
wa, kiž podlem preniſchim Teſtamentom běchu,
běchu teho wěčznoho herbſtwa ſlubenjo doſtali,
cži, kotřiž powołani ſu.

Sczenjo S. Jana na wosmom

Wo jenom cżaſu. Prajiw ze Jezus k tym
ludżim tych židow, ha k tym wyſchſchim tych Měſchni-
kow: Do kotry budże mi ~~tortwak~~ ~~někajkoho~~ hrěcha wěcża dla
porokwacż? ~~Prajiw~~ za ~~wam~~ ty ~~…~~ wěrnoſcż
joli zo

wam prawu, čžěko wy

~~tzjehodla~~ mi néwéritzjomi. Doz z Boha ye, tón

poſſuka boże ſłowa. Toſſla wé nepoſuſaiże,

dokelż wé z Boha néſzjo. Toſſla wotmo,

witza čji Židże, ſa ſe tym ~~prawili~~: ne prawi

mé mé ~~prawe~~, ze té Samarigſki ſé, ſa ~~maſſ tofo~~

te dyabliſſko maſſ? Jězuš wotmowi: Ya ~~…~~ dyabloſ,

ka némam; ſale tzeſzjugu mogoho wótza, ſa wé

ſzjo mé netzeſzjwali. Ya pak nepotam mo,

yege ſordoſzje: wón ye ~~yaden~~, kotrež yu pota

ſa ſudzji. Zawérno, zawérno prawu ya wam:

budżol něſſo moyu rěčz dzerżeż, tón něbudże

dowěčznoſzje ~~wopkiż loge ſmerzje~~. Toſſla

tzji Židżo ~~prawili~~: někk ſmé puznali, ze té

dyabliſſko maſſ. Abrahom ye wumrew, ſa čji

Proféte ~~ſu wumrel~~: ſa té prawiſſ: budżol

něſſo moye ſłowo dzerżeż, tón něbudże dwěčz-

noſzje loge ſmerzje ~~wopkaiż~~. ſaż Se té wětzje

~~yoſſ~~ naſſoho wotza Abrahama, kiż wumrew ye? kiż

čji Proféte ſu wumrel. Koma ſo ſamoho ty

niſſ? Jězuš wotmowi: Leſzo ya ſo ſamoho

ſamoho, ſa moya ſordoſz nitzo něy: Tón

Wón je je mój wótz, kotryź
~~Wótz je tón~~, kiź me wosrźiśćiź, kotrehoź wy
prawiće, źo wón waśch Bóh je, a nejśće jeho
poznali: ja pak [znaju] jeho ~~poznaw~~. A ja budu
li rěcź, źo jeho nejznaju, a budu ja wóhar
wam runa. Hale ja jeho znaju, a jeho rěcź
dźerźu ja. Waśch Wótz Abraham je so raduwaw,
źo bě mój dźeń wohladaw: wón je jón widźew,
a je so zweseliw. Tam Żidźa Pośdla ~~su prawili~~ Żidźa
k njemu: hiśćě dźesat lět nimaść, ~~nejśće stare~~,
a ~~sy~~ Abrahama widźew? Jězus rěkné k nim:
Zawěrno, zawěrno prawju ja wam: prjedy hač
Abraham ~~bě zjinene~~ bywaśće, sym ja. Pośdla
~~su~~ wóni kamenie ~~zběháli~~, źo bechu najoh mětali:
Jězus pak so schowa, a wuńdźe z tyś templa.

Na Pjatk po pjatej Niedźeli teje Posta.

Lekcion Jěremijaśa Proféty na sědemnatym.

Wotéś sumé ... Srawiw po Jěrem,
jeb: Kniźo ... ~~kotrij~~ tebe wopuśćźam,
~~ći budu ... zjinene~~: ~~kotri~~ wot tebe wot,
stupju ... bóy do zěmě pisani, ~~pśeda~~ wóni su
... ~~budźa~~ ...

~~[illegible] tich knieza wopuscżili~~, tu Židu teʃ
wopuschili teʃ knieza
žiwecż wokolo. Mistrow mne kneżo, ʃa budu
ʃbiżeni wotworu
za strowénie ~~[illegible]~~ mi, ʃa budżo mi pomożene,
dżeheli ciʃam
~~pżeʃoż~~ dóʃʃa moja krwaweʃek. ~~[illegible]~~ ~~ʃtom~~ prawie
ciʃam wone
kemne: ~~Dże~~ yo ~~tich knieza~~ ʃwiete. Neck pżindże
teke
ha ya ʃo nésom ʃtróżiec ~~Duże~~ ~~ʃtotulu~~ ʃaʃerodd:
wotwużce teke
ʃa ne ʃom ʃebi pżadaw tich czerwyeczkoʃ dnu,
na
wotʃiʃchkowe
te ye wéʃed. Žeʃ ye ~~[illegible]~~ ʃubow ~~[illegible]~~kowe
to yo pżedtelogim wobliczeiom prawe bówe.
Nebóncż mi te ~~k~~ ʃatrarkey. ~~[illegible]~~ te moja nadżey
budże
~~ʃé~~ ~~[illegible]~~ dnu tich ʃoru. Neck ~~kʃegrabe~~
~~powʃchiboi~~
~~ʃo ʃchina~~ czi, ki me pżeʃcżeʃchgu, ʃa ~~gaʃo~~
neck
nebudu ye ~~[illegible]~~ne
~~neck neʃchina kʃegrabe~~: Neck ʃo ~~ʃtom~~
ciʃam
ʃtrachugu, ʃa neʃtrachugu ya. Pżiwedż na
ʃmyerʃtwom
nich tón dżeń tich ʃoru, ʃa ~~ʃtiplowanem~~ roʒ-
rażenim roʒraż nich kneżo naʃch Boże.

Dżeńo S. Jana na yednatom.

Wo yenom czaʃu. Wiʃbierarty
~~ʃtromadżiʃchu~~ czi ʃu-
ʃeczé méʃtnik ʃa Fariżeyʃʃé, ʃromadżichu
(napżeczo ~~Jéʒuʃey~~), ʃa prawachu: ~~[illegible]~~ ʃchinne me,

Dokelž tu tón čžowjek tžini wele zěnčow?
Pušćimeli me yoh tak, budža schitcé do njoh wěricž:
ha pšiudu[?] Rěmsczeli, ha wozmu naschle měsso
ha lud [illegible]. Jeden pak wot nich mjenom Kaj=
faß, dokelž wón bě tón wyschschi měschnik teho samoho lěta
prajesche k nim: Wy nitžo njewěsche, aniž
nješiczo, žo wam lěpsche yo, žo jeden
čžowjek za lud wumrě, ha nicht tón
cžełe lud [illegible]. Tuto wón pak njeje wot so samoh
prajiw, hale, dokelž wón bě tón wyschschi měschnik teho
samoho lěta, yo wón profětžiw, žo Jězus be,
dyjescho za tón lud wumrěcž, ha niž jeno za tón
lud, hale žo wón bě te džěcži boże, kiž roßpjerschena
[illegible] ne běchu, hromadže zhromadžiw. Wot tuteho
[illegible] dnja, mysłachu wonji, žo běchu
yoh [illegible]. Tohodla Jězus, nakhodžesche
nět wjacy zjawně, hale wotejdže do njeho kraja
bližej pušćinje, do teho města, kiž so mjenujo
Efrem, ha tam bydlesche wón ze swojimi hutžow=
nikami.

Na Bówunczu Nedźelu.

Epistla S. Pawowa k tym Filipskim na druhim.

Bratša. Tuto wy sebi samej ~~myslicze~~ zmóžnyje, zkiž tež w Chrystusu Jezusu: kotryž kiž won w bóžskomu wobliczu běž, nedźerješe ze zarube, zo wón wěcy, rowna byž Bohu: Ale je so samoh wuprózdnił, zmincžé tiš słužowstnika wobliczo na so, i podobnosčzi tež čzłowjekow zčinjene, a tež w tom zadźerženu ~~bóž~~ namakané, (byž) jak čzłowjek. Won je so samoh pomjezil, zčinicže so posłušnoh hač k smerczi, k smerczi pak teh křiža. Czohž dla je woh tež Boh powyšu, a je jemu meno dał, kotrež je přewšitke meno: zo by so w Jezusowom menje wšitke kolena zhybowali, tych njebjeskich, a tych zemiaczych, a tych kiž pod zemju su: a zo by wšitke jazyk wuznawali, zo tón Knjez Jezus je w tej sławosči Boha Wótza.

Rzečenjo S. Lukaša na 19. dźewjatnatym.

W tym čzasu. Dyž Jezus so

pȝibližiw beſche k Bethfage ha k Bethanij:
pȝiſchey ~~k woliwowey~~ horje, ~~kij ſo menuje te~~ wolijowej
ze ~~wa hora~~, poſwa won dwejú ſwojej hutžownikow
prawicže: Dżitej dotoſs mėſtażka, kotrej napſchė-
ćżo je; do kotrohož nuž dużé budżotej wij je-
ne woſlacže žrebo pȝiwȝane namakaj, nak-
trymž žaden cżłowjek nidé ſėdżew nėyo: wot
~~wėȝtej je~~, ha pȝiwėȝtej ~~ſem~~. Ha budżeli wa-
ju nėchto praſchej: pȝecżo je wotwaȝujotej?
Dérbitej wij jomu tak prawicž: dokelž tón knėz
joho ſwużbė žada. Wotej pak, kij poſwanej
béſchtej, ~~wotejdżeſchtej~~: ha namakaſchtej ~~te žrebo~~
~~ſtojicže~~, kaž wón jima bė prawił. Dyž
wonej ~~ge~~ pak wotwaȝowaſchtej, prawili ſu joho
knėžja k jima: čžo wotwaȝujotej te žrebo? Wo-
nej pak ſtej rėkwej: dokelž tón knėz je potrebne
~~je~~. Ha wonej ſtej ~~je~~ k Jėȝuſej ~~pȝiwedwej~~.
Ha ſchmetawſchi ſwoje draſte na te žrebo: ſadżiſchtej
ſtej Jėȝuſa horje. Dyž wón pak jėdżeſche,
na kerte wonė ſwoje draſte napwuju. Ha dyž wón hiž
~~nak mėſte~~ ſo pȝibližowaſche ~~ſej ſo ... wolijowej~~ horje
khom dele ſchadżowanju tej horje kéje wolijowej

~~[illegible]~~, potzjachu teschtze hudze tesch hatzownikow.
so weselitzé, Boha ztwulkim ~~[illegible]~~ khwaliz na,
dźewschtimi temi mozami, kotrej wani widźeli bé,
chu, prawitzé: Zohnowané ~~[illegible]~~ ton ~~[illegible]~~ kral, kiz
pryzdźe wmenje tesch Knieza, mér bidź ~~we tesch~~
na nébu ~~[illegible]~~, ha hordosćź we tey hkhokoscźi: Ha
nekotzi: Farizéyschzé ~~[illegible]~~ hudu prechzichu ku hzomu ~~[illegible]~~;
wili: Mischtro, ~~[illegible]~~ swarz twoyich hatzownikow.
Kotremuz won prawi: Ya wam prawu: zo budźa;
li tzi tu mjeltzecź, tu budźa te kamenje wiwacź.

Na zélené Ztwortk.

Epistla S. Pawowa ktem Korintskim tapréna
na yednatom.

Bratźa. Dyz wo so pziezyene wmadu
tkhadźuyetzo, ha to hiz nyc wnetze tesch
Knieza wetzer yésc. Pzetoz yeden kizdé béro
prédk prez swoyu wetzer yésc. Ha drug yo
dre wódné, drug pak pané. Nématzo wó do
mow khjedźi? Labo dapziczo wó te Czérkwe
Bozu? ha postayetzo tzaymbe tesch, kiz némayu?

Žo dérbu wam prawić? Khwalu ya wab? Wotom ńe khwalu. Pſchetoż ya ſym wot teho Khnežaye doſtaw, ſchtož tež wam ſym podaw, zo tón Khnež Jéžuſ wo teyſamey nozy, wo kotréjž wón pſcheradźowané bě, yo wozaw tón khlěb, ſa dźak prawiże wamaw, ſa prawiw: ſmicźo ſa yěſcźo, tuto yo moye cźěwo, kotrež ſa wab podate budźo: tuto cźińcźo kmoyomu wopomnecźu. Runě tak tež tón khěluch, ſa tém yak wón powěcźeřa, prawiże: tuto yo tón khěluch, tón nowé Teſtament wmoyey khrěyi. Tuto, tak cźaſto yak wé yón pić budźecźo, cźińcźo kmoyomu wopomnecźu. Pſchetož tak cźaſto yak wé tuten tón khlěb yěſcź, ſa tón khěluch pić budźecźe: budźecźo wa ſmerć teho Khněza wěcźić, ſaž wón pſchiydźo. Toſſla kotréžkuli budźo ńedoſtoyńe tu tón khlěb yěſcź, ſabo tón khěluch teho Khněza pić: tón budźo wiinwaté na tém cźěle ſa khrěyi teho Khněza. Něch pak tón cźwowek ſo ſameho ſpóta, ſa tak něch yě wot teho ſameho khlěba, ſa piyo wot teho khělucha,

Przetoż dyż niedostoyne yé sapiye, ton yé sa
piye sébi sam ton sud: niewspominayizé te
czéwo toho Knieza. Tohodla yo yich wéte
chorých sa swabech bezwami, sa wéle yich spi.
Hdiz bychmé mé so sami sudzili, niebychmé dyż su-
dzeni boli. Dyż mé pak sudzeni béwamé,
sa béwamé wot toho Knieza ztrafowani, so nie-
béchmé boli ztém swétom sudamani.

Czezenie S. Jana nastinatom.

Przed ~~toh~~ [ten] swjat[ym] [illegible] patrow [wjedźeše] dyż yé
[illegible] ~~wjedźeše~~, so yich [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~
so ~~[illegible]~~ [illegible] toho swéta k [illegible]: dokelž
won lubował bé tych swojich [illegible] béchu
~~[illegible]~~ [na] swjecže, yo won yich lubował ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~. [illegible] dyż ton dyabol
béchu do hercze [illegible] ~~[illegible]~~ Judaschej Schymana [illegible]
[illegible] podaw: ~~[illegible] [illegible] bé [illegible]~~: ~~dokelž~~
won wjedźeše, ~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~ ~~[illegible]~~
do [illegible] podaw, sa so won wot Boha [illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~, sa k Bohu [illegible]: stanu won wot

tijchłdżiere, ha wotrowżi swoyu drastu: ha dèż won
be wudan rub wożmo ~~ha~~ ~~[illegible]~~ ha ~~[illegible]~~ Potom lino won
do [illegible], ha poza też sukżownikow ~~noh~~
mèyż, ha trèiż ztèm rubom, zkotrémż wón be
~~[illegible]~~ tamkasané. ~~[illegible]~~ Potom pżiydże ~~won~~ k Semanej
Pètrey. ha ~~won~~ prawi ~~Petr~~ ~~k~~ ~~nomu~~ Petr: Knèżo, tè
mi mèyesch noże? · Jèzus wotmowi, ha rèkné
k nom: zto ya tżinu, ~~to~~ tè ~~nèt~~ neweśch, budżesch
pak ~~ye~~ potom ~~[illegible]~~ zwèdżeż. ~~Petr~~ won prawi k nomu Petr.
tè ~~mi~~ nedèrbisch ~~dwèiżmoże~~ nohow mèiż dwèiżmoże
Jèzus ~~k~~ ~~nomu~~ won wotmowi: nebudul ya tże mèiż,
ha tè nezmèyesch żennu tèla. ~~k~~ ~~ny~~ ~~prawi~~ Seman
~~Petr~~ ~~k~~ ~~nomu~~: Knèżo, nicż yeno moyey noże,
sale też ruze ha wówu. ~~k~~ ~~ny~~ prawi k nomu
Jèzus: Dyż mèk yo, tón nepotrebuyo, ~~[illegible]~~
~~yeno~~ zo noże ~~wo~~mèyo, sale yo tżèwé schwar,
né. ~~ha~~ ~~wi~~ sćyo schwarni, sale niż schyże.
Pżetoż won wèdżesch, ~~do~~ ~~[illegible]~~ ~~yo~~, kiż be yoh
pżeradżiw: teho sedla rèkné won ~~prawiw~~: wi nésćyo
schyże schwarni. ~~[illegible]~~ dalèm teho sedla tżich

noſi ~~[illegible]~~, ſa Kraſtu ~~zob naſe wéſa~~, dyž won
ſo ~~[illegible]~~ ſedźeſche ~~bé~~, řetné won khim: Wéſchże
wé, ſchto ya wam zčinił ſym? Wý mi řekaże
Miſchter ſa Knježo, ſa Déré prawiſche, pſchetož
ya ye ſym. Dóhli tehdy ya ~~waſch Knjež ſa~~
~~Miſchter~~ waſche noſi mew, ſerbiże tež wý ye,
~~den toho~~ druhoh noſi méćż. Pſchetož ya ſym wam
pſchikład daw, zo kaž ſym ya wam čżiniw,
tak tež wý ~~[illegible]~~ čżiniſchże.

Na S. Wulki Pjatk.

Paſſiyon naſcheho Knježa Jéſuſa Kréſtuſa,
kaž yon wopiſaw yo S. Jéjénik Matthe,
yeb na ſchéſchi ~~[illegible]~~, ſa naſédem ſa
dwazetom.

Wo yenom čżaſu. Prajiw yo Jéſuſ ſwoyim
ſchulowncam. Wý wéſchże, zo podwéma dnyo,
ma budže te Yutré ſwjeżeń, ſa ton čaſ teho čłowjeka;
yeka budže podaté zo budže křižewané. Tehdy
ſu ſo zjich wjerchi tého měſchnikow, ſa ſtarſche teho lu-
du ſromadźili do dwora teho ſchekeho téſch měſchnikow,

kotrýž rékaſchi wobmi
kiſe Kayfaſ menuwaſch: ſa ſthinichu radu, kak bé,
chu Jézuſa z falſchom dzerzeli ſa morili. Whoni
pak dzachu: nicz to na tón ſwatożné dzén, zo
trebat ſo nebé némer ſtaw bez tóm ludu. Hdyž
pak Jézuſ béſch we Bethaniji tóm domje Simana
teho wuſadnoho, pſchiſtupi k njomu jena žonſka mějicze
alabaſtrowu bajzkwiczu drohje žawobé, ſa wuli
né jo na joho hłowu ~~[illegible]~~ k blidu ſédzaczoho.
Widzicze pak to czi ſchułownikí, ~~[illegible]~~ norzachu,
prawicze: k czomu tu te zhonizwanó je? pſchetož tuto
je ſo droho pſchedaj mówe, ſa daj tém khudém.
Jézuſ pak wédzicze to, prawi k nim: Czo ſo jo wob
czeżuji tuteje žonſkej? pſchetož wona je jeden do-
bré ſkutk ~~namne wobożſkam~~ nadeſmni zhiſchiwa. Pſchetož tych khudych
majo wi pſcheze ~~ſwami~~ pſchi ſebi: mje pak nimajo wi pſche-
cze. Pſchetož tuta wuliniczé tu žawobu na mojo
czěwo, je ſe zhiniwa, ~~knojom~~ mje pochowanje.
Zawérno prawu ja wam; Dzěžkuli ſo tute ſcžé-
no prédowacz budže we ~~tem~~ czěłom ſwécze, budže
tež ſo prawicz, ſcžo tuta je zhiniwa k jeje wo-
pomneczu. Todž wotegdže jeden wot tých dwa-

naiżoch ſkiż ſo ~~wěkanſch~~ wadeſcz tón Iſkarigotſke,
ktém hußkim teċż měßniksw: ha prawi kȟim: zſo
czećiſo mi daċż, ha ga czu wam yoh podaċż?
woni pak yom poſtawichu tżiczetzi ſléborneċż.
ha zteh pótaſchs wón pżitżiné zo bé yoh podaċ.
Tón prémi dżeń pak teċż někiſanecż klébow, pżiſta,
piſtu czi hutżownikí k Yézuſey, prawiczé: dże czéſcz,
zo tebi pżihotugomé te yutrowne yeno yéſcż?
Yézub ~~pak~~ řekné: dżiczo do tóh měſta k wěkomu,
ha prawiczo yom: Tón miſchter prawi: móy tżab
yo bližko te, podla tebe dżicżu ya te yutr~~owne yeno~~
~~yéſcż~~ ſmoyimi hutżownikami. ha czi hutżow,
niki tżinichu, każ yim Yézub porutżi: ha pżi,
hotwachu te yutr~~owne yeno~~. Dyż pak ſo
wěczor tżini, ſédżeſche wón k blidu zeſwoyimi dwa,
naczomi hutżownikami. ha dyż woni yédżachu,
řekné wón: zawérno prawu ya wam, zo yeden
zwotwab budżo mie pżeradżicż. ha woni yare
trudżeni, poczachu yeden kuzdé prawicż: Tacż
ſom ya Kněżo tón? Wón pak wotmowiczé
prawi: kotréż ze mnu, wtéy zkli rutu matża,

te tón budźe nie pżeradźicź. Tón Syn toho
cżłowjeka dźe, yako wotnoho pisane yo: bėda
pak tim samom cżłowjekoy, pżez kotrohoż tón Syn
toh cżłowjeka budźe pżeradźeny: lepjej by yo
tomu, dybėscho so tón samy cżłowjek nienarodźiw.
Wotmowicźé pak Judasch, kotryż yoh pżeradźiw
yo, rekné: Sym Jom ya tón, Mischtro? Wón
prawi k nomu: Ty sy yo prawiw. Dyż woni
pak wėtzeracha, wza Jėzus tón klėb, sa yo,
żohnowa, sa yo Jom wlamaw, sa dawaw swojim su,
kownikam, sa prawi: Zmicżo, sa yėscżo: tu
to yo moye cżėwo. Sa zmicżé tón Kelech,
podżakowa so, sa da yom yim prawicżé: pijcżo te
wschitcy scho. Pżetoż tu to yo moya krey toho
nowoho Testamenta, kotraż budźe boy Wajich wėlé
pżelata swodaczjn tych rėchow. Ya pak wam
prawu: ya nebudu te znėtka wacze tu wot toho
plodu toho winowoho pėnka pič, hacž dotoho sa,
moh dna, dyż budu yon z wami nowe pič wo
tim Kralestwe moyoho Wótza. Sa dyż wo,
ni tón kwalné Kėrlusch prawili bėchu, su woni won
kl wyprawich.

teje wolijowneje zarodé

ſchli na te wolijowu horu. Tohdy rekné Jezus
kjim: Wy ſchitzé budzeczo nademnu poſſor-
ſchwańo czerpecz tu wotey nocze. Pſchetož wone
je piſane: Ja czu toho paſtera derícž, ha tó,
ſo ſtadwa wowcze budža ſo rozperſchéicž.

když

Potem pak, dež ja zaſſe horeſtanécž, póydu ja
prež wab do Galileyſkeje. Wotmowiže
pak Petr, prawi kjomu: Ha budžali ſo ſchiczé
nad tobu poſſorſchwacž, ja ſo nidé ńebudu poſſor-
ſchwacž. Prawi Jezus kjomu: Zawérno
prawiu ja tebi, žo te wotey nocze, prež tyſch-
tón honak zaſſéwa, budžeſch me tži kroč za-

dyrbel

precž. Prawi Petr kjomu: budu ja ~~ninc~~
tež zhobu wumrecž derbecž, ha nócž cže za-
precž. Runje tež tak ſu ſchiczé hetžowniki
prawili. Tohdy pžiydže Jezus zjimi do

reka

teje wukniże, kiž ~~ſu mienugo~~ Gethſemani, ha
rekné kſwojim hetžownikam: Ščdžižo tudé,
haž ja tam dóydu ha ſo pomodlu. Ha dež
wón Petra ha teju dweju Zebedeuſowuju ſſynow

~~ſi~~ ſobu ſa, potja wón ſo rudźicz, ha ſtrachoé
ſdźicz. Tohdy prawi wón k nim: Rudna je moja duſcha
haj do ſmercże: Woſtanicże tudy, ha wachujcże ze
mnu. Ha dźěſch wón ~~....~~ krótke dale ſwojeho ~~bě ſ....~~, ha
dźe wón na ſwoja wobliczo, modlicże ſo, ha pra-
wicże: Wótcże mój, je li mózno, něch tuton
kelich wote mne ſo pſchińdźe. ~~....~~ pak, niz kaž ja
czu, ſale kaž ty. Ha wón pſchińdźe k ſwo-
yim ſutſchownikam, ha namaka yich ſpicze, ha
prawi k Petrej: tak něſcze wy jenu jenu hodźinu
dźe wachowacż móli? Wachujcże, ha modlicże ſo,
zo natandźecże ~~nepſchijdźecże~~ do ſpytowana nutz. Tón duch dźe
je podwolné, ke mjaſo pak je ſłabe. Zaſ
druhi króć wotěndźe wón, ha pomodli ſo pra-
wicże: Wótcże mój, nemóžli tuton kelich ſo
pſchějcź, khiba zo ja jón piju, ſtań ſo twoja
wola. Ha wón pſchińdźe zaſ, ha namaka yich
ſpaczych: pſchetož yich wótſchi běſchtey wobcżeżeney.
Ha dźěſch wón ~~woſtaywcże~~ woſtaw yich, wotěndźe wón zaſ, ha je
ſo tſchecźi króć modliw, runje te ſamu rěcż prawiczé.

Tocž pśindźe wón k swojim hetzowni kam, ha pra-
wi k nim: Spicže nět ha wotpočžujcže: lejcže
ta hodźina je so pśibližiwa, ha tón Syn toho
Człowjeka budźe podaty do rěcžurnkow tych rěschni-
kow. Stancže hore, dźimé: lejcži wón je so
pśibližiw, kiž mje budźe pśeradźicž. Hdyž wón
hišcže rěcžeschi, lejcže, Judasch jeden wot tych dwa-
naczoch pśindźe, ha tolle ludu z nim ~~[illegible] jeden wulki lud~~ zmé-
čemi ha z kijemi, pósłani wot ~~tych~~ hušchich tych
měschnikow, ha wot starschich toho ludu. Tón kotryž
pak jeho pśeradźi, je jim bow znamjo daw, prawicže:
kotrohožkuli ja hubkowacž budu, tónsame je to,
jeho dźeržcže. Ha nědze pśistupicže k Jězu-
sej, rěkné: Powitané budź Rabbi. Ha pohu-
bicžkowa jeho. Ha Jězus rěkně k nomu: Pśe-
cželo, načžo sy ty pśiyschow? Tocž pśistupichu
woni, ha zawjerichu ruce na Jězusa, ha su jeho
dźerželi. Ha lejcži jeden wot tych, kiž
z Jězusom běchu, pśestrěwschi ruku, wučžehše
swój měcž, ha dźericže toho hascžoho tych měschni-

kow wotroczka, wotcża joho ducho. Tehdy
prawi Jezus k njomu: Zawroć twój mječ do
swojoho městna. Přetož wšitcy, kiž budźa mječ
brać, budźa přez mječ zahinyć. Haj te
měniš, zo ja njemóžu mojoho wótca prosyć, za
wón mi [nět] pósłał wjacy, hač dwanaćo legionow
jandźelow? Kak pak budźa so te pisma dopjel-
nić, dokelž [wone] tak so stać dyrbi? W tej samej
hodźinje rjekny Jezus k tym ludźom: Jako k jenom
mordarej sće wy wušli z mječemi a z kijemi
mje jimać: ja sedźach wšědnje při wam wučiće
we tym templu, a njejsće mje jeli. Tola to
pak wšitko je so stało, zo bychu so dopjelnili te
pisma tych prófetow. Tehdy [wšitcy wučownicy wšitcy, dyž] wopušćichu joho
[a ćeknychu.] Wučernicy wšitcy wučownik. [Tući pak] Ći pak, kiž bychu
jimali Jezusa, su joho wjedli k Kajfašej k tomu wyšemu
[tam] tych měšnikow, dźež ći pisma wučeni a
starši so zeńšli běchu. Pětr pak dźěše
za nim nazdala, haj do dwora toho wyšeho tych
~~měšnikow~~ měšnikow. [Hdyž won nutř bu dźe] A zajdźe nutř, sé-

dźeschl z těmi ſwazowniſkami, żo bé ßinej wola,,
daw: Tij ſaſche těſch měſnikow pak, ſa ta czéwa
rada potaſchu falschne ſwědomo napſzéczo Jezuſej,
żo bechu joho ke ſmerczi podali: ſa nenamakachu
žeho, kij wele falſchneſch ſwětkow bé pčiſtupiwe.
Napoſledé pak ſtey dwaj falſchney ſwět,,
key pčiyſchwey, ſa prawiwey: Tón tu je pra,,
wiw: Ja mozu tón tempel bożſi rozbieczi, ſa
ſa potſzoch dnach jón zas natwariczi. ſa
ſtanuczé ßrě tón ſuſchi těſch měſchnikow, prawi
k jomu: Nerotmowěſch nicž na to, ſchtož tey tu
napſzěczo tebi ſwědżitey? Jézus pak mělcze,,
ſche. Sa tón ſuſchi těſch měſchnikow prawi
wobpſziſaſam
k jomu: Ja cze naſwědmi czéw pſzez toho žiwoh
Boha, żo ſé nam powěſch, hacz ſé ſé Kreſtuſ
tón Sſyn bożſi. Jézus prawi k jomu:
Ty ſé je prawiwa. ſ... toſla, pak prawu ja wam,
zwětſzo tu budżecze wy widżecz toho Sſyna toho
Cžwojeka ſédżecz naprawiczé teye mocze bożſzeje,
ſa pſzinocz w mrotzelach tóho něba.

Twoj roztrże tón hobscž tēch měschnikow swo,
ju drastu prawiczé: Wón je pſcżiwo Bohu
zaswarżew: ʒho pótrebujomé jiſcże swědkow?
Lejcżo nět ſcże wi ſwarſchéli tón ſwar: ʒho ſo
wam ʒda? Woni pak wotmowiczé ſu pra-
wili: Wón je ſmercż zapaneių [wiſluwale]. Twoj ſu woni
napoſ wobliczjwa pluwali, ha joſo pſchaſiczemi bili, dru-
ʒé pak ſu ʒdwónu dojoſo wobliczjwa bili, pra-
wiczé: Próféczj nam Chriſcżo, do tón jo, kiż
cże dóri? Pětr pak ſédżeſche wónku na
dworže: ha jena ſwużowniczá wón pſchiſtupi kjomu,
prawiczé: Te bé téż ʒ Jéʒuſom tém Galileyſkim.
Wón pak ʒapre pſchedewſchim prawiczé: Ja
néwem, ʒho te prawiſch. Hdyż wón pak
ʒ duremi wondżéſche, wulada joſo jena druha
ſwużowniczá, ha prawi tu k tém, kiżiż tam béchu:
Tu tón béſche téż ʒ Jéʒuſom tém Nazaretſkim.
Ha wón zaſe ʒapre dokłe pſchiſahu: Ja nieʒnaju
tih Cżłowjeka. Za pómałej kwilcze pſchi-
ſtupichu cżi, kiżiż ſtejachu, ha ſu k Pětrej

rekli: Zawèrno ty sé téj wot nich: ~~pżeczy~~ dokelž téj
twoja rěcž tže zjawneho tzini. Tdyž po,
tza won so kleż, ha roczyż, zo won teho człowi,
yeka ~~[illegible]~~ snelběsche. Ha nédé zaßkewa tón konak.
Ha Petr so dżpomnje teho słowa Jézusoweho, ko,
trež won prajiw bé: przež hižl tón konak za,
ßkewa, budžeß ty mje tři krócž zaprěcz. Ha
dźež won won wuhndże, ~~[illegible]~~ so horko pwakaw.

Cap. 27. Dyž pak so ranu zdżini, dżerželi su
radu schižé wschitcke téch měschnikow ha starsche teho lu,
du, ~~radu~~ napżeczo Jézuseį, zo bychu joho
k smerczi podali. Ha ~~woni~~ su joho zwjazaneho
przjwedli, ha podali knezyjnuseį Pilatuseį tom Bo,
wótey. Tdyž widżiczé Judasch kotrež
joh pżeradziw, zo won zatamané bèsche joh; kajiczé
so pżinese te tżiczeczi slébornéch zab tém hu,
schim téch měschnikow, ha tém starschim, prajiczé:
Ja som zréschiw pżeradżiczé tu zprawnu krej.
Woni pak ~~[illegible]~~ rekneschu: Zto nam do teho?
Ty je hladaj. Ha dżež won te slébornè tom

templu prěj wjsne, | ja wón wišyat sebow, xócži so. Ha wotyducze wóbese so zajtrek. Lěj suhde těs Měschnikow pak, přewnachy wóni: dež te slěborne zerdu, su prawili: wone so ne hodži, pokelj to je wotrowota zarda: ye dokazyja wjsnejz: pjatej to su wot krewe pe, neze. Lěj wóni pak se jeho ... kupichu wóni zaňe yenoh hrnčzera rolu k pohrebej těs czuzobnes. Tu wosdla bě tasama rola mennwa, na Haceldama, to je, rola krewe krwe, haj do džentjischoh dńa. Lodé ye so dopělniwe, štož prawene ye přez Jéremigasa toh Próféta, kiž prawi: Ha wóni su zali tžyczeji slěbornes, ... za toh ..., koterhož wóni su ... wot těs džěži Jzrahel: Ha su ye dali za yenoh hrnčzera rolu, kaj mi ten knez ye poručžiw ye. Jézus pak yo před tém Kó-nistom staw, ha tyn Kóewot ye yoh prašchaw prawicze: Sé te, tón kral těs židow? Jézus prawi khomu: Te ye prawisch. Ha dež wón wobskorzuwané bě wot těs suschich těs Měschnikow, ha starschich, néwotmowi wón nitze. Lóy prawi Pilatus khomu:

Neswuschischo té, kak wulke woni swědoma na
pśeciwo tebi rěcza? Ha won jom na žane
słowo newotmowi, tak jo so tón Bówot
paleiyne ziwasch. Pśeztón fesok Dwatok pak
měgesch tón Bówot waschnio, jim jenego jate-
ho zpuśćiś, kotaregož woni ćěchu. Won
měgasche pak jenego wosobnego jatego, kiž
se Barabbas rěkasche. Gaž woni tedy
na hromadźi běchu, rekné Pilatus: Kotaregož
ćěcźo, až ja wam zpuscźu: Barabbasa,
abo Jězusa, kiž se rěka Kristus? Pśeto
won wěźesche, až woni jogo ze zawisćźe běchu
podali. Gaž won pak na tom sudnem stole
sěźesche, pósła jogo žona k njomu, prawicźé:
nicźo tebi necź nejo tu tym sprawnem, pśeto
ja som wele źenja wosne ćerpeła jogo dla.
Ty wuske tez Měschnikow pak ha cźi starschi nare-
źechu tez ludźi, až běchu Barrabasa žadali,
Jězusa pak zhinuwali. Wotmowicźé
pak tón Bówot, prawi k nim: Kotaregož wot
tyu dwěju ćěcźo, až by wam zpuścźenoho?

Woni pak reknéchu: Barabbaša. Prawi
k nim Pilatus: Što ja budu tehdom z Jězusom tym,
mu, kiž so mjenuje Khrystus? Woni schitzy
prawja: Njech budźe křižowany. Prawi k nim
tón Bówot: Što pak zleho wón čini? Woni
pak bóle wowarku prawichu: Njech budźe
křižowany. Widźiche pak Pilatus, zo ničo
njepomhaše, ale bóle njemer bywaše:
wza wón wodu a, woni ruce pjed tém lu-
dom prawiche: Ja som njewinowaty nad tej
krwju teho prawneho: wy je ladajcźo.
A tón schón czełwe lud wotmolwichu, rekné: Jeho
krej njech po nas a na naške dźěčźo.
Tuž spušći won jim Barrabaša: Jězusa
pak ze schwikanoh poda jim, zo bé był křižu-
wany. Tuž teho Bówota
wojaki, zwichu Jězusa sobu do teho sudneho dó-
mu, zromadźichu k nomu cyłu wojersku
zromadu: A wuslěkaichu jeho, a wobdźechu jo-
mu jeden purpurowe kwiš rokow, a
zplećichu jemu krónu wot ćernja, stajichu jo-

najoho ẃiwu, ha jemu čžinu (dachu) do joho praw.
woje ruki. Ha ~~jeßbujeże~~ [klakuwše] kolenom pžjed
jim, smėschachu joho prawiże: Bydž powitané
tu Kral tėch židow. Ha pluwajiże na
joho, zachu tu čžinu, ha bijachu joho ẃiwu.
Ha potom, dėž joho smėschili bėchu, sléčžechu
joho tón kschiž, ha wobletžechu joho jeho drastu,
ha su jo wėdli, zo bėchu [illegible] kschižuwalé.
Hdyž pak won, ~~nadėndžechu~~ [namakachu wóni] jeneho Kžirenėskoho
Čžłowjeka z mėnom Sėmana: tohoho ~~[illegible]~~ [přinuzowachu]
~~wóni nuzuwali~~, zo bė [wón] joho kschiž ~~[illegible]~~ [njesl].
Ha wóni pžyndžechu na te mėsto, kiž ~~se menujo~~ [wėka] Gólgotha, kotrež jo mėsto tėch ẃiw~~[illegible]~~ [nos] nópow.
Ha wóni dachu jomu ẃino z zółčžom mėschane
piž. Ha dėž wóni je wópytaw bė, njejew
jo [že] piž. Potom pak, dėž joho kschižej pžibichu,
rozdželichu wóni joho drastu, kwadžiże łósche:
zo bė so dopjełniwe, zhož prajene je pžez toho
Profétu kiž prawi: Wóni su sebi mojn drastu
rozdželili, ha su namojn drastu łose kwadli.
Ha sėdžiże kschižuwache najoho. Ha wóni

ſtaſchichu nad yoh hlowu, yoho winu piſanu:
Tu ton yo Jezus ton Kral tich ʒidow. Tudé
ſtej ʒ nim dwaj mordarej kʒiʒowanej, yeden
naprawej, a yeden na lewej ſtronje. Tʒi
nim ſchodʒachu pak ſwaʒachu pʒecziw yomu,
tʒaſechu ſwoje hlowe, a prawjachu: pfui! ko-
trýʒ ty ton Tempel boʒi ʒkaʒeſch, a we tʒoch
dnach yon ʒaſe natwariſch: Pomoʒ ſam ſebi:
ſeli ty ton Syn boʒi, a ʒleʒ ʒ kʒiʒa dele.
Runje tak tež tʒi wyschſche měschnikow ſmě-
chu ſo ~~yoho~~ ʒ tymi piſma wučenými, a ſtarſchimi
prawachu: Druhim ye won pomohl, ſam ſebi
nemože pomhac: yoli won ton Kral Israela,
niech nětk ʒ kʒiʒa ʒleʒe, a yomu wěrime:
Won ſo ʒpuʒeſcha na Boha: niech (yoho) nětk wu-
moʒe, yoli won yoh měcj: pʒetož won ye prawil:
~~[illegible]~~ ya ſym Syn boʒi. Tuſame pak
tej tej mordarej, kiž ʒ nim kʒiʒowanej beſchtej,
tʒaſkaſchtej yomu. Wot tejeʒ ſchěſtejeʒ hodʒin,
dě pak ſta ſo yena cʒma po cʒewej ſchěrokej ʒemi,
hač do tejeje dʒewjateje hodʒiny dluhe. Za

wokow tege dźewjatege hodźiny zawoła Jě-
zus zwulkim wołom: Eli Eli lamma sabak-
thani? to gi: Boho mój, Boho mój, pŕečžoh
sy ty mě wopušćił? Někotři pak stoji-
cže tam sa howorjachu: tu ton Eli-
jasa woła. Ha nědé běžiche jeden wot
nich, dźež wón jeden šwamm wza, napjelni jon
z kisałém, ha tykne jon na jenu trjinu, ha
dawaše jom pič. Ći druhé pak prawjachu:
nechaj jo, neh me wohladać [illegible], hač Elias přijdźe won
wozyiye jeho. Jězus pak zase zwulkim
wołom wołajo, pušći tón dych.
Ha lěglo, ton zawěsk teho templa roztorže
so nadwaj wot horka hač dele. Ha ta
zema so trjasa, ha te skałe su so krěkali,
ha te rowe su so wotewerali: ha wele džewow
těch swjatech (: kotrež wusnéli běchu:) so zwe
dźystarachwe. Ha druhé zběch rowow won
po jeho horestaču, su přišli do teho swjateho
město, ha su so jim wele zjewili. Tón

Haubtman pak, ſa kotryž z nim běſchu Jězuſa
wardowaché, dyž wony te zemje rženje, ſa to,
ʒtož ſo ſtawaſche, widžeſchu, zboyachu ſo jara
prawiché: Zawěrno tu ton běſche ~~dyn~~ Syn Boži.
~~Tam~~ Wone běſche pak tam wele żonſkich nazdala, ko-
trej běchu za Jězuſom wot Galiléyſkeje ſobu
ſwužiché jemu: bez kotrémiž bě Marija
Madlena, ſa Marija Jakubowa ſa Joſeſowa
mać, ſa ta mać těch dżěćzi Zebédeuſowych.
A dyž wone pak ~~wěćor~~ pozdże ſo zhiniwe bě, přiň-
dże někajki bohate čžłowjek wot Arimathea
zmenom Joſef, kotryž tež ſam běſche ~~jeden~~ ~~...~~
ſłužowník Jězuſowe. Tu tón přiſtupi k Pi-
latuſej, ſa pożada Jězuſowe čželo. Tehdy
porućži Pilatuſ, (: ~~jemu~~) te čželo dać.
Ha dyž wón kupi te čželo wza, zawali wón je
do ~~...~~ rubiſch. Ha położi je wo ſwojim
nowom rowe, kotryž wón doſtawé wurubaw
bě. Ha wón přiwali jeden wulki kameň
k tem duram toho rowa, ſa wotěndże. Tam

běscho pak Marija Madlena, ha ta druha Marija,
sedźichu napřećo tomu rowu. Na druhi
dźeń pak, kotryž je po tom přihotowanom dnju,
zhromadźichu so čži hušče těch měschnikow, ha
čži Farizejsce k Pilatusej, prajichu: Kněže,
my smy so dopomnili, zo tón samý zawe-
dnik je prajił, hdyž žiwy běsche: Ja
budu po třoch dnjach zaso horjestanyć. Poruč
tohodla jeho row wobwarnowač hač do tře-
ćeho dnja: zo trěbač njepřijdu jeho hu-
čowniki, ha kranu jeho, ha rekmu k tomu
ludu: Wón je zaso wot morwych horjestanył.
Ha budźe te nan poslene zamulenje hórsche, hač te
přenje. Pilatus praji k nim: Wy
maćo tu wachu, dźiće, wobstarajće,
kaž wěsćo. Woni pak wotejdźechu, ha
~~tón row~~ ~~zwaještarom~~ wobwarnowachu tón row, ~~wobějěn~~,
chujeze, tón kamjeń.

Passijon našeho Knjeze Jezusa Khrystusa
kaž jón wopisaw je S. Jojěnik Mark,
na štyrnatom ha napjatnatom.

Wo jenom čaſu. Běchu pódwěma dnóma
k jutré, ha ... někiſane klě
bě: ... ći ſyſſle měſchnik ha piſma ſużeni ...
..., kak běchu Jěʒuſa z falſchom ..., ha mo,
rili. Woni pak prawachu: ... na tón ſwjatyj
...ne dźeń, ...
... ſtaw. Ha dyž ... w Bethaniji tóm
domje Simana tóho Wuſadnoſe, ha k blidu ſedźe
ſche: pſchińdźe jena žónſka ... ala
baſtrowe bjeżwicżu drohere ... nardowego
žawbé; ha ... tón Alabaſter, wuliné
je na jeho włowa. ... Někotſi ...
... ſobi ... ha prawicże: ... zo
... te ...wanjo těge žawbé ... ſtawe?
pſchetož ... běſche ſo ... wacże nież
dał ... pěnež pſchedaj, ha těm khudém daj.
Ha woni ſo ... na ju. Jěʒuß pak
řekné: ... je, žt ... jéj ... wo,
bjoni? Wona je jeden dobré ſtutk nademnu ...
ćiwa. pſchetož khudéch maſo ... pſcheze ...:

ha dyž ẑcżeżo, móżeżo [kimsamem] jim dobre cżinicż: mje
pak njezmeżeżo pſzecze. Sztož tata je měwa,
je wona cżiniwa: wona je prěz pſzijschowa mo,
je cżělo žałbowacż k tomu porebagu. Sawěrno
prawju ja wam: dźežkuli tute ſcżenjo ſo pré-
dowacż budźo na tym [ſchém] cżělom ſwěcże, budźo tež
ſtož tu wona cżiniwa je, ſo powedacż [k jejnemu wopomnjeczu.] Ha
Judaſch Iſchkarijotſch jedyn wot tych dwanacżoch
woténdże k tym wyſchim Męſchnikam, ſo by jeho
pſzeradźiw. Hdyž je wuſchliže, ſu ſo
zweſelili: ha ſlubichu jemu, ſo chcża jemu
pěnjeze dacż. Ha wón pytaſche, kak by
jeho pſziprawnje [podacż] pſzeradźiw. Ha tón prě-
ni dźeń tych njekiſanych klébow, dyž wón te
jutrowne jeno wopruwachu, prawja k njomu cži
ſchulowniki: dźe chcżeſch, ſo my dźemy, ha
pſzihotujemy tebi, ſo budźeſch tuž jutrowneho
[jehnjacża wjeſcż:]. Ha wón póſzyła dweju
wot ſwojich ſchulownikow, ha prawi k nimaj:
dźicże do měſta: ha [k wam] budźo, jedyn cżłowjek

yek waſhey wodé neſuzé ʒéthay, dźitey ʒa
yim: Ha dźeʒhal wón nutź póydźo, prawo,
ley tóm Knezu tſcho dóma, dźé tón Miſchter
moye pſchizenenie, dźez ya tſcho yutrowne
prawi: dźé yo te méſto mojege yédźe, dźeʒh
zmojimi Hutżownikami te yutrowne yeno yeść. Ha
tón ſamé budźo wam pokaʒaż yeme wulke yédnu
posadźenu ztwu: Ha tamo nam pſchihotuyeże ley.
Ha woney wotéydźeſchtey ley yoho Hutżownikay,
Ha pſchiydźeſchtey do méſta: Ha namakaſchtey,
kaj wón yima prawiw bé, Ha pſchihotowaſchtey
te yutrowne yeno. Déż pak ſo wetżor ʒtſchi-
ni, pſchiydźe wón zlémi dwanaczimi. Ha
déż woni kblidu ſédźachu, Ha yédźachu, pra-
wi Yéʒuſch: Zawérno prawiu ya wam, ʒo
yeden wot was budźo mne pſcheradźić, kiż ze
mnu yé. Woni pak ſo poczachu rudźić,
Ha kuzdé ſam ſobu prawiću: Say ya? Wo-
tréż prawi k yim: Yeden wot dwanaczéch,
ktéryż ʒe mnu tu ruku we ʒkli macza. Ha
tón Syn tſcho cżłowjeka dźe dźo, yako wot
yoho piſane yo: béda pak tóm ſamom cżłowj-

yekej, Ĉzeẑ kotrohoẑ tón Béßn toho čzwójeka budźo bośę
pźeradźene [illegible]. Lépe bęschę jom (~~bywo~~) dé
béschę tónsame čzwójek narodźené ńebew.
Ha dyż woni jédźachu, wza Jezus tón klěb:
ha żohnowaśé ~~[illegible]~~, ha jim ~~da~~, ha pra-
wi: Wźmiće, to je moje ćéwo. Ha dyż wón
tón kelych wza, prawiwśé dźak, da (: jon) jim:
ha woni so napichu wśitcy ~~[illegible]~~.
Ha wón pra-
wi k nim: To je moja krej toho noweho Testa-
menta, kotraż budźo za wjele přelata.
Zawérno praju ja wam, dokelż ja nét ńebudu
wot toho frucht toho winoweho pénka pić,
haj dotoho samoho dna, dyż budu tón samé nowe
pić we kralestwe božim. Ha dyż woni
tón kwalné kérlusch prawili bęchu, wuńdźechu
woni na tu ~~[illegible]~~ horu, tej wolijowańow.
~~[illegible]~~. Ha Jezus praji k nim: wśitcy budźeće so namńe
pohorśowacź tu wotej nocze:
dokelż ~~[illegible]~~ wone je pisane: Ya chzu toho pastoŕa dé-
rić, ha te wówcze budźa so rozpjerschicź. Ale

potom, dyž ja zas horjestanu, póndu ja prjedy
wah do Galilejskeje. Pětr pak praji k nomu:
Ha budźeli schitcy so nad tobu pohoršowaj, tola
ja nic. Ha Jezus praji k nom: Zawěrno
praju ja tebi, zo ty dźensa tu nocy [illegible], prjedy
hač by kokot dwójcy zaspěwa, budźeš
mje tři krócz zaprěć. Wón pak praješe wja-
cje wětšeho: Ha budźeli ja dyž z tobu wumrěć
dyrbjeł, njechcu cze zaprěć. Runje tak pak
[illegible] praješu [illegible] schitcy. Ha woni přińdźechu do
teje nutnicze, kotrejž meno je Gethsemani.
Ha wón praji swojim wučownikam: sedźće
tudy, haj ja so pomodlu. Ha wón wza sobu
Pětra, a Jakuba, a Jana sobu: Ha počža so
bojeć a [illegible] boć. Ha praji k nim:
[illegible] duša moja [illegible] rudna hač do smjercze: počakajće
czo tudy, a wachujcze. Ha dyž wón běše trochu
dale schodźił, padźe wón na zemju: a modlesche
so: zo, mówel-li być, by ta hodźina [illegible]
[illegible]: Ha wón rjekne: Abba, wótcze, tebi su
schitke [illegible] móžne, přeneś tuton kelich wot.

temnie, ʃale niecz ʃtoj ga cza, ʃale ʃtojʃe. Ha
won pʃijdʒe, ha namaka jich ʃpiʒych. Ha won
prawi k Pětrej: Semano ʃpiʃcho? niesche ty jenn
ʒtundu wardwacz mow? Wachujcze, ha
modlicze ʃo, ʒo ne[dań]pʃijdzecze do ʃpytowania. Ton
duch dre je podwolne, te maʃo pak ʃwabe.
Ha zaʃ wotejdʒe modleʃche ʃo runie teʃamu rěcz
prawiczé. Ha dėʒ ʃo won pʃiwoʃche woczy, na-
maka jich ʃpiʒe ʃ: pʃeto jich wocʒi beʃchtej wob-
czeʒenej ha wony něwědziachu, ʃto bechu jom
wotmowili. Ha won pʃijdʒe tʃeczi kroč, ha
prawi k nim: ʃpiʃcze něk, ha wotpoczujcze. Doʃcz
je doʃcz: te ʒtunda je pʃijʃchwa: lěcz ton
ʃyn tich człowjeka budʒe podaty [tom] do rukow tech
rěʃchnikow. Stancze, ʃdʒime. Lěcz, ktorej
mie pʃeradzicz budʒe, ton je bliʃko. Ha dėʒ
won jeʃcze rěczeʃche, pʃijdʒe Judaʃch ʃchtori-
jotko jeden wot tech dwanaczich, ha jeden lud,
k lud ʃ nim, ʃ mječemi, ha ʃ drewami, wot tech
hohech měʃchnikow, ha ʃtarʃchich. won [illegible] pak jeho [illegible] pʃe.
Ha piʃma ʃeczenech,

radnik ~~pak bĕsche~~ yim ʒnamjo dał, prajiczy:
Kotrohożkuli ja hubiczkowacz budu, tónsamy [illegible] je,
dźerźcźe jeho, ha wjedźcźe ~~[illegible]~~ [illegible] Ha dyż
wón pśischow bĕ, nĕdy ~~[illegible]~~ pśistupiczy prajï
wón: budź powitany Rabbi; ha pohubiczkowa jeho.
Woni pak rucze nałoźichu ~~nadwozichu~~ ʒjisnĕchu, ha su jeho
dźerźeli. Jĕden pak nĕkajki wot tych wokolo
stojacych, wuczahnuczy mjecź, dyri ~~[illegible]~~ swoj;
ʒowonika toho hłownoho Mĕschnika: ha wotczja [illegible]
momu hucho. Ha Jezus wotmołwiczy prajï
k nim: Jak kʒenom Mordarej sczo [illegible] [illegible],
schli ʒmjeczemi, ha ʒdrewami mje ~~[illegible]~~ jecź.
Ja bĕch schĕdnje ~~[illegible]~~ wob wotom templu huczicy,
ha nĕsczo mje dźerźeli. Hale, ʒo bo pisma [illegible]
dopjelnja. Tuj jeho hutżownik wopusczicze
~~[illegible]~~ jeho czeknechu schiczy. Jĕden młodźenz
pak tajim dźĕscho, woblecźeny ʒrubanom na
nahim; ha woni jeho su dźerźechu. Wón pak wot
~~[illegible]~~ [illegible] te rubane, czekny nahi wot nich.
Ha woni ~~[illegible]~~ pśiwedźechu Jezusa ~~pśiwedźi~~ k tom Hłowschom Mĕschć,
nikej, ha schiczy Mĕschnikio so ʒejdźechu, ha ~~[illegible]~~

pisma hatżeni ha stawske. Ssete pak dźi ta jim
naj dala Wsschekiy haj wotisch hussokisch měschnika
dwora nutz: ha ssedzesche zhimi ssużownikami
podla wohna, ha wohrewasche ssę. Tzi hussske
měschniki pak, ha ta wschitka rada, potarchu na,,
pżeziw Jezussej ssweddom, zo bechu joho ssmer,,
ćzi podali, ha nenamakachu. Pżetoz wele ziss
pżeziwo jomu falsschne swedomo prawesche: ha
te swedoma nebechu pżezgene. Ha nekotzy
stanuzé ssoe dawachu falsschne swedomo pżeziw,
wo jomu, prawizé: pżetz me ssme joho sslu,
schali prawizé: Ja tzu te ton zrukau zhi
nene tempel rozwozitz, ha pżez tzi dne tzu
ja druhi nizy zruku zhinené natwarizy.
Ha ziss swedomo nebe pżez gene
hussch měschnik stanuzé do srędza ssoe,
wo prasschasche, prawizé: Newotmolwesch nitzo na
te wezze, kotrez tebi tu wotterd budza wumet,
wane? Won pak mełtzesche, ha newotmo,
wi nitzo. Zass prasschesche joho ton hussch

Měschnik, ha řekné k nom: Sě te ^ten Chréstus
Syn tich żiwanoho Boha? Jězus pak
jomu řekne: Ja ^ye ssym: a wy budźeće wi-
~~dźeć~~ ^widźeć tich Syna tich Człowjeka ssedźaceho napra-
wicze tege mocze boższege, a přindźaceho z lemi
Mrotzelemi tego něbeha. ~~Tehdy~~ ten wyschi
Měschnik ~~roztorhnujće~~ ^rozdrějacze swoju drastu, prawi won:
Što dyrbimy swědkow żadamé? Wi ssće ssych-
schel te ~~Boha~~ ^ja zwarcenjo: Što so wam zda?
Wotžiž ssebizé yoh zatamacha, ~~z wina~~
smerće ^biž winwatoho. A ~~někotři~~ ^ſstoni połżachu někři
yoh zapluwachu, a yoho woblicžow zakré-
wachu, a z pjasćemi yoh bichu, a k nomu
prawichu: Profecyž (:nam) a čij swjezownik
yoh ~~tehdy~~ ^zpalinkami bijerche. A dyž Pětr bě na
dwore delekach, přijdźe yena wotkéd swoju
nicow tich hyłtoho Měschnika: a dyž bě
Pětra widźawa so wrewach, ladajcze najo,
k prawi: tež ty běsche z Jězussom z Galilea,
retskim. Won pak zapre prawiczé: Ja

ani néwem, ani ñerozemu, zto té prawisch.
Ha wón wendźe won pśed ton dwór, ha ~~[illegible]~~ ko-
nak zasspéwa. Tosse pak, dźéz yoho ta swużow-
nica bě widźewa, poćza ~~[illegible]~~ prawicz ktém
wokowo stojaczém: ~~przetoż~~ [Dokelž] tuten ye wot nich.
Wón pak zaś zapre. Ha ~~po małym~~ [zaś] kwilcze,
[zob] czi kiz podla stojachu, prawachu k Pétrej: Za-
wérno, ty se wot nich: ~~przetoż~~ [Dokelž] ty sy tež yadyn
Galiléyski sé. Wón pak poćza so ~~[illegible]~~ klecz ha
rećżić: ~~przetoż~~ [Dokelž] ya ńeznaju tutoho człowjeka,
~~[illegible]~~ kotrohož wy prawiczo. Ha nédé zasspéwa
zob ton konak. Ha Pete so dopomne
toho swówa, kotrez yim Yézus prawił bě:
prez yiźli ton ~~konak~~ dwojczé zasspéwa,
budźesch mje ty tři krócz zaprecz. Ha
wón poćza pwakacz. (Cap. 15.) Ha
~~nédé~~ [naměsćo] rano dźerzechu radu czi wysche měschi,
niki zténi starschimi ha pisma wučenémi ha
cewskym [cyłej] zromadźiznu, swjazachu Jézusa ~~[illegible]~~
~~wedźechu~~ [wedli] yoho ha podachu Pilatuschej. Ha

wón jeho
Pilatus ~~jeho woprascha~~. Sy ty Kral tych Židow?
Wón pak wotmołwjejo praji k njemu: Ty je prajiš.
A hdyž ~~wyšše měšnicy~~ wobskoržowachu jeho, ~~wón~~, čzi wyšše měšnicy
wón ničo njepraješe. Pilatus pak jeho zaso wopra-
ša, prajo: Njewotmołwiš ničo? Hlej
wotak wjele wěcy oni wobskoržuja.
Jězus pak ničo wjace njewotmołwi, tak zo
so Pilatus dźiwaše. Přez tón swjatočny
dźeń pak měješe wón wašnjo jim jeneho wot tych
jatych spušćić ~~kotrehožkuli woni požadachu~~ běšeštu.
~~Jedyn pak běše, kiž so mjenowaše~~ Barabbas,
kotryž z njeměrnymi jaty bě, ~~kotryž w~~ kiž běše
we njeměrnosći mordarstwo činił
~~we njeměrje bě mordarstwo dokonjał~~. A
dyž tón lud bě srěc + ..., počža wón prosyć,
tak jako wón přeco jim činješe. Pila-
tus pak jim wotmołwi a rjekny: Chceće, zo
ja wam spušću toho Krala tych Židow? Přetož
wón wědźeše, zo jeho čzi wyšše měšnicy bě-
chu jeho ze zawiscźu podali. Čzi wyšše měš-
nicy pak nazběhowachu tón lud, zo by jim wjele

Barabbasa zpuszisch. Pilatus pak zase
wotmowische praji khim: Scto sa czesche, zu ja
tom Kralej tich Zidowskich [illegible]? Woni pak
zase su wuwali: krizuj jeho. Pilatus pak
jim prawesche: Scto [illegible] zlosch zcžinił? Woni
pak bole wuwachu: krizuj jeho. Pilatus
pak, [illegible] czanysche tom ludu [illegible] dosz zczinicz,
zpuszi jim Barabbasa, sa Jezusa, zpaj-
tzemi schwikanosch poda, zo bé bow krizuwané.
Tzi wojaki pak su jeho wedli dodwora tich sudnu,
do domu, sa zwowaju te czelu wojerski roma-
du, sa wobleku jeho z purpuru, sa stawa jim
zplecziche jenu czernowu krónu hée. Sa woni
potzachu jeho witacz: Chwilané budz ti Kralo
tich Zidow. Sa bijachu jeho wowu zrenej
czimu: sa zapluwachu jeho, sa klakajozé na
z kolenó mudlachu so khému. Sa potom, dyž
jeho posmieschichu, sletzechu jeho tu purpuru,
sa wobletzechu jeho zeswojej drastu: Sa we-
du jeho won, zu bechu jeho krizuwali. Sa

wbni se nucżwali nĕkoho kiż nim bĕsche, Sé-
mona tesch Cyreneyskoh, ... mu-
kuże ... tesch ... Alexandra ha Ru-
fusa ... bĕ, zo jeho kżiż ńesse. Ha wedu
yoh na te mĕsto Golgotha: kotrež ...
... zo k mĕsto tĕch wiwa... ...
Ha wni dawachu jomu ... smĕrru meschane piż:
ha wón jeho ńewża. Ha ... jeho,
rozdżelichu jeho drastu, ćiskaiczé lose wożu
do bé zto (: ...) wożaw. Wone bé pak
ta tżećza zhunda: ha wni su jeho kżizowali.
Ha tón nadpis jeho winé ... nad ... pisané:
kral tĕch żidow. Ha ... kżizuju ...
dwĕyu mordarow, yenoh poprawey, ha druhoh
poliwey jeho strone. Ha ... ... do-
pĕlniwe, kiż prawi: Ha wón jo bez tĕch ńe-
sprawnĕch ... ... Ha ći nim ...,
cze swarachu pjeczjiw jom, tżasaczé swyje wiwé
ha prawiczé: pfi, kotrež te zkażésch tón tem-
pel bożi, ha wotżach dńach zase natwarisch:

zpómož ſebi ſamom, ſlězucze Zechžiža delé. Runje
tak tež, čž: ſeſche Měſchnik ſměſchtycze (: ~~gosp.~~ :)
yeden kdruhim ſchěmi piſma ſchicženém prawa,
chu: druhim je zpómow, ſam ſebi nemož
zpómoz. Neto Křeſčel ~~wotko~~ tón Kral Iſra,
ſel něť zechžiža dele ſlezo, ſo mé widźime,
ſa wěrime. Tež ſa tež kiž z nim křižowaney
bĕſchtey, (~~tež~~) yoma ſchaſchkaſchtey. Ha dež
woneta ſchěſta zhunda bé, zchmi ſ[yom]yzma přez ~~to~~
czéwa zémia hacž doteye dźewateye zhundé.
Ha woley dźewatey zhendźe zawóła Jězuz
ſulkim włoſom, prawiczé: Eloi, Eloi, lama,
ſabakthani! ktrež ya pjewożena: ~~mój Boh~~:
Bože mój, Bože mój, čzohodla ſy ſe mé wopuſchčžił?
Ha někotři wot těch wokoło ſtyaczéch ſłyſchicžé,
prawiachu: ležy wón Eliaſſa wołwa.
Yeden pak běžiczé, ſa ~~ſchtwm~~ ſchkawom napělnicze ~~na~~
pělniczé, ſa wobwožicžé yón na yeném čžimu,
dawaſche yom ~~piź~~ [napoy] prawiczé: ~~čzakaycze~~, [wžé] počneš
wlodaycze, hacž přindźe Eliaſſ, čzi yo dele wozacž.

Jězus pak dézi jeden wulki wób wot so dn, spuzizi tehe Ducha. Ha tón zawěsck tehe templa róz dre so nadwaj kruchaj wot zwěrcha haj dele. Widźiźe pak tón hauptman, kiżnapšećza stoje sch, zo wón tak wówayezé be Ducha spuzezi, prawi wón: zawěrno, ta tón człowek běsche Boh bozi. Wóni běchu pak tež żónske na zdala přiladowyze: bez kotrémiz běsche Mariga Madlena, ha Mariga Jakubowa tehe menschoho ha Józefowa mać, ha Salome: Ha tež wón wo Galiléyskej běsche, khodźache wóni zajim, ha swużachu jómu, ha wele druhich, kotrež zjim sobu rumadźe běchu so zeschli do Jeruzalema. Ha dyž wone huž wětčor be zhiniwe be (dokelž to běsche tón přihotowné dźeń, kotrež je přjed tém Sabbathom) přińdźe Józef wot Arimathéye jeden čěsćowné Radnik, kotrež tež sam běsche čzakayzé na te bozje kralestwo, ha wón dyndźe kroblemu k Pilatušey, ha požada Jězusowe ćěło. Pilatuh pak so dźiwasche, zo běźwon huž wumrew.

Ha déž wón toho haubtmana pówónwa, wóprascha
jeho, hač wón hyž wumrew bé. Ha déž wón
to zrozemow bé wot toho haubtmana, darowa wón
te ćěłwo Józefej. Józef pak déž wón rubno,
so kupi, ha jeho déle wezo, zawali jeho do toho
rubnoho, ha pówoži jeho do toho rowa, kotrež
bé ze skawé wurubané, ha wón pšiwali yeden
kamen ok tém duřam toho rowa.

Passiyon naschoho Kńeza Jězusa Krěstusa,
kaž yón wópisaw yo S. Jezénik Lukaschs
nadruhim ha dwacetom, ha načži ha dwacetom.

Mu yenym čžasu. Pšibližwascho so tón swa-
tocžné dźeń téch někisanéch klěbow, kiž
so menago Te yutre: Ha čži hušše téch měšnik-
kow, ha čži pisma hutženi pótarhu, kak bé
che Jězusa zkónczwali: wóni so pak toho
ludu boyachu. Wón ha dze ton Satan pak scho,
pi naž do Yudascha, kotrež so pšemeneswascho
Jšharijotcb, yeneho wot téch dwanacžich.

po wotčešichu ga věčiau
Ga wón ~~wotešiže, ga po~~ zhemi sušlami těch Měšt-
nikow, ga zhemi wottege supoknosye ~~věrzano~~, na
kaske wašstno ~~wón sej~~ yim ~~bě zpcrazim~~. podaul bě.
Ga woni so zweselichu, ga ~~běchu zpim přez zene~~,
~~zu zédu~~ yomu pěnez dacj. Ga wón ~~[illegible]~~ slubi.
Ga wón ~~pótašcho~~ pšipravé, zo bě ~~yeš ~~ ~~[illegible]~~
bez hubšku zhěkowana!
~~[illegible]~~ ~~podaw~~. Wón přindže pat tón
Dzěň těch něktisanéch Klěbow, nakotrež ~~[illegible]~~
zanéwiu te yu-
trowne yeno ~~pšyuwaj~~ miga běsch. Ga
wón pósla Petra ga Jana prawizé: Džitaj,
pšistagtej nam te yutrowne yeno, ~~[illegible]~~ my
zjěsch. Wonej pat ~~[illegible]~~ rěknéstej:
Dže chčesch, zo mój pšistaywomej? Ga wón
rěkné ~~Kjma~~: Hlejtej, dyž wój ~~do města~~ nutř
poydžotej, do města budže wam ~~někajki~~ čłowjek ~~zet~~,
kaij nesuzé, karan wódé: ~~[illegible]~~ přizchyhtej yom.
do ~~[illegible]~~ domu, do kotrehož wón nutř dže, ga dźěrbi-
tej ~~[illegible]~~ hospodarej těch domu ~~[illegible]~~ prawicz: Wón
~~[illegible]~~ Mištter ~~[illegible]~~ prawi: Dže yo ta hospoda
Dzěž ya te yutrowne yeno z mojimi wučownika.

mi pozyem? Ha tonsamy budze wama pokazaj yednu
wulku posadzanu yednu ztwu, ha
tam pschihotujtej. Dzeze pak stej wonej
namakaschtej, kaz won yima prawiw. Ha
pschihotwaschtej te yutrowne yeno. Ha dez
so ta ztunda stawa, sené so won k blidu, ha czi
dwanaczo yapoztowé sz nim. Ha won prawi
knim: ya sym zpozadanim zadaw tute yutrow=
ne yeno swami yescz, prez hycz ya
czerpu. Pschetoz ya prawu wam, zo tu
knes nebudu ya yescz, haz wone budze
dopelnene wtom kralestwe boshom. Ha dez
won kelich ya, yo won dzak prawiw, ha rekneu:
zmicze, ha dzelicze bejsobu. Pschetoz ya pra=
wu wam, zo ya pycz nebudu wot rost
klinoweho pénka, haz te kralestwo bozhe pschij=
dze. Ha dez won ton kleb ya, yo won
dzak prawiw, ha wamaw, ha yim daw, pra=
wiczé: to yo moye czéwo, kotrez so za wab
dawa: to czincze k moyom wopomnicu.

Runje tak tež tón kjelich, poton, hdyž po wě-
čeraw bě, prawicze: Tón je tón kjelich,
tón nowé testament w mojej krwi, kotraž
budźe za was přeléta. Tola pak hlej,
ta ruka teho, kiž me přeradźa, je ze mnu na
blidźe. A tón Syn teho člowjeka dre dźe,
jako jemu to postajene je: tola pak běda
tón samom člowjekej, přez kotrehož wón
přeradźeny budźe. A woni počachu
bez sobu prašecź, kotry bjez nimi wotzich budźe,
kotrež tu to zčiniecź budźesche. Wone pak so
sta tež jene wadźenje bjez nimi, kotry bě so
bjez nimi zdaw tón wětši bycź. Wón pak
jim rjekné: Ci krale teho pohanow nad nimi
knježa: a kotřiž nad nimi mocy maja, bu-
dźa dobroćiwi menowani. Wy pak
nic tak: Tale kotryž wetschi je bjez wami,
něch so zčini jako tón mensch: a kotryž tón
předuschi je, jako tón słužownik. Kotry
by, kotry je wětši, tón kiž k blidu sedźi, tale

Kotrej̄ słuzi? haj niegakton, kiž zablidom sé-
dźi? Ja som pak srédź wab, jako tón kotrej̄
słužij. Waś pak sćo ći, kotřiž sćo ze
mnu wostali wa mojich spótwanach. Ha ja
wam [illegible] kotrejž [illegible] mój wóć [illegible] ze
te kralestwo, zo [illegible] jěsć ha pak [illegible]
blidom wa mojom kralestwe, ha na stólach [illegible],
sudźicé te dwanaczo [illegible] Israhel.
[illegible] praji pak tón Knjez: Simano, Simano, hlej, tón Sa-
than je sebe žadaw wal [illegible], jako tu pšeńicu:
ja som pak zatebe prosiw, zo twoja wera nje-
wotrazyło: ha te dyž so něhdé wobrocisch,
wobkrućej twojich bratrow. Kotrej̄ rekné
k nimu: Knježo: z tobu som ja hotowe [illegible]
kež do jastwa, ha do smerće hić. Wón pak rekné:
Ja ći Petře prajim, tón Kokot [illegible] za-
słeważ nebudźe, haj te tři krož zaprěsz,
[illegible] mje znać. Ha wón jim rekné:
Dyž som ja wal bjez móšnički ha [illegible]
tobolće, ha bez črijow, haj zo wam [illegible] brach,

wawe? Woni pak řeknéschtaj: Nitzo. Tehdla
řekné won k nim: Hale nětko, kotrež ma měschejk
ma, [illegible] jón, ha rune tak tež tobolku:
Ha kotrež něma, tón ňesch pśeda swoju suknju
ha kupi mětž. Pschetož ja wam prawu: Jo
hischcze [illegible] se dopelnuju derbi, źož pisane jo:
[illegible] bez tesch neprawnesch [illegible]
ne. [illegible], źož wotemnje (pisane) jo, to
ma kónz. Woni pak řeknéschtaj: Knězo,
tu lež dwaj mětzej. Won pak jim řekne:
Dosyž jo. Ha dež won [illegible] dźěsche
won po [illegible] na tu horu tesch [illegible]
lijowow. [illegible] hatžowni
ki [illegible]. Ha dež won na te město [illegible]
řekné won k nim: Modlicžo so, zo [illegible]
dospytowaňa. Ha won sam bě wotyžesch wot
tornene, kaž [illegible] jenož kamena cžisnécžo: Ha
nakoleňa poklaknéwschy modleschtaj so, prawicže:
Wótzo, chcešch, pśeneb tuton kěluch wotemne;
Whapak nicz moja wola, hale twoja ňech so stanje.

Jim Dzewi pak so Jandżel z nebba wobsylnjo,
yé yoh. Ha dyž wón swierney smertney stéstknosczi
běj, moleśe so wón dléj. Ha yoh pót bě
zhinené yako kreje kreje na zemu bězaczeze.
Ha dyž wón wottoh modlena so stanew
ha pŕijedže kswojim Juḱownikam, namaka wón
yich spacze stadośćé. Ha wón prawi kyim:
čzo spicze? stanicze ha modliczo so, zo nie
zaŕindzecze do spótwana nicz. Dyž wón pak
rëczesze, lejzo yeden lud: Ha kotrež
so mjenowaše Yudasz yeden wot těch dwanaczich,
tón dźéše přez nim. Ha wón so pŕibliži
kJezuseij, zo bé yoh pocželował. Jezus
pak kim rëcżne: Judaszo, pŕezradźisch tu
tyschtě tych Čžłowjeka Syna z pocželowanjom? Ha pak
tczi kotřiz wokoło yoh běše, widzichu, čzo so stacz
budzesze, rëcżnéchu k njemu: Kneže,
bijomél-mie z mječzom? Ha yeden wot nich
dyri yeneho wotrozyta tych hyschtych kěs měschnikow,
ha wotcza yoh prawe hucho. Ketromyże

pak Jězus, praji: Dajcze ſo ſczij jaj ~~hdźe~~
ſem. Ha dyž won jeho wucho ~~dotknyć bě~~, ha
ſczij won jeho. ~~[illegible]~~ pak je Jězus k tym ſamym
~~dog~~ wyſchim kěz měſchnikow, ha k tym wyſchnoſczi
toho templa ha k tym ſtarſchim, kotrjiž k njom
pſchiſchli běchu: Jako k jenom mordarej ſcze
wy won ſchli z mječzemi ha z kijemi: ~~[illegible]~~ Dyž
ja ſchědne ſ wami we tom templu ~~[illegible]~~ bow, njeſcze
wy ruce na mne pſchěſtrěli: Ale tato je ta
waſcha ſtunda, ha ta ~~moc~~ cžme cžmě.
~~Dyž pak towi jeho jachu~~ ~~[illegible]~~ wedźechu
do domu toho wyſchoho kěz měſchnikow: Petr pak
~~[illegible]~~ na zdala ~~zaginiae~~. Dyž wony pak
~~ſrjedź ſeho dwora~~ woheń zapalichu, ha wokolo
ſedźachu, běſche Petr wofrědź jich. Hdyž ſo
dyž bě někajka ſłužowniza widźała bě ſedźaceho
pſchi ſwětle, ha nańho ~~zamſen~~ ladawa, rjekne wo;
na: Tež tónle běſche z nim. Won pak jeho
zapře, prajicze: žónſka, ja jeho njeznaju.

Ha po małey khwilcze jeden druhi jeho widżicze,
rekné: tejsé ty wot nich. Peter pak
prawi: O cżłowjeczje, ja nésom. Ha dyż khwi,
la saffa jako jenege ztunde, druhi, ... ,
... druhi, prawicze: Zawjerno, tejz
tón te beschie z nim: ... won ja tejz Gali,
lejski je. Ha Peter prawi: Cżłowjeczje, ja né
wjem, zto te prawisch. Ha ... dyż won
hischcże rèczesche, zaspéwa tón honak. Ha
... tón Khnez se wobroczi, poladnè won na Petra.
Ha Peter so dopómnè ... swowo toho Khneza,
jako won prawiw be: ... préz hjzi tón h,
nak zaspéwa, budżesch ty mie tři krócz zaprèczi.
Ha dyż Peter won ... , je won ... pwakaw.
Ha tyi muschoje, kotrež jeho dżerżachu, smèschachu
jeho bijucze. Ha wóni jeho zakréwachu,
ha bijachu jeho wobliczow, ha praschachu jeho pra,
wicze: Prófecyj, kto tón je, kiž cże dériw je.
Ha wile druhich swaricze ... wóni přeczjwo
jómu. Ha dyż so dżeń zchini, tejz,

Rjeku so ..., starsche toho bude, hacž huscho tés
měschnikow, ha pisma sakjerni; ha so jeho dossiwo,
geje radé wedli, prawicže: Wěli lé, ton Khrystus,
ha powez nam. Ha wón prawi k nim:
budul.. wam ... powjedžil,
powem.. ja wam, ha wy mi ńebudže wěrizž;
budu.. pak wjež praschej, ńebudžeže wy mi wot,
mowež, ani (mne) wotpuschžiž. Wot jétsch pak
budže tón Syn toho człowjeka sedžacže na pra,
wicže tehe mozne Bohiežo. ... pak ... ...
... ... prawi ... prawicžo,
... ... zadame?
Pjeto me sme ...sami ... wusckel. ... ...

Cap. 23. Ha ta ... wjes ... mnohoté
stawuge..., se joho wedli k Pilatusej.
Woni pocžachu pak joho wobskoržuwaj prawi,
cžé: Tóhoh sme namakal. naschich lud ...
wobroczajo ... ... dawk ... da,
waj, ha prawiž, zo wón je Khrystus tón
kral je. Pilatus pak joho woprascha, prawi,
cžé: Sy lé tón kral tés židow? Wón
pak wotmowicže prawi: Ty je rjekl.

Wón ſtrowi pak Pilatus k těm hłownym tych měschnikow,
ſa těm ludźom: Ja ~~žanu~~ nitzo winé ňenamakam na
natim cžłowjeku. Woni pak [illegible] pšemožowachu
prawicžé: Wón ſmuzžugetón lud hetžicže pšez
schezéwu ~~[illegible]~~ židowsku ſemu, ſpotžicže wot
Galilejskeje, haž tudy ~~[illegible]~~ ſem. Pilatus pak [illegible],
Zaſłyschicže wot Galilejskeje, wopraſcha wón, haj
~~[illegible]~~ tón człowjek Galilejski ~~[illegible]~~ bó [illegible]. Ha dyž
wón ſrozemé, ſo wón wot Herodeſowéje [illegible] ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ bóu, wotpóſła wón jeho k Herodeſej, kotryž tam
~~[illegible]~~ we Jeruzaleme béſche tych ſamych dnjow. He-
rodes pak, dyž wón Ježuſa wohlada, zwjeſeli ſo
wulze. pšetož wón ~~[illegible]~~ dołho hižo jeho
wohladaź, ~~[illegible]~~ ſo bě wele wot njeho ſłyſchał,
ſa nadźeješe ſo, ſo někajki dźiwy wot njeho ſo
staź ~~[illegible]~~ Wón ~~[illegible]~~ jeho pak pra-
ſcheſche zwele ręčżemi. Wón pak jemu nitzo
newotmowješche. Woni ſtojachu pak tži
hłowne tych měschnikow ſa piſma [illegible] jeho
ne jeho wobſkorżujicžé. Wón ~~[illegible]~~ Herodes ~~pak ja~~
~~[illegible]~~ ſe ſwojim wójskom, ha [illegible] ſmě,

sch: wobletzenosch zbéwenu drastu, sa poßwa, jeb k Pilatuschej. Sa Pilatus a Hérodes bescht, wonej
sa dinku pschezelaj Hérodes sa Pilatus na tamne dzen
pschetz pscheh tosch béschtej wonej nepschezeley womadu.
Pilatus pak, zawowawschi, dach wón tejsch sysokich tejsch Mjeschnikow,
sa te sysoknoscz, sa ton lud romadu,
rekné wón k nim: Wij szyo mi tehoh czlowiéka,
pschinjesli, jako kiz wón ton lud wotwobrocżeje,
sa leczi pschedwami praschanye, pschenamakach,
tunatem czlowjeku žaneje winé wot
tejsch, natajom wij jeho wobskorżujécze.
Hale ani Hérodes: pschetoz ja sym wob njomu
wotpoßwaw, sa lecżi nitzo wot smerczé
hódne stawe néjo. Dyschle, dyż wón jeho podtka
kajeach tak jeho puschczicz. Won mejesche
pak jim muß, jin pschez ton swatocżne dzen jen,
puschczicz. Won zawowa pak, ton cziłon;
czéwe lud, prawiczé: Hmi próz tehoh, sa puschcz
nam Barabbassa. Kotrej béschne kajkoß we ton
mészé zbéhneja, sa mordarstwo pschez ...
zrérane,

~~gasten~~ czisnene. [dyzastwa.] ~~Pilatus pak~~ [Won pak zase Pilatus] zase, k nim

rěczaw, ~~porazajcze~~ [chcejcze] Jezusa zpuszczicz. Woni

pak ~~nad~~ [nad] wiwachu, prawicze: Krizuy, krizuy yeho.

Won pak k trzecziomu rekne k nim: Zto pak ye ~~tuton~~

zwoso [tuton] tzinio? Ya ~~ya~~ zaneyze winé k smerczi na

yeniu nenamakam: ~~[illegible]~~ [pokhostanu] czu ya yeho ~~pustra~~

~~kwaszicz~~ a zpuszczicz. Woni pak ~~salnez nad~~ [nastawachu]

~~wiecz~~, swulkim wosom zadanyze, zo be bow krzi-

zowané: A ~~yich~~ [Woni mesz ... yich ...] ~~[illegible]~~. Ha

Pilatus przisudzi, [so stanysche] ~~[illegible]~~ yich ~~[illegible]~~ zadanio ~~[illegible]~~.

Won zpuszczi pak yim toho, kotrez toho mordar-

wania ~~[illegible]~~ nemera dla be ~~[illegible]~~ bow czis-

nene, [dyzastwa] ~~kotrehoz~~ woni zadachu: Jezusa pak po-

da [won] yich woli. Ha dyz woni yeho wiedzechu,

przijachu woni netajkoho Semana Czirenskoho,

~~[illegible]~~ [przinidzesz] z pola ~~przinidze~~: a powozichu yomu

krzé ton krzi ~~[illegible]~~ za Jezusom neszcz.

~~Zanim pak~~ [Wona ... pak yeho] szesche yeho wulka mocz ~~[illegible]~~ ludu

a zonskich: kotrez [ale] pwakachu a ~~[illegible]~~ zalosczachu

nadnim. ~~[illegible]~~ [illegible] rekne won:

wy Dźowki Jeruzalema, neplakajće nademnu,
Hale nad ſobu ſamych płakajće, ha nad waſchimi dźěćimi
dźěćimi. Pſchetož hlejće, te dny pſchindźeja,
wo kotrychž wony prawicź budźa: zbóžne ſu te
njeplódne, ha te žiwoty, kiž néſu porodźili, ha
te nadra, kiž néſu dźěſchili. Tedé budźa
wony pocžinacź prawicź k tym horam: padajcźe na
naſ; ha k tym kupam: pſchikrywajcźe naſ.
Pſchetož hdyž wony to wo tym zelenom drewe cžinja,
ſchto budźe ſo wo tym ſchuſchenom ſtawacź?
Wonej běſchtaj pak tež dwaj druhaj zlóſtnikaj
ſ nim wjedźenaj, zo běſchtaj wuzkonjacź.
Ha potom hdyž wony pſchindźechu na te městno,
kiž ſo mjenuje: Tſchowina hłowa, tam ſu
wony jeho kſchižowali; ha těju mordarjow, jenoho
naprawej, ha druhoho nalěwej.
Jezuſ pak dźeſche: Wótcže, wodaj jim: pſchetož
wony newědźa ſchto cžinja. Rozdźělichu pak te
jeho draſty, ha lóſe cžiſchu. Ha ton lud ſtojeſche,
ſo hladajcže, ha tež te wyſche z nimi ſe jemu ſmějachu,
ton lud ſtejeſchi, wony wuſmějowachu jeho

~~Ȣ~~, prawizé: ~~[illegible]~~ ge druhi ~~[illegible]~~ spómschow, nech sebi sammh spómo ȥ, gol tehon ~~wan~~ Krestuś tón wuȥwolené Boffi? Woni smiestarchu pak woh tež ći wojaki pȥistupgiže, ha k sawo ..jim podawaȥiže, ha prawiȥé: Déli té tón Kral tich ȥidow, ~~ha~~ spómož sebi. Wone bet pak tež jeden nadpis nadȝim pisané, ȥ Grekskimi ha Waȝenskimi ha ȥ Hebregskimi bukȥtabami: ~~Tòn~~ tón Kral tich ȥidow. Jeden pak wot tegu mordarno, kiž (~~[illegible]~~) wisaschtej, swaresche pȥeȝiw gomu, prawiȥé: Déli té tón Krestuś, ~~ha~~ spómož sebi ~~samom~~ ha nama. Wotrawiȝ, ȥé pat tón druhi swaresche ~~[illegible]~~, prawiȥé: Ani ty so té Boha nebojisch, ȥo té rune wotom samym sudu maȝu sé. Ha my dre ȥprawné, pȥetoȥ my ~~[illegible]~~ hodne ~~nagu~~ ȝinanow: tu tón pak ȝiȥoh ȥuoh nizo ȝhiniw. Ha wón rjekne k Jeȥusej: Kneȥo, spómni namne, dyž pȥiȥdȝesch do swogoh kralestwa. Ha ~~Jesus~~ wón rjekné ~~Khomu~~ k nemu: Ȥawierno prawu ja tebi: Dženy bu,

dźesch ke zemmu w paradizu bóż. Wona bě pak
skoro ta schěsta ztenda, Ha ... zena ćma so
zrodźi nad cźełu zemju, haj do teje dźewjateje
ztendě. Ha te swońzo bě zaćěmnjene:
Ha tón zawěschk teho templa roztorže so srědźa.
Ha wołaše Jezus z wulkim hłosom, prajo wón:
Wótcźe, do twojeju rukow, poručam ja mojeho
ducha. Ha to prajiwsche, ...
Widźiše pak tón hauptman, štož so stawe běsche,
... wón Boha ... prajiše: Zawěrno
je tón čłowjek běsche sprawny. Ha wschitkón
tón lud, kiž sam ... sobu podla běchu při tom
... ha widźechu, štož so stawasche,
... bijachu na swoje hutrobu. Wšitcy
stojachu pak ... zdala, kiž jeho
znajachu, ha te žónske, kotrež z Galileje
... widźichu to. Ha
hlej, jeden muž z mjenom Józef, kotryž bě radni
kom, jedyn dobry ha sprawny muž; tón njebě
zwolił ... radźe ha ... z Arimathea,
je jeneho židowskeho města sem, kotryž tež sam

tżakaschtsch, na te kralestwo boższe. tehdy pschistupiwschi latuſcy, ſa pożadnoſcze czżeło Jezuſowe, ha dej wone dele zaleſchcze, zawali won ho ſchrubnej ha powożi jeno ſchtuhubanoſcze röwe, do kotroſchż nihż hiże nichto powożene nebeſſkow.

Passiyon naschoho Kneza Jezuſa Kreſta, ſa, taiż won wopiſaw je S. Jezenik Jan

na Wſchemanatom, ſa nadżewatnatom.

W Wu jenom tżaſu. [illegible] wotſchow je Jezus won ſe ſwojimi ſutżownikami pżez tu reku Chedron, dżeż bé jena ſarodu: do kotrejż je won ſam nutż ſchow, ſa joho ſutżownik. Judaſch pak, kotrejż joho pżeradżowaſche, [illegible] te méſto: [illegible] Jezus [illegible] ſe ſwojimi ſutżownikami [illegible]. Tohdla Judaſch, dyż bé doſtaw romadu woyakow, ſa wotkich wyſokich meschnikow ſa Farizejſkich tehſwu, ſłużownikow; pżindże won tam ſe latarnami, ſfakulemi, ſa zbrónemi. Tohdla Jezus, dokelż

wědźeše   budźeše
ſchtožkoli ~~wědźeſche~~, ſchtož na jeho přiṅdźe ~~budźeſche~~,
ſtupi wón přeć ſa rekné k nim: Koho wi pytaǯo?
Woni jemu wotmołwichu: Jězuſa tóho Nazaretſkeho.
—

Jězus wón prawi k nim: Ja ye ſom. Judaſch
pak, kotrež jeho přeradźowaſche, ~~ſtojeſche~~ též
ſ nimi. Hdyž wón tehdla k nim rekné: Ja
ye ſom: wotſtupichu woni woſpak ~~wróćichu ſo wono~~, ſa padźechu na ſemju. Ʒal
Tohdla woprasche wón jich ~~pak~~: Koho ~~wi pyta~~ pytaǯo? Woni pak řeknéchu: Jězuſa tóho Nazaretſkoho. Jězus wón wotmołwi: Ja ſom wam prawiw,
žo ja ye ſom: pótajiće ~~tohodla yeliž~~ tohdla mne potaǯo,
ſa dayžo tu tym wotéžiž. Žo bě ſo dopjełniwa ta ~~ſłowo~~ rěčž kotraž wón prawiw žo: ~~Zyh~~
Kotrehž ſy mi daw ſé, ~~wottych~~ něſom ya žaneho zhubiw. Tohdla ~~Ʒim~~ Simon Pětr meyiše měčž,
wućeže yón ~~ſa dyri~~ tóho ſwyſchoho měſchnika
ſłužownika: ſa wotćža yoho prawe ſucho. ~~Te~~ Tónle bě pak
měno ~~pak~~ toho ſłužownika ~~bě~~ Malchus. Tón ře-
kné Tohdla ~~rekné~~ Jězus k Pětrej: Tyk twój měčž
do nožnow. "Nedérbu ya ~~ten kelich pić~~ tón ſamý ~~piź~~ kelich pić, ~~kotrež~~
"Tón kelich, kotrejž mi daw tón Wótc,

Ta wogerska

~~moj jeho mi daw go~~! ~~[illegible]~~ Hromada teȹ

Akseda
~~ldyskow~~, Ja ton Haubtman, Ja cżi Swużownik teȹ

żidow ~~wogerske~~ Ʒeżusa, Ja Sinzachu jeho: Ja

won pśichedźe[illegible] doweß
~~se jeho wedli najprjedy~~ k Annasej, pśetoż won běſche

dil wyßkeho
~~Kajfassowe~~ pśichodne nan, kotrej be ~~toho samho lěta~~

tych samo lěty, Jeden běſche pak Kajfas, ton,
wyßki měſchnik. ~~Kajfas pak běſche ton, kotrej~~

Kjž tym radu: Dobli, wono jo hujtno
tem żidam ~~te rade~~ bě daw; ~~[illegible]~~

jeneho cżłowjeka ~~zaton~~ lud wumrěcz. Ja ličo ton Kejſerſki
~~Zadopſchi~~ pak

Nejego
~~[illegible]~~ wěman Pětr, Ja jaden druhi Swużownik.

drake
Tonſame Swużownik pak běſche, tom Wyſokom Měſch:

wonke
niken ~~pśynate~~, Ja ze Jěžuſom nutz ~~[illegible]~~ do

dwora
teho wyſokeho Měſchnika ~~dwora~~. Pětr pak stoja,

wonka
ſch pśęd durami wonka. Tehdy wunydźe ton

drake
druhi Swużownik ~~[illegible]~~, kotrej bě, tom Wyſokom Měſch:

niken ~~pśynate~~, Ja rěknę tej wotnitzi, Ja pśiwede,

Dźe Pětra nutz. Wona prawi tehdy ~~rekne~~ ta wotnitza

Lutz
Pětrej: ~~[illegible]~~ ſle ty wot teho Swużownikow te

tonemu
teho cżłowjeka? ~~[illegible]~~ prawi: Ja něſom.

wotrocżkow pak
~~[illegible]~~ wotroczk: ~~pak~~ Ja Swużownikj ~~stojachu~~ pśi:

dźelechu
Jelu, ~~[illegible]~~ wone bě Zěma, Ja ~~[illegible]~~ wŕewa,

chu: Won Pětr pak, tež stejo stojacze, so wo-
rěwnaše so. Tuž dla je ton hłowk měšn-
nik Jezusa prašał jeho hutzowarkow a jeho
hutzwé dla, Jezus wotmołwi: Ja som
zjawnje rěčał tym swětu, ja som přeco wučił
šulach a w tym templu, dźež so schi-
cze židźa zhadźuja: a ničo som nitzo
rěčał. čeho mje prašeš? prašej tych, kiž
sće słyšeli, čto ja som rěčał.
Hlej, wědźa, čto som ja prajił. Tež to
pak, dyž wón prajił be jedyn wotrod słu-
žownikow, Jězusej
prawicze: wotmołwješ tym hłowkom
měšnikej? Jezus: sym li
ja złe rěčał, da : zli so
pak derje, čo mje biješ?
Ha won pósła jeho zwjazaneho Kajfasej
tym hłowkom měšnikej. Šeman Pětr pak
steješe a wohrewaše so. Tuž dla so

~~kotri~~ k jomu ~~jeschli~~: kajš neše tež te jedén wschyoh

hutzowniskow? nésé? Won ~~ge~~ zapre a rekné: Ja je tež samé

nésom. Wón stawi jedén [illegible] hosokoh Meschnikal

~~[illegible]~~kow, swojbné ~~tu Kene~~ pzecżel toh samoh, kotromu

wotéte te huchoh wotcżaw: tež tacże nésom wadżom ~~[illegible]~~ ja wotey ja,

radże tohnsamén ~~[illegible]~~? Pétr toh dla ~~[illegible]~~ ja,

Pétr pre: a rézé zasséwa tón znak. kohoj ~~[illegible]~~ pzi:

pziwédé toh dla ~~[illegible]~~ Jezusa wot Kajfasa dotoh su,

dnoh domu ~~Pilatusoj~~. Wone bésché pak

rano: a wón sami nésu netż sctli dotoh sudnoh

domu, żo nebéchu so zanéschwarnili, hale

~~że~~ béchu te jutrowne jenu jédli. kon Wijsé toh dla

~~Wugedże~~ Pilatus k jim won, a rekné: Kajku

skórżbu pziněseje wó pzecżiwo tetomu cżłowé,

jekej? Woni wotmwichu a reknéchu

k jom: ~~Jeli by tón jebeg jedén złe~~ ~~nebél tón tu bele zwéri~~ hinicżej, a

nébéchmé me jeh tébi podali. ~~Pilatus~~ Pilatus rek,

pzi toh dla kne Pilatus ~~k jim~~: zmicże jeh wó a sudże

~~że~~ powaschomu zakonu. ~~[illegible]~~ toh dla

cżi židża ~~k jimu~~: nam ~~so nejsé [illegible]~~ njeto dopuszené nekoh

zkimgwaj.
moriss. Zo bé so dopelniwa ta réts Jezusa, k-
terúž wón prawiw je, [illegible] dabrazúze kotré smjertu, kaj-
kejo wón smerczu wumrez budzesch. Dosch
Dha zasy Pilatus zas do tesso sudnesso domu [illegible] sebiw
sa powówa Jezusa, sa rékné k njomu: Sy
te tón Kral tesch jidow? [illegible] Jezus jemu
wotmowi: [illegible] rézesch te sam wot sebe to, sabo su
tébi je druze wotemné prawili? Wotmowi
jomu Pilatus: Sym dha jadyn Jid? twój lud,
sa wyschsche Mésschniki su tebe mi podali:
Zto sy zcziniw? Jezus wotmowi: moje kra-
lestwo nejo ta wotstosch swéta. Dé Be moje kra-
lestwo tojich swéta biwe, béchu déj moji
swajowniki so bédzili, zo ja nabech tém Ji-
dam bwa podaté: netk pak nejo sudesem moje
kralestwo. Dha rékné Pilatus k njomu:
Sy dha ty tola kral? Jezus wotmowi: Ty je ré-
zisch, dokelž ja sym kral. Ja sym k tomu
so narodziw, sa [illegible] na swet pzinschow,
zo béch tej wérnosti swedczw [illegible]:
kuždé, kotrež je z teje wérnosze, swesch moy

wěsz. Pilatus wón prawi k jomu: štó je ta wěr-
noscź? A hdyž wón to bě prawił, tehdy
dźě wón zase won k tym židam, a prawi k nim:
Ja žaneje winé na jomu nenamakam. Wóni
pak wašu ke wašniu, zo ja jeneho wam na Jutre
wam propuscźu: chcecźo tehdla, zo wam pušcźu,
czu toho Krala tych židow? Wóni zawolachu tehdla zasy
zasy wšitcy: tohole nic, ale
Barabbasa. Barabbas pak běsche mordar.

Cap. 19. Tuž wza Pilatus tehdla Jezusa,
a šwikaše, a ći wojak. zplecźechu
wót cźerna kónu, a stawichu je na jeho hłowu
a woblekachu jeho z purpurowej draštu. A
wóni pšichadźachu k jomu, a prawa-
chu: Strowlaný budž ty Kralo tych židow: a
dawachu jemu policzki. Tehdla wón wundźe
zase Pilatus won, a prawi k nim: Hlejcźo
ja wam jeho won pšiwedu, zo wy póznajecźo,
zo ja žaneje winé na jomu nenamakam. Tuž
dla wundźe Jezus won nesćiże tu cźerńowu kró-

ne, sa te purpurowe drasty:) Sa wón pra,
wi khim: Glejće jenoh čłowjeka! Hdyž bĕchu
toh dla (wyšši) sysoke Měschnik salbswjonowniki jeho
widźeli běchu, zwołachu woni prajicye: křižuj
křižuj jeho. Pilatus prawi khim: Smi,
će jeho wó, sa křižujće: pjetoż ja žaneje
winy na nim nenamakam. [illegible]
jomu [illegible]: Mé mamé jeden sakoń,
sa potim sakonu derbi wón wumrej, pochtoż wón
jeho k Bohemu Synej sčinił. Hdyž
toh dla be Pilatus tute ręči słyschał bé, [illegible]
wón [illegible] wacye [illegible]. Sa wón [illegible] do toh
sudnoh domu [illegible]. Sa rekné k Jězusej:
wotkel sé té? Jězus pak neda jomu wot,
mowena: Wón prawi toh dla Pilatus khom: Se
kemna té neręčiš? neweš, so ja [illegible]
mam će křižuwać, sa mam móc će spuść,
ćić? Jězus wotmowi: té nebé žaneje
[illegible] nadjeću mi [illegible] debé
móc [illegible] woně [illegible]

tebi nebéwa dato dwěršu sem. Tohodla kotrež mje
tebi podaw, ma wětši hrěch. Ha wot
tehdom pótaše Pilatus wón pušćić. Tež
židźa pak wówaschu prawjicé: pušćiš-li tohoto,
da ty nejsy Khěžorowé přećel. Přetož
kóždé, kotrež so kralej čini, napjećiwo
bě tón Khěžorej. Pilatus pak, dyž tu
rěčže slyšeše, da Jezusa won přiwjedźe, ha
won sedźe so na tón sudny stół na tom městnje, kiž
rěkaše Kamenem wusadźané, hebrejsk-i
pak Gabbatha. Wone bě pak tón přij-
hotowné dźeń jutrow, nahladźe pak tyseće šěsty
Ha wón praji k tem židam: Hlejće waš-
kral. Woni pak wołachu: Preč, preč
preč, křižuj jeho. Wón praji k nim:
Pilatus: waschoho krala křižu-
waćé? Tež wysoke měšnik wotmołwichu:
mé nemamé krala, jeno Khěžora. Tuž
da wón tehdla jim podaw, zo bě bów křižu-
wané. Woni pak wzjewaćé Jezusa,

ha won wedźi. Ha won sebi tón křiž
nesuzé jo na tel město, kiž so
Téś wiwacześ ... hebreyski pak: Golgo-
tha: Dźež tam su jeho křižuwali. Ha z nim dwu
druhej dwéju ... srjedźež pak Jezusa.
Pilatus pak těž jeden nadpis napisa, ha stawi
jón na tón křiž. Wone bě pak pisane: Jě-
zus tón Nazarethski, Kral téś židow. Tutón
Tehdla jo wele téś židow tón nadpis
lazwane: dokelž wone bě při městže blizko te
město, dźež Jezus jo křižuwané. Ha
wone bě pisane hebreyski, grěczki, ha łaczen-
ski. Tehdla prawachu k Pilatesej wyš-
šoke měšnik: Nječeš pisać, Kral téś ži-
dow: Ale zo won sam prajiw jo: Ja sóm
Kral téś židow. Pilatus wotmołwi: Štož
pisaw sóm, sóm pisaw. Ći wojak-
ki tehdla, dyž jeho křižuwali běchu, wozachu
jeho drasty, ha sčinichu štyri tele: jenom

kij dom (wšyakej yeden tél:) ʒa tu suknu.
Kiš- bě pak nězšita suknja, wotwěr-
ch přez zěwe džěla. Zdžěla rekneschu
romadu: nerozřézajmé yeje, ʒale lo-
sujmé, khtěža wona zo bě te pismo bě-
dopélniwe; kiž praji: wóni su sebi moyu
drastu sebi dźělili, ʒa natmojej drastu su wóni
lose čiskali. To čži wšyak fe dźěło tutu
čžinili. Štyri Potom khiž Jězusowom
pak stojeschu jeho maiž, ʒa jeho maižere sotra
Mariya Kleyofasowa, ʒa Mariya Madlena.
Déž bě widžěła Jězus wtóre tu maiž,
ʒa toš Šučžownika stajeschi kotrehož wón lubowaše
; praji wón khswojej maižeri: žonska
lej twój syn. Potom praji wón khtom
Šučžownikej: lej twoja maiž! Ža wot
teyesameje ztundé wozá yu tón Šučžownik do
toš swojoh. Potom, wědžeše Jězus wé,
dobo, zo wšitko dokonane yo, zo bé te pismo

so dokonawe, řekne wón: Mi je so piju.
tehdla bjesche
Běsche tehdla jene sudobjo stawene połne ki,
sawosć. Čisami Jeden pak jeden škwom połne
z kisawom wokoło yzopom wobwožichu, podachu
jón poď hubu [illegible]. Dyž tehdla
Jezus be wzał te kisawo [illegible], řekne wón: Wone
je dokonane. A dyž wón [illegible] schili hłowu
pada toho ducha [illegible]. Tehdla či Židža,
(dokelž tón přihotowne dźeń běsche) zo nje
běchu te ćěła na křižu wostali tón Sabbath,
(dokelž tajki běsche jeden wulki dźeń toho Sab,
batha:) supprosěchu [illegible] Pilatusa, zo běchu
jich nohi bole (jim) zlamane, a woni
so prěč zali. Tehdla přiindźechu či
wojaki, a tomu prěnjemu nohi zła
machu, a tež tomu druhemu, kiž z nim běschi
křižowane. Ale k Jezusej pak dyž přińdźechu bě,
chu, hdyž [illegible], zo hižo wumrěł,
njeje jemu nohi wotłamali: Ale je,

den wotlĕs wopakiw watewŏe Zlebu geṡ ſtro-,,
wotewijo nagrĕtyj
mu, ſa nade dundźe krej ſa wodu.
Ha tón kotrej ge widźaw go, tej ſwĕdźmo da-,,
waw: ſa geṡ ſwĕdźmo wne ge wĕrno. Ha tón
prawi: bĕſſtej
wĕ, ṡo wĕrno prawi: ṡo tej wó wĕrili.
wne ſtaw ſtak piſmo
Stetiṡ tefanme ge ſu ſtawe ṡo tĕ [illegible] ſo
ſarane kniže
bĕ dopelniwe ke piſmo: [illegible] nederbijo žanege
najimo
koſcža wotgeṡ rozdrĕbiź. Ha zaſe druſe
piſmo prawi: Woni budźa widźeź, do kotreſ
ſu [illegible]. Tempſtom pak proſcheſch Pilatu,
ſa Joſef of Arimathée (ſ [illegible] won Jezu,
ſowe ſutzownik bĕ, [illegible] pak [illegible] ſ,,
dow [illegible]:) ṡo bĕ [illegible] wel Czewo [illegible]
Jéſuſa. Ha [illegible] dopuśćiź Pilatuſ.
[illegible] Ha woni pŕindźe won, ſa woza Jéſuſowe czewo
[illegible] Won pŕindźe paktiṡ Nikodemuſ,
kotrej
tón kij beſſtwege k Jéſuſej pŕenoſć pŕijſchow,
ſa pŕineſe Mĕru ſa Alŏeſ mĕſchane, gak
naſch puntow- twnej Majaſchtej tiſcha Jé-,,
ſuſowe Czewo, ſa zawazaſchtej je [illegible] ſtubami,

sa (dźen) schtschotnym zelemjom, jako ~~tésch židowo~~ (wone) waschno (tenzi dźensche) po přebywanju. Wona (běscho) pak na tym městze, dźeź won sryzowane ~~běscho~~ (bu), jena zahroda: sa wokoj zahrodźe jeden nowe row, do kotrohoź hischće nichtó połoźene njebe. ~~Tam~~ (wony) tehodla ~~tésch židow~~ (tej) přihotowanoho dnja dla, dokelź podla tam ton row běsche połoźichu ~~wonoho~~ Jezusa.

Na Jutrojze Swjaté dźeň Krěstusowoho Horje stacza.

Epistla S. Pawówa k tém Korintskim ta prěna na 5atom.

Bratřja. Wurědźejo te stare kisane cžěsto (rozmoda), so budźejo jena nowa ~~cžěsto~~, tak jako wy njezakisa ni sće. Pschetoź nasche jutrowne jehno jo Krěstus sryzowane. Dźerźmy tohodla tu jutrownu jědź, nic z tym starym kisanym cžěsćom, ani z tym zakisu tejè zwóscze sa schibawstwa: Pale z tejsch njekisa nej khlěbami tejè tschistośće sa wěrnośće.

Sczenio S. Marka na Skřeſtnatom.

W Tom jenom čaſu. Kupili ſu Marija Mad-
lena, ha Marija Jakubowa, ha Salome droſe že-
li, zo bechu přiducze Jezuſa żalbuwali.
Ha wonaj přiydu na jedyn Sabbath jara rano k tym
rowe, ſchicż ke ſwończenju jeho ſchrowe be.
Ha woni prawachu k ſebi rownadźe: Sto budźo
nam tón kamen, wot tych durji teho rowa wotwa-
lić? Ha wohladnuczé ſo, wohladachu tón ka-
meń być wotwaleny. Přetož wón beſche jara
wulki. Ha dużé nutř do teho rowa, wohladachu
jeneho Młodźeneja, na prawej ſtronje ſedźaczeho, wob-
lečeneho w běłej drasće, ha poſtrožichu ſo.
Wón pak k nim prawi: Nječeli ſo poſtrożeć.
Wy pytaczo Jezuſa z Nazaretskoho, kiž tého
křižowaneho: wón je ſtawaneho, wón neje tudy,
hlejczo te mëſto, dźež ſu jeho woni położili bo-
hale džiczo, ha rekčzo jeho Hutżownikam ha Pě-
trej, zo wón předy was do Galilejskeje póńdźe:
tam budźeczo jeho widźeć, kaž wón wam prawił je.

Na S. Jutrówne Pondźele.

Lekcion z tých Japóštołowskich stawiznow na Dźesatom.

W o téch samech dnach. Stawiw so Pětr srjedź
tych ludu stojiczé: Bratźa, wó Muže. Wi
wéscźo te swówo, kotrež so stawe po pżez czéwu
židowsku zému. Pśetož wsame so po zpotża,
we wot Haliläyskeje, poleg krzeniczé, kotruž
Jan po prédowaw, Jězusa z Nazaretha: kak
jeho Bóh po zawbuwaw z tém Swjatém Duchom,
sa zmoczu, kotrež po wókow czahaw dobré
czinicze, sa strówiczé schiztkich, kiž běchu
wot Djabwa přemoženi, přetož Bóh běsche
z nim. Sa mé smé swětki schéh, štož
wón czinin po wa židowskem kraju, sa wa Jě-
ruzalemje, kotrehož woni su morili wowěsché-
czé na drewo. Tu toh po Bóh natřeći
dźeń zbudźiw, sa po jomu daw, zjawneho so
sczinicž, nic schiztkim ludu, sale [illegible] wot
Boha wuzwolenem swětkam: nam kotřiž mé z nim

smy jědli ha pili potóm, děž wón wotmordwéch z křestanéw. Ha wón je nam pžikazaw prědowaj, ha wobswětčić tomu ludu, zo wón je tón, kiž je wot Boha postawený sudnikaj žiwéch ha mordwéch. Tutómu dawaju wšitcy cžé Profété swědomo, zo te wodajo těch hrěchow pžez jeho mjeno dostawaju wšitcy, kiž do njeho wěra.

Sčenjo S. Lukascha na žběri ha dwazetom.

W tu jenom času. Pžěschtej dwaj wot jezusowych lubowników do jeneho městačka, kotrež běsche [dalokosć] šěsćdźesat pžez pólnu ~~daliko~~ wot Jerusalema mjenom Emaus. Ha tej sebu rěčeschtej [romadu] wot wšěch tych wěcow, kiž so zběhle zawe bě. Ha wone so sta, ~~a~~ děž wonej [so] ~~romadu~~ rěčeschtej [wobsbej] ha [so] besedowaschtej, pžibliži so ~~tež~~ [ha] Jezus sam, chodźesche z nima: Wšak jeju woči pak běschtej zadźeržanej, zo njebeschtej jeho póznawałej. Ha wón praji k nima: Kajke su tate rěče, kotrež wój ~~druhé~~ ~~romadu dźeržitej~~, [romadu zwojujetej druhé]

trudnej?
ha stej [strudwej]? Ha wotmolwicze jeden
kotrohoz mjeno bě Kleofas, rekné k njomu: sy ty
sam cuzobné w Jeruzalemje, ha něsy
zpoznal, zto so [w nim] tute dné stało?
K kotremaj won rekné: zto? Ha wonaj rek-
néschtej: Wot Jezusa teho Nazaretskeho, kotrejz je
béw jeden [profeta] muz, mozné wo skutku ha
wrěczi, pred Bohom, ha pred wschém ludom:
ha kak joho tej [wjesche] Mescznik ha naschi [zjesche]
su do zatamana teje smjercze podali, ha su joho
krizowali. Mé pak so nadzějachme, zo ton
samé budzesche Izraela wumoz: Ha nětk je
nadewschém [tém] tsi dzjensa ton tsecźi dzeń,
zo to so stawe. Tak tez [...] su nas
někotre [...] zonske [...], naschich [...] nastrózeli, kotrez su
[...] rano pobéle. Ha nenamakajcze joho
cźewa, pzjischli su, prawicze; zo su tez je-
ne zjewenje tez jandzelow widzeli, kotzij pra-
ju zo joho ziwoho bycz. Ha někotzi [...]
[...] k tom rowu, ha su je tak
někotzi wot [...] naschich

namakali, kaž te źonske ſu prawili, jeho pak
won neſu namakali. Ha won rekne knima: O
wi namudri, ha geneje neſtěſtneje hutrobé
kwěrenu ~~wſchitkich~~ [wſchitkim tym] ſchtož ſu tzi Profeté rė-
zeli ſu! ~~Zdyž~~ Neje ~~tak~~ ... Chriſtus ~~derbaw~~ czer-
peiz, ha tak nutz jicz do ſwojeje ſrdoſcze?
Ha ſpotzeze wot Mojzeſa ha woſchěch Pro-
fetow wukwadwaſche won jim ~~ſchitko~~ [wſchitko] tech piſmach,
kotrez wot njeho bechu. Ha woni ſo prji-
bližichu ~~k tom~~ městažku, ~~djeſchtaj~~ dźeschtaj:
ha won ~~...~~ [ſam ſo potazi] dale jicz. Ha
woneij ſtej jeho nuzowanej prawjezej: woſtań
z nama, ~~pschetoz ...~~ pschiblizuje, ha ~~...~~
[[illegible]] ~~[illegible]~~ ſo ~~[illegible]~~ nakhiliw. Ha won pschi-
~~[illegible]~~ Ha woni ſo ſta, dyž won
z nima k blidu ſedźeſche, ja won ton khlěb wzaw,
ha požonwaw, ha wamaw, ha podawaſche jima.
Ha jeje woczi ~~beſchtej zawrenej~~ [woneij beſchtej wotworenej], ha woneij
jeho poznaſchtej: ha won ſam ſo zhubi ~~pſched~~
zjeju wotzow. Ha woneij rekněſchtej

rómadu: [haz nëhe nasza hutrobe so hórjeza] a wonaj namaj, dóž wón natóm puczu wëtzesche, a namaj te pi- smą wotéwëraśe. Ha stanyschi sobe te sa- [mu] zhendzi, wróśiśtej so do Jeruzalema: a namakaśtej tych jëdnaczoch zhromadźenych, a tych, [samo] kiž z nimi bëchu prawiżech: Knjez je zawërno sobe stanył; a je so Simonej zje- wił. Ha wonej powedaśtej, što so [bë] na puczu stawe; a kak wonej jeho póznawej [we] [lé]- lamanju teho klëba.

Na S. Jutrowne Hutere.

Lekcion zych japoschtołskich stawiznow na tżinatóm.

Mużojo samych knaz. Stanyschi Pa- wół sobe, a zruku pżikazajcze mëlżeniu je wón prawił: Wy muże bratża, wy dżëczi teje schlachte Abrahamoweje, a kotżiż bojwami so Boha bója, wam je te słowo teteje zbóż- nosće pósłane. Pżetoż wśi, kiž w Jeru- salemje bydla, a jich schtże, nepóznajcze

Jezuſa, ha też Profetow wóſa, kotrejž nawſche Sabbathé ſo lazago, ſu ſudźiczé jon dopjelnili: Ha žanejge winé teje ſmercźe najomu nenama, kazeczé, ſu žadali wot Pilatuſa, zo běchu jeho morili. Ha dyž woni ſchitzko dokonali běchu, ſchtož wot jeho piſane běſche, zmiczé jeho z kſchiſch drewa dele, powożili ſu jeho do rowa. Bóh je pak jeho wot mordwéch zbudźiw: kotrejž ſo wele dnjow je zjewiw tém, kiž běchu wot Galilejſkeje ſnim horje ſchli do Jeruzalema: kotřiž hacž dotal tzaſa ſu jeho ſwědki k tomu ludu. Ha mé zjewamé wam ton ſamé ſlub, kotrejž ſo k naſchim wótzam ſtaw je: dokelž tuton je Bóh naſchim dźěćom dopjelniw, zbudźiczé Jezuſa Khrystuſa naſcheho Knjeza.

Sczenjo V. Wutaſchka na ztéri ha Swaczetom.

W tom čzaſu. Staw je Jezus ſrjedź ſwojich hucžownikow, ha praji k nim: ~~[illegible]~~ budź wam mér: ~~[illegible]~~ Ja jeſom, njebojcze ſo. Woni pak ſtrózeni ha ſtróſcheni

měnachu, zo ducha widźa. Ha won rěkně k nim:
čzo so zapuleće, ha mysle hrěchu do waschich ha„
trobow? Hladajcze moje ruce ha noze, zo
ja ge sam som: zmacajcze ha hladajcze: přetož
duch něma masa ha kosći, jako widźiće mje
měć. Ha dyž won to bě prajiw, po„
kaza jim ruce ha noze. Dyž pak woni
hišće něwěrachu, ha dźewesowachu so ha dźiwa„
chu, rěkně won: maće tudy něšto k jědźi?
Woni pak podachu jemu kruch pječeneje ryby,
ha kwasy medu. Ha dyž won je před nimi
pojěd bě, zmiwše te zbytki, da je jim.
Ha won rěkně k nim: Tato su te słowa, kotrež
som ja k wam rěčał, dyž ja hišće při was běch,
přetož wšo dyrbi so dopjelnić, što je
w Mojzesowym zakonju, ha wo tych profetach ha
Psalmach wote mnje pisane. Tuž wotewre
won jim te rozymu, zo běchu te pismo rozemeli.
Ha won rěkně k nim: Tajkež tak je wone pi„
sane, ha tak dyrbješe Khrystus ćerpjeć, ha

~~natężeji džěn~~ ta wotmordwéch sebe stanéji (natintżeji džěn): Ha
wopoß měně ta pokuta ha wodawżo hrěch rěcżow
so preduwaji wschitzkim ludżom.

Na prěnu Nědżelu po Jutrach

Epistla S. Jana Japoßtowa ta prěna, na pątom.

Najlubsche! Wschitzko, ßtož so z Boha je narodżiwe, to dobéwa nad tem swětom: Ha to je ta dobětwa, kiż nad tém swětem dobéwa, naßcha wěra. Chto tón je, kiż nad tém swětom dobéwa, hschiba tón, kiż wěri, zo Jězus je Syn Boży? Tuton je ję, kiż pśijżo pśez wodu ha pśez krej Jězus Chrystus: nitż wo tej wodże samej, hale wo wodże ha wo krěji. Ha tón Duch je ję, kiż swědżi, zo Chrystus je ta wěrnosć. Pśetoż tśo su, kiż swědomo dawaju na nebu: tón Wótz, te Słowo, ha tón Duch. Ha tśi tśo su jedna wěc. Ha tśo su, kiż swědomo dawaju na zemi: tón duch ha ta woda, ha ta krej: Ha tśi tśo su jedna

wécz. Jeli zo mé tesch czlowiekow swédczenju
hore bérjomé, te swédczenjo bożje je wetsche:
pschetoż to je te swédczenjo bożje, kiż wetsche je, do-
kelż wón swétczil je wot swojoho Sÿna. Chtoż
do bożoho Sÿna wéri, tón ma te swédczenjo bo-
żje we sebi.

Sczenjo S. Jana nadwaczetym

We jenom czasu. Gdyż wóne tón samé pódźéchi
dźeń tón jaden tesch Sabbathow wétscher bé, a te
dźwére zamknene béchu, dżeż czi fuchtowniki zromu
dźeni béchu zhromadźeni tesch Zidow: přijde Jezus
přistupi a wosrédź jich stupi, a rekné k nim:
tón pokoj bydź z wami. A gdyż wón to bé
prajiw, pókaza jim tež ruce a te strony.
Tuz béchu ti fuchtowniki wjeseli, zo Knjeza
widźachu. Tuz rekné wón zasy jim
zasy: tón pokoj bydź z wami. Kaž tón
Wótz mje pósław, tak tež ja was pósćelu.
A to gdyż wón prajiw bé, zaduné wón:
a rekné k nim: Zmiczo tež Swjatoho Ducha:

kotrejž wi rěchi wodaž budźećo, tém ~~su~~ budźa wo-
ni wodate: ha kotrejž wi zdźeržeć budźećo,
su wonim zdźeržane. Thómaš pak yeden
wot těch dwanaćich, kiž rěka tón Dwójnik rodźené, ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ tón nebě z nimi dyž Je-
zus přijdźe. ~~[illegible]~~ Rěčichu jemu či druzé Jhězow-
nik: ~~[illegible]~~: mé smé toho Knjeza widźe-
li. ~~Wón~~ pak rekné k nim: khiba zo ja widźu yoho
rukoma těch ranow teye hózdźow widźeć, ha
póložu moy porst ~~[illegible]~~ do těyu městow teyu hózdźow ~~[illegible]~~,
~~[illegible]~~, ha póložu moyu ruku do yoho bo-
né, ha nebudu ja wěriž. Ha po wosmjom
~~[illegible]~~ dnach, běchu zas yoho Jhězownik nutři.
ha Thómaš z nimi. Jězus přijdźe, ~~[illegible]~~
kiž durje zankněne běchu, ha stawi so wosrědźi, ha
~~[illegible]~~: Měr ~~[illegible]~~ z wami. Potom prawi
wón k Thómašej: Daněb twój porst sém, ha
hlej mojej rucy, ha daněb twoyu ruku, ha póložž
yu do mojeje strone: ha nejsy bidź néwěr-
néwó, ale swěrnéwé, Thómaš wotmołwi ha

řekné kjóm: Mój Knez, ha mój Bóh! Yě-
geb kjómu řekné: Dókelž ty sy mě dźiwał, sy
~~wuwidźeł~~, ~~ha~~ sy wěriw: Zbóžni su, kiž
néjsu widźeli, ha su wěrili. Wěle druhich
dźiwow je ~~tež~~ Jězus činiw předeblič-
čom swojich hučownikow, kotrež nésu pisa-
ne tu we tey knize. Tute pak su pisane,
zo bésće wy wěrili, zo Jězus je Khrystus
tón Syn božy: ha zo wěriwsche béschće
k žiwenju měli wyjeho ména.

Na druhu Njedźelu po Jutrach.

Epistla S. Petra Japoštwa ta prěnja na druhim.

Najlubsche. Khrystus je za nas čer-
pew, wostawiwsche wam yeden přikwad, zo béshće
čo za yeho stopami khodźili. Kotrež wón
(žanoh) hrěcha néj činiw, ani falsch wyjeh
kreize néjo namakane: kotrež, dyž bésche
kleyené, ha njekleyesche, dyž čerpesche ha

ńerozeschi: podawaschi so pak tejż tomu, kiż
ysch ńezprawne sudźeschi: Kotrejż wón na,,
schi ręći ye sam w swojom ćźeļe zneb na tóm
drjewe: żo běchmy tym hrěcham wotemrjeni,
boli tejż prawdźe żili: psches kotrohoż mydren,
yze scho wó schtrowi zczinjeni. Psches tejż
wó běschtejo yako te budne wówcze, sale
wó scho so nět wobrocźili któm Pasterej sa
biskopej waschich duschow. —

Sczenio S. Jana nadźesatym.

Wo jenym tschasu. Prajiw ye Jężus
któm Faryzejschkim: Ja sóm tón dobre
Paster. Jeden dobre Paster ~~da~~ swoju duschu
du za swoje wówcze. Jeden najaté pak, sa
kotrejż nejo paster, kotrohoż te wówcze nejsu
samotne, tón widźi tesch wełka pschińdźeć, sa
rospuszcźi te wówcze, sa ćźekńe: Ha
tón wełk torha, sa rosprjeźi te wówcze:
tón najaté pak ćźěka, ~~psches~~ [illegible] wón ~~ye najaté~~

ze, a ne pśisłuscha k nejm wot tych wówzow, najaté, ~~a te wówze pśi ne nastupaju~~.
Ja sym tin dobré Paster: a ~~ja~~ pósnaju te moje, a te ~~moje~~ téj pósnaju me (samego). Raz me tin Wótz (snaje) ~~snaju~~, a téj ja snaju dosć Wótza: a ~~ja sadźu~~ moju dusche (stajiju ja) za moje wówze. ~~A ja mam~~ téj druhe wówze (mam ja), kotrej néju tu z téje wówtzerne: a tesame deśu ja téj ~~sym~~ pśiwesć, a woni budźa mój wób słuschaj; a wone budźo yedna wówtzerna (bóż) tsinena, a yeden Paster.

Na tśeczu Něźelu po Jutrach.

Epistla S. Petra yapiztówa ta préna na druhom.

Najlubsche. Ja proschu wab nutne, jako téch czuzobnéch a pśezpolnéch, żo béschijo se pśeżiwal tych masnéch łożtwanow, kotrej wójuju napśeśiwo tej duschi, méyicze waschu beztémi pohanami wóbyźeńo dobre: żo pśez to, zlej wom wotwal jako wot zwóśch tsinicżeŕow

pżewżeju, wſpomnicże wab zkiriſ dobreiſ
ſkutkow bécku Boha kiżli, nakon cżéń tiſh doma
potaňa. Bódżiżo tohdla ſobim cżwyjez=
tim ztwérenam podani boże dla: Nieſt to
je tomu kralej, jako tom wosebniſchmu; ſabo
tém Hérżtam jako wotyoſo póſłanem, naprawu
tiſ złych cżinicżerow, naſwawnu pak tiſ do=
breiſ: pżetoż tak je ta wola boża, żo bi ſchiżo
w dobrocżinicżé, tiſ njewuzemneiſ cżłowjekow ně=
wědomnoſcż wobměłkneicż żċżinili: Jako
ſwobodni, ſa nicż jako měli te ſwobodnoſcż
k jadnom zakryladowu teje złóſcże, ſale jako
ſłużowniki boże. Cżéſcżiżo ſcżyzkich;
lubujżo te bratżtwo, bójżo ſo Boha:
cżeſcżiżo tżeſcżi tiſh krala. Wy wotrocży=
ki, bodżiżo pódwoſtej bojoſcżi podani tém knje=
żim, nicż jen tém dóbrém ſa cżichem, ſa=
le tejż tém njehodném. Pżetoż to je jedna
nada w Kréſtuſu Jézuſu naſchmu Knjezu.

Scżenio S. Jana na ſzéſnatom.

Wo jenom cżaſu. Pranio je Jézuſ

khwajim hutzowni, kam: ~~Pozenej mawej kwil~~ [k tomu kehze]
~~Ja mě widźeć nebudźeće~~ [Hej nebudźeće wy mě widźeć]: Ja zaś ~~pozenej ma~~ [trochu]
~~wej kwil~~, habudźeće mje widźeć, ~~pzeto~~ [dokelž] ja
du k tomu Wótzu. [illegible] hutzow,
nikowromadu ~~prawichu~~: što to je, zo wón [nam] pra,
wi: ~~pozenej mawej kwil~~ [trochu], ja mě widźeć nebu,
dźeće; ja zaś ~~pozenej mawej kwil~~ habudźeće mje
widźeć, ja ~~pzeto~~ [dokelž] ja du k tomu Wótzu? [illegible] pra,
wachu tehdla: što to jo, zo wón prawi: ~~pozenej~~ [trochu]
~~mawej kwil~~? mý njewěmy, što wón rěči. Wón
~~[illegible] pak~~ [illegible], zo woni jeho prašeć ~~chcychu~~,
ja rekné khim: [illegible] wo bě sobu pra,
šeće, zo ja prawiw sym: ~~pozenej mawej kwi~~ [trochu]
~~l.~~ Ja ~~mě~~ widźeć ~~nebudźeće~~ [njebudźeće wy mě]: ja zaś ~~pozenej~~ [trochu]
~~mawej kwil~~ habudźeće mje widźeć. Zawěrno
Zawěrno ja wam prawju, zo wy budźeće [srudźić] ~~plakać~~,
~~wołać~~ ja wyskać, tón swět pak budźe so we,
selić: wy pak budźeće so srudźić, ale wa,
ša srudoba budźe so do wjeseloscě přewobro,
ćić. Jena žónska hdyž wona porodźa,
ma wona srudobu, dokelž jeje hodźina je přišła:

Dyž pak wona ke dźěću narodźi, namóstki wona nĕpomni natu stĕsknosću, zwjesołosće, zo so čłowjek na swět narodźiw. Tuž wy tež nĕtko žadobu maće. Ja budu pak wäs zasy widźeć, a waša wutroba budźe so zwjeselić: a wašu wjesełosć nĕbudźe nichto wot was preč wzać.

Na žtwórtu Nedźelu po Jutrach.

Epistla S. Jakuba Japoštoła na prenom.

Maj lubšche. Wšča pare dobra data wěcz, a wšón dospołnene dar je zwěrchu sém; přijduže wot Wótca tych swětłow, pódla kotrehož nejo přewobrocźeno, ani čłob-sénitosć tež přeměnena. Wón je nas dobrowólne splawowaw přez to swowo słowo wěrnosće, zo bychmy my někajki spo-čatk byli jeho stworena. Mó wěsće to moji najlubšche bratřa. Nech pak je je-den kuždy čłowjek skěšne k tim posłuchanju, ňeskěšne pak k rěčenju, a ňeskěšne k hně-

wey. Rzetzj tón new tosch wschosch nětzim
prawnoszje bosztje. Toscha wotzjisnitze scho
něsczwarnoszj sa zbótim hrěschj, stnitzo Boo,
knnoszja sóe, dže nutzj séle swowo, kotrež móžo
naschi dešobe zbóžne stznitz.

Sczenó S. Jana na sschěstnatom.

Wo yenom tžasu. Prawiw ye Jězus swo-
yim satzownikam: Ya du któm samom, kotrež me
pósław ~~ya~~: sa nichto ~~me~~ wotwab mne ne prascha,
dže dźěsch? Hale, dokelž ya tuto sóm k wam
rětžaw, ye ta žrudoba waschu hutrobu napěl
niwa. Hale ya wam prawu tu wěrnoszj:
Wam ye huzitne, zo ya hořěj ~~[illegible]~~ du. Rzetzj ne
budu ya, wotkeydu ~~[illegible]~~, sa ~~[illegible]~~ k wam přinj
~~tón troštar~~: ~~[illegible]~~ ya pak [illegible] satzu yó,
sa k wam pósłaj. Ya dež ~~[illegible]~~ přijdź
~~[illegible]~~, budže wón tóm swětu porokwaj tosch
rětžu dle sa teye prawde dle sa tosch sudu dla.
Tosch rětža dže dla, dokelž wón nesch do mně ~~něwerili~~
; teye prawdě pak dla, dokelž ya k Wótzy

du, sa ~~nét~~ me ~~nét~~ wy widzeiż nebudżeiżo: tohs sudu

Ha pak, dokelż ton Zersch tu tohs swéta ~~ye~~ hiż

ye sudżené ~~ye~~. ~~Ja mamye~~ yiżże wele wéy wam ~~yiżże wele~~ pra„

wicż: sale wó ~~yeh nét~~ nemożeiżo yenetko ~~pre~~ neść.

Déż pak budżo yiżni ~~tonsame~~ Duch tego wérnoscże pżiidz

~~budżo~~, budżo wón wah schitzke wérnoscż sutżiiż.

Pżetoż wón nebudżo wotso sameh rétżeiż: sale

żtoż wón słyscheiż budżo, budżo wón rétżeiż,

sa żtoż pżichodne ye, ~~tosame~~ budżo wón wam ~~wye~~

~~wozyaneseiż~~. Tonsamé budżo me ~~wosławiż~~ wosyaneseiż:

~~dokelż~~ pżetoż wot tohs myeh budżo wón ye ~~brać~~ wsaiż, sa

wam yeweiż.

Na pate Nedżelu po Jutrach.

Epistla S. Jakuba yaposchtoła na prénom.

Nayluboscże. Budżże tżiniżere tohs

Słowa, sa niż yeno posłuchare, yebayże so

samech. Pżetoż yoli néchto posłuchar tohs słó„

wa, sa niż tżiniżer: ton budżo pżirunowane

yenom mużkomu, kotryż swoye narodne woblicżo

wa żpihelu wobladuye: pżetoż wón wobladaso,

ha wotendźe, ha zabi nidé, kajki je bew.
Doż pak budźe dołoh dospráwneho zakóna tuje swóbodnosće ladaj, ha wonom wostaj, kiż nejo so k zabétom posłucharej bźiniw, hale k ćinićerej toho skutka: tónsamé budźe zbóżné wo swojom ćinenju. Méni li pak nichto, zo wón wotej swużbe bożej póbożné je, ńedźerżiće swojoho jazyka na huzdźe, hale zawedźiće swoje hutrobu, toho boża swużba je próżna. Ta ćista ha ńewóblakwana boża swużba podla Boha ha Wótca je: te sérote ha hudowé jich horu dóma potaj, ha so wot toho swéta ńewoblakwaneho zadźerżeć.

Sczeno S. Jana na ssesstnatom.

Wo jenom ćzasu. Prajiso je Jezus swo-jim huczownikam: Zawérno zawérno ja wam prajiu: budźeczo li wy néżto wot toho Wótca we mojom méne žadaj, ha budźe wón wam je daj. Hać nétko néscio wy niczo we mojom méne žadali. Žadajczo ha dostan,

nejo, až waše wesele buźo połne. Tuto
som ja ~~k wam~~ to pśisłowach, rěcał. Wona
pśiźo ta źinda, děž ňebudu ja nět wo pśi-
słowach k wam rěcaś, ale budu wam zjawne
wot togo wóśca wam zjawiś. Na ten samé źeń
buźośo wy we mojom měne žadaś. Ja
ja ňepraju wam, až ja budu ja togo wóśca za
wšyckych ~~wam~~ prosyś: pśeto tam ten wóśc ~~sam ma~~ was luba,
zo, dokelž wy mě sćo lubowali, a wěrili, až ja
wot Boga som ~~wen~~ wušeł. Ja som ~~wen~~
wušeł wot togo wóśca, a pśišeł do togo swě-
ta: zas wóstawju ja ten swět, a du k tom
wóśce. Jogo wucabnicy k njomu gronje: ~~gronim~~: Lej
nět zjawne rěcyš, a žane pśisłowa ňepra-
wiš. Nět wěmy my, až ty wšyckno wěš,
a ňejo tebi trjeba, až tebe něchto pšašał. Togo
dla wěrimy my, až ty wot Boga sy wen
šeł.

Na Kśicowym źeńu

Epistla S. Jakuba Japoštoła na pětem.

Jakubske. Wuznawajcźo so jeden tóm druhom swoje hrěchi, a modlicźo so jeden za druhoho, zo zhojeni budźecźo: pschetož tejsch sprawneho stajna próstwa wjele zamože. Elijas bě cžłowjek nam runa podžisnene tóm cžerpenju: a won so sprostwu prosesche, zo nebé na zemju deschcź schow, a wone nejo schwe za tři lěta a pjecź mesaczow. A won so zas prosesche: a te nebesa daschtu deschcź, a ta zemja da swój plód. Moji bratřa. Budźeli do wot wam wot teje wěrnosće zabludźicź, a něchto jeho wobrocźicź: tón dźerbi wědźecź, zo dyž zhřeschi, zo tón hrěschnik so wot [illegible] teho bludu swojeho puća wobroći, tón budźe jeho duschu wot smjercźe zbóžnicź, a přikrycź wjele hrěchow.

Sczenjo S. Lukascha na jědnatom.

Wo jenom cžasu. Prajiw je Jězus swojim wuczownikam: Kto wot wal

změjo jeroh přećela, a ~~přińdźe~~ srédź nocze
~~k njomu~~, a rěkno k njomu: Přećel, požč
mi třoch khlěbow, ~~přetož~~ mój přećel je z pu-
ća k temne přišoł, a ja nĕmam, štož
~~jemu předs~~ połožu, a wón z nutřka wot-
mołwiće rěkno: Njeczew mi ~~wobćežne~~
bóž, te dure su hiž zankněne, a moje
~~dźěći~~ su ze mnu wołko komoře, ja njemožu
stanécž, a ~~tebi~~ daž. Ja budźeli tón ~~samé~~
kwapajiće ~~stajné wostaje~~: ja wam prawju,
ja, njebudźeli wón ~~stanjo jom wotsedła daž~~, žo
wón jeho přećel je, ~~budźe wón~~ tola jeho wo
bujnosće dla stanéž, a jom daž, kaž wele
wón potrebnje. Ja ja prawju wam:
žadajćo a budźo wam date: pytajćo, a
budźeće namakaž: kwapajćo a budźo wam
wotewrene. Přetož kuždé kotrej žada,
tón dostanjo, a kotrej pyta, tón namaka: a
tón kwapajicom budźo wotewrene. Hdźo wot
wab ~~pak~~ žada wot wótca khlěba, kaž budźo

won yomu kamen daj? Abo rébu: haj budźe
won zarébu yom kamen daj? Abo budźeli
won yeho zadaj; haj budźe won yimu zkórpi-
yona podaj? Mészeli tehdla wi, kiz
wi zli sczo, wascim dźeczom dobre darè dawacz
wèle wacze budźe wasch Woscz z njebes dobroh
dobroh ducha daj tem samém, kiz yoh prosza.

Na Hszocze S. dzen Chrystusowoh
Horjeh do nébes sczéza.

Lekcziyon z kéh yapostolskich sawizkow
na prenym.

Tu prenu réz ... Theofile, sem dze za
tyriw dotewschoh, zoz Jezus zapozal
czinicz ha wuczicz, haj doteh dna, kotrej
won ... poruczizé przez Swatoh
Ducha tém yapostolam, kotréch won be wu-
zwoliw: kotremi tež won tej ye so samoh, po
swoyim czérpenu wèle wéstoh czéychow
wupokazaw žiwoh, przez sztérczeczi dnow so

zim dzewezezé, sa réczizezé dzini wot toho kralestwa bozeho. Ha gedzizezé dzini, zo wón zim pzinuchiw, zo nabérdu wot Jéruzalema wot czenéch, hale czakali natón slubenué slub, kotrez sé pzaiu wón:) wé swuschéli ...

wó pak budzeze z swiatem duchom ... dźewsche ... dnach. ... kizz ...

... bérdu, praschachu jeho prawieze: kneźo ... ta wotom czasu ... k kralestwo ... pak ...

... wiedzecz ... czase ... kotréz tón ... stawiw ...

... hale wó budzeze dostacz ta moch ... swiateho ... hale ... budzeze ... swiedki ... w Jéruzaleme, ha ... Judowskej ha Samarzinskej ... ha ...

nakonz ... tejé zémie. Ha dez to prawiw ... be wonzobenene ... ha ...

gena mrotzeliwa ... ha dez woni nazoh ... ladachu, ...

dwaj muzkej ſtej pṙi nimaj, bêweſ draſteſ ſtawej,
kotrejž tež prawieſtej: Wy muzje z Ga-
lileyſkeje, ſzo ſtojiczo do nebeſ ladajcze: Tu
ton Jezus, kotryž je wot was horje do nebeſ zate ton
budže zaſ tak pṙijić, kaž ſće jeho widželi hyž
do nebeſkoho ſtacze.

Jezeno S. Marka na Schêſtnatom.

Wo jenom tzaſu. Dyž czi jednaczo ſu,
tzwonki blidu ſedzachu, Zjewi ſo jim Jezus
a je jim poroka jich njewêru, a tuter-
doſcz teje ſutrobe; zo woni tem, kiž jeho
widželi bêchu ſtaneho
nêſu wêrili. A won rekne k nim: Dzicze
do czeleho ſwêta, prêdujczo te Jeze
wſchitkom ſtworenu. Dož wêriž a
kſcżene budže, ton budže zbožne: Dož pak ne-
budže wêriž, ton budže ſatamane. Znamjeni
pak, kiž wêriž budža, tute ſu:
w mojom mene budža woni djabwow
wonhnacz: woni budža z nowemi jazekami rê-

tzej; woni budźa wšitki žohnenij; ha budźeli wón nězto smertneho na pić, nebudźe tole jim škodźeć: na kotrež budźa woni ruce kłasć, ha tym budźe lěpej. Ha tón Knjez Jezus, po tym dyž z nimi rěčeł, bu do njebjes wotwzaty, ha sedźi na prawicy Božej. Woni pak wušli su wšudźe prědowali. Ha tón Knjez z nimi skutkował, ha wobkrućeł to słowo přez sćehowace dźiwy, kotrež su přez nich so stawali.

Na šesćiu Njedźelu po Jutrach.

Epistla S. Pětra japoštoła te prěnja na štwórtym.

Najlubši. Budźćo rozemni, ha wachuj, čo w tych proštwach. Předewšitkim pak měijćo w sebi samych jenu stajnu lubosć přećiwo sebi rownuje: přetož ta lubosć přikreje wele hrěchow: Hospodujćo jedyn tež druhi bjez mórkotanja. Jedenkóždy z wšech druhim słuži po tym nadawku, kotryž wón dóstał je, jako dobre wendwarjerje tejje sćělnakeje nadě Božeje. Rěčili něchto,

|: nes rěčy :| yako rěčie bożé; swużił neckto,
|: nes swuży :| yako zhiss zamożena, kotrej Bóh
dawa; zo bi Bóh wiwschich wěczach bów
tzesożené, přez Jezusa Krystusa naschoh Kneza.

Sczeńo S. Jana na patnatom, sa na
schěstnatom

W To zenom tzasu. Prajiw ze Jezus swo-
yim Hutzownikam: Dyż tón Troschtar přińdźe,
kotrohoż ja wam, wot Wótza pósłać budu, ton
Duch teje wěrnoscże, kotrej wot Wótza won
stupa, tonsamé budźe wo mně swědźenie dawać:
A wy budźecże též swědźenie dawać, dokelż
wy wot zpotzatka ze mnu scże. Cap. 16. Tuto
sym ja k wam rěčał, zo so njepohorschicže.
Woni budźa was z schulow wustorkać: hale
wona přińdźe ta ztunda, zo kuždy kotrej was
mori, měni, zo won Bohu służbu tzini.
A to budźa woni wam tzinić, dokelż
woni poznali něsu tejo Wótza, ani mne.
Ale to sym ja k wam rěčał, zo dyż přińdźe ztun,

da pṡijdźe, běſſkijo wo ẑpomneli, ƶo ja wam ſym je prawiwo ſym

Na Swjeƶe ſwate Swjatkowne Njeƶelu.

Lekcijon zleſs Japóẑtowſkich ſtawiẑnow na druhom.

Wotcżſamčs dnas. Hdyẑ ſo dopělnachu k dne těs Swjatkow, běchu ſchiƶe ſ ſobuſowniki) na jenom měſeƶe romadźe. Ha wone ſo ſta ne ẑpſchejachu bojatki ſta ẑnebow jeden ẑěnk, jako wotſſtare ſelnöſo ſpſchiſchadźacżoh wětra, Ha wón napělni tón czěwe dom, dźeẑ wony ſedźachu běchu. Ha wony ſo jim zewichu rozdźělene jaẑeki, jak woheń, ha ſeneſo na jeneho kajdeho wotnich: Ha wony běchu ſchiƶe ſ Swjatem Duchom napjelnjeni, ha počachu rěčſtělakimi jaẑekami rěčeć, kajkeẑ tón Duch Swjate jim dawaſche rěčeć. We Jěruzalemje pak běchu bydlaƶe, Boha bojazni muƶe, ẑewſſkoho ludu, kiẑ pod něbom je. Hdyẑ pak ſo tehon wóſ ſta, zeńdźe ſo tón ſchěla ta mnoheſta ẑěn

 + postawzbach

tež
~~bud~~ ha be wschitzy ~~[illegible]~~ zamulena
~~[illegible]~~ jaden kuzdy swuschesche ~~gich~~ swojim
jazekom rěchej. Wun pak schized ~~[illegible]~~ +
~~[illegible]~~ ha dżiwachu so, prawiże wonadu: hag
~~Nejsu~~ [illegible] rěčza, ~~[illegible]~~ Galileyske?
ha kak smé me jaden ~~kužde~~ swój jazek
swuschel, wkotrymž smé rodżeni? Ptyštar,
hyzye ha Medizyze, ha Elamitsze, ha
kotriž sé Mezopotamiyskej, židowskej, ha
Kapadoziyskej, Pontiskej ha Aziyskej, Fri-
giyskej, Pamfiliyskej, Egiptskej, ha na
pomezach tege Libiyske ~~kraja~~, kotraj ~~[illegible]~~
šjrene je, ha czji czuzobni z Romarjow,
Ja tež, haczji ~~[illegible]~~ Židam ~~[illegible]~~
Krětsze ha Arabiyzye: ~~[illegible]~~ smé gich swuschel-
~~[illegible]~~ jazekami rěčzecž ~~swuschel~~ te
wulke skutki Bože.

Sčenj S. Jana naztérnatem.

Wo tenem čzasu. Prawiu je Jezus
swojim hutžownikam: Lubuj li me něchto,

tén budże moje rétże dżerżecź, a móy Wótz
budże jeho lubowacź, a k njomu budżome
mé pśijcź, a podla jeho wóbydlenje tżinicź:
Dyż mé nelubuje, tén nedżerżi mojich rétżi.
A te rétżi, kotrejż wy słyszicźe, nejso mo-
ja, ale tich Wótza, kiż me pósłał je.
Tuto sym ja k wam rétżał pśi wam wostawajucze.
Tén Trojsztar pak, tén Swjaty Duch, kotrehoż tén
Wótz w mojom mjenje pósłacź, tén
samé budże wam wsitzko wutżicź, a budże
wam wsitzko nazdż dawacź, ż tżoż ja k wam
prajił budu. Tén pokoj ja wam wo-
stawam, mój pokoj ja wam dawam: Nic
każ tén swjét dawa dawam je wam ja.
Nech so waſcha hutroba nerudżi ani nestroſchuje.
Wy syszo słyszeli, ż jsym k wam prajił:
Ja du précż, a k wam pśijdu. Béſcż-
cżo wy me lubowali, da beſchcże dżecż so
weselili, ż ja k Wótzej du: Dokelż tén
Wótz je wetżi, dyżli ja. A ja sym
ja je wam prajił, prjedy dyżli so stanje;

žo déž wone ~~pžistaj budže~~, ~~běžachu~~ wó wléžiju.
~~zal.~~ Nět ~~nabudže~~ ja wele swami rěčzej; ~~pžijdže~~ ~~pžiju~~ Werzta tateho swěta ~~pžijdže~~, ha namne nitžo něma. Hale zo tón swět spozna, zo ja teho Wótza lubuju, ha kajž mi tón Wótz je ~~pžikazał~~ daw, tak ja tžinu.

Na S. Swjatkowne Pondźele.

Lekcija ztych Japoštołskich skutkow na dźesatom.

Motéch samech dnach. Motewrizé Pétr swoy hort, řekné wón: Wi Mužé bratža ha Wótzowe: Nam je tón Kněz pžikaza, zaw tóm ludu prědowacz ha swětžicz, zo wón same je tón, kiž wot Boha je postawené Sudnikey tech žiwech ha mordwech. Tutomu swěttžicé wšitzy Profétě, zo pžez jeho mena do stanu tech rěchow wšitzy, kiž do joho wěrja. Dyž Pětr tele słowa hišće rěčzeše, pa dže tón Swjaty Duch nawšech tech, kotžiž te słowa

ſłuſchachu. Hač čzi wérni zbóžž wobrězana, kž,
tež zPětrom pšijschli běchu, poſtrožichu ſo, zo
ta nada Ducha Swjateho tež na tech pohanow bě
wulinena. Přetož woni ſłuſchachu jich
z ſémi jazykami rěčzeč, a Boha khwalič.
Tuž rozmołwi Pětr: Hač dže tu wodu móžo do
zakazač, zo nedérbeli čzi te ſo wukřčič, kž,
tež toh Ducha Swjateho ſu doſtali runje jako mě:
A wón poručzi jich wukřčič w mjenje
naſcheho Knjeza Jezuſa Khryſtuſa.

Sczenjo S. Jana na třečzom.

W tym ženom čaſu. Prajiw je Jezuſ
ſwojim ſchułežownikam: Tak je Bóh tón ſwět
lubował, zo wón ~~da~~ ſwojeho jedne narodženo,
ſyna bědźw: zo kuždy kiž ~~do~~ do njeho wěri, nje za-
hino, hale ~~ma~~ ma to wěčne žiwenjo. Přetož
~~Bóh~~ wón Bóh ſwojeho
njej ſwojeho ſyna póſłał do teho ſwěta,
zo ~~by~~ wón tón ſwět ſudžił, hale zo tón ſwět
~~bě~~ přez njeho ſtow zbóžne zčzinene. Kiž
do njeho wěri, tón nebudže ſudžené: Kiž pak

néwěri, tón ſo hižo ſudźené: dokelž wón ně-
wěri wo tóm měnje teho jenicžke narodźeneho Syna
bohſcho. To je pak ton ſud: zo to ſwětło
je pſchiſchło do teho ſwěta, a cžłowjeki
ſu bole lubowali tu cžmu, hacžli to ſwětło:
pſchetož jich ſkutki běchu złe. Pſchetož kóždy
kiž złe cžini, tón hidźi tón ſwětło, a ně
pſchińdźe na ſwětło, zo by jeho ſkutki
pokhoſtane byli: kiž pak tu wěrnoſcž cžini,
tón pſchińdźe na ſwětło, zo jeho ſkutki buchu
wozjewene, dokelž wóni ſu wo Bohu ſu cžinjene.

Na S. Swjatkowne Hutore.

Lekcziju z Japoſchtołſkich ſtawiznow
na wosmom.

W Tych ſamych dnach. Dyž ſłyſcheli bě-
chu cži Japoſchtołowe kiž w Jeruzalemje běchu, zo
Samarijſka bě te ſłowo bože horé wzała, póſłachu
k nim Pětra a Jana k nim. Kotrajž
dyž pſchiſchłaj běſchtaj, modleſchtaj ſo za nich, zo

wony bechu teho Ducha Swjateho dóstali: dokelž
wón hišcże nanikoho wotyich pžiyschtwo nebe, sale
wony bechu jeno kžczeni we tim měne teho Knježa
Jezusa. Tehdy kwadżeschtey wony ruze
nayich, sa wony dostawachu teho Ducha Swjateho.

Sczenjo S. Jana na dżesatom.

Wo jenym čžasu. Prajiu ye Jezus kžesch-
ćiyanom hitrowanikam: Sawerno sawerno ya wam
prajiu: Chtož nejdźo zdurcemi nutž do leže wów,
tžerne, sale hdžiežo zdrudže sóre, tin same ye pa-
duch sa morder. Chtož pak pžedurcemi nutž dźe,
tón ye ~~tin~~ Paster teich wówczow. Tomu sam wo-
tewri tón wrotnik, sa te wówcze posuchayu nayoho
wóſ, sa ~~wón wówcze~~ swojie samotne wówcze swjenom,
sa wodźi ye won. Hda dyž wón te samotne
wówcze won wupuzcžiyuh, chdyž wón pžed nimi:
sa te wówcze ~~khodźa~~ khodźa sa nim, dokelž wony znayu
yoho wóſ. Tamoho cžuzobnoho pak wony nekhodźa,
sale cžekayu wotyoho: dokelž wony neznayu tón wóſ

tek czyzobneh. Du k psiswowo ~~ga~~ rekne yim Jezuh
~~kyim pravore~~. Woni pak ~~nesu~~ nesrozemechu ych
bé won kyim rekzaw. Tohdla rekné yim Jezus
zak ~~zak~~: zawérno zawérno ja wam prawu: ~~zok~~ Sokeli
koj ga som te dure tech klawyow. Wschitze kaj
wele yich psiyschwe yo, su padosch sa mordare,
sa ~~te~~ ~~wonije~~ nesu yich posluchale. Ja som te
dure. Prezemne ~~něžto~~ badzik do nutz ~~přindze~~,
sa budze won zbozne: sa won budze nutz sa
won khodzisch, sa budze pastwu namakaisch. Won
padosch nepsiyndze, khiba zo ~~kradnuse~~, sa mordu,
~~was~~ satheneyowy. Ja som psiyschow, zo beche
won zywenje ~~měli~~ sa ~~měli~~ nadobnej wel mayu.

Na swate dzén teje Najswétischeje Troyitze.

Epistla S. Pawola khem Romskim na yednatém.

Bratsja. O ty hlubina tech bo-
hatstwow teje mudrosczje sa wedomnosczje
boschezye: kak neswobsanite su yeho sudé, sa ne
doslediate yeho puzye! Dzjeli do yo tsch Kne-
za smisl poznaw? Sali do yo yoho radzizer bow?

Sabo do ye yomu prěd daw, ha budźe won zob zapowaźene. Dźeńz dźeńs, ha pśezeze, ha wuyomu su schizke wěcze. Jomu bědź wěki wěkosćiz. Amen.

NB Evangelium juxta Missale assignat idem, quod supra Dominica 6ta post Pascha habetur: Gdyz ten trośtar pśindźe budźe. etc. Quia verò jam ibi lectum est, ne ejus frequentia tædium pariat, ideò hic consuevit legi Evangelium, quod assignat pro Octava Pentecostes, uti hic subsequitur.

Na Oktavu Sabo nawśeme dźeń teś Swatkow.

Pisźeno S. Jana na tśecżom.

Wo tenom cżasu. Běsćo yeden cżłowjek wot teś Farizeyskich źmenom Nikodemus, hystiteś židow. Tu ten pśindźe nuzé k Jezusej ha rekné kyomu: Rabbi me wěme, zo ty sy wot Boha sé wyśeł pśiyschow: pśeto teś dźeichow, kotrez ty cżiniś, nikto cżinicz nemoze, hyba zo Boh z nim budźe. Jezus wotmowi, ha rekné:

kjomu: Jawérno jawérno ja tebi ~~prawu~~ prawu:
Khiba zo něchto so ~~zasy~~ znowa budźe narodźić, da
wón nemóže widźeć tón Kraj boži. Praji
kjom Nikodemus: Kak móže tón čłowjek so naro-
dźić, déž wón staré je? Hač móže wón zas do
swojeje Maćere ~~źiwota~~ žiwota nutź hić, da so naro-
dźić? Jezus wotmołwi: Jawérno, jawérno
ja tebi prawu: Khiba zo něchto so ~~zasy~~ budźe
narodźić ze wody, a z ducha swjateho, da
wón nemóže nutź hić do ~~božeho Kraja~~. Štož
so z ćěła je narodźiwe, to je ćěło: a štož
so ze ducha narodźiwe, to je duch. Nědźiw
waj so, zo ja tebi prawiu ~~sam~~: wy dyrbiće so
znowa narodźić. Tón duch, kiž duje,
~~dźiž chce~~, a jeho słyšiš ~~jeho wiš~~, ale néwěš
hdźe wón ~~sam~~ přiṅdźe, abo hdźe wón dźe: tak
je ~~jeden~~ kuždé, kotrež je ze ducha so narodźene.
Wotmołwi Nikodemus a řekné kjomu: Kak
móža tuto ~~wěcy so~~ stać? Wotmołwi Jězus,
a řekné kjomu: Ty sy mišter wot
Israela, a tuto néwěš? Jawérno, jawérno

ge ſebi prawu, ~~przetoz~~ [zo] zto my wemy, a

rĕczimy, sa zto smy widzeli, a swĕdczimy, sa

~~ta~~ naſcheſch swĕdomu ~~se~~ [ſebe] nĕberecze. Wěmli

ga ~~wam~~ [te] zĕmacze wĕcze [wam] ~~prawiw~~, sa [ſebe] newericze

~~mi~~ tak ~~budzecze mi wĕricz~~, [bychzeſcze wĕricz] budu li [ja] wam te

nĕbeſke prawicz? Ja nichto ~~dnĕbach~~ nĕſſtĕje

[do nĕba] ſore, ſchba kotryz ge ~~zrĕbel dĕle~~ [z nĕba dele] ſtew, tón Sŷn

teſch czwĕeka, kiz ~~nĕbeſkich ge~~ [we nĕbu] ge. Sa ~~runie~~ [kaz] gak

ge Mĕzzes wotez puſcziue ta wata poſueſchiw;

tak Sŷn ~~tez~~ [poſchſcene byez] tón ſchĕſe teſch czwĕeka ~~bóz ge~~ [byez]

~~poſcʒene~~: zo kuzde kotryz do teſch ſameſch wĕ

ri, nĕsaſiw, ale ~~ke~~ ~~mĕcz~~ te wĕczne zywenĕ.

Na Swjatze S. Dzeń Khrĕſtuſoweh

Swedoh czĕwa.

Epiſtla S. Pawowa k tym Korintſkim ta

prĕna na gĕdnatom.

Bratza. Ja ſóm wot teſch knĕza ge do-

ſtaw, ztoz tez wam ſóm podaw, zo tón knez

Gĕzus wotez nocze, w kotrejz wón pzeradziwan

bě, je wozawo tón klěb, ha džak prawiżé wa,,
maw ha prawiw: Hmižo ha jěsćže tuž, to je
mije ćěłow, kotrež hawak podate budźe: tuto
čińće k mojom wopomnenju. Runje tež
tejž tón kelich, ha tem jak wón powječerjał, pra,,
wiža: tuto jo tón kelich, tón nowe testa,,
ment w mojej krewi. Tuto, tak často,
jak wy jón pić budźeće, čińće k mojomu
wopomnenju. Přetož tak často, jak wy tón tuž
klěb jěsć, ha tón kelich pić budźeće: budźeće
wy hrewej tež Knjeza smerć, hač wón přiń,,
dźe. Tohodla, kotrežkuli budźe tuton klěb
nedostojne jěsć, habo tón kelich tež Knjeza
pić: tón budźe winowaty na tom ćěle ha krewi
tež Knjeza. Pruwuj pak tón čłowjek so samo;
ha potom, ha tak njech jě wot tohosamoho klěba, ha
pije wot toho keluka. Přetož, kiž nadostoj,,
ně jě ha pije, tón jě ha pije sebi sam tón sud:
nerozpominajcy k ćěłow tež Knjeza.

Jezewo S. Jana naslědstwom.

W o yenym tżasu. Prawiw yo Jézus k sw-
yim Lutżownikam, ha klém wmadam těs
židow: Moye maso yo wérne yena yědź; ha
moya krěy, yo wérne yeden napoy. Doź
ze moye maso yě, ha piye moyu kréy, tén wostanu
wmne ha ya w nyom; Każ yo ten žiwe
Wóść mie pósław, ha ya žiwy sym dla žiwe sym:
tak téż ha doź mie yě, tén budźe moye dla žiwe.
Tuto yo tón khléb, kiż yo z nebes dele sżew.
Nicż każ waśi wotze su … tón
nebeski khléb yědli, ha su wumreli. Doź
tén khléb yě, tén budźe do wěcżnosće žiwe.

Na prěnu Nědźelu po S. Troyize.

Epistla S. Jana Japoštowa ta prěna na
ztwórtym.

Naylubśe. Bóh yo ta lubosć. Tu-
wotom yo so lubosć Boża wnob zjewiła, dyż
Bóh swoyoho yedne narodźeneho Syna, yo pó-
sław do tyho swěta, zo bysmé pśez noho žiwi byli

Tu wotom je ta lubosćź: niez jako bésmé mé Bóha lubuwali, hale dokelž wón sam jo nab přéž lubuwaw, ha je póswaw swojoh Séhna hźjednaně zanasche réchi. Najlubsche. jeli nab Bóh nab tak je lubuwaw: dérbimé též mé so rómadźe lubuwaćź. Bóha nidé nichto widźew nej. Lubujomé li so rómadźe, ha wóstawa Bóh wó nab, ha jeho lubosćź je wó nab dozprawněna. Tu wotomu poznawamé, zo mé wojomu wostawamé, ha wón wó nab: dokelž wón nam wot swojoh Ducha je daw. Ha mé smé widźeli ha swědčimé, zo tón Wótz je swojoh Séhna póswaw k zbóžnikej toh swěta. Wóžkuli wuznawaćź budźo, zo Jézub je tón Séhn bóži, w tomu wostawa Bóh, ha wón wó Bóhu. Ha mé smé pozna-li, ha wěrili téj lubosćźi, kotruž Bóh wó nab ma: Bóh je ta lubosćź: ha dóž wóstawa wó téj lubosćźi, tón wostawa wó Bóhu, ha Bóh wo jomu. Tu wotom je dozprawněna

ta lubosć bozja znami, zo bydźme dowěrenjo
měli na tym sudnym dźeń: přetož runje jako wón
je, tak tež smy my tu na tym swěće. Ta
bojosć njeje we lubosći: ale ta dospołnjena
lubosć wuhoni tu bojosć: dokelž ta
bojosć ma martru. Štóž pak so boji,
tón njeje dospołnjeny we lubosći. My
teho dla lubujmy Boha, dokelž wón je prědy
nas lubowaw. Hdyž štó rěči: ja lubuju
Boha, a hidźi swojeho bratra, tón je
łhar. Přetož štóž swojeho bratra njelubuje,
kotrehož wón widźi, kak móže tón Boha lu-
bować, kotrehož wón njewidźi? A tute
kaznje mamy my wot Boha: zo štóž Boha
lubuje, by lubował tež swojeho bratra.

Sčenjo S. Łukaša na šěsnatym.

W tym času. Praješe Jězus swo-
jim Jeńćerwnikam tute pěrunwanje: Běše
někajki bohaty čłowjek, a wobłekaše so
z purpuru a z drohim rubanom. A žiwješe so

dne swětłiwe. Též běsche jedyn niekajki prosćer
z' menom Lazarus, kotryž leżesche předy joho dorem
połne brodow, žadajcy so bych nasyćeny z tė
mi drebenzami, kotrež z blida toho
bohatoho; a nichto jomu jich nedasche: Hale
tež te psy přichadźachu, a lizachu joho brodę.
Stane pak so sta, zo tón prosćer wumrěw a běsche
sniesený wot těch jandźelow do Abrahamowych
klina. Tón wumre pak tež tón bohatý
a bě porebaný. Wón pak w helli
swojej woči zbě, dyž wón w těch martrach běsche,
wohlada Abrahama nazdala, a Lazarusa w joho
klinje. A wón rjekny wołajcy: Wotcžo
Abrahamo, smil so nademnu, a pósčel Lazarusa,
zo wón wumazał konc swojeho porsta w wodźe,
a zo wón wochłodźi mój jazyk, přetož ja sym martro-
wany w tutom płomjenju. A Abraham
rjekny: Dźěćo, wopomni zo ty twoje dobre
wěcy dóstał w twojim žiwjenju, a Lazarus runje
tak te złe: nět pak budźe tónto trošt wany,

te pak martrowané. Za te wschém tomu
ye bez nami sa bez wami jena wulka ozmita,
hubina wobtwjerjena, zo nemoha cžitz, kiž wot
z tude k wam, pṙez wjedźe, ani wottorasen pṙeńdź.
Za wón praješe: Prošu cže tehdla wótzo, zo
yeh póssćelešs do mojoh wótza dómu. Pṙetož
ya mam pejž bratrow, zo wón yim to wob
swětźi, zo nepṙińdźe tež wón tu na te město
teho martrow. Za Abrahám praje k ńómu
Abraham: Woni maju Mójzesa sa Profetow: nech yich po-
słuchaju. Wón pak rekné: Ńe wótzo
Abrahamo, sale pṙińdźeli nechto wot ćeh mord-
wéch k nim, kiž budźe woni pokutu tżinicž.
Wón pak praje k ńómu: yeli zo woni Mójzesa
sa tech Profetow nepossłuchaju, sa tež nebudźe
wěricž, badźeli nechto, wot mordwéch stanicž
woni nebudźe wěricž.

Na druhu Nedźelu po S. Trojicže.

Epistla S. Jana Japoštoła ta prena na
Zežom.

Najlubsche. Nedźiwajće so dźiwajž, yeli zo wam

tón swét grami. Mé wémé, ze smé pśenesene wotsmerśe k tim ziweni, dokelz mé těs bratrow lubujeme. Chez nelubuje, tón wostanu we smerśi. Każdé, kotréz swojom bratrej grami, tón je mordar. Ja wó wésijo, že żaden mordar něma tośa wécznoś ziweńa wosebi wostajucoś. Na wotomu smé mé tu lubosiz boźu póznali: zo wón swoje dośu je za nas staujo: Ja mé dérbimé tez za bratrow nasche dusche stawijz. Zméjoli do tutoś swéta tubze, ja budzo swojoś bratra widzejz nuzu mécz, ja budzo pśed jim swoju hutrobu zamknecz: tak wostańo tu lubosiz bozja wejómu? Moji Déchki, nelubujmé jsewówom, ani jyazékom, sale ze skutkom ja zwérnosiźu.

Jezeńo V. Nedźela na Ztérnatom.

Wo jenom Czasu. Prawiw je Jezus k tim ~~swojim wucżownikam~~ zandzeństim tak pśirunwano: Nékotri człowék je ~~[illegible]~~ [illegible] jeny wulku wjetzeru, ja póruwanjis wele. Ja wón pósła swo-

gosh wotrozske tu zhundu tege wetzere, prawiz
tem proscenem, zo bihu przisli; dokelz wone
tez sebe jo stowe. Ha wony potzachu sobize
rosmadze so zamowez. Ton prewi rekne
knomu: Ja sym ~~sebi~~ jene wotmiezu kupiw, ha
mam nuzne won jiz, ha ju woladiz. proschu tze
mez me zamowenoh. Ha ~~tom~~ druhi rekne:
Ja sym pez przahow wowno kupiw, ha dze je
sprotaz: proschu tze. mez me zamowenoh.
Ha jeden druhi rekne: Ja sym jonu zaw, ha
tehodla nemozu przinez. Ha ~~[illegible]~~ ton wotrozk
~~[illegible]~~, zjewi wotrozk wezze swojom Knezej.
Ton rozneywasche so ton hospodar, rekne ksw-
jom wotrozkej: Dzi khetro won nate puze ha
hase teho mesta.; ha tez khudes ha swabes ha
slepes, ha kromes prziwedz sem nutz. Ha
ton wotrozk prawi: Knezo wone je so stawe,
kaz ty przikazaw se. Ha je jzize ~~m~~mesto.
Ha ton Knez prawi khom wotrozkej: Dzi won
nate drohi ha plote, ha mozuz nutz jiz, zobyh

sa mój dóm napełnjené. Ja pak wam: prawju: žo nichto wottych samých mužikow, kotřiž pówowani su, njebudźe mojeje wjeczere wópytaj.

Na třeciu Njedźelu po S. Trojicze.

Epistla S. Petra Japóštowa ta préna na 5tom.

Najlubšije. Poniżejcżo so podla móžneje ruki božej, žo wón wab powyšši wotžasu (?) doma potana. Cžiscżo šetczke wašcžu sta- rosčž najož, pčetož wón so zawab stara. Bydźcżo třežbi, sa wachujcżo: pčetož wašch pčecžiwnik tón dyabol kšodźi wokolo, jako tón ruyacžé law, potyzcže, kotrež wón žéžeć: kotromuž so sprzeciwjcže (?) šelni wotej wére: wědźcżo, žo runje tesame cžerpenjo so stawa tymsamym wa- šchom bratštwe, kotrež na swécže je. Tón Bóh pak šeje hnade, kotryž je nab we Chrystusu Jezusu powołał k swojej wěčnej krasoscži, budźe nab, dyž trochu pocžerpimé, sam dokonane- nuiž, zakłoruiž, sa wóbšelnjiž. Hamen

bóž hrdosćž sa Knežstwo wěki nawěki. Amen.

Jezeňo S. Lukaſcha na patnatom.

Bérhu
W Bo yenim tżaſu. ~~Přibližowachu~~ ſo knjé,
přibližowachu
nieh, wſchě clownik. ſa rěſchnik., zo bérhu yeho
ſłyſcheli. wodnimyſchlowachu
A., tſi piſma hužen. ſa Far.
Doſcheſćé
zéyſché ~~mocketach~~ prawiyé: ~~mota~~ tonhu
Tehen ſamémi
béro kěd rěſchnikow hře, ha yé ~~Yim~~. Ha
wón praví knim tute pěirunwaňo, reknicyé:
přetwob.
Kotré ye ~~bequam~~ čłowyek, kiž ma ſto wowcow:
ſwéba ſamoč.
ſa bydžl. wón yenu ~~wotyiš~~ ſhubij, ſtaj wón
rudži
nie ~~tak~~. te džewecz ſa džewecždžeſat wotčy
radrěwych. wón
puſcžiňe, ſa džo kčy, kiž bé ~~ſhubena~~, ſaž ye
namaka? A dyž wón ye namakaw ~~ye~~, po-
wyſi ~~ye~~ naſwoyeyu ramena wěſeliyé ſo: Ha přiy-
duyé dóm, ſwówa wón ſwoyich přeczelow ſa,
ſuſodow ~~wimad~~, prawicyé: weſelijo ſo ſemnu,
ſuſodželi
~~pěto~~ ha ſóm namakaw moyu wowczu, kiž bě
~~ſhubena~~. ſablaněna
Ha wam prawu, zo tak budže yene
kiž na nebi
weſeloſć ~~tak nebeſach~~ nad yenym rěſchnikom ~~kiž~~
pokute čini, ~~yako~~ ~~nad džewecž ſa džewecždžeſacz~~,
kiž činěl
kiliž yich nad džewecždžeſat ſa džewecžimi

mi sprawnemi, ~~kotrež~~ ktiž nepotrebuju ležy pokutę.
ke. Haby kotra žonska mějiže dźesać kosch-
chow, budźeli wona jeden krosch zhubiž, haj
wona nezaswěći swěczu, a mjećo ton dom, a
pyta pilne, haj namaka? A dyž wona
~~je~~ namakawa je, zwoła wona ~~[illegible]~~ pšje-
czelnicze a susodne prawicze: weselcže so ze
mnu, ~~[illegible]~~ ja som namakawa ton krosch, ko-
tryž běsch zhubiwa. Tak prawu ja wam,
budźe weselosć, před Jandźelemi bożimi
nad jenym hrěschnikom, ~~kotr~~ pokutu činjeschem.

Na štwórtu Nědźelu po S. Trojicze.

Epistla S. Pawołowa k tym Romskim na 8ćem.

Bratźa. Ja je za to dźerźu, zo te ćerpe-
nja tutoho časa nejsu hódne teje pšichodneje
krasnosće, kotraž so wonach zjewić budźe.
Pokelž te čakanje toho stworjena čaka na te zje-
wjenje tych dźěći božich. Chetyž te stworjenje
je ~~[illegible]~~ tomu zhinjenju podćisnene nic

Zeswogeyu wolu, sale toho samoho Hla, kotrej ze so
podczisnéw wotey nadzeji: Dokelž tež te stwo-
renó samé budzo wot Rotrozchwa tich zasněna
wumozene ktej swóbodnosczi leye krasnosczje tich dzje-
czi božich. Dzeliž mé wémé, zo kužde stwo-
renó zděchujo, sa rizezé pzeiuze wo spěsknosczi
so. Niez pak yenó wone, sale tež mésa-
mi, kotřiž mé te prěně pwode mamé toho ducha;
sa mé sami wosebi mutzi: zděchujomé tjakajize
na te sóre zajzo tich dzeczi božich, na te wumozje-
nu našoho czěwa, Wo Chréstuse Jezusu našomu
Kniezu.

Sczěnó 8. Wukasnha na scžěstom.

W Do yenom czasu. Prawiw ye Jezus swo-
yim hutzjownikam: bodziezo [miposcžioni] ~~smělni~~, yako tež wašs
něbeski wótz [miposcziwé] ~~smělnyczy~~ yo. Nězeli sudziez, sa
nebudzeje [bóz] sudzeni: něyzeli zatamnuz, sa ně-
budzeze [bóz] zatamani. Wodawayzo, sa budzo
wam [bóz] wodawane. Dawayzo, sa budzo wam [bóz] dawano.
yeme dobru [mera sa] tlozjenu, sa tzjasene, sa wokowbe-
zazu méru, budzo wony dawa sloho klina dazj-

Pschetoż runje z tej samej měru, z kotrejż wy měriće
budźeće, budźe so wam zaso měrić. Won pra-
wescho pak tejż jene pschirunwanie k nim: Hacż mó-
że tón slepé slepoh wescż? njepadnjetaj wonej wobej
do jamy? Tón hutżownik njeje hischcżej
toh mischtra: dospraweńene pak budźe kuzde kaj
wón, jako joho mischtr. Scżo pak te
twojoh bratra ... tschesku widźisch, te rjadu
pak ktraj wo twojom wóku je, njewzpomniesch?
Habo kak móžesch ty k twojemu bratrej rjec: Scże
bratże, ja chzu z twojoh woka te tschesku wuczahnycż,
nejż: sam we swojom wóku njewidźiżé te rjadu.
Ty pschiwlikowaro, wuczehn najprjedy te rjadu ze swojoh
woka: a potom budźesch ladaż, scżo wuczehnjesch
te tschesku z woka twojoh bratra. wuwedźesch

Na patu Njedźelu po S. Trojizy.

Epistla S. Pětra Japoschtoła ta prěna, na tsch[ecżim].

Najlubsche. Bóńże scżiże wschitzy zamóslé
mu pschezjene, lutoscżiwi, lubuwacże toh bratz-
twa, smělni, měrni, a ponižni: njepwacżiże

zwo zaſwo, ſako kleczo zakleczus, ſale znapje

cza jonuzio. Bjetoj ta ktomu ſczo wo

powowani, zo wo wobſeńezio te jonwani kſcho

nim kelezy. Bjetoj, dyz te zwine czo lubwoij

ſa dobre dné widzeij, tón~~ſmas~~ ńeczſ ſwój jazek

zdzerzujo wotloſe zwiſch, ſa ńeczſ dobrotzini:

ńeczſ póta tón pótoj, ſa zajim dzo: Dokelz tſch

kneza wotzi ſtej nad temi zprawném, ſa jeſch

ſuſch nadyjes próſtwami. Te wobliczwo tſch

kneza pak je nad temi zle tzinarzém. Ha

do tón je kij derbaw wam ſkodzeij, budzeijoli

wó tſch dobroſe runowonki! Haletej, joli

jowonéjzo teje prawdé dla czerpiło, ſa ſczo

wó zbożni. Nies traſczena pak ſo ńebojeij,

ſa ńezaſtrózijo ſo: ſweczijże pak tſch kneza

Kréſtuſa we ſwojich ſutrobach.

Czeżéno 5. Lukaſcha na 5atim.

Wo jenom tzaſu. Dyż tzi ludże ſe na

Kréſtuſa ~~tziſcziachu~~ [naſpadywachu], zo bechu te ſwowa

bożje ſwuchał, ſa ſtejeſche wón [ſamce] ~~podla tſch~~ jezora

Geneżareth. Ha wón widadu dwaj [illegible]

stojaczey podla tého jezora: ... rébaki pak
bêchu wêle zlezli, ha méjachu te sécze. Tu,
pizé pak wón do jeneho tzówma sóre, kotréj Démana
~~prawé~~ bêsche, ha prosche, ~~zo béjze~~ tak troschu wotsteme
wotwesliž. Ha sedżaczé huczesche wón tés lu-
dżi z tzówmika. Dyjž wón pak rêtzey
bjesta, rekné wón k Démaney: Tzêdž na hlubote,
ha pżezezeyczé wasche sécze na pópad. Ha
wotmówiczé Déman rekné tzomu: Knietzeo,
my smy tzéwu nócz so procziuyczé nitzo napópa-
néli: wotwojom slówe pak czu ja te séczy pżesch-
trey. Ha dyž woni tuto bêchu zczinili, zaw-
rechu woni ~~gere wele~~ jenu kopiczu rybow, rebow; ~~gid sey~~ pak so
potascho gid séczy. Ha woni su kiwali tés towar-
schow, kiž w druhom tzówme bêchu, zo bêchu pżij-
schli, ha jim pomhali. Ha woni pżindżechu,
ha napélnichu wóbey tzówmikay tak, zo woney so
nimale potżeraschtey. Kotrej dyž Déman Pètr
whidżesche, padže wón k Jézusey na kolena, prawi-
cze: Hdżi wotemne wot mnje, ~~Knieže~~ ja sóm jeden
rêschné cżłowjek, Knježo. Pżetz ~~tin tatard~~ bêsche jeho

yena wiżwa
wobdawa, ha scheżkich tich, kotrjiż zjim bechu na
tóm pópadźe tich rybow, kotrejž woni popanéli
bechu. Teho runje pak ~~tež tak~~ Jakuba ha Jana
tych dwejnow Zebedeyusa, kotrejž beschtej Si-
manowej towarschej. Ha ~~Jezus~~ wón prawi
k Simanej: Jezus: njeboj so: te zlosch ~~[illegible]~~
derbisch
~~[illegible]~~ ty ~~nétko~~ człowjekow wojaże boć. Ha dyž
woni te łódźe k zemi přiwedźechu, wostawichu
schitko, ha ~~[illegible]~~ joho scżehowachu.

Na schéstu Nedźeli po S. Trojicze.

Epistla S. Pawołá k tym Romskim na schéstym.

Bratřa. Kotřiž smy my do Khrystusa Jezusa křczeni, smy do joho smercźi křczeni.
Rjekoż přeztu křczenicza smy my z nim sobu pohre-
bani do teje smercźe: zo, kaž Khrystus je přez tu
chwalbu Sotcza wot morwych stanył, tak tež bych-
my my w nowym žiwenju khodźili. Rjekoż
smeli my do joho přesadźeni k tej runosczi joho smer-
cźe, budźmy tež (k runoscźi) joho stawanja.

Duto wěmé mé, zo tón stare nasch cžlowjek ze
sóbu křižowané, zo bé te cžěwo tehó rěcha so zka,
zéwe, ta mé ńeslužil dale tómu rěchej.
Dźeż dóž wumrew je, tón je sprawné gžinené
wot tehó rěcha. Umréli mé pak z Khrystusom sobu,
mreli: ta wěrimé, zo tež z Khrystusom sóbu žiwi
budźomé: wědźiczé, zo Khrystus wotmerdwěch
stawanyzé, wjèc ńewumrě, ta smerć ńebudźe
nadnim wjacze knězić. Dokelž, zo wón tómu
rěchej je wumrew, to je jonu wumrew: zo wón
pak žiwé je, to je Bohu žiwé. Tak tež
wé se zato dźeržćo, zo sće wumreli sćo tóm rě,
chej. Bohu pak sćo žiwi we Khrystusu Jézusu
naschomu Knezu.

Sczenjo S. Matthejusa na pjatom.

W tón jenym čžasu. Prajiw je Jézus
swojim wucžownikam. Zawěrno zawěrno ja
wam prajiu: ńebudźeli wascha sprawnosć nadź,
bewaj bóle, hač tých pisma wucžených, ta Fa,
riseǯskich, ta wé ńepřińdźećo nutř do ~~ńebeskeh~~

kralestwa tež njebes. Wy sćo słyšeli, zo k tym sta„
rym je prajene: ty njedyrbiš mordowač: kotryž
pak budźe mordowač, tón budźe tón sud zapadnyć.
Ja pak wam praju: zo kóždy, kotryž so na swojeho bra„
tra hněwa, budźe tón sud zapadnyć. Kotryž pak
budźe k swojemu bratrej rjec, Raka: tón budźe za„
padnyć tej radźe. Kotryž pak budźe prajić, ty
błazno: tón budźe zapadnyć tón helski woheń.
~~[illegible]~~ Wopruješ ty tuž twój
dar na wołtar, a tam so dopomnić budźeš, zo
twój bratr ma něšto napřećo tebi: wostaj tam
twój dar před tym wołtarjom, a dźi prjedy so
z twojim bratrom zjednać: a potom přijdu,
zo budźeš ty twój dar sobje woprować.

Na sedmu Njedźelu po S. Trojicy.

Epistla S. Pawoła k tym Rómskim na 6tem.

Bratřa. Ja po čłowjeskim rěču, wašeho
ćěła słabosće dla: přetož kaž wy sće wa„
še stawy wudali k słuženju tej njerjadnosće
a wot njeprawdy k njeprawdźe: tak ~~[illegible]~~ wudajće

nět waſſe ſtawé kſwojzenu tèje prawdé któm
ſwězenu. Pſchetoj dèž wó wotroizki běſchtèž
tſeh rěcha, ſtó wó ſwóbodni boli tèje prawdé.
Kaki ſa pwód ſtó wó tedé měli wottérs ſamérs wě-
zaſ, wottérézj ſ nětk ſeymbuyeżo? Dokelž
jich zkóntzenó jo ta ſmerż. Nět pak wot
rěcha wumozeni, kbóſzim pak wotrocjſtom ſtzinemi,
mazo wó waſch pwód któm ſwězenu, k zkóntzenu
pak k wěcżne żiwenó. Pſchetoj tſeh rěcha ſda
jo ta ſmerż, ta nada bóſza pak, jo k wěcżne ži-
weńó. ~~tob~~ tob Krěſtuſu Jězuſy naſchomu Kniezu.

Sczenó S. Marka na wóſemom.

W tom zenom kſaſu. Dèž wèle lude zjé-
zuſom běſch, ſa němezaku, ztoż běchu jěsch,
dèž wón [tſo] ~~[illegible]~~ ſutzównikow żwówa prawi
wón kzim: mi jo żel tſeh ludu, [dokelž] ~~pſchetoj~~ lezeżo,
woni me kaj tſidné wobtzakeju, ani němaju
[tſché pwyeds] ~~ztoż běchu jěsch~~: ſa budu ja jich wó dnéſ do
ſwojoh domu [prěj] pſchéjżu, buża woni napuzu ~~[illegible]~~
woſhutlizj: pſchetoj nekotzj wotyich ſu zdaloka pſchiſchli.

Ha yeho hucžowniki yomu wotmołwichu: Zdže ſem
budže štó tych ludži móc tu wołej puſčinje chlé-
bom naſéczicž? Ha wón woprašźa yich:
Wele chlébow mayže? Hdyž rjeknechu: ſedem.
Ha wón poručži tomu ludu ſo nazému zeſédacž.
Ha zmieze te ſédém chlébow, prawieze džak, yo
ye wamaw, ha dawaſcho ſwoyim hucžownikam,
żo bichu ye préłk kładli. Ha woni ye ~~zkładžechu~~
~~préłk~~ tomu ludu. préłk powožichu. Ha woni méyachu wóſchu
rébiczkow: te žame wón tež požohnowa, ha
pżikaza ye ~~préłk dacž~~ préłk powožicž. Ha woni ſo porjedžu,
ha ~~bichu~~ běchu naſéczichu, ha zběrachu ~~tež kuſkow~~ hréc
~~kiž woſtachu zbitka běchu~~ [illegible] zbórkowe, ſédem korbow. ~~hréc.~~
Běš pak, kiž yedli běchu, běſcho yako ſtyri tau-
zenté, ha wón yich puſčži preč.

Na wóſemu Njedželu po S. Trojicze.

Epiſtla S. Pawowa khem Rómskim na wóſemem.

Bratřja. Mé ſmé dołžniki nicz tého mjaſa,
žo běſmé potom mjaſu žiwi bóli.

Pśetoż budźećo potom maśu żiwi, ha budźećo wy wumrěć; budźećo pak z Duchom te skutki ćěła maśa smercźić, ha budźećo wy żiwi. Pśetoż kotřiž su wot božoh Ducha wedźeni, czi su dźěćzi bożże. Pśetoż wy njejsćo do- stali Ducha ćěła wotroczstwa zaso wokeji bojosći, ale sćo dóstali Ducha ćěła hrěbraňa k dźěćzim božim, w kotromž mé wołame: Abba, (: Wótćo.) Pśetoż tón samé Duch dawa swé- dowo našemu duchej, zo mé dźěćzi bożże smé. Jeli so pak dźěćzi, ha tež (: smé :) herba herba wot bożże, zhromnuherba pak Khrystusowe.

Sczenjo S. Mattheusa na sédmom.

We tenom cźasu. Prajił je Jězus swojim huczownikam: ladajcźo so před těmi falschnemi Profétami, kotřiž k wam přiňdu w wówčich drastach, nutřkh pak su woni torhate wjelki: z jich płodow dérbićo wy jich póznać. Hacž zběraju winowe kicźe na ćernju, abo figi na wósće? Tak kóždy

kuždé dóbre drewo dóbre płodé: złe drewo
pak tzini złe płodé. Dóbre drewo ńemóže
złe płode tzinicż, ani złe drewo tzinicż dó-
bré płode. Kuždé drewo, kotrež ńetzini
dóbre płód, budže wurubane, a do woheńa ćiś-
ńene. Tohodla z yich płodow derbicże wó
yich poznawacż. Nic kuždé, kotrež ke mńe
rekńo: Knežo, Knežo, tón póydže nutž do nebe-
skoho kralestwa: ale kotrež tzini tu wolu mojoho
Wótza kiž w nebesach yo, tónsamé póydže nutž do
nebeskoho kralestwa.

Na dźewatu Nedželu po S. Troyizy.

Epistla S. Pawoła k tém Korintskim te prėńa
na dźesatom.

Bratža. Nedaymé so wóžtwacż toho złoho,
yako tež yich yo wóžtwawe: ani so tež k wy-
bóžiskim swjatownikam ńetziniże, yako ńekotži
wotyich: zakom yak pisane yo: tón lud so sené
yėsž ha piczž, ha stanyeszu rayż. Ani tež né-

tzerme kurwarstwa, yako někotźi wotyich su znali, sa padźe yich nayeden dźeń tźi sa dwazeczi tau, zentow. Ani tež ne zpótuyme Chrystusa: yako někotźi wotyich su zpótwali, sa bechu wot wakow zkónczowani. Ani tež nemorkotujcźe yako yich někotźi su morkotali, sa zhinychu wotow wot toho zkazitźera. Tuto pak so schiczko stawa, scho yim tyenom znamenim: pisane pak yo kna, schom polepschenu, nakotrychž su pschischli te konze toho swěta. Tohodla, dyž so stayi měni, nech la, da zo nepanie. Nech wob zpótwanie ne pschi, mnie, tšiba te cžlowyecže. Bóh yo pak swěrne, kotryž wob nebudźe dayi zpótwayi fwische toho schtož móžeczo, sale budźe pschi tom zpótwaniu tež samježno zhinici, zo bescheyi ye znesči moli.

Sčenjo S. Lukascha nasschěsnatom.

Wo yenom tžasu. Prawiło ye Jezus Khrys- yim Sutźownikam tute pschirunwanie: ~~Běsch~~ někajki ~~bohaté~~ [běscho bohate] cžłowyek, kiž myeschesche ~~[illegible]~~ [yenoho] ~~[illegible]~~ [mudrżoźěra]: sa tuton bě ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~[wob]wiwane ~~po~~, ~~Séytnanu~~

Na njoho, jako bě tohosamoho
kubło bów rozpersknył. Ha wón
tohosamoho powoła, ha praji k njemu: što ja to wot tebe
słyšu? Daj rozličenje wot [illegible],
twojoho nutkřizarstwa: přetož ty nětko njebudźeš mój
nutkřizar [illegible]. [illegible] pak
tón nutkřizar praji při sebi: što budu ja činić, dokelž
mój knjez wot mnje preč běro tě nutkřizarstwo?
Kopać ja nemožu, prosyć so hańbuju. Ja
wěm što ja činić budu, zo, dyž ja budu
preč bity [illegible] nutkřizarstwa, [illegible]
[illegible] do swojich domow.
[illegible] wón k sebi
dołžnikow swojoho knjeza [illegible],
dźěše k tomu prěnjemu: kelko sy mojom
knjezej dołžne? Wón pak rjekne: sto tunjow
wolija. Ha wón rjekne k tomusamomu: Wozmi twój
wopis, hasěń so [illegible], pišć pjećdźesat.
Potom rjekne wón k tomu druhemu: kelko pak ty
sy dołžne? Wón praji: sto bremen pšeńcy.
Wón praji k tomusamomu: Wozmi twój list
ha pišć wosemdźesat. Ha knjez [illegible]
tejo njeprawnosće, zo
tón knjez toho nutkřizara

wón bě rozemnje zčinił: ~~pjeto~~ [dokelž] k džěći tuto=
ho swěta su ~~wšitcy~~ rozemnišće, hač
li k džěći tch swětła. Ha ja wam pra=
ju: čińće sebi pšećelow wot tch mamona tejże
njeprawnosće, zo dyž ~~...~~ ~~...~~
~~...~~ wozmu do wěčnych jětow.

Na dźesatu Nědźelu po S. Trojicy.

Epistla S. Pawoła k tém Korintskim ta prěna na dwanatom.

Bratřa. Wy wěsće, zo dyž wy pohani běšće,
jo, khdźešće wy k tém němém pšibocham, kaž
wědźeni běšće. Dóśla činju ja wam wě=
dome, zo nichto rěčicy wot tom Duchu bošćomu,
njeswari napšećiwo tom Knjezu Jezusey. Ha
nichto njemóže rěčy: Knjez Jezus, khiba wot tom
Duchu swiatomu. Wšelake pak su te nadě, tón
Duch pak yeden: Ha wšelake su te słužbě, tón Knjez
pak yeden: Ha wšelake su te skutki. Bóh pak
yo yeden, kiž wšitkich wšitko čini. Jenom kuž=

dem pak dawa so te sczewenjo toho Ducha k wužit-
ku. Někotrom dźe so přez toho Ducha da ta ręč
teje mudrosće: druhim pak ręč teje wědomno-
sće runje wot tym samym Duchu: druhim ta wěra
runje wot tym samom Duchu: druhim nada toho stro-
wenja wyjenom Duchu: druhim dźiwow čzinenjo,
druhim profetowanjo, druhim te rozeznawanjo du-
chi; druhim wšelake družiny tych jazykow, druhim
přełožowanjo tych rěčow. Tuto pak wšitko
čzini jeden runje tón samy Duch, rozdźelujcy
kóždemu, kaž wón chce.

Sczenjo S. Lukascha na dźewatnatom.

W tym jenom čzasu. Dyž Jězus so k Jeru-
zalemej přibliži, widźeše te město, zapłaka
won nad nim, prajicy: Dy byšo ty [illegible] te po-
znawe, ~~[illegible]~~ tym natom dnje twojemu, kotrež tebi k pokoju
je; nět pak je wone před twojima wočima
zakšiwane. ~~[illegible]~~ Dokelž wšak budu
te dnje ~~budźa~~ na tebe přińć: ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ twoji njepřećeljo [illegible]
te budźa [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] budźa

ha budźa će wobležnicz: ha budźa tebi cżeſnu kżiwicz kżaſchtich
ſtronow cżeſnu kżiwicz: ha budźa k żemi powa-
lez tebe, ha twoje dźeczi, ha nebudźa kamena na
kamenu woſtawicz: dokelż ſo te neſe poznawe
ton cżaſ twojeh doma polana. Ha doż won
do teh templa nutź, zajdźe, poczja won wonmetacż
tech, kiż w nym předawachu, ha tech kupowa-
cżech, prawicże k nim: Pisane je piſane:
Dokelż moj dom je dom teho modlena tich pak
ſcżo jon k mordarſkej jamje zczinili. Ha
won wucżeſche, kożdy dźen we tom templu.

Na jédnate Nėdżelu po S. Trojicże.

Epiſtla S. Pawłowa k tém Korintſkim ta préna na patnatom.

Bratźa. Ja wam póznate cżinu te ſcżenjo, kotrej wam prėdwaw ſem, kotrej tėj wy ſcżo ſ-re zali, w kotrymż tėj ſtoicżo, přež kotrej tėj zbožni bėwacżo: Dżerzicżeli ye, na kajkeż waſchmo je wam prėdwaw ſem, kſchba żo wy podarmo ſcżo wėrili. Přetoż zprėtka

Na dwanatu Nędżelu po S. Trojicze.

Epistla S. Pawówa ke Korintskim ta druha na tżecżom.

Bratża. Jene tajke dowerenjo k Bohu ma-
mé mé pżez Krestusa: nicz zo mé nęzmo po-
mušlicz samo zomé sami zesu, yako zesu: Sale
nasche zamożeńo, to je z Boha, kotrejż nas tejż
z kedźnim swużownikam tcho nowoho testamen-
ta zcżinił; nicz potem bużtabe, sale potom
ducha: pżetoż ta bużtaba mori, tón duch pak
żiwe czini. Jeli zo tejże smerecże swużba,
pżebużtabami
kotraż w kamenjow je wutżi rubana, je wo-
srdosczi bywa; tak zo te dżeczi Jżrael
nemożachu na Mojżeschowe woblicżo ladacż, wo
woblicżu srdosże dla, kotraż so wupżozni:
kak nebudżo tcho ducha swużba bole wo srdosczi?
Pżetoż jeli tcho zatamana swużba wo srdosczi,
wele wacże nadobéwa tejże prawdé swużba
wo tej srdosczi. Pżetoż wone ani posredżene
nejo, żtoż so te wo tóm telu je swetliwe, tejże
jare wosebneje srdosże dla. Pżetoż, jeli

zo to, ʒtoż ʒaydźo, ʒe woſordoſzi: wele wa-
ʒe ʒe to woſordoſzi, ʒtoż woſtawa.

Sczeženo S. Marka na ſedźemom.

W Tom yenom cżaſu. Dyżé Jezus zteś Ty-
rinſkich pomezow wón, pżinźe wón pżez Sidon
~~[illegible]~~ k tomu Galileyſkom morju, woſrédź teś po-
mezow teś dźeſacż méſt. Ha woni pżiwedu yom
yenoh hlucho ha němoh ~~[illegible]~~, ha proſchachu
yoho, zo wón yom ruku ~~[illegible]~~ ſwie pżołożi. Ha wón
pżimnicżé yoh wotteho ludu wo ſebe, powożi ſwoye
porſté do yoho huſchow: ha zhpluniczé dotkné wón
yoh yazék: ha pohladnycżé k nebu ſécże zdéchné
wón, ha praji k tomu: Effeta, kotrez ye, wo-
tewri ſo. Ha nédé béſchtez yoh huſchi wotewrenej
ha tón zwaſk yoh yazéka bé rozwjazané, ha wón
récżeſche prawe. Ha wón yim pżikaza, zo
béchu nikomu neprawil. Zchaj wele pak wón
yim pżikazowaſche, ztak wele ~~[illegible]~~ wonyżé doley
powedźechu: ha ~~[illegible]~~ zaſém wnyże ſo dźiwachu pra-
wiyé: Wón ye ſchitko dobże zcżinil: ha ye teś hu-
chich zcżinił ſlyſchaczich, ha teś némelch récżeczich.

Na tžinatu Nédželu po S. Trojicze.

Epistla S. Pawwa k tém Galatskim natžéczom.

Bratža. Abrahamej su so slubé stali, ha ha jeho sémenu. Wón nejpraji: ha tém sémeňam, jako wo jich wéle; sale jako wo jenom: ha twojom sémenu, kotrej je Chrystuß. To ja pak praju: tón wot Boha wobtwuzeneß sluba, nehaze tón sakoň, kotrej je stéri sta ha tži czeczi lét posledé stžiňené, jo dérbawe so wuprozniež te slubeňo. Dokelž: jeli tón erbné tel stžiß sakoňa sém, ha hiž néjo stžiß sluba. Bóh pak je je Abrahamej pžez tón slub daruwał. Čzo ha dérbi tón sakon? Wón je stawené tžiß pžestupaňow dla, hiž bé pžischwe te sému, kotromž wón slubiw bé, ha je ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ pžez tžiß jandželow postawené wotej ruzé tžiß Srédnika. Tón srédnik pak néjo jeneß lutkoß: Bóh pak je jeden lutki. Jo tžisodla tón sakoň napžeczo tém slubej Božomu? To bódž dalok! Dželiž débé tajki sakoň biw

date, kotrez be ziwe mow tzinicz, be zawerno
ta sprawnosz biwa zlos zakona. Hale te
pismo ge sso pod tem rechom zankwe, zo be ton
slub tem wernem biw date zleze were Jezusa
Khrystusa.

Sczenio S. Lukassa na dzesatom.

W tom jenom tzasu. Rjekniw ge Jezus
swojim hatzowarikam: Zbożne stej tej wotzi,
kotrejz widzitej, zloz wy widzitze. Pschetoz
ja wam prajiw, zo wele Profetow a Kralow ge
widzecz chzewe, zloz wy widzitze, a nesu widze-
li; a slyschecz, zloz wy slyschitze, a nesu sly-
scheli. A lejcze, nektzy ~~[illegible]~~ zako
na spytane stanje sebe, prajizy ... a pra-
jize: Mischtro, zto tzinicze wobsenu ja te
wetzne ziwenje? Won pak rekne knjom: Wutzaki,
zto je wotom zakonu pisane? kak tzitasch?
Won rekne wotmolwize: Ty derbisch Boha
twojoho Knjeza lubowacz z twojeje czeweje wu-
trobe, a z twojeje czeweje dusche, a z wscheje

twojehe wutzoby, sa zewschitkeje twojeje Myse: sa
twojoho blischoho yako sam sebjsamoho. Ha won re-
kné knjemu: ty se prawe wotmolwil, tuto tzin,
sa budzesch ty zywe. He won pak chcesche so sam
sprawnoho tzinitz, sa rekné k Jezusey: Hdo
dyz mój blischi? Jezus pak poladnujo sebe
rekné: Nekajki tzlowjek dzesche wot Jeruza-
lema dele do Jericho dele, sa padze mjez tych
mordarow, kotzij tez yoho wurubichu: sa
dez won yoho zbichu bécho, wotedzechu wom
pretz, wostawiye yoho napoł mortwoho. Bu-
ne so pak stało, zo nekajki meschnik rune ton
samé puz dele dzesche: sa dez won yoho widzische,
dal yo won nimo schoł. Rune tez tak yeden
Levita dez won pzitom samom mésize bé, sa
yoho widzische, yo schow nimo. Nekajki
Samarijski pak puz tzinizé, pzijdze porow nomu
sa widzizé yoho, bé smilowanju nuté. Ha
pzibliziyé so, zawaza won yoho rané, liyiyé
nutz woli sa wino: Ha sadziyé yoho nasweje

ſkeŋo, ~~ʒe poſ~~ doſſtſſudé wed, ha ~~daŋoh~~ ſo ſta,
~~ſteŋe~~ ~~rano~~. Ha nadruhi dźen ~~khugeyʒe~~ wón dwaj
kroſſtey ha da ~~yéy~~ tém hoſſtodarey, ha prawi:
~~Nalokſtaray~~ yoh: ha ʒtoż ~~te~~ ſſotley ~~teſe~~ ~~huʒeſeſ~~
wtuwoʒiż, ~~ja tebi ʒe~~, doż ʒaße pſiyde, ʒe ʒab
daż. Dyż wot téſ tżóſ ſo tébi ʒda, ~~ʒo y~~
bliżſi był ~~tkmuſomomu~~, ~~ktéry beſſo~~ ~~bey~~ téſ
mordaſow ~~panew~~? Tón pak ~~wotnowi~~:
~~tónſumé~~, ktéż ~~te~~ miwoſiż ~~na~~ nadyim ~~gſjiniw~~.
Ha ~~Yeſuſ~~ ~~prawi~~ ~~khomu~~: Dyż, ha tżiń ~~ta~~ ~~teſe~~
runa ~~tek~~.

Na ʒtérnatu Nédźelu po ſ. Trojiʒé

Epiſtla ſ. Pawłowa ktém Galatſkim napatym.

Bratʒa. Khodźeŋo wotom duchu, ha ńe
budźeŋo te łożſwaná toho maſa dokonawaiż:
pżetoj te maſo łożſeyo ~~wone~~ pżeʒiw tém duchu;
~~toſ~~ duch pak pżeʒiw tém maſu: pżetoj tutey
ſébi rómadźe pżeʒiwitey, ʒo niż, ʒtoż ʒe ʒé-
ʒo, béſſteyo teſame tżinili. Yoli ʒo wó ſſyo

wšak tom duchu wědźeni, ſacwó něſćo pod tém zakonom.
Zjawne pak ſu te ſkutki tóho maſa; kotrej ſu, te
cudzowarſtwo, ta něſchwarnoſcź, ta neſaymbitoſcź, ta
~~[illegible] něčiſtota~~, ta ſwužba tých pžibohow, te ſkuz
warſtwo, te ńepżećelſtwa, te wukuſwańa, te zawiſne
pżezaćeńa, te něwé, te ńepżezyenoſcźe, te ſekté,
ta zawiſcźe, te mordarſtwa, te wopiwſtwa, te wózraw
ſtwa, ſa tém ruńa: kotrej ja wam préz prawu
kaž ſóm ye préz prawio, zo ći kotžiž tayke
čźina, cži ńebudža toho bożyoho kraleſtwa doſtaž.
Toho ducha pwód pak je: ta luboſcź, ta weſeloſcź,
tón pokoy, ta ćerpnoſcź, ta ſćedroſcź, ta dobro,
ta, yena dówěra mýſl, ta pókornoſcź, ta wěra, ta
měrnoſcź, te wotdžerzwańo, ta čiſtota. Přećiwi
wo taykim něyo tón zakoń. Kotžiž pak Kryſt
ſłuſchi ſu, cži ſu křižowali ſwoye maſo, roma,
dźe złémi bracžami, ſa złémi žadtwańemi.

Scženio S. Lukaſcha na ſedemnatom.

Wo yenom čžaſu. Dyž Jézuš do Jéruza
lema dźěſche, dźěſche wón ſrědź Samarijſke,

ze Sa Galilejſkeje pŕez. Ha dyž won do ~~neho~~ ~~jedne~~ nutž dźéſche

kajkeho měſtaczka ~~nutž dźéſche~~, pŕijdźechu ȝomu

dźeſacżo wobuſadni muzojé napŕećžo, kotrž nazdala

ſtaſtachu; ha zbéhnéchu (wono) wóſ prawizé, Jézuſo ke

porucżenju, ſmél ſo nadnami! Kotréchž dyžhaj

won wohlada, ŕekné won: Dźéže, pokażćže ſo

tém měſchnikam. Ha wone ſo ſta, dyž woni

dźéchu běchu woni ~~čiſći ſczinene~~ wucżiſczene. Jedyn pak

wotnich, ~~dyž~~ haj wohlada, zo won ~~čiſte je ſczine~~ wucżiſczeny je,

~~ne~~, wróczi ſo, zwulkim wóſom ~~chwalizé~~ Boha wulkoſczizé

ha padže wón ~~(na woblicżu)~~ pŕedho nohoma ~~na woblicżu~~ dźiło ~~dźaky~~ prawizé dźak.

Ha teſton běſche Samariczki. ~~ćiſto~~ Wotmoizé

~~Jezus pak wotmoizo~~ pak ŕekné: won: haj nejſu jich dźeſacž

~~cziſtiſ ſczinenech~~ wucżiſczenéch? ha ~~dźe~~ dźe ſu dźewecźo won?

Tón nejſu namakané, kotréž běchu wróczo ſa ~~Boha~~ ~~Boha~~ dźak dawali

dyž ~~Bohu~~ Bohu ~~chwaliczi~~ chwalbu hakon czuzobné. Ha

won prawi k njomu: Staú ſo, dźi: pŕetož

twoja wéra je cže ſtrowe ſczinila.

Na patnaté Nedźelu po S. Trojizé

Epiſtla S. Pawowa kTém Galatſkim napatom

ha naſledźéſtom.

Bratża. Smėli mė wotom duchu żiwi, ha
khodżmė tėż potom duchu. Nėtzinmė so tėye
próżneye sẃedosćiże pożadȧcow, wabiczė so roma,
dżė, ha romadże sebi zawidźiczė. Cap. 6.
Bratża, ha budżoli nėchto wonėkaykim rėsche pże,
kwatanė, wó kiż duchowni sczo, hatzczo taykoh wo,
tom duchu tėye snadnosćiże, rozpominayczė sam so, żo
tėż tė ňebudżeschi zpótwanė. Nośczo yeden
toh druhoh brėmeňa ha tak budżeczo wó napelnicż
tón Khrystusowė zakoň. Hżetż mėnili nėchto,
żo wón nėżli y, kiż wón nitżo nėyo, tón so sam za,
wėdżo. Nech jeden każdė swóy skutk sam zpóta,
ha tak smėyo wón yeno wosėbi samom tu sẃedosćiż,
ha nicż wo druhomu. Hżetż yeden każdė budżo
swoye brėmo sam ňesćiż. Nech pak tón, kó,
tréż budżo zlėm swowom hatzenė, zlėm kiż yoh
hatżi, sobu dżėli wowschom dobromu. Ne,
chali zabudżeczcż: Bóh so ňeda wusmėwaczcż.
Hżetż to, zhtż tón człowyek séyż budżo, budżo tėż
żneiż. Pokeliż tón, kotréż wo swoyom mȧsu
séyo, budżo wot teh mȧsa żneiż te zaschiňeńo: dyż

pak ſéyu wotom ducha, tón budźe wot toho ducha
źneiź te wécżne źiwenio. Dobrożinicże pak
nepśestawaymé: pśetoż swoyom tżaſu budźomé mé
nepśestawayzé źnecż. Toh dla dyż mé tżas
mamé, ſa tżinmé dobro pśeczim ſchiczkim, naybóle
pak těm domayzém téye wéré.

Sczenio S. Matthoyuſa na ſtéſtom.

WJo yenom tżaſu. Prawiło ye Jěʒus swoyim
ſuhżownikam: Nichto nemóże dwéma knezoma
swużicż: pśetoż, ſabo budźe won yenomu hranicż,
ſa toho druhoho lubuwacż, ſabo budźe yenoho
żneſcż, ſa toho druhoho ʒacżpeicż. Ya nemó
jeże swużicż Bóhu, ſa tóm Mamoney. Toh
dla ya wam prawu, żo nebéſchiże ſo ſtarali
zawaſche żiwenio, żto béſchiże yédli, ani zawaſche
cżéło, żto ſo woblecżeicże. Haiż nejo ta
duſcha wacże yiżli ta yědź, ſa te cżéło wacże
yiżli ta draſta? Pohladniczo ſo nate ptaki
toho nébo, dokeliż woni ani neſéyu, ani néżnu
ani nerómadża do bróżnow: ſa waſcho nébeſki

wótz ye napasu. Haiž ńeśizo wo wele wacze,
yiźli woni? Do pak wotwab mózo móslicze
k swoyey wulkosźi yeden łócziż pśidaiź? Za
wodraśtu žto so wó staraizo? Rozpominajo
te liliye tich pola, kak woni rostu: woni ńedźe,
weyu, ani ńeschiyu. Ya pak wam prawu, žo
ani Salomon wówschey swoyey krasosźi ńeyo tak
wobletzene bów, yako yena tu wot teich.
Yeli pak, žo Bóh tu trawu tich pola tak wobletzo,
kotraź dźenza stoy, a yutže budźo do ńeśicze
ćiśńena: tak wele wacze wab, wó yeneye ma-
leye were? Nyczeli tich dla so staraiź
prawicze: žto budźomé yeśiź, abo žto budźomé
piź, abo žto budźomé so wobleckaiź? Pśetoź
to schizko ćźi pohani pótayu. Pśetoź wasch
wótz wě, žo wó tich schizkich pótrebuyecze.
Pytayćzo tich dla naypréź to kralestwo bożé, a
yoh prawdu; a to schizko budźo wam pśićiśi-
ńene.

Na sz̆ěstnatu Nědźelu po S. Trojizy.

Epistla S. Pawˀowa k tém Efezijskim na tzěcźom.

Bratźa. To ja žadam, zo wy newotpaneźo
wmojomu srču, kotrez ja za was cźerpju: ko-
trez je wascha srdoscź. Toh samoh dla źehbu
ja ja moje kolena k tómu Wótzu naschoh Kneza
Jězusa Khrěstusa, wot kotrohoz schitzke Wótźztwo
na něbu ha na zemi so mjenuje, zo bě wón po
tom bohatstwu swojeje srdoscźe wam daw, pzez
joho Ducha so zmozu wóbselnicź dotoh mězi-
schoh cźwójeka, (ha) Khrěstusa wowaschich ha-
trobach pzez tu wěru bódlicź: zo wy wotey
luboscźi zakorenjeni ha zadnjeni, běschcźo mó-
li zewschemi swjatemi wobsanécź, kajka ta sche-
rokoscź, ta dołhoscź, ha ta hussokoscź, ha ta hubina
je: tez póznacź tu luboscź Khrěstusowu, kotraj
hustey schoh rozema je, zo běschcźo boli napěl-
njeni zewschey pownoscźu bożey. Tómu
pak, kotrez móźne je schitzko nadobney čzinicź,

gijžme ye žadané, halo wzemimé, potey mo,
cze, ktraž wonab tžim. ~~Tom~~ samom (: bódž:) so,
dosyž w tey czérkwi, ha tey Jězusu Khrystusu
(: haj:) dówschiči schlachtowo, wěki nawěk. Amen.

Ssczenio S. Lukasscha nasědemem.

Wo yenom čžasu. Dzješe Jězus dnye,
wo mjesta, kiž ~~[illegible]~~ rěka Naym, ha ʒ nim dzješchu
dnim yeho hatžowniki, ha yeden ~~wulki~~ kopičžaty lud. Dyž
wón pak so přibližwasche ktém rotam těch mjesta,
leyež, ~~[illegible]~~ yeden mordwé bě won ňesené,
yeden luki Sésn swoyeye maczeře: Ha tuta
bě sse wdowa: Ha ~~yeden wulki~~ wěle ludu tech mjesta
~~[illegible]~~ Kotruž, dyž ton Kněz
bě widžew, ~~ke~~ wón zmiwosczu ~~přecziwo yey~~ nadnem,
~~téj~~ ha řekné ~~[illegible]~~ Něchowa pwakaž.
Ha wón přistupi, ha dótkné ton kajcž. (: Čži, ~~kiž~~
kiž ňesechu, pak zastachu.) Ha wón prawi:
Modženczo, ~~ya~~ tebi prawu, staň horé. Ha
~~ton kiž mordwé bě pořene so~~, ha počža ře,
čžez. Ha wón ~~[illegible]~~ da swoyey maczeri.

...na pjerwa pak schitzkich jena bywschi

jena bywschi pak schitzkich pjerwscha : Sa wumi deji,

...gotu Boha prawicze : ... jaden wulki Pro-,

...feta ye wnas postanew : Sa Boh ye swoy lud do-,

...ma potkaw.

Na sedemnatu Nedzelu po S. Troyicze.

Epistla S. Pawowa k'tem Efezifskim na ſhtwortem.

Bratsja. Nutnewat proschu ya wchom Knezu yake, zo bi ſchodzili ſedne tich powowaña, z kotrymz wi powowani ſzo, zewscheg ponizynoſzu, ſa pokornoſzu, ze zczerpnoſzu, wotey lubosczi ſo rumadze znoſchnycze, ſa ſtarayze ſo, tu pjezzenoſzy tich ducha zdzerzeiz wo tem ſwaſku tiho pokoya. Jene (: ye) te czelo, ſa yaden (: ye) tin duch, yak wi powowani ſzo wo yeney nadzeyi waſchich powowaña. Yeden (: ye) tin Knez, yena (ye) ta wera, yena (ye) ta kzczenicza. Yeden (ye) tin Boh, ſa ſchitzkich wotez, kotrez ye nade wschimi, ſa pjez wschitzko, ſa wnas ſchitzkich : kotrez ye zomuwane wek nawek. Amen.

Jezëno 8. Swiatkach na zhernatom.

Wu yenom zhasu. Dëz Jëzus do nëkaj-
koh hußtoh tëch zidow domu, mëz dźë,
pohn na yeden Sabbath klëb yësz, ja bëdźbuwachu ~~woni zagim~~ nanóh.
Ha lezyzo, nëkajk wóduta,
we czwóyek bësch pżedyim. Ha wotmo-
wizë Jëzus rzekné ktëm zakonu zpóutaném,
ha Farizëzskim, prawizë: Yeli wone hopujezene
na Sabbath ~~zhiwé dżinisz~~ stzowiczisz? Woni pak, so
wotmëltzachu. Won pak ~~pog~~ pżijachze ~~pżinzuchze~~,
~~hojini~~ wuzdrowi yëho ~~skówsze~~, ha puszi to prëcz. Ha wot-
mowizë ~~kim~~, rzekné wón: Hotroh bezwami
wosow ~~hale~~ wów budze do studnie padnéz, ha ne
budze ~~pok~~ nëde ~~naSabbatze~~ tohsamoh wucziahnez
ha woni ~~gima~~ nemozachu na to doma wotmowicz.
Won prawëschu pak tëz ktëm prosczenem yene
pżirunwanje, ~~widżisze~~ mërkujo, kak woni te prëne ~~më~~,
~~ha~~ zablidom sëdżona wuzewachu, prawizë ktemsamem:
Dëz budzesch të nakwas boża prosczené, ha nesëday
so naprëne mëszo, zo trëbal ~~bë ..~~ nëy o tzesnischi yi z[illegible]

~~wosy tyſtniſch~~ wltrůjſ proſſlené; ~~wijli će ſo~~; ſa pſčij-
duzé tón, kiž tebe ſa ſchroſſ ȝo pówowaw, ňe-
řekňo ktébi: day tutomu méſto; ſaké tdy ňe-
pójneſſ ~~ſtajembu~~, ~~méſto lubſeneiſ~~ ſe pućeſne méſto
ſale, déjž ſe pówowané budźeſſ, kiž ſa ſeň, ſo
na k ~~najniſcie~~ poſlené méſto: ȝo déjž pſčijdźo, kotrýž
źe proſéw, řekňo ktébi: Pſcżejeto poſtůpſ ſu-
ſſtep. Tehdy budźo tébi čeſcź pſed témi
ſobu ſedźaczemi: ~~pſedž~~ kujdé, kiž ſo poſchſcha,
tón budźe ponižené: ſa ktréž ſo poniža, bu-
dźe ~~ponižené~~ poſchſtené

Na Osemnatu Nédźelu po S. Trojicze.

Epiſtla S. Pawóła ktém Korintſkim ta prěňa, na prěňom.

Bratźa. Ja ſo pſcżecże Bohu dźakuju ſa wáb w tey bohſkey hnadźe, kotraž wam ȝo data w Khrěſtuſu Jézuſu: ȝo wý w jomu ſcźo na wſchém bohacźi ȝbohaceni, w kujdém ſwowe, ſa w wſchém poznacźu: yako wý wab k ſwědomu

Khrystusowe wóbkrużene ye, tak żo nażaney nadże nitżo wam ńebrachujo. hjatauzém na te dżewenjo nascheho Kńeza Jézusa Khrystusa, ke, kréż wab tejż wóbkrużujcy budżo sami dżakńiże, ńa (żo béschtżo boli) bezporoka na tón dżeń teho pschikhada nascheho Kńeza Jézusa Khrystusa.

Szczenjo S. Mattheyusa na druhom sa dwaczetom.

W tom tżasu. Pschistupichu k Jézusey tżi Farizeyskiże, sa yeden wotnich teho Zakońa Sudżer wopraschescha yeho ~~yeho~~, spytujuże: Miż, tro, kotra ye ta wulka kaźńa w Zakonu? Jézus prawi k ńomu: Té dérbisch teho Kńeza twoyeho Boha lubowaj, ze céwe twoyeje su, trobé, sa wocéwey twoyey duschi, sa wocéwey twoyey myslé. Tuto ye ta nayweczscha sa nay préna kaźńa. Ta druha pak ye tuley runa: Té dérbisch twoyeho bliżoho lubowaj, yako so sameho. Tu wo téma dwéma kaźńoma tżi tón céwé Zakón, sa tżi Profété. Hdéż pak so tżi Farizéyskiże hromadżichu, wópraschachu

yich Jězuß prawicžé: Žto ſo wam wot Khryſtu-
ſa zda? Čžej Sſyn wón yo? Wóni prawjá
kyómu: Dawitowé. Wón prawi kyim: Kak
ha Dawit wotom duchu yomu Knez rěka, prawi-
cžé: Tón Knez yo prawiw kmoyom Knezey: ſeń
ſo pómoyey prawey ſtroně, haž ya twoyich ně-
pżećelow poſtayu kwanicže twoyeyu noſow?
Rěkal tehdla yom Dawit Knez, kak yo wón
yoho Sſyn? Ha nichto němožeſcho yómu ſłowo
wotmołwicž: ani ~~neſmějeſche~~ nejm yoh něchto
Tych ~~dnů~~ samoho dna wanicže praſchacž.

Na Dźewatnatu Nědźelu po S. Trojicžé.

Epiſtla S. Pawłowa k tym Efezyſkim na žtwórtom.

Bratřa. Wobnowejcžé ſo wotom duchu waſcheye myſle, ha woblecžcžé ſo yenoho nó-
woho cžłowěka, kotrež yo po Bohu ſtworené wo
tey prawdže, ha wuſwatoſcži těye wěrnoſcže.
Tohodla wotłožicžé tu Lžu, rěčcžo yeden
kuždé tu wěrnoſcž ze ſwoyim bliſchim: pżetož mé

sme rómadne stawé. Rozněwanyčžo so, ha nicze
ki réſchčiž: ňeb ke ſwónego ňeſpanczo nadwaſchim
ňewom. Nóczel tóm dyabwey ~~méſta~~ daj.
Kotréž kradneſchc, ňét ňeb ňekradno: wóſchk
pak so ňeb prócżujo, zo dźiwiczé zeſwojima ru-
koma (:to) žbyž dobre je, zo bé méw, ždźoſč
bé wudźelw tomu, kotréž nuzu ma.

Sczěnǔ S. Mattheyuſa na dźéwatom.

Wu yenom dźaſu. Stupiczé Jězuſ so
ve lodźenoſ, dźiwnika, pšéyedźe wón ~~přetrugo~~ ha
přiydźe do ſwoyoho méſta. Ha ley, wón
ňeſſechu yim préčk yenoſ bědnoſ ležaczoſ na wo-
zu. Ha widźiczé Jězuſ yich wéru, rěkny
wón k tim bědnomu: Trózſchwané bydź ſéhnu,
twoye réch budźa tebi wodate. Ha ley,
někotři wotteb piſma ſchtzenerb ſo přiſébi ſamérb
prawichu: Tu tón ~~rěču~~ napſchecžo Boha.
Ha dyž Jězuſ yich myſle widźew, ~~a~~ rekne wón:
Zo vy ſo błyſchey prawicž: twoye réch budźa tebi wo-
date; ſabo prawicž: ſtań ~~ſebe~~, ha ~~dźi~~ khodź?
7 Zo wi twe węcze myſlicže wo waſchich ſchtcobach?

Zu wi pak wěsćžo, zo tón Bóh tež čłowjeka
(zamóžnosć)
ma ~~móc~~ na zemi ~~[illegible]~~ hrěch wódawacž, tuž pra-
wi wón k tém bědnomu: stań, a zmi twoje
łožo, a dži do swojeho domu. A wón sta-
(tyhdyž pak)
še, a wotendže do swojeho domu. Tyhdyž pak lu-
(tež to zwurkel,)
dže ~~[illegible]~~, a khwalichu
~~[illegible]~~ Boha, kiž je tajku móc dał tém
čžłowjekam.

Na dwaceću Njedželu po S. Trojicy

Epistla S. Pawoła k tém Efezijskim na 5tom.

Bratřa. Ladajcžo tehodla, kak bě-
ście zběžibu khodžili: nic jako njemudri, a-
le jako mudri: wukupujcže tón čžas, do-
kelž te dné su złe. Tehodla, njebudžče nje-
rozemnéšćžiwicy, ale rozemaczéš, što ta
wola Božža je. A njebudže so wopijecž
z winom, w kotrymž ta něčžistota je; ale
napjelnjecžo so ze Swjatym Duchom, rěčžicže sebi
sami w těch psalmach, a khwalnéch kěrlušach,

ha duchownech spěwanach, spěwajcze, ha zaj-
cze tómu Knezu wo swojich hutrobach, Zaw-
sche pjeczcze Bóha ha tóm Wótzu dzak prawi-
cze, wo tom mene naschoho Kneza Jezusa Kre-
stusa. Bodzicze sebi romadze podani we tey
boyoszi Krestusowey.

Sczenie S. Matthejusa na druhim ha dwazet.

Wo jenom czasu. Retzescht Jezus
ztemi huschtimi meschnikami, ha Farizejski-
mi wo pjirunwanach prawicze: Runa jo ~~[illegible]~~
be kralestwo tesch nebes tzjewane ~~[illegible]~~ jenom czwoneken kraley,
kotrez je kwas tzinil swojom ssynej.
Ha won pusla swojich wotrozikow, tesch pro-
schenich na kwas powowaz, ha woni nochzechu
pjindz. Hisch pusla won druhich wotroz-
kow prawicze: Rekcze tem proschenem:
Hlejcze ja som mojo wobed pschihotowal, moje woli
ha kormeschte jo morene, ha schitzko je hotowe:
pojcze na ton kwas. Woni pak zakim-
dzichu: ha wotejdzechu, druhi na swoju rolu,

niczu, druhi pak na swoje schafowanjo: czi du-
ze pak [wir] dzerzachu jeho wotroczkow, a ~~sćiju jich~~
[zmétiachu] ~~...~~ hausćiwe, a morichu jich. ~~Dyž pak~~
Tón Kral [pak, hdyž wón] to swuschtaw bé, rozněwa so ~~wón~~: a
pósćawschi swoje wójska zkinczwa wón téz
samých mordarjow, a zapali jich město.
Tuž praji wón k swojim wotroczkam: tón kwas
dže ze hotowe, ale czi kiž proscheni béchu,
něsu hódne byli. Dźicže tohodla na te roz-
puze, a kotréchžkuli wy namakaj budzeje,
púwowajcze (~~jich~~) na [tón] kwas. A dyž jeho
wotroczki na te puże won wudzechu, zhima-
dzichu woni schitkich, kotrychž namakachu,
dobrých a zwérych: A tón kwas bé z hosćże-
mi napełnjene. Tón Kral pak přindže
nutř, zo bé též hosći widzeć, a wón wu-
lada tam jeneho człowjeka newobléczeneho
z kwasnej drastu. A wón praji k njom:
Přeczelo, kak sy ty sem nutř schow, něměiczé
kwasneje drasté? Wón pak wotněmi

Tuy řekné tón kral ktém swažownikam: žwezicze jomu ruze sa noze, ćžiscžo jogo do téje wonkaschsteje ćžmé: tam budžo płacž sa zubow kšipeńo. Pšetož wele jo gos-pówowaneš, mało pak wuzwoleneš.

Na prěńu sa dwaceto Néźelu wot S. Trojice.

Epistla S. Pawéwa ktém Efezijskim na schéstom.

Bratśa. Wobsilnicžo se wo tom Kněžu, sa wo tom Zamožeńu jogo mocze. Wobleczcžo se tu broń božu, žo móžecžo stać napšecžo tém letženiu togo Dyabława. Pšetož wone nam nějo bědženo napšecžo tém masu sa krejí; Sale pšecžiwo tem fěrštam sa zamóžném, pšecžiwo tém regentam tu téje ćžmé, pšecžiwo tém złym duham wo tóm lóf-cže. Togodla zmicžo tu broń božu, žo móžecžo se stajicž na tón złé dźeń, sa

staj wiwschem dozprawnenju. Tosch dla stoj-
cžo wobkasani nawaschitma ledžboma wotej wer-
nosći: sa wobletzeni zten panczerom teje praw-
de, sa naroschma czrije wobletzeni wopschi hotwa-
nu tosch Sczeňa tosch pokoja: zmicže wiwsch-
mu tu nastawu teje were, wokotrejž beschczo
sa haseij mol sche tosch najschibawstnischtosch ze-
selne kwiki: sa zmicžo nascho ton zelezne
kwobek teje zbožnosčže; sa ton meč tosch ducha,
ktrež je te swewo bosche.

Sczeňu S. Jana na zhwortom.

W tom jenom czasu. Besch nekajki kra-
lik, kotryž sesch be Kafarnaume
khre. Tuton, dež besch suwschaw, zu Je-
sus [illegible]dowskeje ~~zeme~~ do Galilejskeje prij-
šo, wotejdže won k nomu, sa proschesch jo-
ho, zo be dzeto [illegible]schow, sa [illegible] sesna
: pschetož won pozinasch mrečž.
Prawiw jo tosch dla Jezus k nomu: khba zu
wo dzeych sa dziwe widžeij budzeiz, sa wo

néwérizy. Tón kralik prawi k nímu: Knéžo, dójž dźěte, prěž hač mój sẏn wemrě. Prawi jim Jězus: Dź, twój sẏn jo žiwé. Tón čłowjek pak tej rěčzi wériw, kotruž jim Jězus jo prawiw, a dźěše. Nitko pak dyž wón pak nět dźěle dźěše, přińdźechu jomu naprěće, a jomu wotrawichu, a prawichu: žeby jogo sẏn běše žiwé. Togdla prašeše wón wot njich tu ztundu, w kotrejž wón běše lěpej z měw. Ha woni jomu rěknechu: žo tzora wokoło sedmeje ztundy jo ta zymnica jogo wopušćiwa. Zpóżna tedla tón wótz, zo to tasama ztunda bě, w kotrejž jo jom Jězus prawiw: twój sẏn jo žiwé: ha wériw jo wón sam, a jogo cźewé dom.

NB. Si sequens Dominica, aut alia ex subsequentibus quaecunque ultima fuerit, tunc omisso Evangelio ordinario, ac Epistolâ adjunctâ, legatur Evangelium et lectio, ut infrà pro Dominicâ ultimâ assignatur.

Na druhe a dwaczetu Nědźelu po S. Troyizze.

Epistla S. Pawlowa k tym Filipskim na prěnom.

Bratža. Ja mam te dowěrenjo wo Khrěstusu
Jězusu, zo tón, kiž je wo wab tón dobré skutk
započaw, budźo jón dokonjeć hač na tón dźeń
Jězusa Khrěstusa. Jak mi sprawne je, tak sće
wot wab ščitkich dźeržeć: tohodla, zo wab mam
w swojej hutrobje, ha zo wy nawojich rěčzach,
ha we tom zamowenju ha wobkrućenju toho sćenja,
ščitzé sćžo tiwarsche mojeje hnadwosće.
Swědk Bóh je mi k swědkej, kak ja wab ščitkich
wo Jězusa Khrěstusa hutrobnej lubosći bižy
žadam. Ha tute prošu ja, zo by wa-
šta lubosć bóle ha bóle nadběwawa we tomu
spóznaću, ha wšitkim dožemenju: zo wy
wubereće to lěpše, zo budźeće swěrni ha bjez
pohórška na tón Khrěstusowé dźeń, napjelnjeni z tym
plodom teje prawdy přez Jězusa Khrěstusa,
k česći ha khwale Božej.

Sćenje S. Matthejuša na wosemnatom.

Wo yenom Czaſu. Prawieſche Jezus
k ſwojim ſluzobnikam tute pzirunanie:
Ze nebeſke kraleſtwo je pzirunane yenom Czlowj:
yekey kralej, kotrej chcze rachnowanie dzerzecz
ze ſwojimi wotrozkami. Ha dyz won bě zapo:
czaw te rachnowanie dzerzecz, bě jom jeden pu:
ſtawene, kotrej jom dzeſacz tauſentow puntow
dowzne běſcho. Dyz won pak nimeyeſcho,
zcz ... bě zaplaczicz, porucži jeho knez jeho
pzedacz, ha jeho zonu ha dzěczi, ha ſchitko ſchtoz
won meyeſcho, ha zaplaczicz. Panuzé
pak ~~pzedy~~ dele tonſamé wotrozk, proſcheſche jeho
prawiczé: mej czerpenie ze mnu, ha cza tebi
ſchitko zaplaczicz. Ton knez ~~...~~ ſmilowaſche pak nad
témſamem wotrozkom ~~...~~ puſzi jeho, ha won
czi jom tez ton czéwé dow. Dyz pak
tonſamé wotrozk wonwyndze, nadéndze
won yeneho wotſwojich zpownwotrozkow, kotrez
jom dowzne bě ſto pénez: ha dzerzeczé da:
yeſcho jeho, prawiczé: zaplaczi ſchtoz ſé dowzné.

Ha panuzé tón yoh zpówu wotrowjk ~~prjedyim~~ dele,
proschesche yoh prawiczé: mėy ẑerpenj semnu,
ha czu tebi schitko zapwaizic. Wón pak yo
njezew: Sale wotejdźe, ha ćisné yoh do jastwa,
haiz wón tón dow bé zapwaiziw. Widźiyé
pak czi zposu wotrowjki, zhož so to ẑinescho,
zrudźichu so yare: ha woni pschiydźechu, ha
powedźechu swoyomu Knezey schitko, zhož so
stawe bé. Tóiz yoh powówa swóy Knez,
ha prawi khom: Te schibawski wotrowjk, tón
czéwé dow sóm ya tebi zpuschczjiw, dokelz te mje
prosew se: njedérbaw sé tohdla téz te so nad
twoyim zpówu wotrowjkom smélic, rune yako
téz ya so nad tobu sóm smeliw? Ha yoh
Knez so rozhnewaysche poda yoh tém martrowa,
ram tak dówho, haiz wón bé tón czéwé dow zapwa,
cziw. Tak téz budźe wam móy njebeski
Wótz ẑinic, njebudźecze li yeden kuzde swoyom
bratrey se swoyich wutrobow wodawaiz.

Na tźeczu ha dwaczetu Nédźelu po S. Trojicze.

Epistla S. Pawówa k tém Filipskim na tźeczim.

Bratźa. Bódźiż moji Sławni ~~naslédnicze~~ Pomocniki, ha méjcze na kédźbe tés, kotřiž tak khodźa, kaž wó nasch pžikwad maczo. Pžetož wéle yich khodźi, kotrychž wam tźasto prawach (: nét pak tež płakaiu prawju :) zo su nepřecziele tóh křiža Khrystusowoho: kotrychž skónczenje je to zatracenje: kotrychž Bóh je tón brjuch: ha yich čescz yo w yich hańbeńu ~~...~~, kotřiž zatém zemskim stoja. Nasche pak wobydlenje je wo njebesach: zwotkelž my tež tóh Zbožnika sém tžakamé, naschoho Knjeza Jezusa Khrystusa, kotryž budźe te czěło naschoho ponižeńa, sczje zo wóbnowicz, runa zčinene tóm czěłu swojeje Jasnoscźe, po tom samom tźinenju, zkotremž wón tež wschitke wécze sebi podčisnécz móžo, nasch Knjez Jezus Khrystus.

Sczenjo S. Mattheusa na druhim ha dwaczetom.

Wo yenym tźasu. Wotejducze czi Farizejo

sczé dohdźérdu radé, zo běchu Jězusa narěcžj
pópanéli. Ha pósczelu k nim swojich hutzow„
nikow z těmi Herodesowémi, prawiczé: Mištro,
my wémé, zo ty wérnosczjwé sé, ha tón pucž
bosži wowérnosczj hutzisch, ha ponikom nerodźisch:
pžetož ty nelédasch na te persony tych człowje„
kow: Powěz nam tohodla, što so tebi zda, zo
dopřjžene Khěžorej dań dawacž, habo nicž?
Dyž Jězus pak pózné jich sklibawstwo, prawi
wón: čžo mje spytujecže wy falschniki? Pokažcže„
mi tu dań penez. Ha woni jim je„
den krosch podachu. Ha Jězus prawi k nim:
tžeje je tete znamó, ha tón nadpis? Woni
prawja k njomu: Khěžorowé. Tocž prawi wón
k nim: Dajcže tohodla, štož Khěžorowe je, tom
Khěžorej, ha štož bosže je, Bohu.

Na Sztwórtu ha dwaczetu Nědźelu po S. Trojiczé.

Epistla S. Pawoła k tém Kolossiskim na prěnom.

Bratsja. Mé ňepřestawamé zawsiho modlicz
žadayczé, zo bĕscźo napĕlnené boli ztém
zpóznaczim teje wole bożeje, wówsĕtkey mudrosći
ha duchownomu rozemé: zo bĕscźo hódné
khodźil, wówsĕtkim so Bohu lubiczé: wówsĕtkom
dobrém skutku pwodźiczé, ha rosćiczé wotém
zpóznaczu bożom: wobsilńené wówsĕtkey mo-
czé potom zamożenu jeho jasnosći, wówsĕtkey
sćerpnosći ha dówhey mósé zweselowsći, dźak
Bohu wótcżu prawiczé, kiż nas dostojnés zo
zćinil tesch erbnosch tĕla tich swiatich wotém
swĕtłu... Kotrěż wón qleje mocze teje
ćmé jo nas won wutorneł, ha pjesadźił do
tich kralestwa tesch Sĕyna swojeje lubosćze: we
kotremž mé mamé k wumożeńu pjez jeho krej,
te wodaczo tich rěchow.

Sczeńu S. Matthejusa na dźewatém.

Wu jenom czasu. Hdyž Jĕzus khim ludu
rĕczesche, hlej jo jeden wĕrch pśistupi, ha
modlesche so khomu, prawiczé: Knĕże moja

dźówka je nětle wumrěwa: Ale pój, ha po-
wož ruka na ju, ha budźo wona wožiwić. Ha
stanywšé, dźěše za nim Jězus, ha jeho hučowniki.
Ha lejčo jena žónska, kiž cjěrpješe tu krawnu
chorosć dwanaćo lět dówho, přistupi zadé, ha
dotkné so teje ~~kołbane~~ spodkow jeho drasté. Přetož
wona dźěše: dotknu-li ja so jeno jeho drasté,
ha budu ja strowa. Jězus pak so wobroćiwšé
ha ju widźiwšé rjekné: Budź troštowana dźow-
ka, twoja wěra je ći pomhawa, ha ta
žónska bě wot teje samej hodźiné strowa zhojena.

NB. Dnicâ ultimâ legendum est semper Evan-
gelium cum lectione, q[uae] infra assignant[ur] pro jam
dicta ultima Dominica. Quando au-
tem inter festum SS. Trinitatis et Adventum Do-
mini occurrunt plures, quàm 25. Dnicae, tunc
juxta rubricam Misnensem tot Dnicae vacare
deberent, quot supernumerariae essent. Quia
verò id modò (: saltem quoad cathedram :) in
desuetudinem venit, nec etiam hisce temporibus

quod Evangelia commodè servari potest; ideo tali casu supplemento opus est, quod ex Romano desumi potest, observando Notulam sequentem.

1°. Si inter festum SS. Trinitatis et Adventum fuerint universim 26. Dnicae; tunc Dnicâ 25tâ legantur Evangelium et Epistola, quae assignantur supra loco proprio, pro Dnica 6tâ post Epiphaniam.

2°. Si verò Dnicae inter SS. Trinitatem et Adventum Domini fuerint 27. tunc Dnicâ 25tâ legantur Evangelium et Epistola, uti hic mox subsequitur: Dnicâ 26tâ verò legantur Evangelium cum Epistola ex Dnica 6. post Epiphan.

Sequitur nunc Epla et Evang. pro Dnicâ 25. quando nimirum 27. Dnicae numerantur post SS. Trinitatis.

Na pâtu sa dwazetu Nedželu po S. Trojizy.

Epistla S. Pawowa k tém Thessaloniczkim ta préna na prénom.

Bratsza. Mêso pžeze Boße sa wab Hobiczkich džakegome, wipominanczé wab

bez wób pżestawaṅa, wżyczkich naschich modlitwach,
sa spominamé na tón stukk waschje wéré, sa
prócze, sa lubosże, sa waschje scżerpnosże wotey
nadżeji naschoho Kneza Jezusa Krésthusa, pżed
naschim Bóhom sa Wótzom. Mé wémé wa-
sche wuzwoleṅo bratża wot Bohá lubowani: pże-
cż naschje sczeṅo ṅejo yen wotom swowe kwam
bowe, sale tej wotey mozé, sa w swatom Du-
chu, sa wżenej wulkey pównosżi; yako wé
wésżo, kajcyé smé bez wami bóli waschedla.
Ża wé sczo so k naschim, sa k tohó Kneza na-
slédżéram sczinili, sale swowo swesowoscżu
woh Ducha Swatoho hore zali, wwele hórw;
tak so wé tej kżenom pżikwadey sczo schim
wérnem we Mazedónskey sa Achayskey.
Pżetoj pżez wab yo tohó Kneza swowo wón
klunowane, niz yen we Mazedonskey sa Acha-
yiskey, sale tej naw schich méstach yo wascha
wéra won wuschstwa, kotraj k Bohu yo, tak
so nam ṅejo tréba néjto wuze réczeij.
Pżetoj woni sami wot ~~nas~~ powédayu, kajki mé

kwam smé pṙikład méli; sa kak so wi wotte
pṙibohow wibroćili sće kiej swiźbe toh ži
woh sa wérach Boha, sa k tżjakanju yeh
Déssna Sṙebel, kotrohoż wón ye wotmordwéł
zbudźiw, kotréż naš Krumow ye wot toh pṙi
kschdroh néwo.

Sczenie S. Mattheyusa na Szinatom.

Wo yenom Czasu. Prawiw ye Jézus klém
rómadam toh ludu: Te nébeske kra-
lestwo ye runa yenom czwjeku, kotréż ye do-
bre sémo naswoyey roli séw. Déjż pak czi
ludźe spachu, pṙiydźe yeh ṅepṙeczel, sa naśe
panki śéce, srédż teye pṙenicze, sa wotendźe.
Déjż pak te zéło wostre bé, sa pwid pṙinesche,
tej wopokaza so téjż ta panka. Pṙistupiczé
pak czi wotroczy toh hospodarja, reknéchu kyo-
mu: Knéżo, néśé te dobre sémo séw na
twoyey roli? Dźe sa ma wona te panku sém?
Sa wón prawi k nim: to ye ṅepṙeczelsk człowi-
yek, sczinił. Czi wotroczy pak réknéchu

Jomu: Cžéšo (jo) mé zjomé, sa zezbérame je?
Za wón prawi: Ně: jo třebało zbérangé tu
janku, až nestuworeniju tu pšeńcyu zgéju.
Dajcéjo wóbema rosć saiž do žnjow, sa wo tom
tjase téš žnjow cžu ja k tém sećzkam řecz:
zezberangéjo nejprjéd tu janku, sa zwesćijo ju
do walyšków k spalenu, tu pšeńcyu pak zno-
maďgéjo do mojeje bróžne.

Na posleńu Nédželu po S. Trojicze.

Lekcijon Jéremijaša Profété na tšecžom
sa dwazetom.

Lejcžo, te dné pšyjdu, prawi tón Knez, sa
ja cžu Dawitej jaden sprawné zroscz zbu-
dźiž: Sa tón Kral budźo ~~kralowaiž~~ wóibudźo, sa budźo kniž-
mudré: Sa wón budźo sud sa ~~prawdu~~ sprawnosćiž tšiniž na-
zémi. Ko téj samej dnej budźo ~~tóy šwijzbe~~
~~Ščlachojo~~ tóm bóij Juda spómožene, sa Jzrahel budźo
dowérne bydliž: Sa tuto je te meno, ko-
trež jomu rékaiž budźa, Tón Knez naš

138

zprawné. Tehdoſ tola leyżo, ke dné pzijdu,
prawi tón Knez, ha woni nebudża [dalej] prawicz:
Żiwé je tón Knez, kotréż je ke dżeczi Jzrahel
[keje] z Egiptſkeje won wuwjed: hale: żiwe je tón
Knez, kotréż je wón wuwed, ha pziwed ke ſému
tohó Sómu Jzrahel. zkéje żémie wotpółnocze
ha zewſchich ~~kragow~~ [ſchich żemiow], do kotréjż [bech] jich gia, tam
wuczisnew ~~bech~~: ha woni budża we ſwojej
żémi bidlicz, prawi Bóh tón ſchoſch móczne.

Nota: Evang: in Miſſali aſsignatur ex Joannis
cap. 6. ut habetur ſupra Dnica 4ta Quadr.,
geſima inchoando à verbis: Tehdy Jezus
bé wotzji ſwe zbenej etc: continuando uſque
ad finem. Propter frequentiam tamen
materiæ ejuſdem, et ne idem Evang. bis repetatur,
conſuevit pro Dnica ultima Evangelium prælegi
juxta Romanum Miſſale, ut ſequitur:

Scżenie S. Matthejuſa na ſtwortom ha
dwaczetom.

W tenim tzaſu. Prawiſche je Jezus
ſwojim ſchulzonikam: Tehdy wé widżecz bu,

zjeczo tu zadwarnoſcij tich zapuſchzena ~~…~~
~~…~~ ~~…~~, ~~…~~ kotraj je prawiena wot tich,
ſo Profété Danijela, ſtajż na tim ſwatom méſ-
cże ; doż je lazujo, ton je niech rozemi : tudé
kotřiż wożidowſkej ſu, niech czeknu na te hore :
a doż na tżéſche (je) niech niezlézo nézk ze,
ſwojoh domu [above line: prej ſaij] wotneſcij : a kotréj napolu je,
niech ſo niewrócza ſwoju ſukňu [above line: prej ſaij] wotneſcij.
Běda pak tem [above line: czéżkoſt] żiwotném ~~…~~ a [above line: tem] czéſaczym
wo téch ſamich dnach. Modlczo pak ſo, zo
waſche czjékanie ſo nieſtanie zémé fabo na
Sabbath. Přetoż [above line: wone] ~~tudé~~ budżo [above line: tude bóij] … welke
…, kajkej néjzo biwe wot zapocżatka toh
ſwéta haj nét, ani ſo ſtajż niebudżo.
A běchu teſame dné nebóli přikrócżene, niebé
żane maſo zbóżne biwe …: fale téch won
zwolenich dla budża teſame dné [above line: bóij] přikrócżene.
Tudé budżoli wam niechto prawicż : hleczo tu
je Chryſtuſ, fabo tam : ~~a~~ nócżeli [above line: je] wéricż.
Přetoż woni budża falſchne Chryſtuſe a falſch-
ni Profété ſtanéż: a budża welke czjéch…

ha dźiwé dawaċź, tak ʒo ~~běchu ʒawedźene bili~~ (ʒbudźa ſo nutź ʒawědu),
mòželi bòċź, tèž ċźi ~~ʒwoleni~~ (wuſtwoleni). Lèhċźo, ja
ſòm wam je prèż prawiu. Budźeli wam
toſsdla prawiċź: lèhċźo ~~tam~~ woky puſczine je tòn:
nòcźeli won hiċź; lèhċźo, ~~wòn jo~~ (wo) tèjs komo,
raſs, nòcźeli (je) wèriċź. Pſchetoj ~~runa jak~~ (kaž)
tòn bòſk wuńdźo wot ſchadźena toſs ſwòncza, ha
jo widźeċź haiż do ʒakhadźena ~~toſs ſwòncza~~, tak
budźo (tèž) (bòż) tòn pſchikhad toſs Sèſna toſs Cžłowjeka.
Dźejźkul ... cžèło bòcź, tam tèž budźa ſo (tèž) wò,
madźiċź te Adleře. Nèdé pak potom
hòru tèjs ſamejs dnòw budźo te ſwònczo wo
cžemniċź, ha tòn mèſacz ńebudźo ſwoje ſwètlo
dawaċź, ha te Hejdé budźa ʒnèbes padaċź, ha
te mocze tèjs nèbes budźa ſo ʒhibaċź: Ha
tedé budźo na nèbeſs widźeċź tòn cžeżejs toſs
Sèſna toſs Cžłowjeka: Ha tedé budźa ʒe,
wuſiżiċź (te) ſchicżke ~~ſchlachte~~ (ſwòjbé) tejé ʒème: Ha woni
budźa widźeċź toſs Sèſna toſs Cžłowjeka pſchiċź
na ~~pròſchlakas toſs nèba~~
ʒ jenej wulkej moczu ha kraſnoſcźu. Ha
wòn budźo ſwojich Jandźelow (poſłaċź) ʒ trubu ha wul,

kim wſom ~~wam připrajž~~: Ha woni budža jeſ
wuzwolenéch zromadžiž wot tech ſchtyrch wětrow,
wot wérchow tech néběs, haž do jich kinzow.
Wot toho drewa tehe figowne pak hutžo ſo te
pſirunanjo: dyž jeho ~~ſalza~~ [budže] huž wasorna byčž
ha te liſčžo ze wuroſčene, [dha] wěſčžo wy, zo te
léčžo je blizko: Tak tež wy dyž budžeſčžo
widžeć to ſchitko ſo ſtawaž, dha wěſčžo, ~~[…]~~ zo wo
ne blizko, je. ~~předdurem~~ [tež durach]. Zawěrno ja wam
prawu: zo tute ~~ſchlachta~~ [pokolenjo] nebudže zayč, haž
tuto ſo ſchitzko ſtanje. Něbo ha zemja budžotej
zayč, moje ſlowa pak nebudža zayč.

Na ſwaty dženj teje Cžyrkwe ſwećženja

Lekcion zbikow póſtanych zjewenja S. Jana
japóštowa, kapitlom ka dwazetom.

W. tech ſamech dnach. Ssóm (ja) widžew
te ſwate měſto, te nowe Jeruzalem dželeb dže,

te pźyzij wot Boha, pźihotwane, jako jenu wu-
debenu néwestu ſwojom mužej. Ha ja ſłyſch-
ſchaw jeden walki wiß z toho thróna, kiž pra-
wéſche: hlej, ta zćeta boźja ze zlémi Cżłowjekami,
ha wón budźe z nimi bydlicź. Ha woni budźa
jeho lud, ha wón ſam Bóh z nimi budźe jich
Bóh: ha Bóh budźe ſchitke ſélze wotyich
woczow zetrecź: ha ta ſmercź niebudźe wja-
ce, ani žarwanjo, ani wówanjo, ani bo-
loſcź niebudźe dale, pźetoż te préne wécze
ſu zaſchli. Ha tón kiž na tom thróne ſé-
dźeſche, rékné: hlej ja ſchitko nowe cżinju.

Czjenjo S. Lukaſcha na dźewatnatom.

Wo jenom czaſu. ~~[illegible]~~ [Dźéſche] Jézuſch
mjez [Farazeo], pźechodźowaſche wón Jericho. Ha lejzij
jeden mužki [illegible] z mjenom Zachejuſch, ha
tutón béſche hußchi [téſch] cżwóſnikow, ha tón ſamé bo-
hate: Ha wón pótaſche Jézuſa widaczij,
do wón bé biw: ha njemuzeſche pźetón lud,

wjetšeho wulkosći: maluzki bě
dokelž wón maluzki bě wo Postawje. Ha
běžeše přez złěze wón naprědk džiwy figow-
me, zo by jeho wohladał: přetož tam budžesche
wón nimo hić. Ha dyž wón k tomu samom
městu bě přišoł, pohladnu Jězus hore, wu-
lada jeho, ha rjekny k njemu: Zacheuso, złěz
kwatajcy dele: přetož džensa dyrbu ja twoj-
jim domje wostać. Ha wón złězy kwa-
tajcy, ha wza jeho z wjesołosću hore. Ha
dyž te ščižé widžachu, mórkotachu wšitcy pra-
wiča, zo wón k hrěšnemu čłowjekej ręcznikej
bě wotšoł. Stupiše pak Zacheus,
rjekny wón k Knjezej: Hlej, połojcu mojeho
kubła Knježe, dam ja tym khudym, ha jeli ja
koho jebał, wróćam ja štyri króć tak wjele.
Praji Jězus k njemu: Dženja je so tu
tomu domej zbóžnosć stała: dokelž zo tež
wón je jedyn Abrahamowe syn. Přetož [illegible]
syn teho čłowjeka je přišoł pytać, ha zbóž-
ne činić, štož zhubjene bě.

Druhi Dźél.

Na zyženia Lekcizone ha Epistle nate swatozne dné Dźéch Swatéch bożich.

Na Swateho Handrija Japoštowa Dźeń.

Epistla S. Pawolowa k tim Rómskim na dźesatom.

Bratźa. Z wutrobi so wéri k sprawnosći:
z hortom pak so wuznawano stawa k zbóžnosći.
Pſchetož te pismo prawi: kuždé, kotréž do njoho
wéri, tón ńebudźe k hańbje zčinené. Pſche-
tož wona žane rozdźělnosći ńejo wot Žida, ha
wot Grěčkeho: dokelž jenaki je tón Kněz,
(kotryž je) bohaté pſchečiwo ſchtiżkim kotſiż so k njomu
wowaju. Pſchetož kuždé, kotréž so k njomu
mjenu toho Kněza wowa tón budźe zbóžné.
Kak ha so budźa wowaz (k njomu) dokotrehoż wони néſu

wérili? Hale kak budźa woni wéricż tim samum
kotrehoż néſu ſlyſcheli? kak budźe woni pak
ſlyſcheż bez predowarżo? kak budźe woni
pak predowacż, khiba żo ſo poſczewu? Jako
wone piſane je: kak rane ſtó tych noze tech
zyewarżech tón pokoy, tech zyewarżech dobre wé,
ze! Hale woni néſu ſtiże tomu Sczenu po,
ſluſchna. Kotrż Jeſaiyaſ prawi: Knęże,
do je wériw naſchemu ſlyſchenu? Tohodla
je ta wéra zboh ſlyſchena, te ſlyſchenu pak
pżez te ſłowo Khrystuſowe. Hale ja prawu: haj
néſu woni (je) ſlyſchel? Ja je dre yich (tón) zénk
poczéwen zemi wowſchykow, ha yich ſlowa
haj na konze [illegible] teye zeme.

Sczenu S. Mattheyuſa na ſchtwortom.

W Tom yenem czaſu. Khodżiże Jézuſ pżi
tom Galileyſkomu mórżu, je widżew dweju
bratrow, Simana, kiż ſo menuje Pétr, ha Jan-
dreja yoho bratra, puſchczayczeju te ſéczż do mórża,

(: pjetož wone běschtey rěbakay,) ha wón praji
khima: pójtey zamnu, ha ja czu waju ſtzinicz
rybarjom krěbatoma žnjeczi. Wonej pak wostaj-
wschi nědé te ſéize, ſtey schwón zaym.
Ha daléi zchoſ měſta dale, wuhlada wón druhegu
dwěju bratrow, Jakuba toſ Czěbedejuſowoſ, ha
Jana yoſ bratra, ze Czěbédejuſom yeju wótzom,
pwatacžeju ſwoje ſéiže na łódźine. Ha wón
yeju póiwowa. Wonej pak nědé wostaw-
schtey te ſéiže, ha wótza ſchwój ſtey ſchwój zaje
ſcheraw.

Na S. Barbaré Knježné ha Martrarnitze dźěn.

Lekcziyon Ekleziyaſtikuſa (: Jako ſtejzſa toſ Sih.
na Sirachowoſ, na pejdźeſatem ha přenom.

Knjěz mój Boże, ty ſe pozběhnił moje bydle,
na zemi, ha ja ſom woprosſchowana ſeije zlé
ſmerczje dla. Ha ſom ſo ſtomu Kne-
zu ſtomu wótzu mojoſ Knjeza, zo
(wón) mje nĕwopuſcziſ na tón dźĕn
nebi

mojoh kra, ha w tom tzasu kés ~~pésniwéss~~ [postawéss], bezpomocze [sobu]. Ha zu twoje mén stajne kwa- liż, ha zu ze kżijiż wuttom zhuznawanje, ha ~~moja~~ [twoja] [tamoja modlitwa] ~~modlitwa~~ bé wusweśtana. Ha le me wumo- zich zaćineńa, ha wutorhéwsze zich [illegible] [nepomoznych] tzasa. Tohdla zu ja ze kżijiż ha [illegible] kéli kwaru prawiż, ha twoje mén zomważ Knéz- le, ~~Boha~~ nassoh Khr.

Tzżeńo S. Mattheyusa na pejż ha dwaczetom.

WO jenom tzasu. Prawiw je Jézus kswojim hutzownikam tute pżirunańo: Te nébeske kra- lestwo je ruńa dzesaiż knéznam: kotrez zmi- ze swoje lampé wuydzechu napżeczo tomu Na- wozeni ha tej Néwosćze. Pejż wotnich pak béchu yich ńemudréss, ha pejż mudréss: Hale te ńemudre zwizé swoje lampé, newzachu wolija sobu: te mudre pak zachu woli wosu, yich hudwżach zlémi lampami. Hdyż pak tón Nawozena komdzesche, zadrémachu wsi, ha wu- snéchu. Srédź nocze pak sta so kżik: Hlejcze

tón Nawóžená pśijdźe, dźiźo jomu napśeśiwo won. Tej staśecha schizke te sume knéžné, sa ~~wuetsa~~ su débili swoje lampe. Te ňemudre pak re, knéchu ktém mudrém : dajśo nam wotwaśśe wo, liga: dokelž naśe lampe te śasnu. Te mudre wotmowiśu prawiże : so trebab nam sa wam ňe, pobraśuw, dźiźo radśi, sa kupiźo śebi. Déž woni pak kupowaś dźeśu, pśijdźe tón Na, wóžená : sa kotrej hotowe béchu, te su z nim nutš schli na tón kwaś, sa te dwe béchu zanknene. Naposledé pak pśijdu tež te druhe knéžné prawiźe : Knéžo, knéžo, wotkwi nam. Tón pak wotmowiźe prawi : Zawérno prawu ja wam : ja wab neznaju. Warujźo tohdla, dókelž wó néwéśiźo toś dna, ani ženje zhundé.

Na Swjatoś Mikwawśśa Biskopa sa wuznawaśa dźeń.

Lekcijon Malachijaśa Profété, na druhom.

To praji tón Knez: Mó dźerbicžo wě-
dźeć, zo ja tón [illegible] kaznju twam pósław sym, zo
be mój slub bów zjen Levi, praji tón Knez
tejs wšyjstkow. Mój slub z nim ~~gubiwo~~ biwo tiše
žiwenja a pókoja: a ja sem jemu bojosć
daw, a wón je so me bojaw, ~~[illegible]~~ so wón stracharsko
wosch předtem wobličžowam mojoho mena.
Tón zakón tej wěrnosće je w jeho hórce
bów, a ta ~~nepraweda~~ [illegible] nejz namakana w jeho
habwma: ~~[illegible]~~ wón je w pokoju a w prawe,
wosći [illegible] sem khodźiw, a je jich wele wot
wobrocžiw wot teje neprawdosće. Pše tež [illegible]
Měšnika hube budźotej tu ~~[illegible]~~ [illegible] zakoń;
wač, a ~~[illegible]~~ tón zakón z jeho horta
pótač: ~~[illegible]~~ wón je ~~[illegible]~~ Jandźel toho Kneža
tejs wšyjstkow je.

Sčenj S. Wukascha na dźewatnatom.

W Tu jenim čžasu. Prajiw je Jezus
k swojim hutžownikam tute přirunanjo: Je
kajki Čžłowjek ~~wysokoho rodu~~ wotejdźe do dalokoho
[illegible] kraja,
[illegible]

kraja sel, zene kralestwo natiz, ha zasy pśijiz.
Ha won pak, swojich dźesaćich wotrocźkow powoław
da won yim dźesat puntow, ha prawi k nim: schafuj-
cźo, haz ya pśijdu. Jeho měsćźane pak yemu
hramachu, ha pósłachu posołstwo za nim prawicźe:
mé nochcomé tuteho nad nami kraluwać.
Ha wone so sta, z won wotpśijdźe, dyz be kralestwo mětż
był: ha won pśikaza powołać tych wo-
trocźkow, kotremz won te pěneze běz dał,
zo bé wédźew, kak wéle bé kuzde nałhandźił.
Tehdy pśijdźe pak ton prěni prawicźe: Knězo,
twój punt ye dźesać puntow dobéw. Ha
won prawi k nom: Hej, ty dobrý wotrocźko, do-
kelz ty naton mawém se swěrne był, dyrbiš
ty nad dźesacźimi městami mócz měcź. Ha
ton druhi pśijdźe prawicźe: Knězo, twój
punt ye pěcź puntow dobéw. Ha tekomu
prawi won: Ty tež budz nad pěcźimi městami.
Ha yeden druhi pśijdźe prawicźe: Knězo
hlej twój punt, kotrež sym měw
schowane: wšak ya sóm so tebje bojaw, do-

kelž te jeden surowe czwonek sé: te běřeszo
preč, žkiž nésé kwad sa zněšešo, žky nésé
séw. Tón prawi kjómu: ztwónoho sorta
ga cže sudžu te schibawski wotroczko. Tě wě;
džeše, žo ga surowe czwonek sóm běrauže
preč, žkiž kwad nésom, sa zněgauže to, žkiž
séw nésom: sa pžečžo nésé to moje pěneze
daw na te blido, žo ga pžiydauže běrš
déčž z licžu, pominaw? Sa ktem podla
stoyaczem řekné wón: zmiczi wotnoho preč
tón punt, sa dajczo tomu, kotrež džesaiz
puntow ma. Sa wonitym řekněchu: Knězo
wón ma džesaiz puntow. Ga pak wam praj;
wě, žo kuždom měnaczom budže date, sa
wón budže nadóběwaiz: wotnoho pak,
kotrež něma, budže těž to, žkiž wón ma, preč
zate.

Na swiedzeiza S. Marije pžeczeščiscze
Knězne sa Maczere bożeje džeň.

Lekcion z těche knih těch pžisłowow, na wosémom.

Wón Knez je mĕ wobsĕnew wotom zpo-
tzatku swojich pucżow, prez yiżĭ wón żto wot
zpotzatka tzinescho. Ja sóm wot ~~[illegible]~~
wĕčnosćże postawena, ja (jena) zkĕs starĕjs wĕ-
tzow, prez yiżĭ ta zémja bĕ zdźiňena. Te
ńe dnite hubiné yiżeje nĕbĕschu, ja ja bĕch
yuż ~~podzata~~ : te studźńe tĕch wodow yiżeże ńé-
bĕschu ~~wuskotżili~~ {schwuschol} : te hoŕé ze swojej tzieżkej
~~wohs~~ {wajesśu} yiżeże nĕbĕschu so sadźili : prez tĕch hu-
pow bĕwach ja rodzena: Kdyż wón yiżeje nĕbe
tu zémiu ja te rĕki zdźiniw, ja te ~~dna~~ {hoŕé} teje hole
teje zéme. Dyż wón te nĕbesa pśihotuwa-
scho, bĕch ja podla : dyż wón zwĕstem zako-
ńom, te wokolnosćżu ~~zahaješcho~~ {[illegible]} te ńe dnite
hubiné : Dyż wón tón lĕft hórcku wobtwrje-
scho, ja wazescho te ~~[illegible]~~ studźńe tĕch wodow :
Dyż wón tomu móřu jeho mezu wobdawascho,
ja tĕm wodam zakón stawescho, zo {wóni} ńebĕschu
swojich mezow pśestupili : Dyż wón te dna teje
zéme ~~[illegible]~~ wotwazescho. Ja bĕch zjim schtiz-

ke swojejé: Ha zwéseluwach so schédne, na-
gizé pśedyim kuždé tžab; nagizé na tej kuli-
tyje zěmje: Ha mój lóžt (:bĕsst:) z těmi dźěćimi
teś čłowjekow bíćy. Nét tehdla mje posłu-
chajćo dźěći. Zbóžni su ći, kotřiž mojo
puće dźeržiwaju. Posłuchajćo te kaznju teho
zakerzenja, ha budźćo mudri, ha nócżeli ju
zaćisnécy. Zbóžné je tón čłowjek kotréž
mje posłucha, ha kotréž schédne pśed mojimi dźu-
rémi ~~[illegible]~~ wachuje, ha kedźbuje pśi teś
słowpaś mojich dźuri. Doź mje budźo na-
makaj, tón namaka te žiwenjo, ha budźo
te zbóžnosćž dźěraj wot teho Knjeza.

Ton spotzatk teho Zczenja S. Matthe-
yusa na prenjom.

Ta Kniha teho Narodu Jezusa Chrystusa teho
Syna Davitoweho, Syna Abrahamoweho.
Abraham je splodźiwał Isaaka. Isaak je
pak splodźiwał Jakuba. Jakub je pak splo-
dźiwał Judasza ha jeho bratrow. Judaš

pak yo zplawuwaw Faresa sa Farama wot
teye Tamaré. Fares pak yo zplawuwaw
Efróna. Efrón yo pak zplawuwaw Arama.
Aram yo pak zplawuwaw Aminadaba.
Aminadab pak yo zplawuwaw Naassona.
Naasson yo pak zplawuwaw Salmóna.
Salmón yo pak zplawuwaw Bóoza wot teye
Rahabé. Bóoz pak yo zplawuwaw
Obeda zteye Ruthé. Obed pak yo zpla-
wuwaw Jesse. Jesse yo pak zplawuwaw
Davita toho Krala. Davit ton Kral
pak yo zplawuwaw Salomóna zteye samoye
ktaraz bowa Urijasowa. Salomon pak yo
zplawuwaw Róboama. Róboam yo pak
zplawuwaw Abijasa. Abijas pak yo zpla-
wuwaw toho Asa. Asa yo pak zplawuwaw
Jozafata. Józafat yo pak zplawuwaw Jó-
rama. Jóram yo pak zplawuwaw Ozi-
yasa. Ozijas yo pak zplawuwaw Joa-
thana. Joathan yo pak zplawuwaw Achaza.

Achaz je pak zplawuwaw Ezechiyasa.
Ezechiyas je pak zplawuwaw Manassesa.
Manasses je pak zplawuwaw Amóna. A„
món je pak zplawuwaw Jozijasa. Jo„
zijas je pak zplawuwaw Jechonijasa, a
jeho bratrow wótom Babilonskim jěcze„
ńemu. Ha potom Babilonskim jězeńe„
ńu je Jechonijas zplawuwaw Salathiyela.
Salathiyel je pak zplawuwaw Zórobabela.
Zórobabel pak je zplawuwaw Abiyuda.
Abiyud je pak zplawuwaw Eliyakima. Eli„
yakim je pak zplawuwaw Azóra. Azór
je pak zplawuwaw Sadóka. Sadok je
pak zplawuwaw Achima. Achim je pak zpla„
wuwaw Eliyuda. Eliyud je pak zplawu„
waw Eleyazara. Eleyazar je pak zpla„
wuwaw Mathana. Mathan je pak zpla„
wuwaw Jakuba. Jakub je pak zplawuwaw
Józefa togo muža Mariye, wotkotrejež je so
narodźiw Jezus, kiž so menujo Kśestus.

Na Swateho Domascha Zapožtowa Dźeń.

Epistla S. Pawóla k tém Efezinskim, na prénem.

Bratza. Zwowane (bydź) Bóh a wótz naschoho Kneza Jezusa Kréstusa, kotréž nas je żwowaw we wschém duchownom żohne, wańe wotéch nébeskich wéczach, we Kréstusu, jako wón we tom samom nas wuzwolił je préz zapotżatka toho swéta, zo béchmé me boli swećzi ha ńewobłakowani pżed joho woblizżom we ketz lubosći. Kotréž wón nas préz je wobsudźiw, zo béchmé mé wozymu pżez Jezusa Kréstusa k dźećżom boli sore zaćżi, potóm préte zaju joh wole, k chwalżi teje sordosće swojeje nade, we kotrejż wón nas lubozném je zćżiniw we swojom lubomu Sýnu. We kotrom mé namé te wumożeno, pżez joh krej te wodacżo tech réchow, potom bohatztwu joh nadé, kotraj je we nas pżenadobéwawa. Pżez Jezusa Kréstusa naschoho Kneza.

Sczěnjo S. Jana na Dwaczetom.

Wo yenym Zassu. Domasch pak yeden zdt tech Dwanaczoch kiž ~~sse mjenuje yeden wot dweyu dzenoch porodu~~ ssrědka kin Dwojnik, ton nebe zsnimi, dyž Jezus pžiydze. Dossedla su yji druzé sselowniki k nomu prawili: Mé smé Kneza widzeli. Won pak řekné k nim: ~~...~~ Khiba zo ya budu wyžoho rukoma tej rane tehu hozdžow widzeč, a polozhu mojej rucze do tehu městow tehu hozdžow, a polozhu moju ruku do yeho stroné, a ye nebudu wěricż.

A po wossemich dnach, běchu zaso yeho sselowniki nutzi, a Domasch zsnimi. Jezus pžiydze, dyž dure zamknene běchu, a stanye wo srědzi, a prawiw: Ton měr budž z wami. Potom prawi won k Domaschey: Donesch twoy porst sem, a hley mojej rucze, donesch twoyu ruku, a položi yu do mojeye stroné: a nebuž něwěrné, ale wěrné. Domasch wotmowi a řekné k nomu: Moy Knez a moy Boh!

Jezus k nomu rèkné: Dokelž mě Thomasso te
widźew sé, ta sé wériw: zbóžni su ći, kiž né,
su widźeli, ta su wěril.

Na Swatehu Fabiyana ha Bostiyana Martrarow Dźeń.

Epistla S. Pawówa k tem Hebréyskim na yédnatym.

Bratřa. Ći swěćí su přezwěru te kra,
lestwa přewóběli, su prawdu čžinili, su dó,
stali te slubeňa, su te horté těš lawow zatykali,
su tyš wóhna napad zhasyli, su wućekli tey
wotrosći tyš mječa, su zas wustrowili wot tye
khorosće, su sélni zčžiňeni wotey wóyne, su zró,
ćili te ćežwo těš ćuzobněš: Te žonske
su swojich mortwych wottyš horestanja zas brali.
Ći druzé pak su přeslyšerami, ńeschmiyé te wu,
možeńo horé, zo běchu yene lěpsche horestanjo na,
matali, druzé pak su smjeschenow ha puki zpó,
tali, ha ščerytkow těž rèčaze ha yastwa: Wóni

su kamenwami, su rubami, su z pótwami, su
wotom móčemu tiš mětza rumwali: woni su
wokow khodźili wówčźich za kózlacych kžach,
mějiče nuzu, čěrpiče styskanje, čěrpiče mar-
tru; kotrychž tón swět hódny njebe: woni (: su
byli:) bludźi wo tych pusčinach, na tych horach, za wo
tych kwětanjach, za džěrach teje zemje. Tu-
ći: ćicyž su přez swědomu teje wěry hódni na-
makani. W Chrystusu Jězusu našomu Knjezu.

Sčenju S. Lukasa na sćěšćom.

W jenom čžasu. Jendyž Jězus z hore
dźiće, wón stan na pohnum městnje, za ton
lud jeho, za jena kopica
mnohota ludu Židowskeho, za wot Jě-
ruzalema, za wot teje pómeznih tyš, za
wot Tyrskeje za Sidonskeje kiž bechu
přijšli, zo bechu jeho swušćeli, za wot swojich
khoroscžow byli zhojeni: # Za tón scźiski
lud pytaše jeho so dótknęć: dokelž jena
móc wot jeho wukhadźowaše, za wustrowješe, scźiskich.
Za ći kiž bechu wot tych njeczistych duchow prudźeni,
bechu wustrowjeni.

~~wšeh~~. Ha wón, same zběmuzé wočzi na swojich
hutzownikow, prawješčo: Zbóžni (chudži) wy ku-
dži: ~~pžeťo~~ dokelž wašte je te kralestwo bože. Zbóžni
wy, kiž netko sčži wódni: ~~pžeťo~~ dokelž budžeče na-
sčženi. Zbóžni wy, kiž netko pwačzeče: ~~pžeťo~~ dokelž
wy budžeče so smeč. Zbóžni budžeče wy dyž
wam čzi ludže budža hranicž, ha [illegible] wab wot
~~sebje~~ [illegible] budža čzičzaj [illegible] a wumetwaj wašte
~~[illegible]~~ ha ~~wašte mene jako zwe wumetwaj~~
~~[illegible]~~ toho Syna toho Czwojeka dla.
Wjeselčže so na tón samé dzeň, ha radujčže so: pžeto,
kiž leyčžo wašte myto je wulke ~~tém~~ něbesach.

Na toho Wobroczeňa S. Pawowa Japóštowa dzeň.

Lekcion z teóch Japóštowskich stawiznow na dzewatom.

Pawel hišče parblaze frojenim ha zmor-
drwanim pžečziwo tém hutzownikam toho kneza,
a šol k tomu hušchemu téch méšcnikow ~~tém~~ pžistupiw,
ha žadaw sebi listé ~~wotoho~~ do Damazka na te
Sinagogi: žo débeli [illegible] muzkich ha žonskich
tutoho puča namakaw, bé jich zatéch do Jeruzalem-

ma pśiwed. Ha dyž wón pśij ... hineśche, [zaßcżu ...]
ſo, zo wón ſo k Damaſku pśiblizwaſche.
Ha newugatki wobſwětli jeho jena ſwětłoſcż z něba,
Ha panycże na zemju, wuſłyſcha jedyn hłós prawa
cze k njomu: Saulus, Saulus, čžo mě pśez
cżeſchſch? Kotrež řekně: Do ty ſy Kněžo?
Ha wón pśaje: Ja ſym Jězus, kotrehož ty pśeczy̆cże
ſchſch. Ćežko je cźi tweŕdo pśecžiwo tym ka-
watžem won kopaj. Ha wón ʒʒicże, ha ſtrowžeje ſo řekně: Kněžo, čžo ty cžeſchſch, žo ja
běch cžinicż (Doſchoł). Ha tón Kněz (pravi) k njomu:
Stań ha dźi do toho měſta nutř, ha tam budže ſo
tebi powedźecż, čžo ty cžinicż dyrbiſch. Ludźi
ſamy Mužcże pak, kotřiž jeho pśewodźachu ſtejachu za
ſtroženi, ſłyſchicże dźe tón hłós, nikoho pak
něwidźicże. Wón Saul ſtaſche pak Saulus wot zeme
ha dyž wón woczi wotewřeſche, něwidźeſche wón ni-
čžo. Jamycże pak ... wjedźechu jeho. Zamycże pak jeho wón jeho za ruku, a
ſu wón wjedli ſu (jeho) do Damaſka nutř. Ha tam běſche
wón tři dny něwidźicże nutř, ha wón něje jěd

ani piw. Wón běsche pak někajki hutżownik w Da,
mašku zmenom Ananiasch: ha tomu rěknie k těmsamom
Knjez we widźenju: Ananiasch. Wón pak pra,
wi: hlej (ja sym tu) Knježo. Ha tón Knjez k nemu:
k njomu: stań ha dźi do tyje hase, kiž so mjenuje
Ta runa: ha pytaj we Judaschowom domje Sau,
lusa zmenom teho Tharsiskoho: pśetož hlej wón so
modli. (Ha wón je widźew jeneho mužkoho Anani,
jasa zmenom nutř hić, ha na so ruke kładźić,
zo by te widźenjo zaś dostaw.) Ananiasch pak
wotmołwi: Knježo, ja sym wotwele slyšaw te
wot teho muža, kajke wón złóśći je twojim swja,
tém činiw we Jeruzaleme: ha wón ma těž tudé
móc wot tych hłownych tych měšnikow, jimać wšitz,
kich kotiž so k twojomu mjenu wowaju. Ale tón
Knjez pak rěkne k tomu: Dźi (tě;), dokelž tón ta jo
mi k jenemu wuzwolenu sudobje, zo by nesew moje mje,
no přez pohanami, přez kralemi, ha přez tém dźě,
ćimi Israhel. Přetož ja chcu jomu poka,
zaś, kak wele wón mogł mjena dla ćerpjeć dér,
bi. Ha Ananiasch wotejdźe, ha přiidźe do teho

Domu natřeschow: Ha pówzijcže ruczé nayoß,
rjekné wón: Paulusso bratřo, tón Knez Jězuß,
kotréžoß czi zjewiw na tón pućžu, poßo,
tomj te pžijndzesche, (tón) yo mie pósžwaw, žo bě
dže widžew, ha napełnene swjatem Duchom.
Ha wón napřeschne padžesche wotyoß łatjyw yako schupizné,
ha wón zobdoſcze widžew: ha stanuczé bě
wón wukřjené. Ha dyž wón bě yědženo,
zaz bě wón pośěłnene. Wón pak z tymi kšćzownika,
mi běwſche, kotřiž wo Damažku běchu, nékotre
dné. Ha wón naměſche předowasche Jězuſa
w těch Synagogach, žo tutón yo tón
Syn Božji. Wšitczi pak, kotřiž ye ſłuchachu,
ſo zrawa-
chu: Haj tutón ye nětko, kotřiž wo Jeruzaleme
přemiznowasche těch samych, kotřiž ſo tu Khomu mjenu
wołachu: Ha tuſem nato ſem pžiyschow, žo
bě těch ſamych ſwjazanych pžiwedł k tym ſwjatym těch měſchni-
kow. Paulus pak wěle wjacze we mocžé pžij-
dźbiwasche, ha ſchańbe poſtawesche těch židow, kotřiž
wo Damažku bydlachu, wobkrucžujo, žo tutón ye
ton Khryſtus.

Sczeżeńo S. Mattheyusa na dźewatnatom.

Wo yenom tżasu. Rekné Séman Pětr k nyé: Hlej, mé smé so wssytzko wostayili, ha smé za tebe ssli: zto ha nam (tako) budźe? Jézus pak rekné k nim: Zawěrno prawu ya wam, zo wé, kotsiž [illegible] (struck) [illegible], [illegible] we tom znowa narodźenju, hdyž tón Sýn toho tżłowyeka budźe sedźeć na tón stólwe swoyeye krasnosće, tež wé na dwanatzo stólwach sedźeć sudźiczé te dwanatzo [illegible] Israhel. Ha kuždé, kotrež budźe wostaicż dóm, habo bratrow, habo sotré, habo nana, habo maćż, habo žonu, habo dźeći, habo role moyeho mena dla, tón budźe stokrócż tak wele [illegible], ha budźe te wěčzne žiweńo wobsedźeć.

Na S. dźeń toho Ččiszczenja S. Marije Mačzere bożeye ha přeze čżisteye Knežné.

Z tżitanyom Malachiasa Profěté, na tżetzom.

To prawi Boh tón Knež: Hlejzo ya sczłu moyeho yandźela, ha wón budźe tón pucž přiho-

ted

hotowaj pśed mojim woblicżom; ha won budźe ha nědě ku
dźe k swojom templej pśiźo tón Knězícżer, ko,
torehož wy pytaśo; ha tón Jandźel togo testamenta,
kotrehož wy cżećo. Glejśo wón pśiźo,
prawi tón Knez tych wójskow: Ha što budźo móc
pomysliś tón dźeń jogo pśichada? hale što budźo stojś
kwladaśu jogo? Pśeto tonsame (~~budźo~~) jako
tón źkrěgacé wogeń, ha jako te žělo tych walkarow:
Ha wón budźo sedźeś źkrějucé ha rědźicé te
slěbro, ha budźo tśisćiś tych dźěśi Levi, ha
budźo jich cżedźiś jako te złoto, ha jako slěbro,
ha woni budźa tomu Kněze jedne wopore ...
~~prawuj~~ w prawdźe. ... ha tón Kněze
~~budźo spodobaś~~ tón jedne wopor (~~tego~~ ~~sladke~~) Ju-
da ha Jeruzalema, jako te dńe wot ~~spocżatka~~,
ha jako te stare lěta. Prawi tón šołomócné
Knez.

Cżeźeń k Lukaša ha Badrušom.

Dyž te dńe jeje tśisćena (: Mariji :) dopełnile
běchu, po Mojzesowom zakonu, ňesiechu jogo wony

te dźéžo do Jeruzalema, žo bĕſchtej ye tom Knĕza
poſtawiwſchej, kaž wone piſane ye wetom Zakonu teho
Knĕza: Dokelž wſchitko muſkeho ſchlachte, kiž te prĕne
te maćž wotewrĕje, dérbi Bohej ſwjate rĕkać tomu Knĕ
zu ſwjate: Ha žo bĕſchtej tón wopor dawać, jako
kiž prawene ye wotém Zakonu teho Knĕza, por tu;
jawkow, jako dwĕju mlodych hołbow. Ha hlejžo,
kotremuž mjeno bĕ
jedyn čžłowjek bĕ we Jeruzalemje, Simeon,
ha te tón čžłowjek (bĕ) jedyn prawny, ha bohabojazny, kiž čaka,
wobžarowanjo
cžé nate Iſrahela, ha tón Swjate Duch
bĕſche wonym. Ha wón bĕſche wotmołwenje dostał
Swjateho Ducha, žo wón tu ſmjerćže nebudźe
widźeć, chiba žo bé přez wladaw teho Jandwa,
we teho Knĕza. Ha wón přińdźe we tém
Duchu do templa. Ha dyž te ſtarſchej Jězuſa dóstaj,
ſo ſtarſchej mitž wĕdźeſchtej, žo bĕſche,
tej tayoſe činiwej po tém waſchnju teho Zakona:
Ha do ruka wón ſam naſwojej ruce, ha ye Boha
čžeſcžowaw ha prawiw: Nĕtko puſcźiſch Knĕžo
twojeho ſłužownika, po twojom ſłowje we mĕre:
dokelž mojej woči ſtej widźeloj twoju zbóžnoſcž

kotryž ty sy zhotował pŕedźe wobličžom wšitkich
ludźi: jene swětło k wozjewjenju tych pohanow,
a k chwalbje twojeho luda Israela.

Na S. Matthija japoštoła dźeń

Lekcion ze japoštołskich stawiznow, na prěnim.

W tych samych dnach. Stanuše Pětr srjedźa
tych bratrow ..., řekny (: wono bě pak čeŕ
jenow hromadźe, nimale sto a dwacyći:)
Muži lubi bratřa. Dyrbješe so to pismo dopjelnić,
kotrež je Swjaty Duch dunte přez Davidowe hubu
přez prawiw wot Judasa, kotryž je wjednik
był tych samych, kiž su Jesusa jeli: kotryž wón bě
z nami ličeny, a je był dźěl tuteje słužby
bě dostał. A tón je dobył jenu rolu
wot mzdy tejeje njeprawdy, a je so
wobjěsneny srjedźa rozpuknył: a jeho wšitke
črjewa so rozlěchu. A wone je wědome wšitkim,
kiž we Jerusalemje bydlachu, tak zo ta
sama rola bě pojich rěči mjenowana: Hakeldama,

bye wola teje kreje. Hdźež wone ye pisane
we tey knize tich psalmow: (abo zbytenje) Jeho bydleno pu..
ste [illegible], a nech nichto nej, [illegible] be we wobydliw atonom:
a yeho biskopstwo nech druhi dostanu. Dźerbi to,
so tla te wottich muzkich, kotiž znami su zwoma,
[illegible] kotrej ye [illegible] Knez Jezus
[illegible] a won [illegible] Dźiwo, zpocżazże wot Janowyye
krzemize, hajz dotoh dna, na kotrej won wotnab
ye hore zate, [illegible] znami byy
[illegible] yaden tuch [illegible]. A woni
postawichu dweyu: Jozefa, kotrej so mennwasch
Bersabas, a pżimenuwane yo [illegible] zprawne,
a Matthiya. A modlize so rekneshu [illegible]:
Ty Knežo, [illegible] wszitkich wutrobe [illegible],
wypokaj, kotrohoż se [illegible] teyu dweyu yenoh
[illegible] dostaye te mesto teje
swuzbe a yapostowstwa, wotkotrehož yo
yudasch pżestupiw, żo be won wotejschow na swoye mesto.
A woni dachu yima lose, a ton los padże na
Matthiya, a won be pżiratnuwane z temi yednazyimi
yapoztowami.

Sczeńo S. Mattheyusa na dźesatom.

W tym tzasu. Poslaw Jezus swogich dwa,
natzach Japoschtowow, porutschize yim sa prawize:
na tzin prez tech pohanow newotchendżcźo, sa do
tech mestow tech Samarinskich nechodżcźo, nutz: schiżebondych
sale rodschi dźeźo k tem zhubenem wowzam, toho
domu Israel. Dźeze pak prędeyźo pra,
wize: zo te nebeske kralestwo so ye przibliżi,
we. Tech chorech tzinzo sdrowech, tech mord,
wech zbudżeyźo, tech wusadnach wuredżeyźo,
tech tżertow honźo won: darmo sźo wy ye do,
stali, darmo ye dawayźo.

Na swyate dźeń toho Zbożenia S: Marije.

Matzere Bożije, sa przeze tzistye Knezne.

Lekzijon Jesajasa Profete na sedmom.

Wo tech samach dnach. Retżaw ye tón
Knez k Achasej prawize: Zadey sebi wot twoho
Kneza twojoho Boha yeden tzęnch wot teyo hlubine
teje sele, sabo wo teje husokisze horeke. Sa

Achaz rekné: Ja nócz żadacż, ha nócz spýtwacż
tich Knesa. Ha wón rekné: Poßluchajcże to,
Pschla wó wschitcy domy Davitowoß: Haj je
wam to mawo, ja wó tém człowjekam (zbóż wobużeš) wobcżeżni,
so, ſo wó (ſcże wobcżeżi) wobcżeżaé ſcżé też moyom Bohu: (Tu)
Toſchla budże wam tón Knez ſam yeden Czejcheń
dacż. Hlejcże yena Knézna budże podyecż, ha
Syna porodźicż, ha yoß mené (wone budże rekacż) budże rekacż Em,
manuel. Butre ha měd budże wón yěſcż,
zo bě wedźecż (ſchi nemože) te ſwe żadżiſmeżu, ha wuzwolicż
te dobre.

Jezéno S. Lukaſcha na prenom.

W tom yenom czaſu. Poſwané ye wot Boha
tón Jandźel Gabrijel do yeneß měſta Ga,
lileyſkeye zéme, kotreſch mě menow Nazareth, k yenoy
Knéżne zwěrowaney yenom mużej, kotreſchż mě,
no bě Jozef, (z wſchitkoß doma Davita,) ha jeje Knéżné meno (bě) Marija.
Ha dyż tón Jandźel k njej nutř přiindźe rekné wón:
Strowa (budź) ſcżenadé powna: tón Knez ye z tobu:
(Te) pomewana (budź) bez tem żónſkim. Kotraż dyż
ye (tu) ſuweſchtawa, (bě, yoß yeho) poſtrożiſcha nad yoß rěcżu, ha myſle,

ſcho (ſebi) tayke bé tute powitanjo bówe. Ha
tón Jandźel praji kéj: ńebój ſo Marija; pśe-
tož ty ſe nadu pódla Boha namakawa: lej ty bó-
ſcheroziwcźe podźeij, ha budźeſch dźeſna porodźij,
ha budźeſch yoho meno rékaj Jezusa. Ton tón
budźe welki ha budźe ſyn toho nayhuſchoho me-
nowaný. Ha wón budźe. Bóh tón kńez tón
ſtów Dawita yoho wótza daj: ha wón budźe wo-
tom Dómje Jakubowom kralowaj dowiecźnosće
ha yoho kraleſtwa ńebudźe kónz. Marija pak
ńekne k tym Jandźelej: kak budźe tuſo ſtaj?
pśeztož ya muža ńepóznawam? Ha wotmo-
łicźe tón Jandźel rekné kéj: Tón ſwaté
Duch budźe zwérchu do tébe pśiyij, ha ta móc
toho nayhuſchoho budźe cźe wóbſénij. Tohodla
tež to, ſchtoſ ſwjatébe budźe ſo ſwjate narodźij,
budźe ſyn menuwany Dźeſn boży. Ha lej Hilž-
beta twoya cźeta yo tež ſama woſwyey ſtarobe
dźeſna podyawa: ha yo tu tón méſaz tón ſchó-
ſté, kotraj ſo wóna niemeny ta ńezporódna:
pśetož pódla toho kńeza ńebudźe žane ſwowo

nemóžne. z wona řekné pak Marija ~~pak řekné~~: hlej (: Ja som) swa, Ĵurowniza Bóh Kneza, i stań so mi po twojomu słowje.

Na S. Jurija Mertrara Dźeń

Lekcion z tejé knihi teje Mudrosće na 5tom.

Tehdom budźe stać
Ći sprawni ~~budźa~~ wozeney wulkey stajnosći stać přećiwo temsamém, kotřiž su jich ćěsnošćili, a kotřiž su jich prózne ~~prawiž~~ ... ~~..~~ widźiće hroznje budźa ~~..~~ z zyeney zatrašlney bojosću so postrožić, a ~~budźa~~ so dźiwać nad tem spěchwanim teje nena-dźateje zbóžnosće, prawiće ~~sami k sebi~~, kajiž su, a přez štěšćelnosć teho ducha zdychujcé: Tuć su, kotrěž my něhdé smé k směšćam měli, a k hanjenju teho hastana ~~měli~~. My ~~nemadři~~ ... dźeržachmé jich žiwenjo zayene bwaznistwo, a jich ... bez česće: hlejćo, kak woni su bez tych Bóžich dźěći rachnowani, a bez těmi swjatemi je jich dźěl.

Sčenjo S. Jana na 15atom.

W tym genom času. Prawiće Jězus k swojim hučzownikam: Ja som tón ~~prawé~~ winowe pěnk: wěrné

A mój wótz je tón ratar. Jeden kóžde winowe prut
kiž we mni nemože płodu, budže wón precž wzač:
a kóždy, kotrež płód nese, budže wón čisćić,
zo wón wjacy płodu přinese. Wy sće hižo čisći
tych rěčow dla, kotrež ja k wam rěčał sym.
Wostańće we mni, a ja we wos.
Kaž tón winowe prut nemože płodu nesć sam wot sebje, chiba
zo budže wón wot pěnka wostać; tak ani tež
wy, chiba zo we mni wostać budžeće. Ja sym
tón winowe pěnk: a wy će pruty: Kiž we
mni wostanje, a ja we nim, tón přinese wjele
płodu: přetož bjez mje nemožeće wy ničo
činić. Njebudźeli něchto we mni wostać:
tón budže won ćisnjeny kaž winowe prut,
a budže wuschnyć, a woni budža jón zě-
běrać, a do woheńa ćisnyć, a wón so pali.
Budžećeli wy we mni wostać, a (budźali) moje
słowa we wos wostać; štožkuli wy chcećeće,
budžeće wy prosyć, a wono budže so wam
stać.

Na S. Marka Sczenika dźeń

Lazuy Lekcziyon sa Sczeńo rune tesame, kiž ßiz lazuwane na S. Juriga dźeń.

Na SS. Filipa sa Jakuba Japoßtowow dźeń.

Lekcziyon so lazuyu rune tinsamé, kiž na S. Juriga dźeń ze wotczytane: Sczeńo pak kaž tudé ze podstawene.

Sczeń S. Jana na 14tem natom.

Wo yenom czasu. Prawiw ze Jezus swo[-]
yim Satzownikam: Nech so nezrudźa wa[-]
sche sutroba. Wérićze wi do
Boha, sa tež domne wéricze. tom dome
we mojeho wótza
ze wele wobydleńow. Dźél wene zhim mé[-]
ney (bówe), bez ya wam ze póweczew: dokelž ya
du wam te mésto sotwaź.
hdy budźli ya wotéydź, sa wam pßisotwaź wam te mésto;
ya zase przidu, sa wab kemne samom waź; zo
dźež ya sym, budźeće tež wi. Sa dźež ya du, to

wo wěſcho, tež wěſche wój tón puć. Wón ſprawi kjó-
mu Domaſch: Kněžo, mé něwěmé, dźe ty dźěſch,
ha kak móžomé mé tón puć wědźeć? Wón ſprawi kjó-
mu Jězus: Ya ſým tón puć, ha ta wěrnoſcź, ha
te žiwenje. Nichto ňepřiňdźo k tom Wótzu,
hač ha přeze mne. Běſchćo wój mě póznali,
ha wědźeć tež moyoh Wótza poznali: ha zněttko
budźećo wój yoh poznać, ha ſćo yoh widźeli.
Wón ſprawi kjomu Filip: Kněžo, pokaž nam toho
Wótza, ha yo nam doſć. Wón ſprawi kjómu Jězus:
Tak dołho ſým ya zwami, ha ne pozna mě,
ſće? Filipo, doż mě widźi, tón widźi tež toho
Wótza. Kak ty prawiſch: pokaž nam toho Wótza?
Něwěričo wój, žo ya wotým Wótzu, ha tón
Wótz wómne yo? Te ſłowa, kotrež ya
kwam rěču, ya wotemne ſamoh ňerěču.
Tón wómne wóſtawacze Wótz pak, wón ſam čini
te ſkutki. Něwěričo wój, žo ya wotom Wó-
tzu, ha tón Wótz wómne yo? Hewak wěričo
na tych ſkutkow ſameſch dla. Zawěrno, zawěrno
prawu ya wam: doż domne wěri, ha budźo te

skutki, kotrež ja čźinu, tež sam čźinić, ja budźe wjetše, hač te tosſe, čźinić: dokelž ja du k tomu wótzej. Ja štožkuli [prosyć] wot teho wótza [žadaće] budźeće w mojim mjenje, to čžu ja zčžinić.

Na S. Křiža namakańa Dźeń

Epistla S. Pawoła ke Galatskim na 5ta, tóm ha nasleśtom.

Bratřa. Ja so (tež) wo wa dowěru wo tóm Knězu Jězusu, zo wy ničo druhe mudrowaćž ne budźeće. Kotrež wa pak zamuća, tón poněse tón sud, štožkuli tón samé je. Ja pak, bratřa, prědyli hišće te wóbrezanu: přečo hišće tu přesčěhu čžerpu. Tuž dla je wotprózdnene te póhoršwanu teho křiža. Bóh daw tež ći wotrězneni byli, kotřiž wa zamućeju. --- Cap. 6. v. 12. Kotřiž kotřižkuli so w tóm masu lubić chcedźa, ći wa mužeju so dać wobrězować, jeno zo Khrystusoweho křiža přesčěhu ńebychu čžerpeli; přetož ani woni, kotřiž so wóbrězować dadźa, [ńezachowaju] teho zakona: Ale chcedźa, zo wy so wóbrězać dali, zo

běchu woni wwaschim masu sordźili. Dotémne
pak ~~[illegible]~~ bodź dalok, zo bych sordźiwo, khiba we tym křiž
ju naschoho Knjeza Jězusa Khrystusa: pjez kotrohoż
mi tón swět je křižowané, sa ja tóm swětu.

Sczenjo S. Jana. na Kjeczom.

Wo jenom Čzasu. Běsche jeden čzłowjek wot
teho Farizejskich Zmenom Nikodemus etc. ut
in Octava Zentewske assignatur, et legitz usq ad finem

Na S. Jana Kapřitwa (Křczenika), patrona teho Mischanskoho biskopstwa.

Lectio & Evangelium leguntur per totum, ut
supra pro festo S. Georgij assignatur.

Na S. Jana teho Křczenika dźeń.

Lekcijon Isaijasa Profety na Zterczetom sa
Dźewatom.

Wosłuchajcźo we Inzule, sa kédźbujcźo wi
zdalochni ludźe: Tón Knjez je mje wot ma
čzerneho žiwota powoław, wot žiwota mojeje m
čzere je wón namoje mjeno spomniew. Sa wón

ze mòy hòrt postawiw, zako kheŕ jeden wotrén mětzy: we
těy seni swojeje ruki ze wón me zakhiliw, ha ze
me postawiw hiſtkeh jako jeden rozwolene kruòk: wosnu,
yey kwòkowney tobowe ze wón me zkhowaw.
Ha wón ze k mne prawiw: Mòy wotrocžk ſé té
Iſrael, doteliž pžetoſz wotěli czu ya ſordžiž. – – –
Ha nětko, k prawi ton Knez, kimige dželugeje me ſébi
wotmacžernoſe žiwota kwotrocžkey: – – Ha ſom ye
Kyenom swětowe k ſwětu pohanów ſom ye wo daw,
žu bé té moya zbóžnoſcž hiw haž na poſledk
kſwětu ſkejeje žiwe. – – – Czi kale budža ye widžeż,
ha won budže wjerzkye budża ſoóe ſtawaiz, ha budže ſe
modliz koſs Kneza dla, dokelž wón swérne ye, ha
koſs ſwatoſe we Iſraelu dla, kteŕz wón ye cže wu,
zwoliw. – – – .

Eſczeńow S. Łukaſcha na prénom.

Hilžbeczje ſe dopelni ton cžaſ porodženu, ha
wona porodži yeneſ ſyna. Ha yeye ſu,
ſedža ha rodženi pžeczele woſi ſu ſwuſchel, zo ton
Knez ye ſwoyu miloſcž wulku ſchiow na dželyu,
ha weſelachu ſe dželyu ſobu. Ha wone ſe ſta na

158

+

wosemé dźeń pŕindźechu woni k dźěsćatku wobrě-
zać, ha pomenowachu joho z mjenom joho wótca,
Zachariaša. Ha wotmowiče joho maćeŕ, ha
reknė: Ničo, pak won dérbi bỳć Jan me-
nowané. Ha woni reknėchu k njej: wšak
dokelž won niké wtwojom rodźenom pŕećelstwe njejo,
kotrež by z tém menom ŕékaw. Woni
kiwachu pak na joho wótca, kajkož be won chéw
joho ŕéwnaći. Ha won žadaše tóflu
napisa prawiče: Jan je joho meno. Ha woni
so ſo ſchičé zpodźiwachu. Won bé pak nėdé je
wotewrene, ha joho jazék, ha won ŕėčeše,
ſét zwaliče Boha. Ha žena bojosć ſo ſta
naw ſchimi joich ſuſodami: ha na wſchitkich židowſke
horach ſchitke tute ſwowa wowowane.
Ha ſchiče, kotrež swurtchi béchu, zachu je
k ſobe, prawiče: Do méniſch budźe tute ſobo bóz:
ta ruka toho knježa béſché z nim. Ha
joho Wótc Zachariaš bė z ſwjatém Duchom napėl.
nené: ha won je prófechowaw prawiče: Zbožne
né je tón Kńez tón Boh Israel, pŕetož won

zo dóma pótaw, ha wumo ženu zzijniw swojeho ludu.

Na Swatym Pětra ha Pawłowa Japóštołu wów Dźeń.

Lekcion z tych Japóštołskich stawiznow na dwanatom.

W tych samych dnach. Nawzi Herodeš tón kral ruce, zo by wón někotrych wot tejže ~~Cyrkwje~~ dźiwnje ~~[illegible]~~ martrowaw. Wón mori pak Jakuba toho bratra Janowoho z mječom. Widźiše pak, zo wone tým Židam so lubješe, zamóšći wón tež Pětra pšijeć. Wóni běchu pak te dnje tych njekisanych chlěbow. Hdyž dyž wón pšijaw bě, čisnje wón ~~[illegible]~~ do jastwa podawše, z tyri styrom wojakam k wobwarnowanju, ~~[illegible]~~ chcyjše jeho ~~[illegible]~~ po tych jutrach tym ludu prějk pšiwesć. Ha Pětr dóe běše podłom jastwe dźeržany. Ta modlitwa pak so bez wopjestanja ~~k Bohu za njeho stawaše~~ wot teje ~~Cyrkwje~~ dóma Bohu stawaše. Dyž pak njeh ~~Herodeš jeho~~ Herodeš prějk pšiwesć chcyješe, ~~[illegible] Pětr~~

bjesche ton samy nocy bez dwemaj Wojakoma zawjazane
z dwemaj rězazoma: Ha ćzi wachtare te jastwo
wachwachu pzed durjemi. Ha lejcźo tón Jandźel tu,
f knieza pzistupi: Ha jene swětwo so zaswětli wo
tým bydlenju; Ha derize wón Pětrowe stronu, wu-
budźi jeho prawicźe: Stań khětro hore. Ha tón
ky rězazay wotpadźechu wotjeho rukow. Tón
Jandźel pak rekné k njomu: Wobkasaj so: Ha
wobej so swoje črije. Ha wón zcźini tak.
Ha wón rekné k njomu: Wobwij sebi twoju drastu,
ha poj za mnu. Ha wundźe z njeho wón za
njim, ha něwědźeschu, zo to naprawdźe je, štož so
pzez toho Jandźela stawasche: Wón měnesche pak,
zo wón něktajke widzenjo widźi. Pzeńdźeschtaj
pak wonej te prěnu ha druhu wachu, pzin-
dźeschtej k těm železnem wrotam, kotrež do města
wjedu: kotrež so jima same wotewrěchu.
Ha dźeše wón pzeńdźeschtej wonej jene hasu:
ha wotstupi tón Jandźel wot njoho. Ha
Pětr, dyž sam k sebi pzindźe, rekné: nět ja

zawěrno wěm, zo tón Khěžl... pósław swojoho Jandźela
~~pósława~~, a jo mje wumóžił wudrew z Herodesowěje ruk-
wow, a ze wšitkoho čakana toho ludu těch Židow.

Sčenjo S. Mattheuša na šěsnatom.

W tym jenym času. Přińdźe Jezus na te
mjeze Cezarejje Philippowje: a wón pra-
šeše so swojich Hutčownikow prajicy: Kóho pra-
wja ći čłowjek być toho Syna toho čłowjeka?
Woni pak řeknechu: Druzy Jana toho Křćenika,
druzy pak Eliaša, druzy pak Jeremiaša, a-
bo jeneho wot těch Profetow. Jezus prawi
k nim: Kóho pak wy mje prajiće być?
Wotmołwiče Šeman Pětr řekny: Ty sy Khrystus
Syn toho žiwoho Boha. Wotmołwiče pak Je-
zus řekny k njomu: Zbóžny sy ty Šemanje
Bar Jona, přetož ći njejo mjaso a krej
zjewiło, ale mój wótc, kotryž je w njebjesach
jo. A ja prawju tebi: zo ty sy Pětr, a
na tu skału chcu ja mojej cyrkwje twarić,
a te porty tych hele njedźerža napřećiwo jej přemóc.

Ha tebi czu ya daz te klutze toho ~~kralestwa~~ tech
nebes. Ha zhzykuli te zwazacz budzesch na
zemi, to budze tez zwazane tech nebesach: Ha
zhzykuli te wotwazacz budzesch nazemi, to budze
tez wotwazane tech nebesach.

Na S. dzen toho Domapitana S. Marije maczere bozeje, ha pzeze czistye Knezne.

Lekczyon ztech Hoskich Sspiwanow. na druhom.

Legczo tuton te pzyndze skaczicze, na tech horach, pzeskakuycze te kupe: ton lube moy ye [illegible] rowna yenym sorne, ha yenym ~~mlodante~~ modzeyu tech yelenym. Legczo won stey zanaschym zczenu, woladuycze so pzez te wokna, ladaycze ~~[illegible]~~ pzez ton Gitter. Legczo ton lube moy rezi kemne: stahni sore kwatay te moya pzeczelnicza, te sowbo moy, te moya ~~[illegible]~~ krasna, ha poy sem. Pzetoz ta zema yo hizy zansetwa, ta hyenza yo wotenschwa, ha so ~~minewa~~ wotstupiwa. Te kwecze su so wnaschey zemi zewili, ton czas toho winowoho wobrezwana

so pschiÿschlo: tón wób tÿze hrzawki so wo swuschtané

naschey zemi ~~swuschtané~~: ta figowna so swo-

je pupk ~~won wustrawa~~ zrětl pschinascha: te kzjeÿace winnize

su swoÿu wón dali. Stań sorze moÿa pschje-

zelniza, tÿ moÿa ~~rada~~ krasna, sa poÿ sem: tÿ moÿ

holbÿ we tÿch ~~kkalanizach~~ dzjerach tÿze skawé, we tÿm

~~kuchaniach~~ prjoneÿschich ~~dzjerach~~ tÿze muze, pokaž mi twoÿe wóbliczo,

njech zéntzi twoÿ wób womaÿima huschima:

pschetoż twoÿ wób jo swótki, sa twoÿe wobliczo

je rjekne.

Dzjeńo 8. Wukasscha na pzjenom.

Wo ÿenom Kchau. ~~Stachnuze~~ Mariÿa sorze wo-

tÿÿsche, ~~skwattkem nasche sorze~~ do hór mjesta

Juda: sa wona so nutž schla do Zachariasowoho do-

mu, sa so Elžbeta witawa. Sa wone so sta

dyž Elžbeta te powitań Mariÿe wusłyschaschi, so dźjećo

dubrawe ~~soÿe te dzjećo~~ we ÿeÿe žiwoÿe: sa Elžbeta

bÿe ze swÿatém Duchom napjelnena: sa zawóuwa swul-

kim wosom sa rjekné: Pžjonwana sÿé tÿ byz témi

žonskimi, sa požonwané jo tón pwód twoÿoho žiwota.

Ha zkhe mi to fém jo, zo ta maćer mojoh Knjeza
k mni přińdźo! Přetož ley, hdyž tón hłós twojo-
ho postrowjenja ~~~~ w mojima wušoma sta, zradowa-
we so wjesele dźěćo ~~~~ w mojom žiwoće.
Ha zbóžna ~~~~ ty kotraž ty wěriwa sy: dokelž
wone budźo w tebi dokonjane, štož tebi prawje-
ne je wot toho Knjeza. Ha Marija prawi:
Moja duša wulkosći toho Knjeza: a mój
duch je so zradował w Bohu mojemu zbóžniku.
Dokelž wón je spohladnył na tu poniżnosć swojeje
~~~~ : přetož ley nětko budźa mje zbó-
žnu prawić wšitke splahi. Dokelž tón kiž
mócny je, je mi wulke wěcy činił, a joho
mjeno je swjate. Ha joho miłosć je wot
splaha hač do splahow tém joho so bojazem.
Wón je zamóžnosć wupokazał ze swojej ruku:
wón je rozpjerzał tych pychiwych w mysli swo-
jeje wutroby. Tych zamóžnych je wón wot
stółow wotsadźił, a je pozběhnył tych poniżnych.
Tych hłódnych je wón z kubłom napjelnił: a
~~~~

tés bohatés ye wón próznés preč puščiw.
Wón ye Israela swojoho słužowmka horé wzaw,
dźěž wón spomńe na swoju miłosć. Jako wón
k našim wótcam to rěčał je, Abrahamej, a
jeho semenu do wěčnosće. Wostawa pak je
Marija při swojej cžěće jako tři měsacy: a je
so róčiwa zas do swojeho domu.

Na S. Marcaté Kněžné a Martrarnicze dźeń.

Lazuje so Lekcija a Sčenje ~~přečeńe~~ wěte tak
jako horeka, na Swjatej Dórće dźeń je horeka wo-
pisane.

Na S. Marije Madlené dźeń

Lekcija z tych Lubych Spěwanjow na Ščejom.

Na mojemu łóžku sym ja při nocy moje pota-
wa, ~~kotrehož~~ moja duša lubuje: ja sym jo-
ho samoho potawa, a njesom namakawa. Ja chcu stah-
nyć, a to město wobojsć: po pućach a poha-
sach ja potać, ~~kotrehož~~ moja duša lubuje.

Wsi namakachu me

Li wsyschtrze ~~se me nadejschli~~, kiz we mesće woko
chodźa : Hacz sće wy ~~jeho widźeli~~ lubosnoho, kotrehoz moja
duscha lubuje? : Hdyz ja troschku dalsche hisch bech
pschejschwa, namakach ja, ~~kotrehoz~~ moja duscha
lubuje : ja som joho dzerzala ; a njezpusch puz,
czuz ~~[illegible]~~, hacz joho mjez pschiwedu do domu mojeje
je Macźerje, a do komorke mojeje Porodźicźe.

Sczenjo s. Lukascha na sedmom.

W tym czasu. Prosche scho Jezusa nekajki wot tych Farizejskich, zo by z nim jed : a hdyz won mjez pschindźe do toho Farizejskoho ~~jeho doma~~, sydne so k blidu. A hlej, jena zonska, kotraz bě w tym mesćźe recźnica, ~~hdyz wona~~ zhoni, zo won so bě k blidu synył w toho Farizejskoho domje : pschinese wona jenu Alabasterowu ~~[illegible]~~ zawbe : a stojicźe za dě podla ~~jeho [illegible]~~ noho, poczna z sylzami jeho noze macźeju, a ~~trjenesche jej~~ zwossami swojeje wowe, a lubiczkwasche jeho noze, a zaubwasche ~~jej~~ je zawbu. Hlidźicźe pak to

tón Parizéyski, kotrež jeho pìwowaw bě jra,
ùi wón sam přeseb řekmuze: Tě bě tonte frow,
féta Hiw, bě wón dejù wedzew, do sa kaykař ta
žónska go, kiž jeho si dótka: dokelž wona go ye,
na réssnica. Ha wotmowiczé Dejul řekné
Hyómu: Démanu ja mam cjì něžto řecz. Wón
pak prawi: Mištro řek. Někajkom lichow,
nikey běstey dwaj dowžney: tón yeden běsto
dowžné pecž stów krosckow, ha tón
druhi pecdžesat. Dež woney něměyesstey, zto,
swž běstey prawžwey, go wón ye wobema dwé,
ma darowaw. Kotré tehdla jeho bole lubo,
go? Wotmowiczé Déman řekné: Ja měnu,
žo tón, kotromž go wón wacze darowaw.
Wón pak řekné Hyómu: Ty se prawe sudziw.
Ha dež wón k tey žonskey so wobroczi, řekné
wón k Démaney: Widžiss tudeta žónsku? Ja
sym do twoyoh domu nutssstow, ty něsy mojima
nohoma wodé daw: teta pak go ze sélzami moyey
noze matzawa, ha ze swoyimi wosami tréwa.

Tém néſé ſubicžſi, daw: teta pak je z ſwoſe ſaiž
wona mětž je pžiſchtwa něgo pžeſtawa, mojey noze
ſubicžkwaiž. Te néſe ſwolijom moju hwowu
majaw: teta pak je mojey noze ze ſžawbu žaw,
buwawa. Toſož dla tebe prawu, jey budže
wele rěchow zpuščene, dokelž wona je wele
lubuwawa. Kotremuž pak budže měnej zpuž-
čene, tón lubujo měnej. K nim rěkné pak
kyéj: twoje rěch budža tebi wodate. Ha
kotžiž ſobu z ablidom ſédžachu, pojžachu wuſébi
prawicž: Dž tehon je, kotréž tež te rěchi zpuščžu?
je: K nim pak kéj žónſkej rěkné: twoja
wera je ci zpómówa. Dži w měre.

Na S. Jakuba Japoſchtowa dźeń.

Epiſtla S. Pawowa ktém Efeziſkim na prěnim.

Bratža. Žonnowané (bódž) Bóh a tón wótz
naſchoho kněza Jezuſa Khryſtuſa, kotréž naſ
je žonnowaw wóuwſchem duchownem žonnowanju wo
tém něbéſkim wěcach w Khryſtuſu, jako wón

wtom samom nas wuzwolin ye prez zapozat-
ka tich swéta, zo béchmé mé boli swéczi. Sa
ňewoblakowani pzedy ňim wobliczom wot lubo-
sczi. Kotréz wón nas préz ye wosudziw,
zo béchmé mé wuyomu pzez Yezusa Kréstusa
kzéyom boli swé dzéczi, potom prétk zaizu yoho
wole, k česzi teje sordossze swoyeye nadé, wo
kotréjz wón nas lubozněs je zczinił wo swojim
lubom Sénu. Wo kotromž mé mamé te wu-
mózenó pzez yoho krej, te wodaczo tých réchow,
potom bohaczstwa yoho nadé, kotraž je wo nas
pzenadóbéwawa. Pzez Yezusa Kréstusa našoho
Knéza.

Szczénió S. Matthejusa na dwaczetom

Wo yenom čzasu. Pzistupi k sswojima Sén-
noma k Yezusej ta maž tých dzéczi Zebédeju-
sa, modlicze so, sa zadajcze néčto wot ňoho.
Kotréž kyéj rekné: čzo czéssch? Wona prawi
kyómuz: rék zo tutej mojej dwaj Sésnaj séňotej
yeden potwojej prawej, sa ~~druhi~~ yeden polewej strone wo

twojemu kralestwe. Wotmowiwsze pak Jězus řekne: Wy njewěsćej, štož žadatej. Móžotej wy tón kelich pić, kotryž ja pić budu? Wo-nej prawitej k njemu: Mój móžomej. Wón pra-wi k nimaj: Mój kelich dře budźotej wy pić; pomojej prawej ~~kaliwej~~ [lěwej] stronje pak sedźeć, njejo moje wamaj dać, ale kotrymž to wot mojoho Wót-ca je přihotowane.

Na S. Matušta Biskopa a Martrara

Za Mišnanskoho Biskopstwa Patrona dźeń

Lekcija z Ekleziastikusa Jabo Jězusa Syna Sirachowsko na štyrcećom a sedmom.

Hlej wón kněz w [illegible] swjatom [illegible] daw; a tim [illegible] wotom swojwe těje sprawnje.

Jesuwyje czéwewe zastobě je wón tež kněza kwaliw, a jo lubowaw, kotryž jeho [illegible]: ha ~~[illegible]~~ jo jomu daw zamyjenjo přecijiwo tém njepřećelam: A wón [illegible] tež stewa-row staj napřećiwo tym Wowtaren, a wo jich

ženku ṕo wón k kěrluſche (modrež) ſwadke (wiſe) ſčinio. Ha
(wotſdaujeſe ſuſchezněn wobſtadzrajan)
ldón ṕo ~~tem ſwateſand~~ jemu kraſu ~~dna~~, ha po
~~ke tžaſe~~ dėbiw (teſtiſe) ſaj ~~dozkunzena~~ (wodźěnajcž) toſ žiweňa, ž(ubėſtu)
woni te ſwate meno (tiſ Wneza) ~~bedo~~ kwalili, ha (prožhėzel) ~~bechu~~ ž raňa
te ſwatoſcž boſchu ~~wozſchėril~~. ~~..~~ Tón Kněz
(wutžiſſčziw) ṕo ṕſſ rěchi ~~wutžiſčziw~~, ha ṕo (u ſaj domėzrohe ſin) ~~ṕſſ~~ woſ ~~žaqd~~
~~wėčzneſcže~~ poheſchiw.

Jezěno S. Mattheuſa na ſchěſtnatom.

W tym jenom čzaſu. Prajeſche ja Jězuſ kſwo-
jim ſcholownikam. Chzoli do ſa mnu pčziny,
tón njech ſo ſamoſ wotrekńo, ha wozmo ſwoj
kčziž naſo, ha dzo ſa mnu. Pſchetož dóž ſwoju
duſchu zeco zdžerzeč, tón budźo ju zhubič: ko-
trež pak ſwoju duſchu moje dla zhubič, tón bu-
dźo ju namakač. Pſchetož ſchto pómha tóm čzwó-
jeken, dóbědźoli wón tón czéwe ſwět, ſwojeje
pat duſche ſchkodu čžerpi? Habo kajk budźo tón
čzwójek měnik daj ſa ſwoju duſchu? Pſchetož
tón Syn tóho čzwójeka budźe pčziny wot ſwo-
joho Wótza ze ſwojimi jandźelemi: ha

tudé budźo wón zapłaćić yenom kuždom po jé-
ho skutkach. Zawěrno prawu ya wam, woni su někotři
jolkés tudy stojacych, kotřiž njebudźa teje smjertje wo-
pytać, haj woni wohladaja tych syna toho čłowjeka přińć we swo-
jom kralestwe.

Na S. Wawřenicža Martrara Dźen.

Epistla S. Pawówa k tém Korintskim ta dru-
ha na dźewjatom.

Bratřa. Dyž skupe sejo, ton budźo tež skupe
sec: a dyž wopożonwanach sejo, budźo tež
wotpożonwanow sec. Jeden kuždé, kaj wón
we swojej hutrobe yo wutsudźiw, nic ze trudnosće
habo znuze: přetož wjesołoho dawačerja lubu-
ye Bóh. Bóh ye pak zamóžné wšitku hnadu
nadu wówab nadobéwać: zo bo wšitcy wšitkom
přeco dosć měnizé, nadobéwali k wšitkim do-
brém skutkam, yak wone pisane ye: Wón ye
ye rozpjeršćiw, (a) tém khudém daw: yeho prawda
wostanje wěki nawěki. Kotréž pak to
syma desemjenim zawóža: tón budźo tež
khlěb k jědźenju pódać, a budźo wašoho semjena
wěle činić, a budźo rosće činić te přiberanje
tých płodow wašeje prawdy.

Sczenjo S. Jana, na dwanatom.

Wo jenym czaſu. Prajiche jo Jezus kſwo-
jim ſzczołownikam: Zawěrno zawěrno
prajiu ja wam, khiba zo te ~~jene~~ zorno by,
ſzo do zemje panujé wumrěje, zawoſtanu ~~wone~~
ſame. Budzeli wone pak wumrěje, ha ~~pśine~~
ſo wone wele plodu. Ctoz ſwoju duſchu
lubuje, ton budze ju zhubicz: ha ctoz ſwoju
jeje duſchi tu natom ſwěcze ~~hoji~~, ton ~~wóbar~~
~~nego ju~~ do teho wěcznoho ziwena. Ctoz ſluzili
mi něchto, neh ~~dze~~ ~~ſamna~~: ha dzez ja ſom,
tam budze tez moj ſluzownik. Budzeli mi
něchto ſluzicz, ~~teho~~ budze moj wótz czeſcziczi.

Na S. Dzeń teho Horjezaicza S. Marije
Maczeře bozeje, ha pjecze khiſtye ſnězne.

Lekcion Ekleziaſtikuſa, haby Jezuſa teho Sirach,
na Sirachowego na 4wórtom ha dwacetom.

Ja ſym wóyſchemu wotpozdźenja potawa, ha ja
wotom erbwanju teho Kněza ~~ja~~ ſo hore
dzerzeju. Coz poruczi mi, ha ſetne temne

tón Stworiżel ſkxiſ węzow: Ha tón kiž mie ſtwo-
riw go, ye wmogey zéiże wotpocżwaw, Ha
wón wotne kemné i Wobódly wo Jakobu, Ha
wo Iſrahelu méy twóy erbnétel, Ha wo mogich těch
wotzwolenich puzżech krenie. - - - Ha tak
ſóm ya wo Ziyonu wobkruzena, Ha wo tom ſwé-
tenom méſtże ſóm ya runé tak wotpoczwawa,
Ha wo Jeruzalemie ye moga zamóżnoſz.
Ha ſóm ſo zakreniwa wo yenom kscżijenom ludu,
Ha wo tom tzelu mojoh Boha,
ye Ksamoh erbstwy, Ha wotch pówmoſzi těch ſwatéch ye moye hore
dżerżeno. Yako ton Czedzeł na tom
Libanuſe ſóm ya poſzeſrbena, Ha yako ton
Czipreſſeł natey hore Ziyon:
na yako ta bawma wo Kadeſu pozbehnena, Ha yako te pzeſa-
dzeno téye róże wo Jerichu: Yako yena kraſna
wolijowňa natéch polach, Ha yako ton Yawor Pla-
tanuſ pziłey wodże na haſach ſóm ya poſzeſrbena.
Yako ta Czimétſka ſkora Ha réne wonazé balzam ſóm
ya te wóň dawa: Yako ta wotzwolena mara ſóm ya
téye wóňe ſwótkoſzi dawa.

We jenum tzasu. Schow ge Jezus do jeno,
s městazka: Sa zena zunska zmenum
Martha wo ta jeho do swojeho domu. Sa tu
sotra, zmenum Marija, kotraz tez
sedzeze toho Kneza posluchasche
s swowo. Ta Martha pak so starasche wschelake
swuzbu, kotraz zasta, sa prawi: Knězo, nepo
rodzisch se potom zo moja sotra da samu sluzi
zij. Rekniz jej dla, zo mi pomoze. Sa
wotmolwize, ton Knez: Martha Mar-
tha, ty se staroschisch wele weczam.
Hale jena wěz je ta nuzna. Marija je ton
najlepschi dźěl wuzwoliwa, kotrez nje
budze wotyeze precz zate.

Na S. Bartromja Japoztoyna dzen.

Epistla S. Pawowa k těm Rěmskim nawosemom.

Bratza. Me wěme zo těm Bohu lubowaczem
wschitzke k dobromu sobu tzini, těm samem, kotziz

potom prétk jaju su pówówani swéczi. Ktery
kotréhoj wón préž zwédźeu ge, téz ge wón téj wo-
sudźiw, zuna boćj ſtžinentes tóm znamenu swojoho
sćſna, zo bé wón sam tón ~~[illegible]~~ préne rodźené bów bez
wele bratrami. Kotréchž wón pak ge woſu-
dźiw, téz wón ge téj pówówau: Ja kotréchž wón ge
pówówau, téz samés ge téj k sprawném ſtžiniu:
kotréchž wón pak ge k sprawném ſtžiniu, téz sa-
més ge wón téj wosedźiw. Što sa zmé mé
k tómu prawicž? Gol: Bóh za nab, do czo pſeczi-
wo nam bóź? Kotréž téj swojoho samotnoho sóh-
na nejo pſelutowau, sale ge zawsébicé za nab
woſo podau: kak nejo wón téj schicžke wécze nam
ſ nim darowau? Do czo pſeczimo tém wuzw-
lenem bohžim zkorzić? Bóh (ge ton) kiž
sprawnéz tžini, do ge tón, kotréž bé zatamau?
Kréſtus Jézub (ge ton) kotréž ge wumrau, haj
tón, kiž téj ge wotſmerze sorestaniu, kotréž ge
naprawicžé bóżiej, kotréž téj za nab proſé.
Do ſa budźe nab wot lubosźe ~~[illegible]~~
Kréſtusowej? (haj)te sorp? haj ta ſteſknoſcž? haj

ta pscheszczeha? hacż wód? hacż nahota? hacż ßtrach?
hacż tón mécż? Jako wone pisane je: Přetoż tu,
je dla smé mé tón czéwé dźeń ſmerżeni, mé
ſme dżerżeni jako jatkowe wówcze tohs mocena.
Hale tu nadeiwſchim tóm dóbéwamé mé tohs samoh
dla, kotréż je naß lubuwaw. Přetoż ja ſóm
wěſté, żo ani ſmercz, ani żiweńo, ani czi Jandże-
le, ani te Kerżyjinstwa, ani te moze, ani te ně-
kiscze, ani te pzichodne, ani ta ſélnoscz, ani ta hu-
boscz, ani ta hubina, ani druhe ſtworeńo nebu-
dźe naß móc ~~roznapoineścz~~ roſdźelicż wot tehe luboscże bożeje,
kotraj je we Kréſtuſu Jezuſu naschomu Kneżu.

Sczeńo ß. Lukaſcha nad druhom za dwaczetom.

W tom jenom czaſu. Zběné ſo beztémi hu-
czownikami Jezuſowemi wuwětżwaňo, do
beżjimi bé ſo zdaw tón wetżi bócż. Jezuß
pak rečné knim: Tcżi krale těch póhanow kneża
nadżimi: ha kiż nadżimi moc maju, czi
budża dóbroczeri (kneża) menuwani. Wó pak
nicz tak, hale kotréż je wetżi beżwami, něch ſo

źhiri jako ktom Mitzomu: Sa kotrej tón prez=
ſchdźizer ge, (: nes ge) jako tón ſwužowonik.
Dokelž dźe ge wetżi, tón kiž zablidom ſedźi, ſabo
tón kiž ſwužy! Hacž nego tón, kiž zablidom ſe-
dźi? Ja pak ſom ſrédźa bejwami runie jako
tón kotrejž ſwužy. Wi pak ſcže cźi, kiž ſcže
ſemnu zuwſtali womogich zpótwanach. Ja
ja wam ſotugu gene kraleſtwo, runie jako tón
wótz ge mi ge pžiſotwan, zo béſchtcźo wi gé,
a ſapili ſamogim blidom womogom kraleſtwe;
Sa béſchtcźo ſédźeli nadwanacźo ſtowach, ſudźicźé
te dwanacźo ſchlachtow Iſraelſkich.

Na S. dźeń toſſ Narodu S. Marige Maczere boſſege ſa pžeze tžiſtege Knežné.

Lekcigon Sa Ježeno runie teſamé, kotrež ſo, reka na tón dźeń toſſ Podgeza S. Marige ge prétk piſane.

Na Swatoſſ Mižga Boheſodźena dźeń.

Epiſtla S. Pawówa ktem Filipſkim na drugom.

Bratža. Tute w ſébi ſaméſch myſlé, zkož tež
we Kréſtuſu Jéžuſu: kotrež, kiž wón wo
bożomu wobliżu bě, nédżeržeſch je za rubežnu
wěz, runa býcż Bohu: ſale je ſo ſamoſch twuproſ=
żniw, bjerze toho ſłużownika wobliżo naſo, je
krunoſzi teſch człowjekow zczinené, ſa tež wo tom ſa=
dżeržeńu namakané, (býcż) jako człowjek. Wón
je ſo ſamoſch poniżiw, zczinicżé ſo poſłuſchnoſch tóm
Wótzey haż do ſmerczże, do ſmerczże pak toho krżiża.
Tżohożdla je jeho tež Bóh powyſchiw, ſa je jomu
meno daw kotrež je pżeco ſche meno: żo bécha
ſo w Jéžuſowom méne ſchizke kolena zegbuwa=
li, teſch nébeſkich, ſa teſch zémanſkich,
ſa teſch, kiž pod zémju ſu: ſa żo bécha ſchizke
jazeki wuznawali, żo tón kněz Jézuſ je wo
tey krdoſzi Boha Wótza.

Sczéno S. Mattheuſſa na ztwórtom ſa
dwaczetom.

Wo jenom czaſu. Rżaniw je Jézuſ
k ſwojim ſużownikam. Runé jako tón bóſch
wuńdżo wot zchadżenu toho ſwónza, ſa je widżecż

haz do zakhadźenja tich słónza, tak budźe tón
přikhad tich Syna toho Człowjeka. Dźeżkuli
te czěło budźe, tam tež budźa so zromadźić te
Worle. Něde pak potom hórja těch sa,
měs dnów budźe te słónzo wozćěmnić, ha tón
měsaz něbudźe swoje swětło dawać, ha te
Gwězdy budźa z něbes padać, ha te mozy těch ně-
bes budźa so hibać: Ha tdy budźe na nibesach
widźeć tón czeychen tich Syna tich Człowjeka:
ha tdy budźa zawosćić wšitke splahi teje
zěmje: ha woni budźa widźeć toh Syna tich
Człowjeka přińć z tymi wulkej mozu ha kra-
snosću. Ha wón budźe swojich Jandźelow
ztrubu ha zwulkim hłosom pósłać: ha woni
budźa jich wuzwolenich zromadźić wot těch
ztyřoch wětrow, wot wěrchow těch něbes, haž
do jich kónczow. Wot toho drewa teje fi-
gowne pak nawuczće so te přirunanjo: hdyž joho
hałuza hiž wašerna bywa, ha te lisćo won
rostwe, wěsće wy, zo te lěćo je blizko: Tak
tež wy, hdyž budźeće widźeć te wšitko so stawać,

sa wěsczo, zo wone blizko je pśed durcemi. Jawěrno
ja wam prawju: zo tuta ~~slachta~~ splahowanjo ne budźe zajiż, haiż
tute so wschitko stanu. Něbo a zemja budźotej zajiż,
moje słowa pak ne budźa zajiż.

Na S. Matthejusa Japoschtoła a Scźenika dźeń.

Epistla S. Pawoła k Efezistam na sztwortym.

Bratja. Jenom kajdomu z nas je ta hnada
data po měrje teho Khrystusoweho dara. Tohodla
won prawi: won je stěhajcy do teje wysokosće, jate
jało k jatstwu: won je dary dawał tym cžłowjekam.
Zo won pak horje je stoł, što to je, khiba, zo won
tež dele je stoł do tych niżschich dźělow teje zemje?
Kotryż won dele stoł je, won sam je tón, kiż je
tež horje stoł zaschoj wschich njebjes, zo by won wschitko na-
pjelnił. A won sam je dał někotrych
dźe k Japoschtołam, někotrych pak k Profětam,
někotrych pak Scźenikam, někotrych pak k Pasteram,
a k Wucżeram k dokonanju tych swjatych, k skutku
teje słužby, k ztwarenju teho cźěła Khrysta,

sowoh: Hajz děj mé sobyé ho zetkamé wo
yednosći teye wěré, ha zpóznaya těh děh,,
na bohjoho, (ztyněni) kyenom do zprawněnom
mužey, kmére teyo starobé teyo pownosćye
Chrystusa naschoho Kněza.

Sczěno S. Matthejusa na Dźewatom.

Wu yenom czasu. Zděj Jězus nimo
dźěscho wolada wón yenoh człowyeka na
tom cłwe sědźayoh, jmenom Matthejusa.
Ha wón prawi kjomu: pój zamnu. Ha wón
stanuczé yo sobu dźyim. Ha wone so
sta, děj wón so wdome k blido sěněw be,
hlědźo, wele cłowńikow ha rěschnikow pjyndu,,
czé sědźachu. ~~sob~~ z Jězusom ha zyoh hetzow,,
nikami. Ha widźiczé to czi Farizeysczé
prawachu kyoh hetzownikam: Czohodla wasch
mischter z tymi cłownikami ha rěschnikami yě.
Jězus pak wusłyschiczé prawi: Těh lěkarn ne,,

yo trěba tém ſtrowém, hale tém khorém. Druzé pak ſatzczo ſo, zhubi yo, yacza te mirosſcż, ha mij tén wojor. Khetož ya néſom pŕiyſchow powowacź téch ſprawnéch, hale téch hręſchnikow.

Na ſ. Michawa Arcy Yandżela dźèń

Lekcżya zkiſ potajnoſch zjewena ſ. Jana zapóſztowa nadwanatom.

Wo téch ſaméch dnach. Sta ſo yena wulka bitwa nanébu: Michaw ha yoho Yandżele bi- yachu ſo zlém zmiyom, ha tón zmiy woyuwaſche ha yoho Yandżele: ha woni nepżemożichu, ani yich méſto néyu wacze nanébu namakane. Ha tón ſamé wulki zmiy bé czjiſnené, ta ſtara waka, kiž ſo mienuge dyabow ha Sathan, kotréž zawo- dźa tón czéwé ſwét: ha wón bé czjiſnené naze- mu, ha yoho Yandżele bécha ſ nim wuſtorczene. Ha ya wuſwaſchach yeden wulki wós nanébu prawicz: nét yo ſo zbóžnoſcz, ha mócz, ha kra- leſtwo ſtawe naſchoho Boha, ha zamóžnoſcz yoho

ʒawbwanoſch: dokelʒ won yo cziʃnene ton wob-
ſkorʒnik naſchich bratrow, kotreʒ yich pʃed tem
woblitʒom naſchoho Boha wobſkorʒwaſche wodʒe
ſawodno. Sa wono ſu yoh pʃedobeli, dokelʒ ye-
neʒo krewe dla, sa toho ſwowa ſwogoh ſwedoma
dla, sa neſu ſwoye duſche ſaʒ do ſmerʒe lubowa-
li. Tohodla weſeltʒo ſo wo nebeſa, sa ko-
tiʒ wo wonich bidlitʒo.

Sczenio S. Mattheyuſa na woſemnatom.

W yenom tʒaſu. Pʃiſtupichu kʒi ſutʒowniki
k Jeʒuſey prawitʒe: Ʒo meniſch te, yo ton wetʒi
wo tom kraleſtwe tich nebeb? Sa pʃiwowaytʒe
Jeʒuſ yene ſolatko, poſtawi ye ſredʒ yich, sa retʃne:
Sawerno ya wam prawu, ſchba ʒo wo ſo wobro-
tʒitʒ budʒetʒe, kathiʒ nacʒo yak te dʒetʒim, sa wo
nepoydʒetʒo nutʒ do toho kraleſtwa tich nebeb. Ko-
treʒkuli tohodla ſo ponitʒetʒ budʒe, yako tete ſolatko,
tyton yo wetʒi wo tom kraleſtwe tich nebeb. Sa
dotʒ yene tayke ſolatko budʒe wo moyom mene ſo-
ʒaitʒ, ton woſzmo mne ſobe. Kotreʒ pak budʒe
pohorſchwaitʒ yenoh tu wot tich malitʒkich, kiʒ do mne

wéra, tóm ye lépey, zo so minski kameň nayóh
schiyu powésé, ha potepi so wohłubinie tóh moŕa.
Běda tom swětu teho pohorschwanjow dla. Pjetož ye,
ne ye nuzne, zo póhorschwaňa pśiyndu: wschaba bě,
da tomsamom čzłowjekey, pśez kotrohož te póhorsch,
waňo pśiyndźo. Póhorschyeli pak će twoya
ruka hab noha: wotrěž yu, ha čzib wot so:
wone ye ći ~~lépey~~ dźěre swabóm hab krómom nutž yiž
któmu žiwenu, yiźli dwě ruce ha dwě noze mě,
yazom čzisnene biž do tóh wěčznoh wohńa.
Ha póhorschyeli će twoye wóko, wotorni ye, ha
čzib wot so: wone ye ći ~~lépey~~ dźěre yenem wókom
nutž yiž któmu žiwenu, yiźli dwě wotži měya,
czom, čzisnene biž do tóh hélskoh wohńa.
Ladayczo, zo wy ne zaczpicżo yenoh te wot teho
malužkich: pjetož ya wam prawu, zo yich yan,
dźele nanebesach pśecze widźa te woblicżo moyoh
wóćza, kotryž ye teho nebesach.

Na Swjateyu Simana ha Judascha Yapóžtołu,

Cźisła 8. ~~Tawowa ktim~~ Lawow dźeń. Němskim na wosémom.

172

Braťa. Mé wémé, zo tém Bohu lubowazém
wschitkim ktomu
schizko Dobremu [illegible], tém samém, ko-
tiž potém préth żaju su pówówani swojej.
Dokels kotréž wón préž zwédzew je, tés je
wón tež wusudżiw, hodž zhinenés toho Syna,
mena swojoho Syna, zo be wónsam tón préne
rodżené bów bez wele bratrami. Kotréž
wón pak je wusudżiw, tés je wón tež pówówaw:
sa kotréž wón je pówówaw, tés samés je tež
rozprawnem [illegible]: kotréž wón pak je [illegible],
[illegible], tés samés je wón tež woshordżiw.
Zhe sa zómé mé ktomu prawicz? Joli Bóh sa
nab, do (ga) pżeziżiw nam [illegible]? Kotréž tež
swojoho samotnoho Syna néjo pżelutwaw, sale
je [illegible] sa nab [illegible] podaw: kak néjo wón
tež wschitke wéze nam zhim darowaw? Do
zo [illegible] tém wuzwolenem bożim zkorżić?
Bóh (je tón), [illegible], do je tón ko-
tréž be zatamaw? Kréstus Jézus (: je tón)
kotréž je wumrew, sag tón, kiž tež je wotsmerże
horéstanew, kotréž je naprawicze bożej, ko-

trěž tež za nas ... Kdo ha budźe nas wotsobnić

[illegible] wot teje lubosće Khrystusoweje? ([illegible])

te hréch? Jako styskność? Jako přesćěhanje?

[illegible] hłód? Jako nahota? Jako strach? Jako tón

měč? Jak wone pisane je: [illegible] twoje dla

budźemy me tón cžéwe dźeń smercženi, me smy dźer-

ženi jako [illegible] wowcy toho moreňa. Hale tu wo

[illegible] dobéwame me tohsamoh dla,

kotrež je nas lubowaw: Dźeło ja sym wě-

sté, zo ani smerć, ani žiwenjo, ani tej jandźele

ani te knježinstwa, ani te mocy, ani te najwyšše

[illegible], ani te přichodne węcy, ani da šěłkosć, ani da hłubo-

kosć, ani da hłubina, ani druhe stworenjo nebudźe

nas móc wotsobnić wot teje lubosće božeje,

kotraž je we Khrystusu Jězusu našemu knjezu.

Sčenjo S. Jana napjatnatom.

W tym čase. Prajił je Jězus k swojim

wučownikam: Tuto ja wam porućam, zo wy

so zhromadźe lubujeće. Jeli zo hidźił wam tón swět,

wěsćo, zo won me je prjedy wasch hidźił [illegible],

cyłe [illegible]

173

Běšo by wi wot teho swěta běli, bě tón swět ~~luba~~ lubował ~~[illegible]~~, tež swoje běšo: dokelž wi pak wot teho swěta něšo, hale ja sóm wab ~~wšeho~~ teho swěta wuzwolił ~~sóm~~, teho dla hrami wam tón swět. Spomińće wo na moje rěči, kotruž ja k wam sóm rěčał: tón wotroćk nejo wětši, ~~[illegible]~~ swojeho kněza Dali woni mě přeszćehali, ta tež wab budža přeszćehać; šeli moje rěči dzerželi, ta tež waše budža dzeržeć. Hale tele wšitko budža woni k wam činić mojeho mena dla: ~~[illegible]~~ dokelž woni ńe znaju teho, kiž mě je pósłał. Dyž běch ja ńe přišoł, ta k nim ńerěčał, ńebechu woni rě... hrěcha ńebechu měli: nět pak woni ~~[illegible]~~ žaneho wumołwjenja něma, ~~na~~ swojeho ~~rěčle~~ hrěcha dla. Kiž mi hrami, tón ~~hrami~~ tež mojom wótcu hrami. Dyž běch ja teje skutkiu wojich něčinił, kotrež nichto druhi nejo činił, ta ~~ńebechu~~ woni rěcha ńebechu měli: nět pak su ~~woni~~ je widzeli, ta su hramili mi ta mojom wótcu. Hale žo so dopělni ta rěč, kotraž wojich zakonu pisana je: ~~přeto~~ dokelž woni su mě podarmo ~~hrami běli~~ hramowje měli.

SLUB
Wir führen Wissen.
http://digital.slub-dresden.de/id470864966/353
Serbski institut Sorbisches Institut

SLUB
Wir führen Wissen.
http://digital.slub-dresden.de/id470864966/354
Serbski institut Sorbisches Institut